

Manjuvani Series

Delepa Charitra

BY

VENKATA KRISTNA KAVI.

*Author of Meghaduta, Svatachalamahatym,
Vignaneswareyam, & Kurmamahatym, &c. &c.*

EDITED BY

Ja M. Bhujanga Rau,

BAHADUR, ZAMINDAR.

ELLORE.

Re-printed from the Manjuvani.

THE MANJUVANI PRESS.

1902.

Rights Reserved.

Price 12 A

Printed by N. Chalapati Rau

ది లి ప చ రి త్ర

అది

అది

కొరికలపూడి వేంకటకృష్ణకవిచే

రచియింపఁ బడి

మంజువాణినుండిపునర్ముద్రితమయ్యెను.

వీలూరు

మంజువాణిముద్రాక్షరకాలము.

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు.

1902

All Rights Reserved

Price 8 Annas

వీ రి క.

దిలీపచరిత్ర కవిచరిత్రాదిప్రశంస.

ఈసత్య-వి విశాఖపట్టణ మండలమునందలి బొబ్బిలిదరి కొండా పురము అగ్రహారమున శాలివాహన శ॥ ౧౬౮౬ అతీతమగు తారణ సంవత్సర శ్రావణబహుళ ౫లు నాడు (అనగా నేటికి ౧౩౭ సంవత్సరముల క్రిందట) జన్మించెను. వీరు వెలనాటి వైదికబ్రాహ్మణులు హరితసగోత్రులు. ఆపస్తంబసూత్రులు. యజుశ్శాఖీయులు. తండ్రి కేంకటరామశాస్త్రి. తల్లివెంకమాంబ. ఈకవియును, వీరిపూర్వులును. వీరి తదనంతరపురుషులును, నేటికిని శ్రీబొబ్బిలి సంస్థానాస్థాన పండితులుగ నుండుటయగాక తత్సంస్థాన ప్రభువర్యుల పురోహితులుగఁ గూడనున్నారు.

ఇక్కవిశిఖానుణింగూర్చి యప్పటి విద్వత్ప్రభువగు శ్రీ రాయడప్ప రంగారాయప్రభువీ క్రిందరీతిగాఁ దమ సంకల్ప సూర్యోదయమునందు స్తుతించిరి.

సీ. బహుసంస్కృతాండ్రప్ర-బంధనిర్మాణవి,

చక్షుణుండతశుభ-లక్షణుండు।

సగంధత్రయాన్విత-జ్యోతిషజ్ఞానివి,

భ్రాజితుండవనీశ-పూజితుండు।

సత్యయుతాఖిల-జనసన్నతెప్రియ,

భాషణుండుదయావి-భూషణుండు।

కొటికెలపూడిస-తృలపయోరాశిసు,

ధాకరుండుచితగు-జాకరుండు।

గీ. మైథిలీవల్లభాంఘ్రితా-మరసబంధ।

రాయమానసమగ్నాంత-రంగుఁడగుచు।

నలరు వేంకటకృష్ణాహి-తగ్నిమత్పు!
 రోహితునిసన్నుతింతుని-రూఢమతిని॥

ఇందుంబట్టి యికవి బహుసంస్కృతాంధ్ర ప్రబంధరచనా ధు
 రంధరుడనియు, జ్యోతిషమునం దసమాన ప్రజ్ఞఁ గలవాడనియు,
 శ్రీరామోపాసకుడనియు, బురోహితుడనియు, జెప్పఁబడియున్న
 ది. మఱియు, వీరిప్రపాత్రపాత్రులేమి, ప్రపాత్రపుత్రులేమి నేటికి
 ని జ్యోతిషమునం దసాధారణ పాండిత్యము కలవారైయున్నారు.

ఈకవి, అప్పటిసంసానాధిపతులగు శ్రీవేంకట రంగారావు బహ
 దుర్ వారివలన శా॥స॥ ౧౭౨౨ గతమగు శా॥స॥ ఆషాఢ శు॥
 ౧౦ బుధవాసరమున “రామునివలస” యనునొక గ్రామమును, సం
 కల్పనూర్వోదయ గ్రంథకర్తలును ప్రభువులునగు శ్రీరాయడప్ప రం
 గారావు బహదరు వారివలన శా॥స॥ ౧౭౪౨ వ వ్యయవత్సరభా
 ద్రపద శుద్ధ ౧౨ బుధవాసరమున “సుభద్ర” యను మరియొక
 గ్రామమును బహుమాన రూపకముగఁ గైకొనెను.

మఱియు, శా॥శ ౧౭౩౨ వ ప్రమోదూత వత్సరమున అగ్నిష్టో
 మమాచరించి సోమయాజిపదమునం దెను.

‘ఇట్లుకీర్తికాముడై ప్రకాశించిన వేంకటకృష్ణ సోమయాజికి పు
 త్రులు ఏడుగురు. పుత్రకలిద్దరు. అందుఁ జతురతనయుడగు కోదం
 డరామకవి సంస్కృతాంధ్ర కవిత్వమునం బ్రథమగణ్యుడై యనేక
 గ్రంథరాజముల విరచించి మించె. వీరి చరిత్రమంతయు విపులముగ
 ‘విశాఖపట్టణ మండల కవిచరిత్రము’ న ప్రాయఁబడి యుండుట
 చే నిట వివరింపఁబడదయ్యె.

పూర్వజన్త సుకృతపరిపాకమునంజేసి వేంకటకృష్ణకవికి బాల్య
 మునందె కవితాలతాంకురము హృదయక్షేత్రమునం జనించి వేదా
 ధ్యయనా ద్యంతరాయాదులకు వాడక, కావ్యపానాది దోహదంబు

చే దైనందిన ప్రవర్తమానందై కొనసాగి రాణించుటంబట్టి తానుపిన్న నాడు చదువుచువచ్చిన కావ్యత్రయమునకుఁ బొందికగాఁ బద్యము లు వ్రాయుచువచ్చెను. వానిలో నిపుడు మేఘసందేశముమాత్రము లభించినది. తక్కిన రెండుగ్రంథములును నామమాత్రావశేషము లయ్యెనని తోచుచున్నది. మఱియు.

౧ శ్వేతాచలమాహాత్మ్యము

౨ విజ్ఞానేశ్వరములను తెనిగించెను.

3 ప్రబోధచంద్రోదయనాటకమును శ్రీరాయడప్పరంగారాయ ప్రభువు సంకల్పసూర్యోదయమును తెనిగించిన పిమ్మట మూ డాశ్వాసముల పద్యకావ్యముగా రచించెను.

ఈకవికిని [వీరివంశస్తులకందరికిని] శ్రీరామమూర్తి యిష్టదైవమగుటంజేసి యీతండు రచించిన గ్రంథములన్నియు నాస్వామికే సమర్పించి శాశ్వతపదవింబొంది యానందించుచున్నవాఁడు. కావున వేంకటకృష్ణసోమయాజి తన విర్యాణకాలమగు శా॥ శ॥ ౧౭౬౦ గ తమగు విశంభవత్సర పుష్య బ॥ ౫ల నాడు యీక్రిందరీతిగా భగవంతునకు విజ్ఞాపనమొనర్చుచు పరమపదించెను.

శ్లో॥ యాతాస్సప్తతివత్సరాస్సముచితా ధర్మార్థకామాఃకృతాః।

విద్వాంసోనతిరస్యతాస్సముదితా దేవర్షిపితృదయః।

కింతైస్తావక మందహాసవిలస ద్వక్త్రేందు సందర్శనా।

దన్యేచ్ఛాఃక్రమశఃకృశంతిక్రపయా తేరామచంద్రప్రభో॥

శ్లో॥ ఆదావేవదశేంద్రియస్ఫుటశిరో దీప్యన్తనోరాక్షసం।

హత్వామత్ప్రతిభావిదేహతనయా కళ్యాణయత్నంకురు।

ప్రత్యాస్మి సుఖంనలంఘ్యమితిమా చింతామహీజావిభో।

లక్ష్మీదీర్ఘవియోగదుఃఖజననా దేహవిలంబవ్యధా॥

ఎట్టి మహాపురుషులకేని ప్రాణోత్తరమణ సమయమందిట్టి విజ్ఞాన సహితమగు జ్ఞాపకశక్తిజనించు టత్యాశ్చర్యమగుటంజేసి వీరి నిట సకాతూహలముగా లిఖించితిమి.

కవితాశైలిం దెలియుటకై వేంకటకృష్ణకవి విరచిత గ్రంథముల
నుండి రెండేసిపద్యములిట వ్రాయఁబడియె.

౧ మేఘసందేశము. ప్ర॥

మ. మహితా సారని వాసి వౌటవిశిఖి-న్వార్గశ్రమార్తున్ నినున్ ।
వహియించుందలనామ్రకూటమువిభౌ-స్యచ్చానువౌ చుందమః ।
పిహితుండైననుమిత్రునాదిసుకృతా-పేక్షుండలందాల్పఁగా ।
మహినిన్నున్నతుఁడీఁగోత్తముఁడుస-న్యానింపఁడేవేడుకన్ ॥

ద్వి॥

చ. కగమునమంజులాబ్జమల-కంబునపుల్లనవీనమల్లికౌ ।
త్కరము, ముఖంబునందపళ-తందగులొద్ధరజంబు, కొప్పనం ।
గురువకముం, జైవిన్ దళుకుఁ-గుల్కుశిరీషము, పాపిటంభవ ।
త్కరుణజనించునీప మొగిఁ-దాల్చి చెలంగుదురింతులప్పురిన్ ॥

౨ విజ్ఞానేశ్వరము. ప్ర॥

శా. తాంబూలంబొసరింపు చున్ జనపదా-ద్యక్షోత్తమానీతవి ।
త్తింబుల్ ద్రవ్యగృహంబులంబ్రబలయ-త్నంబొప్పఁగాదాఁచిరూ ।
పంబుల్ మార్చఁగ నేర్చుగౌరతతితో-భాషించితత్తత్ప్రకా ।
రంబుల్ మంత్రులకేర్పడం దెలిపికా-ర్యస్ఫూర్తిఁజింతింపుచున్ ॥

చ. తనుతనయస్సదీర్చినవి-ధంబున పుత్తుఁడునున్నతండ్రిచే ।
సినఋణముల్ సమృద్ధిగన-శేషముదీర్పవలెం ; దదీయనం ।
దనునకుఁదీర్పఁగావలసి-నన్తోదలిచ్చిఁజాలు యుత్తమ ।
ర్జునకథమర్ణపాత్రుఁడని యుద్ధుఁడువృద్ధికిమాత్రమెయ్యెడన్ ॥ ౨॥

౩ ప్రబోధచందోదయము.

శా. గ్రీవానల్పని నాదము లెచ్చలఁగ త-త్కీర్తిప్రభావోన్నతుల్ ।
గ్రానాంచత్కతికుంభకూటకుహరా-క్రాంతాదిదేశంబులన్ ।
శీవింబాడుదురుగ్ర రాక్షసవధూ-టీహస్తసంస్థానన్ ।
యావల్గన్యక పాలతాళరవస్య త్యచ్ఛాకినీధాకినుల్ ॥ ౧॥

ఉ. కేవలవిష్ణుభక్తియై య-కల్పవృత్తిఁజెలంగిమోక్షవి
ద్యావిభవంబొసంగుసఖుఁ-డైనమనోజునిఁబాసిధర్మఁడా
దేవినిగొల్వ నేగనట ? - తీర్పరియై విమలాంగిశ్శదత
తేనయైనర్పుచుండునట ? - చిత్రగతుల్ విననయ్యె నేటికిన్ ॥

శ్వేతాచలమహాత్మ్యము.

శా. ఆమాటల్వినిఘావిభుండునిజభా-ర్యక్ సద్వృత్తాసక్తికిన్ ।
శ్రీమన్మాధవభక్తికిన్ బొగడిధా-త్రిక్-మూఢచిత్తుండనై ।
భామారత్నముపాటిబుదిగణుతిం-పంబూనఁగాలేకయా ।
సోమార్కంబపకీర్తిపాలయితిసం-చున్ లోనఁజింతిల్లుచున్ ॥

ఉ. వేరొకభూవరాత్మజుఁడు-విచ్రమగుచ్చమురత్నకంకణో ।
దారకరారవిందమునఁ-దాల్చెలతాంగిననున్వరించున్ ।
భూరిశుభక్రమాకలన-బోఁటిపదాంబుజమీతెఱంగునన్ ।
గూరిమితోడఁబట్టుకొనఁ-గోరెదనంచును దెల్పుకైవడిన్ ॥

శా. జంబాలుండనుమానికొన్నిదినముల్-జాయాన్వితుండైతదు ।
ర్వింబుణ్యస్థితినుండిగర్భవతినా-రింబాసిస్వర్గంబుచే ।
రంబోవంగళమీసమీపమునగ-ర్భస్థార్భకుంబెట్టినె ।
య్యంబొప్పారఁగఁజేసెదత్తురుణిదా-సన్నిప్తవేశంబొగిన్ ॥

కృతిపతి యగు రాయణప్పరంగరాజు తనను గూర్చి పల్కినట్టి
క్రింది పద్యములుదాహృతములై యున్నవి.

చ. హితులు మదన్వపాయజుల-కెల్లఁ బురోహితులార్యలోకపా ।
లితకవితాప్రకల్పితది-లీపచరిత్రముఖోజ్జ్వలత్సబం ।
ధతేతులు హారికాగ్రణులు-దారగుణాన్వితచిత్తులస్తదా
శ్రితులు సమస్తసూరితుల-శేముఖులెన్నఁదరంబె మిమ్ములన్ .

సీ ధీరత మేఘసం-దేశంబు తెనిగించి,

ప్రీతి దిలీపచరిత్ర మనెడు ।

గొప్ప ప్రబంధంబుఁ-జెప్పి శ్రీరాముల,
 కర్పించితివి మున్ను-నేర్పుమీఱఁ,
 గార్తాంతకులు మెచ్చఁ-గా శ్రీపతిగ్రంథ,
 గతిని మామకజాత-కము లిఖించి
 మా కొసంగితే విప్పు-డేకాగ్రచిత్తత,
 నంచితంబుగఁ దెనిఁ-గించుచున్న;

గీ. కూర్తమాహా త్వ మొసఁగుము-కూర్తమాకు!
 రమ్యచారిత్ర వేంకట-రామపుత్త్ర!
 కీర్తిదౌదార్య వేంకట-కృష్ణమార్య!
 యనుచు బహుమతిచేయ నా-హ్లాదమునను॥

ఈ సత్య-వి కవిత్వము ద్రాక్షాపాక విలసితమై, అలంకారపటిమ
 గలిగి, పండితప్రకర్ష వెల్లడించుచు మిక్కిలి నొప్పియున్నది.

ఈగ్రంథకర్త రచియించిన గ్రంథములన్నింటిలోను దిలీపచరిత్ర
 మిక్కిలి ప్రౌఢముగానున్నది.

వర్ణనాంశములనేమి, కథాసందర్భమునేమి, శయ్యాదులనేమి
 యొక్కవ ప్రజ్ఞతో చక్కఁగా నిర్వహించెను.

సంస్కృతమందసమానప్రజ్ఞకలదనుటకును, కల్పనాసామర్థ్యంబు
 వ్యక్తీకరించుటకును యీగ్రంథము మిక్కిలి దక్షమై యొప్పుచున్నది.

ఇందలి దిలీపుని కథ ప్రాచీనమేయైనను అక్కడక్కడ కొన్ని
 మార్పులు యధోచితముగా చేయఁబడినవి

ఈదిలీపచరిత్ర గ్రంథము మాతృక నొసంగుటయగాక అనేక విధ
 ముల మాపత్రికాభివృద్ధిఁ గోరు మహారాజశ్రీ నిడదవోలు సుందరం
 పంతులుగారికి మామనఃపూర్వక వందనము లాచరించుచున్నారము.

ఇట్లు,

రాజా మంత్రి పెగడ భుజంగరావు బహద్దరు

జమీదారు.

Akane hana Rao

అంధభారతీనిలయము
చేబోలు

గుంటూరు జిల్లా

26-7-07

201-4-0

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

దిలీపచరిత్రము.

(ప్రథమాశ్వాసము.)

నీతాతటిదుజ్వలుండఖిలధా-త్రీభృచ్చిరోభూష
ణం । బాసన్నాహితరాజహంసభయదుండక్షీ
ణశోభాన్వితే । ప్వాసుండాప్తమయూరసేవ్యుః
డనుకం-పాసార సంపూర్ణుడౌ । కాసల్యాసు
తుః డన్మనుండు రస యు-క్తౌ మత్కృతిం
జేయుతౌ ॥

నీ. బంధురాలంకార-పటిమభాసిల్లంగ,
విశ్వసన్నుతమైన-వృత్తివెలయ ।
శుభలక్షణంబుల-విభవంబురాజిల్లఁ,
జెన్నెనరీతులు-వన్నెకెక్క ।
మృదుపదన్యాససం-పదసౌంపువాటింప,
యతివిచిత్రాకార-మతిశయిల్ల ।
మహితసల్లాపచ-మత్రియల్ దనరాఁ,
శృంగారరసపుష్పి-రంగుమీఱఁ ।

గీ. బలుకుపలుకునకమృతంబు-లొలకరాఘు!
వాఖ్యనారాయణనితోడ-ననుదినంబుఁ
గ్రీడఁగావించులక్ష్మీమ-త్కృతికిఁదనదు!
సరససారూప్యపదవియొ-సంగుఁగాత॥

౨॥

మ. శ్రుతులున్నా లుగుసాల్గునెమ్మొగముల-నోభిల్లఁగాభారతీ!
సతియుంబట్టపురాణియొచ్చెలఁగఁగా-సర్వప్రపంచంబున!
మృతితోడకొసృజియించునల్వకృతిని-ర్థాణంబునేయంగహృ!
చ్ఛతపత్రంబునఁగోరునాకుఁగృపతో-సాహాయ్యముంజేయుతక॥

మ. క్షీతిలోనేసతికింగుచంబులయిసం-గీతంబుసాహిత్యము!
న్నతివిఖ్యాతివహించెనాస్యములనే-నారీమణిందాల్చితాఁ!
జతురాసుయందుకృతార్థుడైతనరెభా-స్వత్కీర్తియాభారతీ!
సతినానాలుకనుండుఁగాతమృదువా-కృతుర్యసంధాత్రియై॥౪॥

మ. తలపైనుండుమృగాంకునింగనఁగమ-ద్వక్షోజముల్బట్టెదా!
భళియంచందనకేలుగౌరిప్రియమొ-ప్పంబట్టికాకోదరో!
జ్వలఘ్రాత్కరభయంబునన్విడువఁగా-సంప్రీతితోనవ్వుకుం!
డలిరాట్కంకణుడిందుశేఖరుఁడువే-ష్కందామముంబ్రోవుతన్

చ. నలినభవాంగనాదిసుర-నారులనారతమున్నజింపఁగా!
సలలితశంకరార్ధతను-సౌధమునన్విహరించుసర్వమం!
గళగిరిరాజపుత్రత్రిజ-గజ్జనయిత్రశుభాంగిసర్వమం!
గళములువేష్కతోనొసఁగుఁ-గాతమదుజ్వలకావ్యకన్యకు॥౫॥

ఉ. శైలముజన్మభూమిప్రప-శంకరమాళికలాపపేటిపా!
తాళముసాహిణంబువసు-ధాబిలమంబుధిమాతులాలయం!
బాలువిరక్తిరచ్చనిగ-ఘాంతముగాఁదనరారునట్టిశుం!
దాలముఖుడువిన్నముల-దంచుకృపంగనుఁగాతమత్కృతిక॥౬॥

మ. లవణాంభోనిధిదాటిదానవఘనో-ల్లాసంబుమాయించివై ।
 శ్రవణోద్యానముమాపిలంకదహన-జ్వాలాళికర్పించిభూ ।
 భువనోత్కృష్టమహాబలాధ్యుఁడనిస-ద్బుద్ధులఁజింపన్తనో ।
 జవసత్వంబులనొప్పనప్పవనజు-న్సంప్రీతితోఁగొల్చెదన్ ॥ ౮ ॥

శా. గాయత్రీఘనవణయగ్దశశత-గ్రంథాదిపద్యంబుడై ।
 తేయారాత్యవతారసల్లలితమా-దిత్యాన్వయాఖ్యానధౌ ।
 రేయంబైతనరారుకావ్యముబుధ-శ్రేణుల్వినోదింపఁబ్ర ।
 జ్ఞాయత్తంబుగఁజేయుపూర్వకవికి-న్సంప్రీతితోఁమొక్కెదన్ ॥

సి. అఖిలాగమార్ధవి-న్యాసువేదవ్యాసు,
 ఘనకల్పనోల్లాసుఁ-గాళిదాసుఁ ।
 బ్రబలపాండిత్యశో-భారవిభారవి,
 సరసకవిత్వవి-చారుఁజోరు ।
 భారతీకారుణ్య-భవభూతిభవభూతి,
 సకలవిద్యజ్ఞన-శ్లాఘుమాఘుఁ ।
 గాకవీశ్వరభుజం-గమమయూరుమయూరు,
 మృదుపదరచనాధు-రీణుబాణు ।

గీ. రసికజనగేయుఁబండిత-రాయుఁగావ్య ।
 బహులఘటనాసముత్కర్ష-భట్టహర్ష ।
 భూరివిద్యాప్రచండుల-భోజరాజు ।
 మల్లాణమురారిదండుల-మదిఁదలంతు ॥ ౧౦ ॥

సీ. చతురాస్యవాగను-శాసనుసమధిక,
 పండితత్వాహీనుఁ-గుండలీంద్రు ।
 మృదుపదాచ్ఛాదిత-త్రైభువనుశ్రీనాథు,
 ధరణిసర్వజ్ఞతఁ-బరగుభీము ।

సన్తాగఁ ఘటనావి-చక్షుఃఖభాస్కరు,
 నమితకళావంతుఁ-డైనసోము।
 ధర్మధర్మజతఁ-దగురామభద్రుని,
 విశ్వవిఖ్యాతుఁడౌ-వీరభద్రు।

గీ. నభినుతించెదమత్కావ్య-మనెడుకన్య।
 కాయురారోగ్యమాత్మకన్య-మతిశయంబు।
 మహిమచల్లదనంబుదాం-పత్యసుఖము।
 శత్రువిజయంబుఁబ్రేమనొ-సంగుకొఱకు॥

౧౧॥

సీ. హరితగోత్రపవిత్రుఁ-డగుకృష్ణపండితుం,
 డేమహామహునిపి-తామహుండు।

సకలవేదాంతవి-శారదుండగువల్ల,
 భార్యుఁడేధైర్యజి-తాద్రితండ్రి।
 పరమపాతివ్రత్య-నిరతయాళింగమ్మ,
 వినుతింపనేవేద-విదునితల్లి।

వనధిజాధరణుల-కెనయగుజగమ్మ,
 చిన్నమ్మలేగుణాం-చితునిసతులు।

గీ. ధారుణీమండలాధిపా-స్థానములను।
 సన్నతివహించెశివరామ-శాస్త్రీయనఁగ।
 నేతపోధికుఁడతనిసా-హిత్యభోజు।
 మతిపితామహుమత్పితా-మహుఁడలంతు॥

౧౨॥

చ. హరితసగోత్రసూరినుతు-నాగమవేదితపోధికుఁమహే।
 శ్వరచరణాంబుజద్వయని-షక్తమధువ్రతచిత్తుధారుణీ।
 సురుశివరామశాస్త్రీఁబరి-శుద్ధచరిత్రుఁబవిత్రుడైర్యమం।
 దరధరుమత్పితామహుఁబి-తామహాసన్నిభుసంస్థరించెదఁ॥౧౩॥

చ. కొటిగలపూడివంశమణి-కొవిదువేంకటరామువిస్ఫర।
 త్పటుతరసాహితీసహితుఁ-బార్థివపూజితజ్యోతిషేజ్యనిఁ।
 ఘటితమహాప్రబంధముర-ఘస్తరసంస్తరణానురక్తువి।
 స్ఫుటవిభవేంద్రమజ్జనకు-భూరిగుణాధ్యునిఁగొల్తువేడుకఁ॥

క. ఘనపాతివ్రత్యజితాం।

బునిధికుమారీపులోమ-పుత్రీగిరిరా।

ట్టనయాసావిత్రిన్త।

జ్ఞనయిత్రినేంకమాంబ-సన్నతిఁజేతుఁ॥

౧౫॥

నీ. భాగీరథీపయః-పరిశుద్ధదేహుండు,

సప్తసంతానసం-స్థాపకుండు।

కన్యాప్రదానవి-ఖ్యాతచారితుండు,

నిరతాన్నదానవ-ర్ణితగృహుండు।

హరిహరనామసం-స్తరణప్రగల్భుండు,

బాంధవముఖపద్మ-భాస్కరుండు।

సూరిజనస్తుతా-చారధురీణుండు,

దేవరాతసగోత్ర-దీపకుండు।

గీ. మంగిపూడికులాబ్ధీందు-మండలంబు।

నరసమాంబాకళత్రుఁడ-ర్ణవగభీరుఁ।

డనుచుజనులెన్నఁదనరుపే-రనసమాఖ్యు।

ఘనునిమామకమాతామ-హునిఁదలంతు॥

౧౬॥

నీ. కొన్నికల్పనలొక-కొలఁదియకాననెడువా,

రాంధ్రభాషావృతం-బనెడువారు।

స్వారస్యమెఱుఁగక-సంశయించెడివారు,

విశ్రమస్థానముల్-వెదకువారు।

చెలఁగిదుశ్శంకలు-సేయఁజూచెడువారు,

పూర్వకావ్యంబులఁ-బొగ.డువారు।

ప్రాచీనరచనని-ర్ణయమిదియనెడువా!

రర్థగుంభనచాల-దనెడువారు!

గీ. గారెకాకవిపుంగవుల్-గానవార!

లున్న సభలోనసత్కవి-యొక్కఁడున్నఁ!

జేడుమహత్త్వంబుబకముల-నడుమనున్న!

రాజహంసంబునకునుగౌ-రవముగలదె॥

౧౭॥

క. సుకవికవితాచమత్కృతి!

కుకవులమదికింపుగాదు-కుంభినిలోనఁ!

సకలజనసమ్మతంబగు!

పికనాదముకాకములకుఁ-బ్రీతియెతలఁపఁ!

౧౮॥

వ. అనియిష్టదేవతావందనంబును సుకవిగురుజనాభినందనంబును గు
కవినిందనంబునుగావించి యొక్కప్రబంధంబు రచియింపం బూ
నియున్న సమయంబున.

౧౯.

నీ. నీతామనఃపయో-జాతప్రభాతప్ర,

భాకరుండరిలోక-భీకరుండు!

ధృతహారరత్నకి-రీటకేయూరాది,

భూషణుండుచితసం-భాషణుండు!

శ్యామాభ్రనిభదేహ-చంచలాయితకాంచ,

నాంబరుండురుగుణా-డంబరుండు!

కరుణాకటాక్షవీ-క్షణరక్షితాఖిల,

సేవకుండఘదారు-పావకుండు!

గీ. మందహాసామృతాంచిత-సుందరాస్య!

మండలుండునతాబ్జజా-ఖండలుండు!

కన్నుగవసఫలతఁజెందఁ-గరుణనాదు!

స్వప్నముననొక్కనాడుసా-క్షాత్కరించె॥

౨౦॥

వ. ఇట్లు సాక్షాత్కరించిన.

౨౧॥

ఉ. పెన్నిధిఁజేరువంగనిన-పేదవిధంబునసద్గుణాధ్యునా।

పన్నశరణ్యురాఘవుగ్గ-పాజలధింజనకాత్తజాధిపుం।

గన్నులఁగాంచిలేచికర-కంజములెత్తినమస్కరించినన్।

నన్ననుకంపఁగన్గొనిఘ-నధ్వనినిట్లనిపల్కెవేడుకన్॥ ౨౨॥

మ. అమలస్వాంతుఁడుమాసమేతుఁడుశతాం-గాగీకృతాంగీకృతా।

ర్యమనీహారకరుండుభక్తసులభుం-డశ్వీకృతస్వీకృతా।

గముఁడీశానుఁడనంగభాసిలుశివా-ఖ్యబ్రహ్మకర్పించెశీ।

లముయుష్మత్ప్రపితామహుం డెలమివ-ల్లంభట్లువిజ్ఞానియై॥ ౨౩॥

కా. విఖ్యాతుండుభవత్ప్రీతామహుఁడుని-ర్విఘ్నంబుగాఁదారకో।

పాఖ్యానంబుమదీయచర్యనయమొ-ప్పన్దావదశీసద్రవత।

వ్యాఖ్యానంబొనరించిశంకరునికు-ద్యల్లీలనర్పించితా।

ముఖ్యుండైవరగంగవిప్రతతీస-మౌదంబుతోనెన్నఁగన్॥ ౨౪॥

క. అగణితమతిమీజనకుం।

డగువేంకటరాముఁడద్భు-తాభిజ్ఞుండై।

జగతిన్ సుకవులలోపలఁ।

దగఁదారలలోఁదుషార-థామునిరీతిన్॥

౨౫॥

క. మృదుపదరచనాచాతురి।

విదితార్థసమృద్ధిగలక-విత్వమునీయం।

దుదయిం చెనువచనామృత।

విదళితకవిసంశయోష్ణ-జేంకటకృష్ణ॥

౨౬॥

చ. జపములనన్నదానముల-సత్కృతులంగురుదేవపూజలన్।

విపులశుచిత్వశంపదల-వేదరహస్యములన్సవంబులం।

దపములనన్నశంకరునిఁ-దావకపూర్వులుసంతసించఁగా।

నిపుణతఁజేసినిల్పిరవ-నిన్ నిజకీర్తిసుధాంశురోచులన్॥ ౨౭॥

శా. పూర్వాచారముఁదప్ప నీక సుగుణాం-భో రాశివైనీవును।
 త్పూర్వంఁదైనదిలీపువర్తనమువి-స్ఫూర్తింబ్రకాశింపఁగా।
 నుర్విం గావ్యముఁజేసిమాకొ సఁగువి-ధ్యుక్తంబుగాఁదత్కృతిన్।
 సర్వాభీష్టఫలప్రదంబగుమదా-జ్ఞామీఱరాదేరికిన్॥ ౨౮॥

క. కృతిమాకునొ సఁగినీవును।
 కృతివైశాశ్వతముగాఁగఁ-గీర్తిజ్యోత్స్నల్।
 క్షీతినిలుపుమనితటాలున।
 నతడంతర్ధానమయ్యె-నాశ్చర్యముగన్॥ ౨౯॥

గీ. మేలుమేల్కొంచితినటంచు-మేలుకాంచి।
 కలదెమహినింతకంఠెభా-గ్యంబుకృతిప।
 తిత్వమారామభద్రుఁడ-ర్థించివచ్చె।
 ననుచుఁబ్రముదితహృదయుఁడ-నైతినెలమి॥ ౩౦॥

సీ. ఏదేవుపదపద్ద-మెలమిగౌతమముని,
 పతినిగ్రమ్మరనుస-భార్యుఁజేసె।
 నేదేవువాత్సల్య-మినతనూభవునకె,
 ప్పటిరీతికపిరాజ్య-పటిమనొసఁగె।
 నేదేవుసంపూర్ణ-కృపవిభీషణునకు,
 మగుడలంకాస్థితఁ-దగనొసంగెఁ।
 నేదేవుభుజశక్తి-ఋభుసమూహమునకు,
 మరలహవిర్భాగ-నిరతినొసఁగెఁ।

గీ. బ్రజలకేదేవుభూపరి-పాలనంబు।
 కృతయుగోత్కృష్టధర్మసం-తతులనొసఁగె।
 నట్టిశ్రీజానకీమనో-హరునకేను।
 గావ్యకన్యకసర్పింఁచి-ఘనతఁగాంతు॥ ౩౧॥

ఉ. ఆదికవుల్విశేషకృతు-లర్పణసేయఁజేలంగుమేటిల।
 త్తీదయితుండుమత్క-వితఁ-జేకొనునాయనిసంశయింపఁగా।
 రాదనురక్తిఁగబ్జమధు-రందనుజేరనినూనవిభ్రమా।
 చ్ఛాదితరూపసౌష్ఠవమొ-సంగికవుంగిటగారవింపఁడే॥ 32॥

నీ. ప్రితితోరమ్మని-పిలిచినఁబ్రోవఁడే,
 మొదలవిశ్వామిత్ర-మునిమఖంబు।
 దోర్బలంబుననుదై-త్యులమించికావఁడే,
 దండకాటవిలోని-తాపసులను।
 భక్తి నాతిధ్యమ-ర్పణసేయఁజూపఁడే,
 శబరికినపవర్గ-సౌఖ్య సరణి।
 శరణార్థియగువిభీ-షణునికొసంగఁడే,
 కరుణతోలంకాధి-కారగరిమ।

గీ. శమనసదనంబునకుఁజేర-జనినభూమి।
 సురకుమారునిబ్రతికించి-సురుచిరముగ।
 నిలుపఁడేకీర్తిజగములు-నిండనహహ।
 మైథిలీధవునెన్నబ్ర-హ్మకుసువశమే॥ 33॥

నీ. కలితవేదాంతవీ-ధులకు నెవ్వనిపరి,
 పూర్ణప్రభావంబు-భూషణంబు।
 పంకజసంభవ-ప్రముఖులకెవ్వని,
 పదపద్మరజముసం-పత్ప్రదంబు।
 సనకాదియోగుల-మనములకెవ్వని,
 దివ్యస్వరూపము-ద్దీపకంబు।
 గిరిరాజపుత్రుకి-బరికింప నెవ్వని,
 నామమంత్రంబుసం-తతముజప్య।

గీ. మసురసంపత్తికెవ్వని-యతిశితోగ్ర।
 శరపరంపరపరలోక-సౌఖ్యజనక।

మట్టికోటిరకేయూర-హారకుండఁ

లాదిభూషణభూషితు-శాశ్రయింతు॥

౩౪॥

మ. శరధింగోలకుఁ దెచ్చెఱాతినిసరో-బాతాననంజేసెదఁ

వ్వరుగంజిమైనుదుందుభిప్రబలదే-హంబేకబాణంబునఁ

ధరపైఁగూలిచెఁదాశసప్తకముమం-దస్నాతిఁతోఁబజ్జి-కం

ధరునింగీటణఁగిం చెరానువిభుఁడే-తన్మాత్రుఁడేచూడఁగఁ ॥ ౩౫॥

సీ. తనభుజాపాటవం-బునకుఁ ఫాలాక్షుని,

ఘనధనుర్దండమిం-ధనముగాఁగఁ

దనచరణాంగుష్ఠ-మునకుదుందుభిదుర్భ,

రకశేబరంబుకం-దుకముగాఁగఁ

దనబాణసామర్థ్య-మునకుఁ బారావార,

మరసిచూడఁగముత్తి-యంబుగాఁగఁ

దనప్రతాపానలం-బునకుదశానన,

ప్రముఖదైత్యులుశల-భములుగాఁగఁ

గీ. దనకృపాలోకనమునకు-వనజసంభఁ

వాదిదేవపురందరా-ద్యమరసముదఁ

యంబుపాత్రంబుగాఁగనొ-ప్పారుసౌఖ్యఁ

దాయకుండుమహీసుతా-నాయకుండు॥

౩౬॥

మ. తనవామంబునసీతవెన్క-నుసుమి-త్రానందనుండగ్రమం

దునసామీరికెలంకులన్భరతశ-త్రుఘ్నుల్ప్లవంగాధిరా

ద్దనుజేంద్రదాంగదజాంబవంతులుజగ-త్పాణాధికోణంబులం

దనరంగద్దియనొప్పురాముఁదలఁతున్-ధారాధరశ్యామునిన్ ॥ ౩౭॥

సీ. ఆదరింపఁడెశ్వర-శాగతంబగువాయ,

సంబునుశరముప-సంహరించి

విడిపింపఁడేకీర్తి-వెలయబందీకృత,

సురసుందరులదశా-స్యనివధించి

బ్రతికింపఁడేరణ-క్షీతిఁబడ్డకీశుల,
గురుతరామృతవృష్టిఁ-గురియఁజేసి।
పాలింపఁడేతన-ప్రతినలంకాపురీ,
సామ్రాజ్యమునవిభీ-షణునినిలిపి।

గీ. వెంటఁబట్టుక చనఁడెస-దృష్టి నున్న।
మునిసమూహంబునకునుజే-కొనఁగరాని।
పరమపదవికిసాకేత-పురిజనముల।
దాశరథివంటిభక్తవ-త్సలుఁడుగలఁడె॥

౩౮॥

నీ. అవతరించినచక్రి-కనితోఁడుపడఁజెంతఁ,
జేరినచక్రకావ-తారములనఁ।
గుండలీకృతసము-ద్బండ్ కాండాసన,
భీకరోద్యత్ప్రతి-బింబములన।
దానపుల్బడగుంగు-ధరయనిమింటికి,
నిలనంటఁగట్టిన-వలయములనఁ।
బతదుగ్రరాక్షస-భటదళితాంతరో,
ద్దామార్గమండల-భూమికలనఁ।

గీ. దనరధరవ్రచ్చిసాతాళ-మునకుఁబోయి।
మరలవేటొకతోవఁబై-కరుగుదెంచి।
గగనగతివచ్చిదొననుండు-కౌసలేయ।
శితశరావళులఘములఁ-జెండుగాత॥

౩౯॥

చ. మునిహృదయాంబుజాతములు-మోదమునొందనిశాటతోటి నె।
మృతమునభీతిగుండగరి-మృశితచక్రమువేడ్కఁజెందభూ।
జనములనేత్రముల్పఫల-సంపదనొందధరిత్రలోపలం।
దనకులకర్తయశారవివి-ధంబునభాసిలురాముఁగొల్పెదన్॥

౪౦॥

షష్ఠ్యంతములు.

- క. ఏవంవిధనానాసుగు।
 జావితసత్కిర్తిచంత్రీ-కామోదితరా।
 జీవభవప్రముఖామర।
 జీవంజీవునకు శేము-షీజీవునకున్॥ ౪౧॥
- క. నీతాసమేతునకుఖ।
 ద్యోతాన్వయజాతునకుస-ముజ్వలశోర్యో।
 పేతునకునిశాచరసం।
 ఘాతసముద్ధర్తృషాయ-కవ్రాతునకున్॥ ౪౨॥
- క. మాయాదైత్యభయంకర।
 సాయకపరివారునకును-సంసారాధ్వ।
 వ్యాయామశ్రాంతజన।
 చ్ఛాయాసహకారునకున-చలధీరునకున్॥ ౪౩॥
- క. వీరునకుభానుకులవి।
 స్తారునకుధనుఃకళాప్ర-చారునకుమహో।
 దారునకఘదూరునకున్॥
 మారాకారునకుభక్త-మందారునకున్॥ ౪౪॥
- క. మౌనిమనోంబుజభీకర।
 దానవనైన్యాంధకార-దళనసమర్థా।
 నూనశరకిరణలక్ష్మ్యస।
 మానాతీతప్రతాప-మార్తాండునకున్॥ ౪౫॥
- క. ఖరదూషణాద్గిరాత్రిం।
 చరపీనోరఃప్రదేశ-సంస్థాపితభీ।
 కరవిశిఖజయస్తంభో।
 త్కరునకురక్షితనిజాశ్రి-తప్రకరునకున్॥ ౪౬॥

- క. చండాహికల్పబాహు।
దండునకుంగుండలీకృతప్రస్ఫటకో।
దండవినిర్యస్తార్గణ।
ఖండితదశకంఠకంఠ-కరకాండునకున్॥ ౪౭॥
- క. రామునకునీలమేఘు।
శ్యామునకుదివాకరాన్వ-యాంభోధిసుధా।
ధామునకుసకలసుగుణ।
స్తోమునకుంబ్రణమితాజ-సుత్రామునకున్॥ ౪౮॥
- క. శ్రీవైదేహీమఖరా।
జీవార్యమబింబునకున-శీకృతనానా।
దేవనికురుంబునకుఁబా।
రావారమనోభయంక-రకలంబునకున్॥ ౪౯॥
- క. శ్రీరామునకంకితముగ।
నేరచియించినదిలీప-న్యపతిచరిత్రో।
దారప్రబంధమునకుం।
ప్రౌరంభించినకథాక్ర-మంబెట్టిదనన్॥ ౫౦॥

కథాప్రారంభము.

- క. పూగసహకారచాంపే।
యాగరుజంబీరచంద-నార్జునమధుపు।
న్నాగతమాలామలకము।
ఖాగశరణ్యమగునైమి-శారణ్యమునన్॥ ౫౧॥
- కా. సూతుంగన్తోనిశౌనకాదిమునుల-స్తోకప్రభావృండుకం।
జాతాప్తాన్వయరత్నమాశ్రితసుర-త్వజంబుభాస్వద్గుణ।
వ్రాతుండైనదిలీపభూపతిచరిత్రంబింపుగాఁదెల్పవా।
కృతుర్యంబునమాకటన్ననతఁడు-త్సహంబుతోనిట్లనెన్॥ ౫౨॥

సీ. గృహతారకానేక-ఘంటాపథీకృత,
 ప్రాకారశాఖాంత-రస్థలంబు।
 చక్షుశ్రవోంగనా-వక్షోజలిప్తస,
 ద్గంధబంధురపరి-ఖాజలంబు।
 మహనీయగగనతా-మరసమోహప్రద,
 సౌధాగ్నిహితకాం-చవఘటంబు।
 ధారాధరప్రభా-స్థగితశాతక్రత,
 వోపలప్రఘటిత-గోపురాగ్ని।

గీ. మలఘుతరకేతనాగ్రదీ-వ్యత్పటాగ్ని।
 జనితవాతూలవారిత-స్వర్నదీత।
 టాగ్రసంచరదమరీస-మగ్రమదన।
 కదనఘర్తంబయోధ్యాన-గరవరంబు॥

౫౩॥

క. సుగుణాళిసమేతంబై।
 జగతిన్భీమావహప్ర-శస్తంబైచా।
 డగ్రసుమనోహృద్యంబై।
 తగుసాకేతంబనంగ-ధర్మోజ్వలతన్॥

౫౪॥

ఉ. చందనగంధులందముగఁ జల్లనివెన్నెలలుల్లసిల్లమి।
 న్నందినమేడలంబతుల-నంగజకేళులఁదేల్చినిద్దురం।
 జెందనభోనదీనవకు-శేషయగర్భకుటీరనిర్యదిం।
 దిందిరబృందనాదములఁ-దెల్పఁబ్రభాతములందువారలన్॥ ౫౫॥

ఉ. మేలిపసిండిసౌధముల-మీఁదనిజాంశుకరాజిఁబెట్టిస్తవి।
 ర్భాలికలంబుకేళికిసు-పర్వనదింజొరఁగాస్వనాయికా।
 చేలములంచుబోఁటులవి-చేకొనిదాపఁగఁబోవవారికా।
 కీలెఱిఁగించిపంజరశు-కీతతివారణసేయునప్పురిన్॥

౫౬॥

మ. అరయండత్పురలక్ష్మీకిందివిజప-ద్వాస్యల్ నివాళింపనం।
 బరమార్దంబునఁబట్టుదీపికలక్-భాసిల్లుభాస్వత్పరం
 దరరత్నోజ్జ్వలసౌధభాగఘటితో-ద్యద్ధేమపాంచాలికా।
 కరదీప్యద్మనపద్మరాగమణిరే-ఖల్ ధూతతామిస్రతై॥ ౫౭॥

సీ. గగనమధ్యవిలాస-గరిమచేఁగొమ్మల,
గమికోట్లకొమ్మల-గమివెలుంగుఁ
గమలాకరత్వవి-ఖ్యాతిచేసరసుల,
బృందంబుసరసుల-బృందమమరుఁ
గ్రీడితాఖిలభోగి-రేఖచేఁగేలీవ,
నంబునుబరిఖావ-నంబుఁదనరుఁ
బూర్ణకుంభప్రభా-స్ఫూర్తిచేవారణ,
నివహంబుఁదోరణ-నివహమొప్పు.

గీ. నురుతరమహాహవక్రియా-హూతజంభ ।
 శాసనాద్యఖిలాదిత్య-సమితిజేత ।
 రాజరాజియుసద్విజ-రాజరాజి ।
 దనరుఁదత్పట్టణమునసం-తసమునిగుడ॥

మ. పరిఖామార్గములన్ని శీధినులస-ర్పశ్రేణులే తెంచినా।
గరికత్వంబునఁగోటకొమ్మలకు వే-గంబ్రాకిస్వర్గోకవై।
ఖరులెల్లంగనిక్రమ్మరంజనునిజా-గారంబులంజేందఁద।
త్వరమందున్న జనంబు వేఁగిననుద-మ్మంగాంచునంచున్వడిన్॥౫౯

సీ. సుమనస్సమూహభా-సురవైభవముగల్గి,
తనరువాసవరాజ-ధానిపగిది!

హరికిశోరప్రభా-వాభిరామతగల్గి,
రాజిల్లు యామ్యపు-రంబురీతి! శుభాక్షిణ్యం.

సేవితాతను వాహి-నీవరాళులుగల్గి,
 కన్వట్టువరుణస-గరముభంగి।
 గురుతరాహీనస-తోశరాసులుగల్గి,
 వెలయువైశ్రవణుని-వీటికరణి।

గీ. చారుతరరాజహంససం-సక్తిగలిగి।
 తగుఁగనుంగొనవిష్ణుప-దంబురీతి।
 ననుచుజనులెల్ల వినుతింప-నలరునొక్క-।
 రూపమునందత్వరంబుఁబు-రోపవనము॥

౬౦॥

సీ, సాధులైయీశ్వర-శోధసేయరుగాని,
 పెనుతురుసర్వజ-తనుమహేశు।
 వలననివైరంబు-వాంఛసేయరుగాని,
 కలఁతురుదపమున-గాధిసుతుని।
 సభలోనబ్రహ్మవం-చనయొనర్పరుగాని,
 తప్పింతురజునివే-దములలోన।
 స్వర్గభోగంబుల-క్ష్యంబుసేయరుగాని,
 సాధింతురింద్రుని-సవనసమితి।

గీ. ననుచుజనులెల్ల వినుతింప-నప్పరమున।
 శమితతామసగుణులుమా-త్యర్యరహితు।
 లగణితానందులపరిమి-తాధ్వరాధ్యు।
 లైవెలుంగుదురెలమిభూ-దేవమణులు॥

౬౧॥

ఉ. మానధనుల్విపక్షుల-మర్దనులాప్తసుధర్ములున్సదా।
 దానగతుల్ మహాహవశ-తవ్రతులన్యకుభృద్భయంకరుల్
 మానితవైభవాధ్యులస-మానబలుల్ సుమనోనురాగసం।
 ధానులుఁదత్వరీవరము-నందనరారునరేంద్రులెన్నఁగన్॥

౬౨॥

ఉ. కోటిసువర్ణనిష్కముల-కుఁ మనమొక్కొకటెక్కమున్నభో!
వాటికిఁబర్వనెత్తినధు-వంబుగఁగాలమెఱుంగనేరికిఁ!
వాటముగాదటంచుఁబురి-వైశ్యులునిల్పిరికోటికోట్లక!
చోటనొక్కొక్కతనము-చొప్పనసంఖ్యనతిక్రమించఁగన్ || ౬౩

ఉ. అద్రులుధీరతంగరధృ-తాద్రులనూనదయాసమృద్ధిసౌ!
భద్రులుశౌర్యశక్తిబల-భద్రులుబాహుబలంబుపెంపునఁ!
రుద్రులుసద్విభూతినిమ-రుద్ధులుదానగతింగణింపన!
క్షుద్రులనంజెలంగుదురు-శూద్రులుతత్పటభేదనంబునఁ || ౬౪||

శా. ఆపీటంగలమత్తసామజసమూ-హంబుల్ సదాదానధా!
రావర్షంబులచేనిరంతరముగో-త్రాతాపనిర్తోచన!
ప్రావీణ్యంబులుజూపుచుఁనభమునఁ-భాసిల్లుమేఘంబులన్!
వేవేగంజెదరంగఁదోలుశ్రవణా-విరూఢతవాతంబులన్ || ౬౫||

చ. సరసగుణంబులేకనహి-చర్చితమైఘననిందితాకృతిం!
దిరుగుచుఁటించభేదనిర-తింగుటిలంబగుమారుతత్వమా!
దరమునఁబూనిసాగెడుస-దాగతిమాగతి నేగతిందిర!
స్థరణముఁజేయునంచునగు-నైంధవముల్ పురిఁఫేనదంభతన్ || ౬౬||

చ. అరిహృతఘోటకప్రకర-మాదృతభీమదురంతవాహినీ!
శ్వరముఘనావరోధయుత-చక్రముమృణ్మయమలచుఁజంద్రశే!
ఖరునిరధంబనారతముఁ-గన్గొనితత్పురిఁదేరులెప్పడుం!
బరిహసనంబునేయుధ్వజ-బద్ధసితాలశుకకైతవంబునఁ || ౬౭||

ఉ. శ్రీహరిదివ్యపాదసర-సీరుహసంస్తరణామరక్తిభీ!
మాహావరంగరంగదహి-తావనిభృష్టనగర్వభంజనో!

త్వాహాసమగ్రశక్తివసు-ధాసురభాసురభక్తిధర్తమా।
 ర్గాహితసూక్తితత్పురిభ-టావళికింగలదుర్వి నెన్నఁగన్ ॥ ౧౯ ॥

గీ. నిమ్నములలోనమిక్కిలి-నిమ్నమైన।
 నగరిపరిఖనువెయి నోళ్ళఁ-బొగడఁదరమె।
 యున్నతంబులలోనన-త్యున్నతమగు।
 వరణమొగివేయుఁగన్నుల-నరయవశమె॥ ౧౯ ॥

గీ. మేడఁగట్టనిలోగిట-మెలఁగువాఁడు।
 మానికములేనితొడవుమై-నానువాఁడు।
 పూనిముతైపుసున్నంబు-లేనివిడెము।
 వేయువాఁడొక్కఁడైన-వీటలేఁడు॥ ౨౦ ॥

సీ. గంభీరవేదులు-గానినాగములునా,
 జానేయములుగాని-సైంధవములఁ।
 గమలాకరంబులు-గానిసరంబుల,
 నుద్యానములుగాని-యువవసముల।
 వేదగర్భులుగాని-విపులాదితేయుల,
 నార్యులుగానివై-శ్యప్రవరుల।
 సుందరుల్ గానిపూ-ర్ణేంద్రుబింబౌస్యల,
 లబ్ధవర్ణులుగాని-తొకకులను॥

గీ. చంద్రశాలలుగానిని-శాంతములను।
 దానశౌండులుగానివ-దాన్యమణుల।
 నైచికులుగానిగోవుల-నలువకైనఁ।
 దరమెపరికింపదత్పురీ-వరమునందు॥ ౨౧ ॥

చ చనుఁజనుబంతులిమ్మనుచుఁ-జయ్యనఁగేల్చులుమారుసాతువె।
 ట్లనఁదగుముందుగాసరము-లన్నియుఁజిక్కొనరింపఁజూతువా।

వెనుకరసోచితంబుగను-వేమరుమాటలఁబొద్దుఁబుత్తువం।
చునువిటులంజమత్కృతులఁజొక్కఁగఁజేతురుపుష్పలావికల్॥

సీ. పదనఖవిత్తైస-పాటవంబునఁగొంత, ౨౫౪, విసృజ్యైవ, కళాన-

తారామనోహర-త్వమ్ముఁజిమ్మి।

కరికరాకాగోరు-కమనీయదీప్తుః,

రంభావిజృంభణా-రంభమణఁచి।

చంచలాపాంగప్ర-సారవిభ్రమముల,

హరిణీమనోజ్వలై-ఖగులగెలచి।

తనులతావృవిసము-ద్యత్సృగోహంబుల,

హేమాతిశయలక్ష్మి-నెగ్గుపరచి।

గీ. కలితగానాభినయచమ-త్కారములను।

లాస్యసమయాంగహాతవి-లాసములను।

మరులుకొలుపుదురెంతటి-మానుసులను।

వారకామినులప్పురీ-వరమునందు॥

23॥

ఉ. అచ్చపుముత్యసర్లుగల-వంచునుగంచెలఁగప్పియుండఁగా।

నిచ్చనుగట్లపెనడతు-రేమరుపాలునఁజేలమీఁదికిం।

జెచ్చెరఁగేలుసాతురిటు-నేయఁగవచ్చునెయంచుఁబాంధులన్।

మచ్చికమాటలాడిసలు-మారుఁగలంతురుశాలిపాలికల్॥ 2౪॥

ఉ. చందనభూమిభృద్విపుల-సౌరభసారభురంధరంబులై, ఒరువుమోసెడిది

నందునజాహ్నవీప్రవిమ-లాంబుసముత్తరణానసంబులై।

నందునఁదత్పురాంతికస-మగ్రవిహారవనాంతికంబునన్।

మందగతింజరించుఁబవ-మానకిశోరములింపునింపుచున్॥ 2౫॥

మ. ఘనసౌధాగ్రచరత్సరోజ్జ్వలనా-కందర్పసంగ్రామసం
జనితాయాసమ్మమర్త్యలోకతటినీ-సంజాతసంఘల్లకాం
చనకంజాతసమగ్రసౌరభభర-శ్రాంతాతిహృద్యానిలం
బునవెన్వేంటఁదొలంగజేతురరరం-బుల్ పిప్పిభోగుల్ పురికొ॥౨౬

మ. పరమానందకరోర్ధికానికరశో-భాప్రాభవంబుల్ భృతాం
బురుహంబుల్ తరుణారణ్యోత్పలదళ-స్ఫూర్తుల్ చలత్కంకణా
కరముల్ గచ్ఛపమత్స్యపద్మదరచ-క్రశేష్ఠరేఖామనో
హరకాంతుల్ కమలాకరంబులుపురో-పాంతంబునకాభాసిలున్॥

క. ఆనగరిచెంతఁదగుసర।

యూనదికమనీయసార-సోత్పలమకరం।

దానూనమాధురీస।

స్తానితరోలంబయైజ-నంబులువొగడకొ॥

౨౭॥

మ. సురసాలాంచితతీరయైయనిమిష-స్తోమాంచితద్వీపయై।
సరసాళిస్తవనీయనూతనలస-త్సౌవర్ణనాళీకయై।
సరయూనిమ్నగవీటిచెంతఁదనరుక-స్వర్లోకమందొప్పుని।
రరకల్లోలినిపోలికంబరమహం-సశ్రేణిమోదింపఁగొ॥ ౨౮॥

క. క్షీతిలోనుత్పలమాలాం।

చితనిఖిలకవిజనచక్ర-సేవితయైపూ।

రితనవరసయైసత్కృతి।

గతిఁదగుసరయూస్రవంతి-ఘనులెన్నంగొ॥

౨౯॥

శా. ఆకేళీవనవాటులాస్ఫటికహర్ష్యశ్రేణులాకాంచన।

పాశ్రాకారాగ్రములాసముజ్వలసరో-రాజంబులామందురా। శుభ్రాశ్రుణులు, చిడకలు

నీకంబాగజశాలలావిపణులా-నృత్యాలయవారితమా।

లోకోత్కృష్టవిలాసమన్యపురినా-లోకింపఁగాఁగల్గునే॥ ౨౧॥

చ. ఇవిధంబున సకలజనంబులకు నయనానందంబు గావింపుచు సు
జనహృదయంబునుంబోలె మాలిన్యరహితంబై, పుష్పవనంబునుం
బోలె సరసాళిసన్నతంబై, వైకుంఠపురంబునుంబోలెదుర్జనశూ
న్యంబై, పాతాళపురంబునుంబోలె బహు నాగ సమాకీర్ణంబై,
మేరునగంబునుంబోలె గళ్యాణభరితంబై, పారావారంబునుం
బోలె లక్ష్మీజనకంబై, పార్వతీవిలాసంబునుంబోలె సర్వజ్ఞమనో
హరంబై, శ్వేతద్వీపంబునుంబోలె బురుషోత్తమనివాసంబై, పు
రందరపురంబునుంబోలె సుమనస్సందోహ సుందరంబై, సర్వ
శ్వరశరీరంబునుంబోలె సర్వమంగళాలంకృతంబై, గగనతలంబు
నుంబోలె గవిబుధ గురు కళానిధి కలితంబై, మంగళోపేతంబై
యహీనప్రపాదంబై సర్వణపరివృతంబై, ప్రపావృట్కాలంబునుం
బోలె బ్రబలఘనోన్నతంబై సర్వతోముఖ సమృద్ధంబై, ప్రభా
తంబునుంబోలె ననల తరణికిరణమస్పృణంబై మునితాప్తచక్రంబై
రాకానిశాసనుయంబునుంబోలె రాజమండలరాజమానంబై యా
హ్లాదప్రదంబై, శారదావిగ్రహంబునుంబోలె సత్యకలితంబై చ
తురానాధారంబై, యలకాపురంబునుంబోలె ధనదాత్రయంబై
సార్వభౌమసహితంబై, వరుణనగరంబునుంబోలె బహు వాహినీ
పరివృతంబై రత్నాకరరమణీయంబై, భీరువిరహితంబైయును భీ
రువిలసితంబై, పుణ్యజనాగమ్యంబైయును బుణ్యజనోపేతంబై,

మంగళోపేతంబైయును నవక్రవిక్రమాతిశయంబై, కంటక రహితంబైయును బరిపంధిజనాగమ్యంబై, యభంగంబైయును రత్నాకరంబై, బంధంబులురతులయందును, భయంబపకీర్తివలనను, బాష్పంబులానందంబువలనను, బాతిత్యంబు కీడాకందుకంబునందును, గామంబుకీర్తియందును, గ్రోధం బసత్యంబువలనను, లోభంబు సద్వర్తనంబునందును, మోహంబు నిద్రవలనను, మదంబు గజంబులందును, మాత్సర్యంబు సదాచారంబులయందును, బదచ్ఛేదంబు పద్యంబులయందును, వాదంబులు శాస్త్రంబులయందును, గల్పనలు కావ్యంబులయందును, గాతన్యంబు కాంతాకుచంబులయందును గానితనయందుఁ గలుఁగదననొప్పి సకల సంపత్కరంబై దుందుభిప్రముఖ వాద్యఘోషంబులను, వివిధవేదనాద విశేషంబులను, బ్రబలశాస్త్ర ప్రసంగంబులను, కాదంబి నీభ్రాంతిప్రద చంద్రశాలాసముద్గత కాలాగరుధూప ధూమమాలికాసందర్శన సముత్థితోత్సాహ చంద్రకితసమూహ కేకానాదంబులను, వెలవేలందులనాట్యవినోదంబులను, మకరంద పానతుందిల చలదిందిరిర బృందగరుత్సమిరసముద్భూత పరాగపరంపరా విలసిత పల్లవిత ఊరకిత కుసుమిత ఫలిత బహుపాదప పరివృతంబులగు తోటలను, బాలికామణులపాటలను, సామంతాంతరంగ ధైర్యలతికాదళన కృపాణాయమాణ గారుత్తత రత్న రారాజ్యమానవేదికాసమీప సంఘటిత కాయమాన కలితస్తంభోపాంత విజృంభితార్థ తనూవిలాస వారరమణీ రమణీయంబులగు రచ్చలను, గోపానసీకలితంబులగు పచ్చలను, గీర్వాణాలివేణీ వాగ్ధోరణీశ్రవణ మనోహరి కీరకారికా పరివార విరాజమాన మహాన్నతా

గ్రంబులగు మేడలను, చిత్రితసురాసుర సంగర విలసితంబులగు
బంగరుగోడలను, నిందీవరారవింద కదంబనిర్యన్తరంద బిందుసం
దోహ వాసనావాసిత పరిపూర్ణపయఃపూరితంబులగు బావులను,
మృగమదమిళితోదక సిక్తంబులగు తావులను, శృంగారంబులకు
శిరోగృహంబై, విభ్రమంబులకు వేశ్యంబై ప్రాభవంబులకు భవ
నంబై, వైలక్ష్యంబులకు వాసంబై, సంపదలకు సదనంబై, మంగ
ళంబులకు మందిరంబై, సౌఖ్యంబులకు సద్భంబై, సత్యంబునకు
శరణంబై, దానంబునకు ధామంబై యస్పరంబు భూదేవికి భూ
షణంబు పోలికం బొలుచునయ్యెడ.

౨౨॥

శా. ఏలుందత్స్వర్గమంబుజాప్తకులవా-ర్థీందుడమిత్రావనీ।
పాలవ్రాతనఖాగ్రసంక్షుభితరం-భామేనకాముఖ్యనా।
నాలేఖాబ్జముఖీపయోధరధరేం-ద్రద్వంద్వ్యుడభ్యర్చిత।
శ్రీలోలుండుదిలీపుండ్రాశ్రితజన-క్షేమంకరాకారుడై॥ ౨౩॥

సీ. సూర్యచంద్రప్రభా-చార్యభారంధర్య,
శౌర్యకీర్తిద్యుతీ-సంగ్రహుండు।
ద్వీపాంతరాగతో-ర్వీపాలనివహని,
త్యోష్ణాత్తవివిధర-త్నోష్ణపదుండు।
చండదోర్దండకో-దండనిర్యత్యాండ,
ఖండితోద్దండారి-మండలుండు।
భద్రదానోదక-విధ్రావితసముద్ర,
ముదితక్షౌతలో-పద్రవుండు।

గీ. జైత్రయాత్రావసరసము-జ్ఞనితభేరి।

కాభయంకరచటులభాం-కారదళిత।

వనజగర్భాండుఁడర్ధిహృ-ద్వాంఛితార్థ।

దాయకుండుదిలీపభూ-నాయకుండు॥

౨౪॥

। నీ. తనకలాపస్ఫూర్తి-తనకలాపస్ఫూర్తి,

శక్తినిగము-

కరణిదివ్యాంబకా-కరముగాఁగఁ

దనసత్రసంఘంబు-దనసత్రసంఘము,

ట్లఖిలద్విజావృతం-బైచెలంగఁ

దనదానవిభవంబు-దనదానవిభవంబు,

గతిసరసాళిస-న్నతివహింపఁ

దనపురాకారంబు-దనపురాకారంబు,

పగిదిబలోత్కృష్ట-పటిమఁబూనఁ॥

గీ. దనదుదోర్దండమండితో-ద్దండమండ।

లాగ్రఖండితచండాహి-తావనీశ।

దళితమార్తాండమండలాం-తరుఁడమోఘ।

సాయకుండాదిలీపభూ-నాయకుండు॥

౨౫॥

మ. సవనాహూతపురందరాదిసుమన-స్సంఘంబుచేమండలా।

గ్రవినిర్భిన్నసత్త్వభూరమణసం-ఘాతంబుచేధారుణిం।

దివిరీతిం ద్రుదశాల్పయంబవనిరీ-తింజేసెమేల్లేదీదిలీ।

పవిభుండద్భుతచక్రఁడాతనిగణిం-పన్వచ్చునేయేరికి॥ ౨౬॥

ఆ. దనక రాగ్ర రాజి-త స్థరచ్చాయాసి,
 పుత్రభీక రారి-గాత్రజీవ|
 పటలములకుఁదావి-భాగ పత్రక గాఁగ|
 దనరునిలదిలీప-మనుజవిభుఁడు||

౨౯||

సీ. బొంక నేరనివానిఁ-బోషించుటయె కాని,
 బహుభాషియైనఁగో-పంబులేదు|
 శరణుఁజొచ్చినవానిఁ-గరుణించుటయె కాని,
 పగతుఁడైననుగొంచె-పరచలేదు|
 దురితాత్ముఁడగువాని-దూషించుటయె కాని,
 నిగమాంతయైనను-న్నింపలేదు|
 తప్ప జేసినవాని-దండించుటే కాని,
 విహితుఁడైననుజేర-విడువలేదు|

గీ. తరమెవినుతింపదశదిశా-స్థితకీర్తి|
 చారుతరసాంద్రచంద్రికా-సముదితార్థి|
 జనచకోరకలాపుభా-స్కరకులప్ర|
 దీపుభాస్వత్ప్రతాపుది-లీపుమహిని||

౩౦||

సీ. విబుధసమూహసే-వితుఁడుమహాబలా,
 నివృతుఁడువిద్యాధర-వినుతయశుఁడు|
 ఖండితారాతిబ-లుండుసుధచ్ఛైక,
 నిరతుండుసహజవ-ర్ణితగుణుండు|
 గురుభక్తుఁడాదిత్య-కుందీపకుఁడుసదా,
 దానప్రవర్తన-తత్పరుండు|
 దివ్యాంబకసహస్ర-దీప్తితుండధ్వర,
 శతనుతుండరికుభృ-చ్ఛాసనుండు|

గీ. రాజరాజకిరీటవి-రాజమాన!

రత్ననీరాజితాంఘ్రినీ-రజఃడటంచు!

జనులువినుతించెదరుదిలీ-పునిమహేంద్ర!

సన్నిభుఁడుగాఁడెపోగడఁద-జ్జనవిభుండు॥

౯౧॥

నీ. పృథులసదున్నత-స్పృధ్వీభరణశక్తి,

పురుకుత్సునిమహావి-భుత్వగరిమ!

నలునితనూసము-జ్వలవిలాసముహారి,

శ్చంద్రునిసత్యవాఃకృతురిమంబు!

కార్తవీర్యనిపరా-క్రమసమున్దేశంబు,

శిబివదాన్యత్వవి-శేషమహిమ!

సగరునిధర్మాను-సరణవర్తనముమాం,

ధాతృనిప్రబలభా-గ్యాతిశయము!

గీ. దుందుమారునిదుస్సహ-దోషటుత్వ!

మంబరీషునిసద్వ్రతా-డంబరంబు!

దనరనీతనియందని-జనులువొగడ!

నెగఁడెమిగులదిలీపావ-నీవరుండు॥

౯౨॥

మ. అవనీమండలమాదిలీపన్యపసిం-హంబంబరీషుకౌన్యగుణ!

యువనాశ్వుకభరతుకభగీరథువిదే-హుంకార్తవీర్యంబురూ!

రవుమాంధాతృసలుంగకుత్సునహుషున్-రామున్ హరిశ్చంద్రునిన్

ధ్రువురంతిన్సగరున్సహోతఁబురుకు-త్సంబోలిపాలింపఁగన్॥

క. కకుబంతంబులనారా!

జకుమారునివైరిన్యపుల-స్వాతంబులఁబా!

దుకొనినఘనగర్వమనా!

మకమైచెడఁగమశరత్స-మయమపుడలఁచెన్॥

౯౪॥

కా. జీవంజీవపు రాకృతో జ్వలతపః-త్రేణీక మ్మానీత తాత, హంతింప బడినది-
రావర్గో జ్వలమన్యయైంధవరుచి-త్రాత్రంబు శుభ్రీకృతాం। కావబడినది-
గా భోవాహంబు నిర్మలకర్మము సం-పుల్లారవిందోత్పల। అడుగు-
శ్రీవాసంబు శరత్సమాగమమురం-జిల్లె న్నసేమండలిక॥ ౯౫॥

క. శరదాగమమేటిఁగింపఁగ.

నరుడెంచుమరాళములకు-నబ్బేవతలా।

దరముననిడుపీతములనఁ

బర్రెగెసరో వరములందుఁ-బంకరుహంబుల్ ||

సీ. రాజహంసలకును-రాజహంసలకును,

ధారాధరావరో-ధంబణం గె. మేఘ, సిద్ధము-

సన్నాతనీమల-సన్నాతనీమల,

నత్యంత సైక్ల్య-మధిగమించె।

ఉగు శ్రరక లాపములందు-శ్రరక లాపములందు,

గణనమీరినరుచుల్ - గాననయ్యో ।

౪౪- భూదేవమణులకు-భూదేవమణులకు,

సాంద్రము హాహాహో-త్సవము (బుట్టె)

గీ. ధరణిఁ గాంతారములును గాంతారములును!

సరసభావంబుఁగాంచిప్ర-శస్తికెక్కెఁ

గోవిదార | పనూన | ప-భావిభాస |

మానమైన శరత్కల-మహిమ (దోప)

మ. జలదంబుల్ ధవళప్రభందనరేఁగా-శశే)నిపూచెఁగఁగరా.

తలమందారెనుప్రంకమాక సమునం-దారాసమూహంబులు।

జ్వలశోభాతిశయంబునందనరైస-స్యంబుల్ సువింఛెన్. విని.

తలనీరంబులతో నదీనదములు - రాజిలైనాన త్రటికా॥ ౯౮॥

చ. చెలఁగిబిసాళిఁజేంచువులఁ-జించిభుజించివిని ర్తలామృతం।
 బులుపొలుపొందఁద్రావిపరి-పూర్ణముదంబునసంచలాపగా।
 పులినతలంబులఁకరజ్జత-భూధరపాదములంజేలంగుసి।
 ధ్రువలెహృద్గతామయవి-మూరములైతనరారెన త్తటిక॥ ౯౯॥

సీ. శరదబ్జముఖిప్రేమఁ-జతురతనలదిన,
 ఘనసారసహితచం-దనమనంగఁ।
 బ్రావృడ్వీయోగతా-పంబుచేమెయినుద్భవ, వర్షశుభ-
 వంబైనప్రజలవై-వర్ణ్యమనంగఁ।
 నిర్తలామృతదాన-నిపుణత్వముననాగ,
 తంబైనయజుహద్య-శంబనంగఁ।
 జాతకంబులఁబ్రోవఁ-జాలకనీరస,
 త్వమునఁబూనినవెల్లఁ-దనమనంగఁ।

గీ. భావికలహంబులరయనం-బరమునందుఁ।
 గూర్తితోనున్న సారదుఁ-గొలచియతని।
 వలనఁగైకొన్న శుద్ధస-త్వంబనంగఁ।
 దనరెధావశ్యమృభవి-తానమునను॥ ౧౦౦॥

క. ఘనునివిడనాడివడిమే।
 దిసిపైవిహరించుమెలుఁగుఁ-దీగెలునామో।
 హనరూపంబులతోడనుఁ।
 గనుపట్టిరిశాలిపాలి-కలుచూపులకు॥ ౧౦౧॥

గీ. పధికసముదయమృతనుతా-పమునుఁజేంది।
 చేరవచ్చినలోనికిఁ-జేరనిచ్చి।
 వారిఁగేళులఁదేల్చివై-వలినులలరె।
 ఖారకాంతలగతిశర-ద్వాసరముల॥ ౧౦౨॥

గీ. జలజబాంధవకిరణఘ్రి-సారముననుఁ

బుడమిగతపంకయైమోద-మునఁజెలంగె।

నతనుశరజాలనిర్తగున్న-లెనసతుల।

కిసకరస్పర్శనంబెన్న-హితముగాదె॥

౧౦౩॥

మ. హరినిద్రాగతిమానెనం మశరద-బ్జాక్షీశిరోరత్నము।

ర్వరకునాజమరాశయానమునఁజే-రన్వచ్చికిరోక్తిచే।

నెరిగింపన్ నజేదనారహితయై-యింపొందెభూదేవిసుం।

దరులామోదముఁజెందరేదయితుల-న్యాసక్తివర్జించినన్॥ ౧౦౪॥

మ. ఘనకుంభంబులతోఁబయోధిజలమా-త్కంఠ్యంబునందెచ్చిగొ।

బ్బునఁబ్రావృట్టటిదుజ్వలాంగివసుధాం-భోజాక్షీకుద్యద్రజ।

స్తసుమాలిన్యమణంచిపోవఁదడియొ-త్తంగాశరత్కంఠదె।

చ్చినచాకింటిమణంగులోయనఁగరా-జిలైన్వశ్శత్రుభ్రముల్ ౧౦౫॥

శా. నాశీకోత్పలవిభ్రమద్భ్రమరికా-నాచంబుకౌంచాఖ్యకు।

త్కిలాభ్యాగతరాజహంసమిధున-కేరింకారముంగీరవా।

గాలంబుకొనలుదిక్కులంజెలఁగఁగా-సర్వంబునుకొలోఁగొనెన్॥

శాలిప్రాంతచరత్సరోజనయనా-సల్లాచాతుర్యముల్ ॥ ౧౦౬॥

క. చెన్నలరెడినములభ్ర।

చ్చన్నంబులుగాకనపుడు-శౌరిసవయుండె।

కన్నులుఁదెరచికనుంగొన।

సన్నగిలవెదుర్దిసప్త-సక్తభయంబుల్ ॥

౧౦౭॥

నీ. మధుకరాతిధులకు-మకరందమొసఁగంగఁ,

బద్ధినులెత్తిన-పాణులనఁగ।

జాగరూకుండైన-శౌరికిఁబ్రేమన,

భేదతలిడినది-పికలనంగ।

విమలాంబుబింబిత-విష్ణుపదంబును,
 సేవింపవచ్చిన-సిద్ధులనఁగ।
 నీరసత్వమునమం-దీకృతాకృతినప్పు,
 లడఁగ వచ్చినబలా-హకములనఁగ।

గీ. శారదాగమవేశఁగా-సారసీమ।

లందుఁదనరాచెఘల్లార-విందతతులు।

రక్తకైరవకలికలు-రాజహంస।

లసిత్తశైవాలవల్లికా-విసరములను॥

౧౦౮॥

చ. అమలినమైప్రదగ్భితది-గంబగమైశరజన్మధామమై।

ప్రముదితహంసమైవిశద-రస్తిశితంబయిసర్వమంగళో।

న్నమృదభిరామమైబుధగ-ణస్తుతమైశుకసేవ్యమైశర।

త్సమయమురాజితైరజిత-శైలవర్ధగబుతెరంగుఁదోఁపఁగన్॥

ఉ. అంబుధవారిఁగొంచెముగ-నాచమనంబొనరించిమింటగ।

ర్వంబలరంగగర్జిలిన-రంతరముర్వివిషంబుఁజిల్కుమే।

ఘంబులువెల్వెలంబడఁగఁ-గంధిన్ శేషజలంబుఁగ్రోలిలో।

కంబులుమెచ్చభాసిలున-గస్తుఁడుదానుజయించెనత్తటిన్॥

నీ. చాతకంబులకతి-క్షౌమప్రదర్శక,

మంబుజాతములకు-నయకరంబు।

జలదసంఘమునకు-చ్చాటనమంత్రంబు,

పురుషోత్తమునికిఁబ్ర-బోధకంబు।

కీరంబులకుఁబురా-కృతపుణ్యఫలరూప,

ముత్పలంబులకుభా-గ్యోదయంబు।

రాయంచలకువిచా-రగ్రంధిదళనంబు,

బర్హిణంబులకువా-గ్బంధకంబు।

గీ. ఋతువతం సంబుచంద్రికా-వితచకోర।

గణముకుంభోద్భవోదయ-కారణంబు।

కాశధవళితమపగత-కలుషసలిల।

భాసురముభాసిలెనుశర-ద్వాసరంబు॥

౧౧౧॥

చ. లలితసరస్వభాంతరము-లక్ష్మీసరసాశులుచేరికొల్వఁగా।

జలరుహచారుపీఠముల-సంతసమొప్పఁగనున్నరాజహం।

సలకుఁబటప్రకల్పితవి-శాలవితానములైచెలంగెను।

జ్వలరుచితోడనత్తరిని-శారదనీరదముల్నభంబునన్॥ ౧౧౨॥

సీ. పరివృతహంసమై-బ్రహ్మాంబుగతిఁబంక,

హీనమైయోగీంద్రు-హృదయమట్లు।

విషధరభయదమై-వినతాత్తజునిరీతి,

శారదోపేతమై-సత్యమట్లు।

సన్తార్గలలితమై-స్వర్గంబుగతివిమ,

లామృతభరితమై-యభిరణిఁ।

గాశభాసురమైయ-హీశలోకముపోలెఁ,

గమలాభిరామమై-కైటభారి।

గీ. పగిదిఁగువలయహృద్యమై-పాండురాంశు।

మండలముచందమునవృష-మహితమగుచు।

నందనవనంబురీతిఁజె-న్నొందెనపుడు।

భాసురంబైనయాశర-ద్వాసరంబు॥

౧౧౩॥

చ. వితతమరందత్తైలరస-వృద్ధములైపతదుత్పతన్తధు।

ప్రతసముదగ్రధూమపరి-వారములైరుచిరంబులైకుము।

ద్వతులుజలాధిదేవతకు-ద్ధంచితవృత్తినొసంగుదీపికా।

తతులనరక్తకైరవవి-తానములొప్పెసరోవరంబులన్॥ ౧౧౪॥

చ. చికురములంబుదమ్ములను - సేముషి నాడు నెమళ్ళఁగాంచిత।
 ప్పకనిడుహస్తతాళములఁ - బాంధులుపోల్తురుభ్రాంతిఁగీరవా।
 రకములటంచుఁదోలుదురె - క్రమ్మరఁజిల్కలశాలిపాలికా।
 లికుచకుచల్కుచద్విత్తయ - లిప్తససాంకవగంధసారతై॥ ౧౧౫॥

క. తెల్లముగ నాడుఁగ్రమ్మర।
 వాల్లకయుతశాలిపాలి - కాబ్జముభీధ।
 మ్మిలములఁగనిశేఖులువి।
 ద్యుల్లతికాంచితఘనాఘ - నోద్యద్భ్రాంతిన్॥ ౧౧౬॥

మ. జలముగ్నాభిమికలోయనన్తగుడహం - సజ్జాచిభీతిలఁగా।
 విలసద్బృహహితగర్జితంబులసదా - విరూపతదానాంబుధా।
 రలదంతచ్ఛవిచారుచంచలలనిం - ద్రప్రస్తరచ్ఛాయలం।
 జెలఁగెన్మత్తమతంగజంబులుసము - త్సేకంబుతోనత్తటిన్॥

ఉ. ఆసమయంబునందువసు - ధాధిపశేఖరుఁడొక్క. నాఁడుకై।
 లాససమున్నతంబయిచె - లంగువిఘ్నాపలసౌధమందును।
 ల్లాసముతోడనాపులుకె - లంకులనుండమణిమయోరుసిం।
 హాసనమందమందవిభ - వాతిశయంబునసన్నివిష్టుడై॥ ౧౧౭॥

ఉ. ప్రితిజయేందితంగుణగ - రిష్టుడవౌచును సాంపరాయసం। ముద్ర
 కేతమునందుఁగైకొనిసు - భింపఁగరమ్మనిపిల్వవచ్చుత।
 ద్దూతికరీతిఁదెల్లముగఁ - దోచినశారదవేళఁగాంచిశౌ।
 ర్యాతిశయంబుపెంపునన్మ - పాగ్రణిమంత్రులఁజూచివేడుకన్॥

మ. సమదస్మాన్తగ్రాతిభూపతులపై - సైన్యంబుతోనేగఁగా।
 సమయంబయ్యెదిగంతరంబులజయ - స్తంభంబులాచంద్రతా।
 రముగానిల్పవలెంబ్రయాణమయిరా - రమ్మంచుఁగన్నాకులన్॥ అన్యః
 సముదగ్రంబుగఁబిల్వఁబంపుడనియా - జాపించిచిత్తంబునన్॥

- చ. తలఁచెనరుంధతీధవును-దారశీరితుఁబవిత్రవర్తనుం।
 గులగురుమానిపుంగవున-కుంతితతేజుగుణాధికుందపో।
 బలపరివేష్టితుంబరమ-పాపనమూర్తివసిష్ఠసంయమిం।
 జెలువగుజైత్రయాత్రకువి-శేషముహూర్తమునిరయింపఁగన్॥
- చ. సకలకళాకలాపములు-చారుకలాపములైచెలంగఁగాఁ।
 బ్రకటతపోబలంబుచతు-రంగబలంబయికాఁగఁగామహాః।
 ప్రకరమఖండవైభవవి-భాసురలక్షణమైవెలుంగఁగా।
 నికటమునందునిల్చెనుము-నిప్రవరుండుతలంచునంతటన్॥౧౨౨
- చ. ఘనఁడువసిష్ఠసంయమిశి-ఖామణిమోదముతోఁడనీగతిం।
 దననికటంబునన్ నిలచి-నంగనిలేచిభయంబుభక్తియున్॥
 మనమునఁదొట్రిలంగన్యప-మాళినమస్కృతిఁజేసికాంచనా।
 సనముననుంచియర్ఘ్యమిడి-చాలసపర్యలానర్చినెమ్మితోన్॥
- గీ. తదనుమతమునధారుణీ-ధవుఁడుతనదు।
 హేమసింహాసనాసీనుఁడైమునిప్ర।
 ఘరునిఁగనుఁగొనివినయపూ-ర్వకముగాఁగఁ।
 బలికెనిట్లనిగంభీర-భాషణముల॥ ౧౨౪॥
- క. భద్రమేమీకుంబ్రజలకు।
 భద్రమేభవదాశ్రమమునఁ-బ్రత్యహముఁడపో।
 ముద్రాముద్రులుతలెనిరు।
 పద్రవముననున్నవారె-పరమమునీందుల్॥ ౧౨౫॥
- సీ మీరున్నపర్ణకు-టీరవాటికలలో,
 పలనుబుట్టదుగదా-జ్వలనభయము।
 జీవనోపాధియా-నీవారసస్యంబు,
 మేసిపోవదుగదా-మృగచయంబు।

భవదాశ్రమోపాంత-పాదపశ్రేణికి,

రాదుగదామరు-దాడిబాధ।

స్నానాదులకుయోగ్య-మైనమీకొలఁకుల,

కడకుఁజేరవుగదా-గహనకరులు।

గీ. కుశసమిత్పుష్పఫలముల-కునునిరంత।

రంబుద్రిమ్మరుమునికుమా-రప్రతతినిఁ।

జేరరావుగదావ్యాఘ్ర-సింహవృశ్చి।

కాజగరపన్నగాదులు-యతివరేణ్య॥

౧౨౭॥

మ. భవదీయాశ్రమమందు నెఱ్ఱుమునులభ్యస్తాగమాంతాత్మగా।

రవులైయుండిమఖాళిసేయఁగహవి-ర్యాగార్థమింద్రదాడిదే!

వవితానంబరుదెంచిమీపనుపున-న్వర్తింఁచు నేదుష్టనా।

నవవీరార్థముయున్నదుజ్వలతపో-నాశంబుగాకుండఁగన్॥ ౧౨౮॥

చ. ఘటములనీరుమోచిముని-కన్యకలాశ్రమమందునున్నస।

ద్విటపిలతావితానమును-వేమరుఁబోదియొనర్చుచున్ సము।

త్కటమునఁబెంతురేపెరిగి-తద్దృమవల్లులుసంతతంబుసం।

ఘటనముసేయు నేమునిసి-ఖామణివారలకీప్సి తార్థముల్॥ ౧౨౯॥

చ. మునులుముదంబుతోఁజొరక-మున్నె సరోంబువులన్

మరాళము।

ల్లానవుగదాతపోనిధులు-గోయకమున్నెయశుల్పుమంబులం।

గనవుగదాబుష్పలైరపిఁ-గాంచిభుజింపకమున్నెకీరము।

ల్లినవుగదాఫలంబులుయ-తప్రవరాభవదాశ్రమంబునన్॥ ౧౩౦॥

శా. ద్వైతాద్వైతములన్ని తాంతనిగమాం-తపోక్తమార్గజ్ఞతా।

ఖ్యాతినాస్థిసిలుశారికాశుకముల-నోన్మన్యంబులంగూడిలో।

కాతీతోక్తులుపూర్వపక్షమునుసి-ద్ధాంతంబునభ్యాగత।

చాితంబులైరఁగొందఁజేయు నెభవ-ద్యాసస్థలిన్సంయమి॥

శా. ఆ ఖేటార్థముదంతివాజిముఖపై-న్య శ్రేణితో వచ్చిగో।
త్రాఖండంబుననున్న త్సుద్రస్య పతు-ల్దర్పంబునందావకీ।
నాఖండాశ్రమమందు సంతతతపో-వ్యాప్య త్తిచేనున్న భూ।
లేఖ శ్రేణుల రాపు సేయదగదా-లేశంబునున్నంయమీ॥ ౧౩౧॥

నీ. కరుణుసింగములచెం-గటనువర్తించునే,
తిరుగు నేపులులతో-ధేనుతతులు।
కాకులలోఁగల-కంతంబులుండునే,
నిలుదు నేశిఖులలో-పలనుఘణులు।
విహరించు నేలేళ్ళు-వృకములతోడమే,
కలుసంచరించునే-కపులలోన।
మెలఁగు నేజపాద్వి-మెకములలోఁజిల్క,
లాడు నేశ్వములను-గూడికిటులు।

గీ. హృదయములజాతివైరంబు-లాదవకుండ।
నైకకంఠ్యంబుననుభవ-దాశ్రమమున।
మను నెమిగిలివనజంతు-మండలములు।
సంయమిశ్వరజనములా-శ్చర్యమంద॥ ౧౩౨॥

మ. అనిధాత్రీధవ శేఖరుండుమృదువా-గవ్య పారమేపారఁబ।
ల్కినఁదానిట్ల నెమానినీవుధరఁబా-లింపన్మమస్తావనీ।
జను లెల్లన్నిరుపద్రవోన్న తసము-త్సాహంబుతోనున్న వా।
రనఘా వేరెవచింప నేటికిమదీ-యక్షేమలాభంబులన్॥ ౧౩౩॥

క. నరవరననుదలుచినపని।
ధరదివ్యజ్ఞానసంప-దందెలసెనునీ।
జరులం గెలువఁబ్రయాణం।
జరుగఁదలఁచిసన్మహార్త-మడుగుటకనుచున్॥ ౧౩౪॥

నీ. ఏకవింశతిదోష-హీనస్వరూపంబు,
 నపహృతస్వల్పదో-షాంకురంబు।
 కవికళానిధిసుతా-కాంతచతుర్థంబు,
 శుభ్రాంశుసహితమే-షూరణంబు।
 షష్టపదస్థిత-త్వాజార్కతనయంబు,
 విక్రమసహితార-విందహితము।
 దివిజేంద్రగురుసమ-ధిష్ఠితలగ్నంబు,
 చంద్రతారాబల-సలలితంబు।

గీ. నిఖిలకార్తాంతికస్తవ-నీయమైన।
 ఘనముహూర్తంబునీభాగ్య-గౌరవమునఁ।
 గలిగెరేపటిరేయిభూ-కాంతతలక।
 జైత్రయాత్రయొనర్చుత-త్సమయమునను॥ X ౧౩౫॥

ఉ. మంచిదిసింహాలగ్నమను-మానముమానునృపాలయెల్లరే।
 యంచితవృత్తిరోహిణిఘ-నాయనమధ్యమమందుమించివే।
 ర్తింతుతదింజనంగవలె-దిగ్విజయంబుఁబ్రతాపమొప్పఁగా।
 వించికరంబులంగొనిభు-విన్నుతికెక్కడవశ్రమంబునక॥ ౧౩౬

ప. అనిపల్కియమ్మహీధవు మంగళపరంపరాభివృద్ధిగా నాశీర్వదిం
 చి వసిష్ఠుండంతర్హితుండయ్యె నాసమయంబుననెల్లిప్రయాణం
 బని భటులకు మనవీటఁజాటంబనుపుడనుచు మంతులకాజ్ఞా
 పించి యభ్యంతరంబునకరిగి సమయ కృత్యంబులం బ్రవర్తించి
 హంసతూలికాతల్పంబున ననల్పసుఖ సుప్తింజేందె నయ్యవస
 రంచున. ౧౩౭॥

ఉ. రాజులనంతమోచరణ-రంగములోభుజవిక్రమంబునం।
 జేజమణంపఁబూనెజగ-తీధవుడైనదిలీపుడతడ॥

వ్యాజతనింకనిచిఁ దెలి-యంగలఁడంచుఁదొలంగెనోయనన్ |
రాజపుడేగఁబల్చిమధ-రాధరసీమకునిర్గతాంశుఁడై || ౧౩౮ ||

చ. రవియనురాముఁడంపసుక-రంబుగఁదత్సమయాంజనేయుఁడు |
త్సవముననేగుడెంచిహిమ-ధామనిశాటహృతావలేపగౌ |
రవయగుపద్మినీజనక-రాజకుమారికకింపువుట్టబాం |
ధవేమునఁజూపుముదిరికయ-నందగెవేగురుచుక్కతూర్పనన్ ||

చ. రవిచనుదెంచిసంతనదు-రశ్శులణంగునటంచుఁబల్చిమా |
ర్ణవమునకీశుఁడేగగగ-నంబుననుండఁగనోడిభీతితో |
నవనికిడిగ్గిమానవగ్న-హంబులడాగినతారలోయనన్ |
ధవశములైనిశాంతమునఁ-దప్పకనొప్పెనిశాంతదీపముల్ || ౧౪౦ ||

మ. తరిజ్ఞాలారితమోంబుపూరితసము-ద్యత్ప్రాకృతీచీమహీ |
ధరతీరాంచదజాండశైవలినిలోఁ-దారార్ముషవ్రాతముల్ |
దిరుగంగన్దొనిపాక్తటంబునసము-త్సేకంబుతోనుండిముం |
దరదావైచినరక్తజాలమనసం-ధ్యాకాంతిపాచిందగెన్ ౧౪౧ ||

లయగ్రాహి.-కమ్మవిలుకానిసమ-రమ్మనరథాంగవిహ-
గమ్ములువిశాలపులి-నమ్ములనుసమ్మో |
దమ్మననుదేలెమధు-పమ్ములుసరోజనిచ-
యమ్ములమరందముల-సమ్మతినిగోలెన్ |
నెమ్మినిశకుంతనివ-హమ్మునుగులాయసద-
నమ్ములనుబాసిగగ-నమ్మననువేడ్క-ం |
ద్రమ్మరుచుమోసెసర-సమ్ముగఁబటిరవిపి-
నమ్ములఁజరించుపవ-నమ్ములరుదెంచెన్ || ౧౪౨ ||

చ. వేలవేలఁబారఁగల్వలర-విందములించుకతోవఁజూపలో |
కులమునుజిక్కియన్నమధు-పప్రకరమ్ములకంతకంతకుం |

దెలివిఁజెలంగఁదారకల-దృశ్యములయ్యెది నేశుఁడింకరాఁ
గలఁడనిచీకువాల్ మొరయుఁకై వడిఁబుంజులుగూ నెనయ్యెడన్॥

గ. చలువలు వేడ్క-మీఱవెడఁ-జలుచు వేఁకువనుందచందనా!
చలపవమానముల్ సరభ-సంబుగ సోరనగళ్యవీవఁగాఁ!
బొలయలుకల్ త్యజించివిరి-బోలులు నెమ్మదిదల్ల డిల్ల నా!
ధులభుజవల్లులంబ్రియము-తోడనుగొఁగిటఁజేర్చిరయ్యెడన్॥

చ. కువలయపీడ సేయఁగను-గొంకకచల్లనిరాజరశ్తులం!
దివిరిహరింపఁబంకజత-తింబ్రమదంబునఁదెల్పఁగోరితా!
నవిరళదీప్తజండకరుఁ-డల్లనవచ్చునటంచుభీతితో!
నవలికిఁబోయెనోయనఁగ-నప్పుడదృశ్యములయ్యెఁదారకల్॥

శా. కాలజస్వనమంతకంతకునుది-గ్భాగంబులంగ్రమ్మఁగా!
నాలోలోఁగొనెనారదానియువబా-హాబంధనిర్ముక్తము!
గ్ధాళీకంకణనిక్వణాంఘికరా-జ్జాకర్షితప్రోల్లస!
త్రేళీగేహగరుత్క-వాటజనిత-క్రంకారమొక్కుమ్మడిన్॥౧౪౬

ఉ. చెంగలువల్ ముణుంగసర-సీరుహముల్ విరియంగజారత!
న్వంగులుభీతిలంగగుహ-లందుఁదమిసమణంగఁదారకల్!
నింగిదొలంగజక్క-ఫల-నిండ్యరతింగవలైచెలంగనా!
శాంగణముల్ వెలుంగనలి-నాపుఁడుచూడఁగనొప్పెఁదూర్పునన్

క. అంతకుమునువందిజనా!
త్యంతసుధామధురవాగ్వి-తానమువలనన్!
స్వాతంబలరధరిత్రీ!
కాంతలలామంబుమేలు-కాంచిముదమునన్॥

౧౪౭॥

గీ. కాల్యకరణీయములుశాస్త్ర-గతినిఁదీర్చి!
ధారుణీసురులకుబహు-ధనములాశుఁగి!

రాజయోగ్యంబులైనట్టి-రత్న ఖచిత |
భూషణంబులుదాలిచి-బుధులువొగడ ||

౧౪౯ ||

శ్రీ. రమణీయతనులి ప్త-ర క్తచందనచర్చ,
సంజకెంజాయతో - సరసమాడ |
మ స్తక విస్య స్త-మూణిక్యమకుటంబు,
భానుబింబంబుతో - బంతగింప |
జైవల్లెవాటుగా - బరంగుబంగరుసాలు,
బాలాతపస్నార్తి - బరిహసింప |
గర్ణాంతవిశ్రాంత-కమనీయనేత్రముల్,
వికచాంబుజములతో - వియ్యమంద |

గీ. ధారుణీపతిసముపాగ-తప్రభాత |
చారుసారూప్యసౌభాగ్య - సరణిదనతి |
బంధుజననేత్రములకుసా-ఫల్యమబ్బ |
ముదముతో వచ్చెనాస్థాన-సదనమునకు ||

౧౫౦ ||

చ. కవులొకచోటనొక్కయెడ-గాయకులొకరితులొక్కవైపుబాం |
ధవులొకచాయబండితవి-తానములొక్కదెసంబ్రభానవుం |
గవులొకవంకసద్భటని-కాయమువేటొకచక్కినుండిగౌ |
రవమునగొల్వనప్పడుతి-రంబుగగద్దియనుండివేడుకన్ || ౧౫౧ ||

శ్రీ. వందిజనస్తుతి-వ్యాహారములునుపాఱి,
సంగికుల్ సేయుప్ర-సంగములును |
సచివశేఖరులవ్రా-కృతుర్యములనుబ్రా,
బంధికుల్జదువుపొ-బంధములను |
సాటిబాంధవులాడు-సల్లాపములనుబా,
రాణికుల్సేవ్వుపు-రాణకథలు |

గాయకగళసము-ద్గతగానరసములఁ,
బరిహాసకులషక్క-భాషణముల।

గీ. వేదవేదాంతవిద్యావి-నోదములను।
మోదమునుజెందిర్చుల్లరీ-నాదవిదిత।
భోజనావసరుండయి-భూవిభుండు।
మరలనభ్యంతరంబున-కరిగెనపుడు॥ ౧౫౨॥

క. నవపల్లవములకన్నను।
వివరింపఁగమృదువులగుచు-విలసిల్లుమహీ।
ధవునిచరణాంబుజంబులఁ।
బపడపుజిగిపావలొక్క-బాలికదొడఁగె॥ ౧౫౩॥

ఉ. అంతటనొక్కకాంతదర-హాసముమోముననంకురింపఁగా।
దంతరుచుల్వెలింబడఁబ-దంపడిముత్తెపునత్తుమోవిపై।
గంతులిడంగఁబయ్యెదఁ-దగఁ సవరింపుచువిన్నవించెభూ।
కాంతునకయ్యె వేళజల-కంబునకంచుఁగలస్వనంబున॥ ౧౫౪॥

చ. మురువుగ వేత్రముల్ గొనుచు-ముందరఁగొందఱుసుందరుల్ బరా
బరులొనరింపఁగానుభయ-పార్శ్వములందగుపూగశారదో।
తక్రములనీడ నేగెనొక-తన్వికరాంబురుహంబు వేడ్కతోఁ।
గరమునఁబూనిభూపరశి-ఖామణిమజ్జనశాలలోనికి॥ ౧౫౫॥

క. చనిగార్చుత్తతపీఠ।
ముననుండగఁబసిఁడిపల్లె-ముననొకఘనజా।
ననమకుటప్రముఖాఖిల।
ఘనభూషణములుపడల్చి-గ్రక్కుననిడియె॥ ౧౫౬॥

మ. కరముల్ మిక్కిలిజేవురింపఁగుచముల్-కంపింపఘర్తాంబునీ।
కరముల్ మైనుదయింపఁగంకణర్పుణ-తక్రంబురాణింపనె।

త్తరులొలింబ్రభవింపనూర్పులతిసాం-ద్రస్నూర్తిరెట్టింబుఁగా
నరనాధాగ్రణికంఁటెఁదైలమొకకాం-తారత్నముత్క-ంతచేక॥

చ. కనకఘటంబుతోడనొక-కాంతనత్తామరసాభిషేకమొ
య్యనన్మపమాళిమాళినిహొ-యల్దగఁజేయఁగనొక్కపద్మలో
చనతనచేతులంజికుర-జాలమువిప్పివివల్చికూర్చినే
ర్పునమునిగోళనూనెపస-బోవఁగదువ్వెవినమహస్తయై॥౧౫౮॥

చ. కొమరుగఁగొందఱంగనలు-గుంపులుగూడికవోష్టవారికుం
భములొసఁగంగనొక్కనవ-పల్లవపాణికరంబులెత్తిక
క్షమలరుచుల్ బయల్పడఁగఁ-జారుకుడంబులునిక్కఁజెల్వమై
నమరనెరుల్ విడన్జలక-మార్చెన్మపాలునకింపునింపుచున్॥౧౫౯॥

సీ. తడియొత్తెనొకచెల్వ-ధవళాంశుకంబున,
నొకకాంతకరములఁ-జికురమార్చెఁ
గట్టంగనొకలేమ-పట్టుపుట్టుములిచ్చెఁ,
గట్టెబొందుననొక్క-కలికికొప్ప
నిల్వటద్దముదెచ్చి-నిల్పెనొక్కలతాంగి,
తలకమొక్కవెలంది-దిద్దెనుదుట
మంచిచందనమొక్క-మగువమేననలందె,
వీవెననొకనీల-వేణివిసరెఁ

గీ జల్లెఁబన్నీరుపైనొక-చంద్రవదన
తొడవెదొడవులుమైనొక-తోయజాక్షి
కూర్చెనొకచెలిగళమునఁ-గుసుమదామ
మొకపయోజాస్యపాదుక-లుంచెనెదుట॥

౧౬౦॥

ఆ. ఈవిధంబున స్త్రీహీనమండంగనా
జనకృతోపచార-సరణిదనరి

తారకాకృతోప-చారభాసురుడైనా
చందమామతోటి-సాటిగాంచె॥

౧౬౧॥

క. ఆతరువాతమహీతల।

నేతహితవ్రాతమలర-నిర్మలహృత్కం।
జాతుడయిభుక్తిగృహమున।
కాతతగతనరిగికల్పి-తాసనుడగుచున్॥

౧౬౨॥

క. ఈచందంబునసమ్మా।

దాచరితాహారుడగుచు-నంబువులొకరా।
కాచంద్రవదనబోయగ।
రాచూలిచెలంగిక్కతక-రక్షాశనుడై॥

౧౬౩॥

క. అనిపెడనమందిరంబున।

మునుపుభుజించినద్విజోత్త-ములనునిజనికే।
తనములకుదక్షిణలతో।
వెనువెంటనెకస్వరంపు-విడెములొసగుచున్॥

౧౬౪॥

క. అంబురుహమిత్రకులర।

త్నంబైనదిలీపుండివ్వి-ధంబునసమ్మా।
దంబునఁదేలుచుచర్చిత।
తాంబూలుండైనిజప్ర-ధానానుమతిన్॥

౧౬౫॥

క. పురవరణజనపదాంతః।

పురరక్షణములకుడగిధ-పురుషులనుసమా।
దరముననునిలిపిధరణీ।
శ్వరుడయ్యెడఁగొంతతడవు-వారుందారున్॥

౧౬౬॥

గీ. ప్రమదముననుండియాంగిక-ప్రముఖభావి।

జయనిమిత్తంబులకుసము-త్సహాయగుమ।

భేరి వేయించెదిక్కరుల్ - భీతిబెదరఁ

బృద్ధికంపింపగగనంబు - బీటబార॥

౧౬౭॥

క. అనవినిమనమున మోదఁ

మ్మనఁ దేలుచు శౌనకాది - మునివర్యులుసూ॥

తునిఁగ నుఁగొనియవ్వలికతఁ

వినయముదళుకొత్తమాకు - వినుపింపుమనఁ॥

౧౬౮॥

శా. సూతద్వైతమకణ్వకశ్యపఘటి - సూన్వాత్తభూజాతభూ॥

జాతాచారుతటిల్లతావృతవిరా - జన్నీలజీమాతజీ॥

మూతాగారవిరించిముఖ్యసురసం - పూజ్యాంఘ్రికంజాతకం॥

జాతాప్తాన్వయదుగ్ధవారిధిశర - త్సంపూర్ణజైవాత్మకా॥ ౧౬౯॥

క. సాకేతపురవరప్రియఁ

లోకస్తుతముదితజనక - లోచనకల్యా॥

ణాకరసన్నతవర్యా॥

శ్రీకాంతాంశాభిరామ - సీతారామా॥

౧౭౦॥

మాలిని. వినుతగుణకలాపా - వీతదైత్యావలేపా॥

వేదధిభయదకోపా - వర్ధితోద్యత్ప్రతాపా॥

ఘనతరభీరవాపా - ఖండితాశేషపాపా॥

మనున్యపకులదీపా - మైథిలీహృద్యరూపా॥

౧౭౧॥

గద్య—ఇది శ్రీజానకీరమణచరణార్చితమనశ్శతపత్రహరితనగోత్ర

పవిత్రకొటకలపూడివేంకటరామపుత్రవిద్వద్విధేయసరస

కవితాధేయవేంకటకృష్ణనామధేయప్రణీతంజైనదిలీ

పచిత్రంబనుమహాప్రబంధంబునందుఁ

ప్రథమాశ్వాసము.

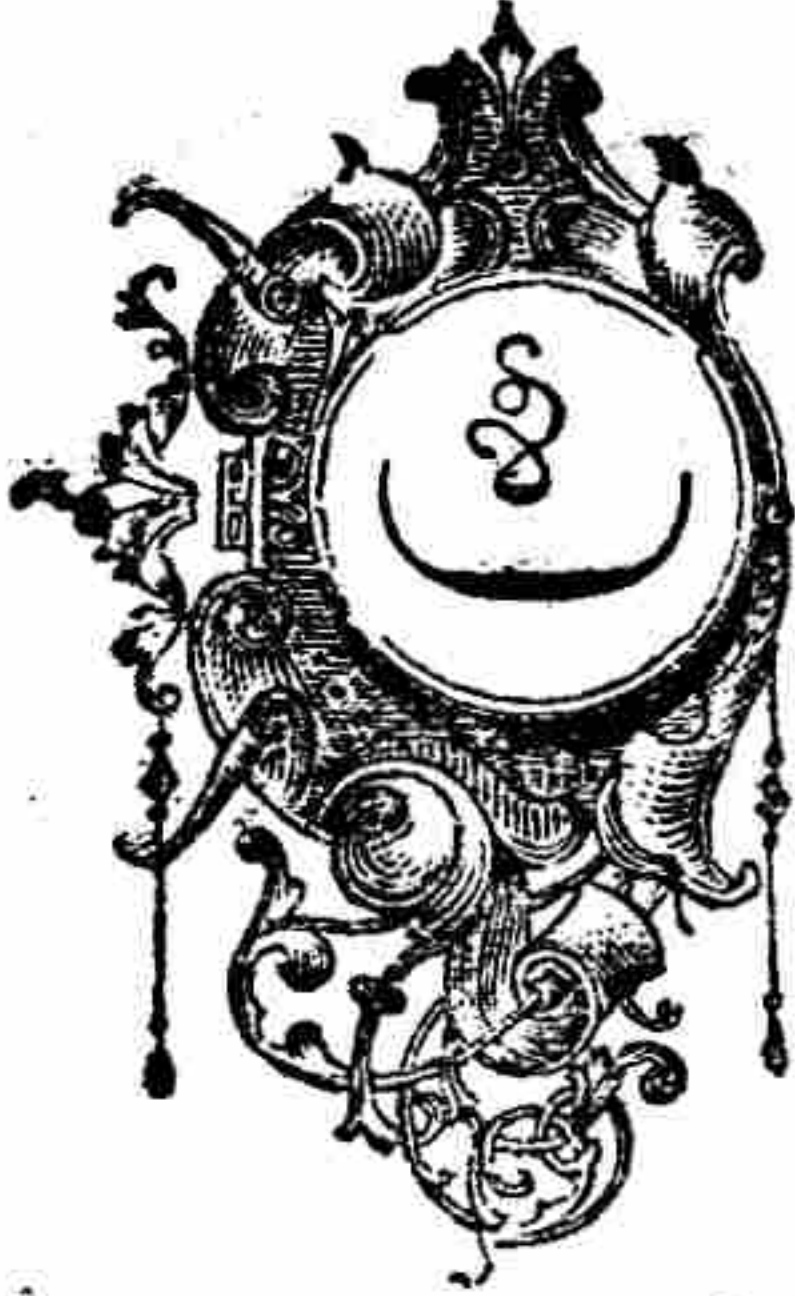

శ్రీ ర స్తుః
శ్రీమార్క-ండేయస్వామినేనమః.

ది లీ ప చ రి త్ర ము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రఘుకుమారసరసవి
చారామేరునగధీర-శశ్వత్సారా
వీరాధివీరసారా
చారానీరదశరీర-త్వాజాజారా॥

౧॥

గీ. అవధరింపుముశౌనకా-ద్యభిలమునుల!
తోడనిట్లనిపలికెనూ-తుండుపద్మ
జాండమీగతనిండిన-యవనివిభుని
విజయభేరీనిసాదంబు-వినిముదమున॥

౨॥

ఉ. అరిబరసీమరాంకవసు-ధారుణదీప్తులలంకరింపదా!
సాంబువులుర్విపైబహుళ-మైప్రవహించపరదద్యుతుల్దిగరి
తంబులఁదెల్పులీనాథున-తంగనిమావతులొలిదోలవ
చ్చెంబురవీధులంగులవి-శేషములేర్పడఁగామదేభముల్ ॥

౩॥

ఉ. ఆక సమందుఁ గేతనప-టాంచలముల్ చలియింపఁబగ్గముల్ ।
 గైకొనిసారఘుల్ నోగలఁ-గ్రాలరఘుల్ శరచాపపాణులై ।
 భీకరవృత్తితో నడుముఁ-బెంపువహింపఁదురంగమంబుల ।
 స్తోకజనంబునన్ నడలఁ-జూపరథంబులువచ్చెఁజెచ్చెరన్ ॥ ౪॥

చ. గతులు సదా గతిం దెగడఁ-గాఖుర నిరణళితా వనీరజః।
ప్రతతులు వానితం ద్రిపయిఁ-బర్వఖిలీనములూని సాదులు।
న్నతిఁబయినొప్పఁగన్గొనుజ-నంబులకంబక పర్వమైతగం।
జతురతమీఱినయ్యెడకు-నైంధవముల్ జనుదెంచెబెంపునన్ ॥ ౫॥

ఉ. పాశ్రాసగదాపరశ్వధక్య-పాణశిలీముఖపాతకుంతభా।
 ణాసనభిండివాలకురి-ఘంకుశతోమరముద్గరాదిసం।
 త్రాసదసాధనంబులుక-రంబులఁబూనిపదాతులాహవో।
 ల్లానములాననంబులఁజె-లంగఁగవచ్చిరిపేర్చియార్చుచున్॥ ౬॥

శ్రీ. కూర్చిక ప్రిసపట్ట-కుచ్చులచాలుసం,
 క్రందనకార్తుక-ప్రభలనీన।
 డోలాంతరాంతర-కీలతరత్నముల్,
 శక్రగోపములతో-సరసమాడ।
 రాంకవపరివృతా-గ్రచలత్సువర్ణక,
 లాపముల్ విద్యుద్వి-లాసమొసంగ।
 జతురవాహకముఖాం-చద్భీమహుంకృతుల్,
 గరారవంబుల-గతఁజెలంగ।

గీ. వెలయుచారుత రాందోళి-కలనుస్థన్ని ।
విష్టులైవాహినీపర్తి-వృథులుఘనత ।
దోపజనుదెంచిరాప్తక-లాఘులలర ।
విముతరాజనురాశముల్ .. నెతనుదెరల ॥

ఉ. ఔదలలందుశోణసిచ్చ-యంబులుగట్టిలతాంతమాలలా।
 స్థూదముతోడఁజుట్టియొర-లక్షమరలతి దెరలించినట్టిబల్।
 కైదువులెత్తిపట్టితమ-కంబునజేగురుబొట్టుబెట్టివ।
 స్త్రాదులువచ్చిరాహవవి-శారదులైపరువల్లుదొక్కుచున్॥ ౫॥

మ. నవరత్నాంకితహేమవేత్రములుసం-ధ్యాకాంతులంజిమ్మున్గె।
 తవపుష్పాంకితకంచుకంబులుడుయు-క్తద్యోమతందాల్పఁబై।
 ధవళోష్ణీషములద్భుతంబుగనుజ్యో-త్స్నల్ గాయనానాచమూ।
 ధవులెన్నంజనుదెంచిరయ్యెడకును-త్సహంబుతోఁగంచుకుల్॥

శా. శోణశ్లేశ్శ్రుసమావృతాతిభయదా-స్యుల్ కాననోర్వీధరః।
 షోణీసంచరణప్రవీణలసితాం-గుల్చాపబాణస్ఫుర।
 త్పాణుల్లండకఖడ్గకాసరమదే-భవ్యాగ్రికంఠీరవ।
 శ్రేణీభీకరులేగుదెంచిరమిత-ప్రితింగిరాతుల్దగన్॥ ౧౦॥

మ. కరవెఱప్పారుమణీమయోరువలయ-గ్రేవేయకాద్యుజ్వలా।
 భరణశ్రేణులఁదాల్చిపైఁడియొరలన్-భాసిల్లుకుంతాదిభీ।
 కరశాతాయుధముల్ధరించిసముద-గ్రస్ఫూర్తితోలోనికిం।
 కరులేతెంచిరిపల్లవస్ఫురదశో-కత్తూరుహకారులై॥ ౧౧॥

శా. కాలవ్యాళములట్లమూపులపయిం-గౌక్షేయకంబుల్దగన్।
 బాలేందుప్రభనుత్తమాంగములపై-భాస్వత్ప్రీతోష్ణీషము।
 ల్గ్రాలంజితదుకూలములైయినివ్యా-ఘృత్వగ్రుచిన్భాసిలన్।
 ఫాలాక్షాకృతులొప్పువచ్చిరెలమిం-బాశ్చాత్యులుద్యద్గతన్॥

చ. తనచతురంగస్థైర్యసము-దాయములీగతి నేలయీనిన।
 ట్లనుపమరీతిరాసరవ-రాగ్రణికన్నులఁగాంచివేట్కనె।
 మృనముననిండిపారఁగస-మగ్రగతింజరిపించెగ్రమ్మన్॥
 భవజభవాండమద్భుతర-వంబునవీటులువారదుండుభిన్॥ ౧౩॥

శా. ఆ భేరీరవమా త్తగహ్వరముల-స్వాస్తిపింపఁగాఁగాంచెనో।
 ర్వీభృన్తందరముఖ్య సర్వశిఖరి-శ్రేణుల్ జనులైచ్చున।
 ట్లాభూభర్తససత్ప్రియత్న ఘటితా-నంతోజ్వలద్యేరికా।
 లాభోత్సాహములంబ్రతిధ్వనులదే-లంజేసెనొక్కమ్మడికా॥ ౧౪॥

శా. పోరుల్ జానపదుల్ తనూన్నతులవి-భ్రాంతాత్తులైచూడఁ ఘం।
 టారావంబులజిక్కరుల్ బెదరఁశుం-డాశీకరాకాంతమై।
 తారామార్గము రాజిలకొమహిమదా-ర్ద్రంబైప్రకాశింపనం।
 బారీపట్టపుటేనుగుల్ విభవమొ-ప్పకొవచ్చెనచ్చోటికికా॥ ౧౫॥

చ. తర్జగలపోల్కెఁ ఘేనసము-దాయములకొఖగరాజుపోల్కెఁబ।
 క్కెరలనుపక్షయుగ్మములఁ-గేవలల్లంఘననైపుణికొమ్మగో।
 త్కరములపోల్కెఁబాదదళి-తక్షీతిధూశులగాడ్చుపోల్కెఁసు।
 స్థిరముగఁదెల్పుచుకొజ్జులుమ-తీలవిమాపులువచ్చెఁజెచ్చెరకా॥ ౧౬॥

మ. విలసత్కాంచనకింకిణీరవములా-విర్భూతనేమిధ్వనిం।
 గలయకొవాజిఖురోద్ధతక్షీతిపరా-గంబుల్ భవజశ్రేణితో।
 జలముక్తద్ధతినంటసారధులయు-త్సాహంబుతోపైంధవం।
 బులురారత్నమయంబులైనయరదం-బుల్దోచెనత్యున్నతికా॥

గీ. తనకధిష్ఠింపఁదగినమ-తంగజములు।
 సైంధవంబులురథములీ-చందమునను।
 నికటమునవచ్చినిలచినన్యపతిమాళి।
 శుభముహూర్తావసరమున-విభవమొసగ॥ ౧౭॥

శా. భేరీముఖ్యవిశేషవాద్యరవముల్-పృథ్వీసురాశీర్వచ।
 స్సారస్యంబులువందిపుంగవులవా-కృతార్యముల్వాజిహే।
 పారావంబులిభేంద్రబృంహితములు-త్సాహంబువుట్టింపఁగాఁ।
 దేరెక్కొనరనాయకుండూపితరీ-తికొనైనయముప్పొంగఁగకా॥

సీ. చటులారిమదతమగ్గి-పటలంబులుదొలంగ,
 బుధలోచనోత్పలం-బులుచెలంగ।
 భటచకోరములుతా-పమునుబాసికణంగ,
 వైరిచక్రములగ-ర్వంబణంగ।
 కీర్తిచంద్రికలుది-గ్దేశంబులఁజెలంగఁ,
 బ్రజలుసమ్మోదనీ-రధిమునుంగఁ।
 బరివృతవాహినీ-శ్వరులుపొంగఁదొణంగ,
 మూర్ఖమనగ్గిపద్మ-ములుముణుంగఁ।

గీ. బండితస్తుతమైనజ-మండలంబు।
 భాసిలంగనుమూర్వాద్రి-పైనిదనరు।
 చందురునిపోలె-సుందర-స్యందనమున।
 నధివసించి నరాధిపు-డలరెనపుడు॥

౨౦॥

మ. హరిదీక్షుండనిదిగ్జిగ్గీషుతనుగౌ-డాళిన్ ననుంగెల్చిమ।
 ద్వరరాజ్యంబునిజప్రతాపశిఖికీ-తండిచ్చునోయంచుభూ।
 వరునిన్వహ్నియ నేకరూపములఁగొ-ల్వన్వచ్చినాఁడోయనం।
 గరదీపంబులుతేరుచుట్టునునసం-ఖ్యఖ్యాతితో భాసిలెన్॥ ౨౧॥

ఉ. సారసలోచనల్ గనక-సౌధములెక్కిగ వాక్షపద్ధతిం।
 గోరికమీరఁజూడనను-కూలగతింజయభేరిమోయహే।
 షారవబృంహితధ్వనుల-సైన్యములుత్సవమందవేడ్కతో।
 సారథి తేరుమందగతి-సాగఁగనిచ్చెఁబురంబులోపలన్॥ ౨౨॥

మ. మతిదోషకరులైనరాజులవధిం-పంబూనియేతెంచుభూ।
 పతి నోజంబతిభిక్షకైయనుసరిం-పన్వచ్చునక్షత్రసం।
 తతులట్లెందులుమేడలెక్కి-చెలువం-దంజలుముక్తాఫల।
 ప్రతతుల్ లాజలుకోరకావళులుఁబు-ష్పప్రవాతముల్ భాసిలెన్॥

చ. గ మనరయంబయత్న ముగఁ-గట్టినగ్రంథిసడల్పఁజన్నులం।
 దమరినకంచుకాంచలము-లాడుచునుండన్యపాలుఁజూడహ।
 ర్త్యముతుదకొక్క-బోటిజన-నచ్చటికొమ్మలుజూచితెక్కలం।
 దముగధరించివచ్చెనని-నవ్విరియవ్విరిబోడినయ్యెడన్॥ ౨౪॥

ఉ, పెట్టియుఁదత్తరంబునను-బెట్టనికాటుకలోచనంబులం।
 జుట్టియుసంభ్రమంబునను-జుట్టనిపూవులదండకొప్పనం।
 గట్టియుజారకుండఁగను-గట్టనిచేలమెయింజెలంగఁగా।
 గుట్టసియాడుచుండనొక-కోమలివచ్చెనరేశుఁజూడఁగన్॥ ౨౫॥

శా. మంజీరధ్వనికైమరాశములుస-మృక్ప్రీతితోవచ్చినీ।
 యంజంజుట్టుకొనంగఁజొచ్చెఁగనుగొ-మ్మంచున్వచోనైపుణిన్।
 ముంజేతందగుచిల్కదెల్పఁదెరవా-మోదంబుతోఁజూచుచుం।
 గంజాతాననయేగెనొక్కతెమహీ-కాంతున్విలోకింపఁగన్॥

మ. తమకాసేచనకంబులొటఁబురకాం-తారత్నముల్ ధారుణీ।
 రమణాగ్రేసరుసింహసంహననతల్-రాగంబుతోఁజాలమా।
 ర్గములంగన్నులతెప్పపాటులతిదూ-రంబైచనంజూచిగు।
 త్తములంజూచినమాత్రలోననిమిష-త్వంబబ్బదేయేరికిన్॥ ౨౬॥

చ. శయములఁజేటలాజలను-జల్లుచురాగముతోడనొక్కక।
 న్నియఘనసౌధజాలసర-ణిన్ధరణీశుతనూవిలాసనం।
 చయములఁజూచిచిత్రవిల-సత్ప్రతిమాకృతినుండెసాత్వికో।
 దయసమయంబునందితర-తంత్రములన్తతీసంచరించునే॥ ౨౭॥

శా. సంజాతప్రమదంబుతోనపుడుభా-స్వస్థలికామంజరీ।
 పుంజంబుల్గురుమాక్తికంబులుఁగరాం-భోజంబులంజల్లివే।
 డ్కంజూచెంగనకాంగియొర్తుధరణీ-కాంతేందునిన్నేత్రజీ।
 ఘంజీవంబులుత్పప్తఁజెందనితర-వ్యాపారముల్మానుచున్॥

ఉ. మొల్లముగాఁబ్రసూనములు-మందరఁగొందరమందరాగలై।
హల్లకపాణులిందుమణి-హర్త్యములెక్కియశేషమున్నహీ।
వల్లభుమీఁదఁజల్లమగు-వల్లటికొందలువచ్చికన్నులం।
జల్లిరిలేవుపువ్వులని-సందియమందకచూపుకల్వలన్ ॥ ౩౦॥

చ. శకునముగాదురాజుకని-సందియమందఁగనేలనీకుఁదా।
వకకరదీప్తిచేనరుణ-వర్ణములీననలయ్యెమారుఁజె।
ప్పకవినుమంచునెచ్చెలిజ-పాస్పటికంబులరీతిఁదెల్పఁగా।
నొకచెలిముగ్ధగావునన్య-పోతముపైనొగిఁజల్లెఁగ్రొవ్విరుల్ ॥ ౩౧॥

క. లలనామయంబులైచె।
న్నతరారెన్సౌధసముద-యంబులసేనా।
కలితములైపురవీధులు।
వెలసెన్సృపమాళిదండు-వెడలినవేశన్ ॥ ౩౨॥

సీ. గజతురంగంబులఁ-గనిభీతిమరలిన,
కామినులకుప్రజ-తొక్కుముకులకు।
సేనఁదప్పకచూచు-మానవులకుఁదద్భు,
జములూతఁగొనిచూచు-జవ్వనులకు।
అధిపుఁజూడఁబరస్ప-రాంగమేశనముగాఁ,
జనుదెంచుజారిణి-జారులగును।
కాయంబులొక్కటి-గావచ్చిగట్టిగ,
భిత్తిఁబెనగువీటి-విటజనులకు।

గీ. రహినిభావప్రబోధకా-రణములైన।

గీస్పృష్టకము ర్విద్యకంబును-ఘృష్టకంబు।

*పీడనంబనుసంజల-బృధివిఁబరఁగు।

గూఢపరిరంభములుచెల్లె-గోర్కెలలర॥

33॥

ఈయాలింగనములకు లక్షణము.

గీ. ఎదురైమానినిదేహం।

బెదురైయొకవంకపనికి-నేగెడుపురుషుల్।

గదిసితొలంగుటస్పృష్టక।

మదియనిచెప్పదురురసికు-లాలింగనమున్॥

గీ. ఒకవంకఁజూచివిభునో।

ర్వకడగ్గిరికాఁగిలింఁచు-వనితనువాఁడో।

డకకాఁగలింఁచునదివి।

ద్ధకమనునాలింగనంబు-దానైవెలసెన్॥

ఘోక. యానోత్సవతిమిరంబుల।

మేనులుసోకుటయుఁబతికి-మెలతకఘృష్టం।

బైనెగడెగోడనెత్తం।

గానదియేపీడనాఖ్య-గాగిలియయ్యెన్॥

శా. వాతోద్ధూతసమున్నతధ్వజపట-ప్రవాతంబరాతిక్షమా।

నేతృప్రోజ్జ్వలరాజ్యలక్ష్మలసము-స్తేషంబుతోఁబిల్వసం।

ఖ్యాతీతాహవభీకరప్రబలనా-నానీకముల్ గొల్వఁగం।

జాతాప్తాన్వయరత్నమేగఁదొలుతం-జంభారిగుప్తాశకున్॥ 3౪॥

చ. ఇలచతురంగభారముస-హింపఁగలేననితజలానలా।

నిలములతోడఁగర్తయగు-నింగికిఁదెల్పఁగనేగనోయనం।

జెలఁగఁబరాగమయ్యెడన-శేషగజోత్కరశీకరాసిరు।

క్చలదురుకేతనాంశుకల-సత్పవనంబులతోనభంబునన్॥

3౫॥

చ. తురగఖురోద్ధతంబగుచు-ధూళిక్రమంబుననాక సంబుపై
కరిగిన నేలదాఁబలచ-నైచెడునంచుఁగృపంబరాగము।
ప్పరిజనియింపకుండఁదడు-పంజనుదెంచుఘనాశులోయనం।
బరఁగెను సేనమత్తగజ-పజ్జులువర్షితదానవారులై॥ ౩౬॥

శా. త్వానాధుండరిఖోటినింద్రపురికం-పంబూనినిర్మించుసౌ।
పానవ్రాతములోయనంగనునభగ్గి-పర్యంతమంతంతకుకొ।
నానావైఖరులంగ్రమక్రమతవి-న్నాణంబుగాభీషణా।
జ్ఞానేయోతుఖురోద్ధతక్షీతిరజ-శ్చక్రంబులొప్పెంగడుకొ॥ ౩౭॥

సీ. మదవాసనాగత-మధుకరశ్రేణుల,
సమధికంబైనవ-సంతగుణము।
వితతనిశ్వాసమా-రుతసముద్ధతపరా,
గములభీకరమైన-ఘర్తగుణము।
ధారాధరాసితో-దారదేహములపే,
ర్షికిఁజల్లనైనవా-ర్షికపుగుణము।
విశదదంతచ్ఛవి-విమలచంద్రికలను,
రమణీయమైనకా-రదపుగుణము।

గీ. కరసముద్ధాతశీకరో-త్కరతుష్కర।
గతులహేమంతగుణము మాం-గల్యగతుల।
శిశిరగుణమొగిఁదమయందుఁజెన్నుమీర।
నడచెమాతంగఘటలునై-నృములలోన॥ ౩౮॥

చ. పసచెడదుందుభిప్రబల-భాంకృతిబీటలువారకుండనా।
కసమునకుకొస్థరతురని-కాయసముద్ధతధూళిపు-తగా।
నొసఁగుచుధారుణీపతిచ-మూదధిలోపలసైంధవాఖ్యలు।
ల్లసిలఁగఁగేనదీప్తులఁజె-లంగెఁదురంగతరంగసంఘముల్॥ ౩౯॥

ఉ. ఆకసమందుఁ గేతనప-ట్రాగ సముద్భవమారుతాహతిన్ ।
 నాకధునీసువర్ణ నలి-నప్రవజచారుపరాగముల్ సము ।
 తేకముతోడఁబర్వనడ-చెన్ రథముల్ పరిపంధిలోకహ్ను ।
 ద్భీకరతం బదాతులువి-ధేయగతిన్ వైనువెంటనేగఁగన్ ॥ ౪౦॥

ఉ. భానుకులీనుఁడీగతి న-పారబలంబులతో మహానదీ।
కాననభూమిభృద్విషమ-కంటకదుర్గమమార్గసీమలం।
దానపుడప్రయత్న సము-దంచితవృత్తినతిక్రమించుచున్।
సేనలకలఁడెల్లముగఁ-జేసెనమానుషవైజ్ఞనైపుణిన్॥

ఉ. మానవనాథ శేఖరుఁడు-మార్గసమీపపురస్థితావనీ।
జానులచేనమూల్యమణి-సంఘములం దపనీయరాసులం।
గానుకగాఁగఁగొంచుఁగ్రంథు-కప్రముఖద్రుమపండమండితాం।
భోనిధితీరభూములఁజ-మాయుతుఁడైవిడిసెన్మదంబునన్॥ ౪౨॥

చ. తురగతరంగసంఘముల-తోడరథోడుపపజ్జితోడసిం।
 ధురధరణీధరప్రతతి-తోడబదాతిసమూహవాగ్రవో।
 త్కరములతోడశౌర్యరస-గర్వితమైప్రతివార్ధిరీతిభూ।
 వరునిబలంబుభాసిలెను-వారిధితీరసమీపభూములన్॥

క. రంగత్తుంగతరంగతు।
 రంగంబులతోడశరప-రంపరలరణ।
 సంగరమునకంబుధిన్యప!•
 పుంగవుపైఁబ్రతిఘటించు-పోలికదనరణ॥

సీ. ధరణిధరాధిప-తనయాభిరామమై,
తారాద్రికైవడిఁ-దనరుదాని।
మకరకుశీరాది-మహితమైనీరదా,
యనముచందంబున-నలరుదాని॥

బ్రజలానిమేషప-రంపరాభరితమై,
విబుధలోకమురీతి-వెలయుదాని।

సర్వతోముఖమహా-సంపత్సమృద్ధమై,
యలకాపురముపోల్కె-జెలఁగుదానిఁ।

గీ. బ్రహ్మరత్నంకణోర్జికా-భాసమాన।
మగుచులక్ష్మీకరంబట్ల-తగినదాని।
వారిరాశినిజూచిభూ-వరునితోడ।
నలరుచునునర్తనచివుఁడి-ట్లనియెనపుడు॥

౪౫॥

చ. హరునకుఁదూణమయ్యె శయ-నాలయమయ్యెనుశౌరికిందిరా।
తరుణికిశీతరత్నకమృ-తంబునకుద్భవభూమియయ్యెను।
ర్వరకుదుకూలమయ్యెమణి-రాసులకాకరమయ్యెనాపగో।
తగ్గరములకీశుఁడయ్యెవసు-ధావరకన్గొనుమీమహోదధిన్ ౪౬॥

శా. గాంగేయాంబుజషండమండితసమ-గ్రవ్యోమగంగాపరి।
ష్యంగాఢ్యోర్ధ్వతలప్రసారితసర-స్వద్భాహువిభ్రాంతిక్మ।
ద్రంగత్తుంగతరంగసంఘసముదీ-ర్యతగ్గంకణంబులనభ।
స్సాంగత్యంబువహించెన్నలరున-క్షత్రస్వరూపంబులన్ ౪౭॥

క. తరమేవినుతింపనరే।
శ్వరతావకపూర్వులైన-సగరసుతులచే।
ధరణభివృద్ధింజెందిన।
శరధిమహీపరిధినిగమ-నైంధవశరధిన్ ॥

౪౮॥

క. పర్వములందీజలనిధి।
నిర్వకగతిన్మునింగె-నేనియునరుఁడా।

సర్వంసహాభ్రముగ నును।

పర్వం ధైయుండుదివిజ-పతిలోకమునకా॥

౪౯॥

క. విసఁడీవననిధిమునిఁగిన।

మనుజుఁడుదిననాధతనయ-మత్తమహిషకం।

తనిబద్ధాయసజగతీ।

జనభీకరగంటికావ్ర-జద్వనులన్యపా॥

౫౦॥

క. పాకాసురారివజ్రముఁ।

క్షణానిరోషంబుతోన-గంబులఁజెక్కల్।

బోకార్చుసమయమునమై।

నాకాద్రినిగాచెనీవ-నధిమనుజేంద్రా॥

౫౧॥

క. పరమపవిత్రములైమహిఁ।

బరఁగినతటినీప్రవాహ-పటలంబులకా।

కరమీరత్నాకరమని।

హరిరమతోనుండునిందు-నతిమోదమునకా॥

౫౨॥

క. నాళీకాప్తాన్వయపా।

తాళంబుననుండిధరకు-ధరనుండియుఁబా।

తాళంబునకేగభుజం।

గాళులకీజలధిమార్గ-మైవిలసిల్లుకా॥

౫౩॥

క. ఒకదెసఁగమతములురగము।

లోకదెసనొకదెసనుర్భుషము-నొకదెసనసురుల్।

మకరములోకదెసబాడబ।

మొకదెసఁబ్రీడింపనీప-యోధిసహించుకా॥

౫౪॥

క. జనులెన్న మహితాపం
బనుకూలం బైనవృష్టి-నణఁగింపుచుఁదా
ఘనతంగ నెమేఘుండీ
వనధిపయగ్గిపానపటిమ-వలన నృపాలా॥ ౫౫॥

క. గాంభీర్యంబున శమమున
శుంభత్కారుణ్యమునను-శుచితను గణనా
రంభమునకుఁ బ్రభమంబీ
యంభోనిధిదీనిసాటి-యవనింగలదే॥ ౫౬॥

క. నరవర బహుజీవుల కా
కరములయి చెలంగుచున్న-కాండములు నిజో
దరముననుండఁగ దామో
దరునిగతిందగుపయోధి-దరమెనుతింపన్॥ ౫౭॥

చ. అనివచియింప నర్తసచి-వాగ్రణిఁజూపులయాదరించి య
జ్జనవరమాళి కొన్నిదివ-సంబులు తజ్జలరాశితీరభూ
మినివసియించి సుహృన్నుల స-ష్టిద్ధరణిందెరలించి వారిచేఁ
గనకదుకూలరత్నములు-గైకొనెఁదా నభయంబొసంగుచున్॥

క. ఆతరువాత నసుహ్నా
త్వాతలపతిదర్శితాగ్ర-మార్గుడగుచు ఖ
ద్యోతాన్వయమణి సేనా
నీవుండైచనియె వంగ-విషయంబునకున్॥ ౫౮॥

క. జనవరుడీగతిజని రయ
ముననొకరమ్యప్రదేశ-మునఁబ్రబల పతా
కినితోడవిడిసి వంగా
వనినాయకుకడకు భాను-వంశ్యుండెలమిన్॥ ౫౯॥

క. చారుతరవచనరచనా।

పారీణుం డైనదూతఁ-బనిచిన నుచితా।

కారుం డైయతఁ డావసు।

ధారమణుని పాలికరిగి-తగనిట్లనియెన్॥

౬౧॥

చ. రిపుఘనగర్వభంజన ధు-రీణతనొప్పు మహాబలంబుతో।

విపులపరాక్రమాన్వితుఁడు-వీరవరుం డసహాయశూరుఁ డా।

నృపమణియాదిలీపుఁ డవ-నింగలరాజులగెల్చి కప్పముల్।

నిపుణతతోడఁగైకొనఁగ-నెమ్మదియందుఁదలంచిగ్రక్కునన్॥

చ. నిజనగరంబుఁగావఁ దగు-నేర్పరులన్నియమించి వాజిసా।

మజరధవీరపుంగవ స-మాజముగొల్పఁగ మార్గమధ్య భూ।

భుజుల ననింజయింపుచు వి-భుత్వముమీరఁగ వారిచే మణి।

వ్రజముకరంబుగాఁగొనుచు-వచ్చి భవన్నగరంబుచెంగటన్॥

క. డంబుగవసించె నొకర।

మృందైనప్రదేశమున మ-హానైస్యముతో।

నంబరతలచుంబిసమ।

గ్రాంబరగృహధవళి తాళి-ల్లాశాంతరుండై॥

౬౨॥

క. భీకరభేరీపటహర।

వాకర్ణనమున మహీస-మగ్రపరాగా।

లోకనమునమీరన్న వి।

వేకించితిరింక విన్న-వింపఁగ నేలా॥

౬౩॥

క. ఆయవనిపుండప్రతిహత।

సాయకుండైరాజనీతి-సరణిం బ్రథమో।

పాయంబున నీచేతను।

పాయనములుగొనఁదలంచి-పంపెనునన్నున్॥

౬౪॥

గీ. సంగరమురి త్తబహుజన-క్షయమునకును।

గారణంబని నన్నుమీ-కడకుఁబనిచె।

నలవియేఘానిదిగ్విజ-యంబునకును।

సైన్యములతోడనడువ సా-మాన్యనకును॥

౬౭॥

క. ఆరాజమాళి యుగ్రా।

కారుండై భీషణాంబ-కస్థర దమలో।

దారజ్వాలల శాత్రవ।

వీరాతనుగర్వమణఁచి-వెలయుటయరుదే॥

౬౮॥

వ. కావున.

౬౯॥

ఉ. ఆమనుజేంద్రచంద్రుఁడుబ-లాఘ్యఁడుతామసమాత్మఁబూని సం।

గ్రామముఁజేసినం జయము-గల్గదు పాయనమిచ్చివేడినఁ।

క్షేమమునీకగుణభువి న-జేయపరాక్రములైనవైరులు।

ద్దామతనెత్తివచ్చినఁ బ్ర-ధానముదానముగాదె స్థాయికి॥ ౭౦॥

ఉ. అంబురుహారిత్తిగ్గకరు-లానర నాయకమాళిక్రీడిశా।

ర్యంబులకుం గరంబులు క-రంబులుగాఁగనొసంగి విష్ణుపా।

దంబేశరణ్యమంచు సత-తంబుఁజరింపుచునుండ వారివం।

శంబులఁబుట్టినట్టి నృప-సత్తములాతనియెత్తువత్తురే॥ ౭౧॥

మ. అనిపల్కఁ వినిభానుమంతుఁడు సను-ద్యత్తోగ్రధుండై మీసరే।

శునకుం దక్కినరాజులట్ల ధనేరా-సుల్ దెచ్చికైకొమ్ము పా।

యనమంచుంబలుకంగఁజాలవిను శ-స్త్రాస్త్రంబులే మాకిలఁ।

ధనముల్ రేపదితెచ్చియిచ్చెదము సి-ద్ధంబేగుమీ నీవికఁ ౭౨॥

ఉ. భావిపరాభవంబుఁ దన-భావములోఁదలపోయలేక వం।

గావనినాయకుండు దుర-హంకృతिसంయుతుండై దిలీపగో।

త్రావిభుతోడమార్కొని దు-రంబోనరింపఁగ నిశ్చయించె గ।

త్వావిలుండైనమర్త్యుఁ డుచి-తానుచితంబు లెఱుంగ నేర్చునే॥

క. ఆనరపతిమాటలువిని|

భానుకులౌద్భవునిఁజూడఁ-భండనమునఁ గీ|

డౌననితెలపినవిసఁ డీ|

మానవనాయకుఁడటంచు-మరలిరయమునన్||

౭౪||

క. వినిపించెదూత వంగా|

వనివల్లభుఁడాడినట్టి-వాక్యములెల్లం|

దనకధిపతియైన దిలీ|

పునకందరువినఁగ రోష-భూషితుఁడగుచున్||

౭౫||

క. నికటన్ధివిష్టచమూనా|

యకులంబకములనుబూని-రరుణిమ నీపో|

లిక రిపురక్తములమదం|

బకములుననిశోణరుచులఁ-బరఁగుననుగతిన్||

౭౬||

శా. ఆమాటల్ విని భానువంశజుఁడు సా-హంకారుఁడై రేపు సం|

గ్రామక్షోణిని భానుమంతుని సమ-గ్రస్ఫూర్తిమాయించి సు|

త్రామాదిత్రిదశుల్ నుతింపఁగ నితాం-తప్రీతితోఁ దద్యశ|

స్తోమంబెల్లను మద్వరూధినుల కి-త్తున్ వీరపాణంబుగన్|| ౭౭||

క. కాపునమీరుబలంబుల|

తోవేగమె సమరమునకు-దోర్బలమెసఁగన్|

రావలెననుచు నిజధ్వజ|

నీవరులకుఁదెలిపి ధారు-ణీవరుఁడంతన్||

౭౮||

శా. లోకాలోకకుభృద్గుహాంతరశయా-శువ్యాఘ్రుసింహంబు ల|

స్తోకవ్యగ్రహఁజెందికుందఁగ హరి-చ్ఛండాంబుల్ భీతితో|

నాకంపింపుచునుండ నంబురుహగ-ర్భాండంబుభేదిల్ల ను|

తేకంబాత్తఁజలంబుజెందఁ జరిపిం-చెన్ భేరి సక్రోధుఁడై||

క. ఆదుందుభిసుమహాధ్వని|

మోదముతోవిని చమూస-మూహము గర్జా|

నాదంబాలించిన కా|

కోదరభు క్తతిగతిని స-ముత్సుకమగుచున్ ||

౮౦||

శా. త్నేశా రావములందెసల్ బగుల న-క్షీణక్షురప్రోద్ధమ|

జ్వాలాజాలములన్ నభంబునెర సం-జందాల్పఁబాదాహతిన్|

భూలోకంబుచలింపుచుండఁబ్రళయాం-భోరాశిపోల్కెన్ సము|

ద్వేలంబైయరుదేరనాభరిని ధా-త్రీనాధుఁడీక్షింపుచున్ || ౮౧||

సీ. నవరత్న కీలిత-నానాప్రదేశము,

జ్వలబాలభానుమం-డలనిభంబు|

వృధతరచక్రాగ్ర-దేదీప్యమానమ,

ప్రతిహతశస్త్రాస్త్ర-భాసురంబు|

కాంచనకింకిణీ-గణరవోపేత ము,

త్తమసితా నేకసైం-ధవయుతంబు|

ఘటితసింహధ్వజ-గంధూషితాభ్రమా,

య్యసయుగదండ స-మంచితంబు|

గీ. విజయలక్ష్మీప్రద్యంబరి-వీరలోక|

భీకరంబఖిలాయుధా-భేద్య మతులి|

తంబు రథచోదకాలంకృ-తంబునైన|

తేరధిష్ఠిం చెమనువంశ-దీపకుండు||

౮౨||

శా. ఆకారంబులుపూనితోడుపడు శౌ-ర్యవ్రాతమోనా నిజా|

నీకాధీశ్వరులు త్తమాశ్వరథ దం-తిశ్రేణులం దెక్కి య|

స్తోకస్ఫూర్తులతోడఁదోనరుగ వం-దుల్ మాగధుల్ నైజవి|

ద్యాకౌశల్యముల న్ననంబునకు ను-త్సాహంబురెట్టింపఁగన్ ౮౩||

సీ. శంఖ మృదంగ ని-స్సౌణ వీణా మేణు,
 కాహళఘనర వా-కర్ణనమున|
 దక్షిణాంచ ద్భుజా-దండవిలోచన,
 గండస్థల స్తన-కంపనమున|
 మాతంగ వారాంగ-నాతురంగమ మయూ,
 రోక్షక న్యాగోని-రీక్షణమునఁ|
 బ్రబలాభియాతి ని-ర్దళనకౌతూహలా,
 లంకృతధ్వజనీశ-లపనములను|

గీ. శశ్వదనుకూల వాయుసం-చారములను|
 భూసు రాశీర్వచోబల-స్ఫరణములను|
 వామభాగప్రజ త్పక్షి-వరునివలన|
 నిశ్చితాశ్రమవిజయుఁడై-నెగడిచనియె|| ౮౪||

క. చనిచని యొక వనభూమిని|
 మనుజేశుఁడువిడిసె బలస-మాజముతోఁ జ|
 ల్లనిగాడ్పులు మార్గార్థన|
 జనితాయాసములనణఁప-సమరోన్ముఖుఁడై|| ౮౫||

క. చారులవలన దిలీపా|
 మ్మోరమణుని రాకవిశూచు-సంగరమునకుం|
 బోరాదని నిజమంత్రులు|
 వారింపఁగ వినక కినుక-వంగాధిపుఁడున్|| ౮౬||

మ. చతురంగంబుల నాయితంబగుచు రాఁజాటించి నానాచమూ|
 పతులంబిల్వఁగబంచి బాంధవులతో-బద్ధాంగుశిత్రాణ తూ|
 ణతనుత్రాణకృపాణుఁడై దురభిమా-నంబాత్తనుప్పొంగ ను|
 ద్ధతుఁడొచుకొరథరాజమెక్కిచనె యు-ద్ధక్షోణికింగక్కునన్||

క. చూడఁగవచ్చిన పౌరుల!

తోడను జానపదతతుల-తోడం గడిమిం!

గూడుకొనిపోగడఁదగి యా!

మ్రేడితమైవంగ భూప-రిపుడనిసేనల్॥

౫౫॥

చ. బెడిదముగాగ భేరి జరి-పించుచు సంగరకౌతుకంబునం!

బుడమివణంకునట్లుగను-భూరిబలంబరుదేర వంగరా!

జెడ నెడనుర్నిమిత్తము ల-నేకవిధంబులఁదోచుచుండఁగాఁ!

బొడఁగనియుం దిలీపనృప-పుంగవుపైనిటులేగ వ్రేగునన్॥

క. విభవమునఁబ్రతిఘటింపఁగ!

నుభయబలంబులు సమిత్స-ముత్సుకతఁదగెన్!

నభమవియఘూర్ణిలుచునుభ!

ప్రభూదయంబుననుబొంగు-పాధోధులనన్॥

౫౬॥

సీ. మత్తమాతంగస-ముత్తుంగనగముల,

రంగత్తురంగత-రంగతతుల!

గాంగేయఘటిత శ-తాంగోద్ధుపంబుల,

విక్రమాన్వితభట-నక్రములను!

దివ్యాస్త్రబాడబ-హవ్యభుజ్జ్వాలల,

శాతకృపాణ భు-జంగమముల!

వరవశక్షధ్వజ-వస్త్రాఘేనముల మ,

హాహవౌత్సుక్య ప్ర-వాహములను!

గీ. జూడఁదనరారి యొండొంటి-తోడనప్ప!

దుభయసైన్యంబులుద్వేల-రభ సమునను!

మార్కొనెలయావసర జృంభ-మాణపూర్వ!

పశ్చిమోద్యత్పయోధుల-పగిదిఁగణఁగి॥

౫౭॥

- క. దివికయ్యెడవడి సెగసిన।
వివిధబలదతపరాగ-వితతులువేడ్క-
బవరముఁ గనవచ్చిన వా।
సవముఖ్యామరుల కనిమి-పత్వము మానెన్ || ౯౨ ||
- క. మహిసమరోద్ధతిస్థర్వం।
సహాయయ్యను దాసహింపఁ-జాలక దివికిన్।
బహుముఖములఁజనునోయనీ।
రహి నెగనెన్ భూరజగ్గిప-రంపర లెలమిన్ || ౯౩ ||
- క. భానుఁడు మహీరజస్త్వం।
ర్భానునిచేఁ బొదువఁబడి ప్ర-భాచ్యుతుఁడైనన్।
సైనికులు సాంపారాయాం।
బోనిధిలో నోలలాడఁ-బూనిరికణ్ణఁకన్ || ౯౪ ||
- క. రౌతునురౌతుపదాతిఁ బ।
దాతినిరధికుండు దామ-దంబున రధికున్।
మాతం గారోహకునిని।
మాతం గారోహకుండు-మార్కొనిరాజిన్ || ౯౫ ||
- మ. స్ఫురదూరుద్వయసంజలన్ ధరణి సం-క్షోభంబులంజెంద ఖే।
చరులెల్లన్ వెరఁగొంద నాశ్వికులొగిన్-సవ్యాపసవ్యంబుగా।
హరులంద్రిప్పుచు ఖేటకంబులసమా-యాతాసిఘాతంబులన్।
మరలంజేయుచుఁబోరిరాహవకలో-న్దాదంబురెట్టింపఁగన్ ||
- ఉ. కెంపువిలోచనంబులను-గీల్కొనసంగరకౌతుకంబు రె।
ట్టింపఁగఘోరుకంబుల న-టింపఁగఁజేయుచురౌతులందరుం।
దెంపునవాడికైదువులు-ద్రీప్పుచుఁబోరిరియంత్రధారుఁ డా।
డింపఁగనాడుబొమ్మల క-డిందిమగంటిమిఁ బూనియింపునన్ ||

మ. తురగారూఢులకయ్యెనయ్యెడ రణో-ద్యోగంబుభగ్నేతరే!
తరకేయూరకిరీటకంకణతను-త్కాణోరుహారంబుగా!
త్తురదన్యోన్యకతోరభేటకగదా-ఖడ్గంబుగాతోణితా!
త్యరుణీభూతపరస్పరావయవల్లిప్తాశేషలేపంబుగన్ ॥ ౯౮॥

క. గిరులతెరంగునవృషముల!
కరణినిఁ బులులవలె మత్తకరులగతిన్ భీ!
కరులైపోరిరిమింటను!
సురలాశ్చర్యంబునొంది-చూడఁబదాతుల్ ॥ ౯౯॥

క. ఊరున్నందంబనిమిష!
వారపథూటులకుఁబొడమ-వసుభవలింపన్!
భోరున నెత్తురులొలుకఁగన్!
బోతిరుభయసైన్యములను-బొలుచుపదాతుల్ ॥ ౧౦౦॥

చ. శరములఁగప్పికప్పి పెలు-చన్తుసలంబులమోదిమోది ము!
ద్గరములఁజిమ్మిచిమ్మి పరి-ఘంబులహుమ్మనివ్రేసివ్రేసి తో!
మరములభిండి వాలముల-మర్తములంటఁగరొప్పిరొప్పి వి!
స్ఫురితమదాతిరేకమునఁ-బోరెఁబదాతిసమూహమయ్యెడన్ ॥

ఉ. ఖండితచాపుఁడైరిపుని-ఖండమునంబొడువంగదాసము!
ద్దండతఁదచ్చిరంబునిశి-తప్రహరంబునఁదున్తిపీరుఁడొ!
క్కండునుతిఁచుమిత్రులమొ-గంబులఁగన్గొనమోముఁద్రిప్పచో!
భండనసీమఁదొల్లిఁటిక-బంధముపైఁబడివ్రచెనాతనిన్ ॥ ౧౦౧॥

ఉ. ఆడుకబంధముల్ వరద-లైవనుధంబ్రవహించురక్తముల్!
గాడుశిలీముఖంబులుద-కంబులొసంగుఁడటంచుమిత్రులన్!

వేడువనార్తులుం జెవికి-వేడుకఁగఁతములె త్తిగీతముల్ ।
బాడుపికాచముల్ గలిగి-భండనమయ్యెడఁజెల్లెనెల్లెడన్ ॥ ౧౦౩ ॥

మ. నమరారంభమునందువీరుఁడొకడ-స్వప్నత్వమందంగమ ।
ద్రమణుండితఁడితందుమద్వరుఁడుమ-త్తాంతుండితండంచునా ।
కమునంబచ్చరల్లెఁజేయఁదగువా-క్ష్మగ్రామమంతంతకున్ ॥
శమితంబయ్యెనొడల్లుదాచక పుడి-చ్చంబోరువీరాళిచేన్ ॥ ౧౦౪ ॥

క. కదసముఁబోటరులపుడు ।
స్తదవృత్తింజేయదివము-నన్ సురవేశ్యల్ ।
మదనకతనాభిలాషను ।
సదనంబులుపానుపులును-సవరింతురొగిన్ ॥ ౧౦౫ ॥

చ. పుడమిపదాహతింగదల-భోరునఁగన్నులవిప్పులింగముల్ ।
వెడలభుజంబులుబుచ్చుచును-వీనులుదాటముఖంబులంబొమల్ ।
ముడివడదంతపీడనల-మోపులుగందఁగఁగుంతహస్తులె ।
పాడుపాడునుంచుఁబోటరులు-పోరిరమర్త్యులుకాచి
మెచ్చఁగన్ ॥ ౧౦౬ ॥

ఉ. వారణముల్ మహాసమిద-వారణముల్ బహుమానితోన్నతా ।
ధోరణముల్ విభుత్వగృహ-తోరణముల్ విజయేందిరాసమా ।
ధారణముల్ రిపూత్కరవి-దారణముల్ దిగిభోపమానతా ।
కారణముల్ గణంగిరణ-కాంక్షఁబరస్పరముబ్బిమార్కొనెన్ ॥

క. భూతలమద్రువఁగ నీగతిఁ ।
జేతోమోదముననుభయ-సేనలలోజీ ।

మూతాకారములైతగు.

మాతంగములొకటికొకటి-మార్కొనిమఱియున్ || ౧౦౮ ||

శా. శుండాదండములెత్తిమోదుచురదా-స్తోకప్రహరంబులం |
గండల్ నెత్తురులొక్కఁజేయుచునుఘ్నం-కారంబులంబద్దగ |
ర్భాండంబెల్లఁబగల్గుచుంబెనఁగిని-ర్యద్రక్తధారోజ్వల |
చ్చుండాలంబులునిర్ఘరాంచితగిరి-స్తుత్యంబులైభాపిలెన్ ||

ఉ. ఒండొరుమీదఁగొండలస-ముద్ధతపద్ధతినొందుమత్తవే |
దండములకొరయంబున ను-దగ్రకరాంకుశసంజలకొసము |
ద్దండతమీరదీకొలిపి-దారుణతోరణపజ్జికొనెత్తురుల్ |
భండనభూమిఁగాల్వలయి-పారఁగఁబోరిరిజోదులయ్యెడన్ ||

మ. చటులానేకపబ్బంహితస్వనములా-జానేయపేషల్ రవో |
త్కటనేమీరవముల్ భటస్ఫటనినా-దంబుల్ సముద్యద్రజః |
పటలాభ్రంబులుచేయుగర్జనలవి-స్పష్టంబుగాధాత్రిపి |
క్రటిలెన్ భూతభుజంగభుగ్వితతికా-త్తంత్యంబువాటింపుచున్ ||

శా. కోదండంబులుశక్రచాపములుగాఁ-గోటీరకాంతుల్ తటి |
త్పాదుర్భాషముగారధోద్ధతిఘనా-రంభంబుగాసింజినీ |
నాదంబ్రభరవంబుగారధులుజ-న్యత్తోణిఁబర్జన్యమ |
ర్యాదంగప్పిరనేకభంగులసము-ద్యత్కండవర్షంబులన్ ||

ఉ. మేటిశరంబులొండొరుల-మేనులఁజూపములెత్తినొవ్వఁగా |
నాటనిగుడ్చుచున్ మెఱుఁగు-నారసముల్ రథచోదకాళికిన్ |
ఘోటకపజ్జికాయములఁ-కున్ ధ్వజకోటికిఁదాకకుండఁగా |
నూటిమగుడ్చుచుంబెనఁగఁ-జొచ్చిరియుద్ధమహిన్ మహారథుల్ ||

చ. సమరము సెల్లుచుండెఁ బెలు-చుకొరధచిత్రగతుల్ వెలుంగఁగాఁ
గ్రమమునఁగుండలాకృతులఁ-గార్తుకముల్ గనుపట్టఁగాశితా
స్త్రములపరంపరల్ దెసఁ-గ్రమ్మమనఁబులనప్పరస్సమా
హములుముదంబునందగమ-హరధమాళులకుగ్రవేఖరికొ॥౧౧౮॥

ఉ. చండగతికొరధుల్ రణము-సల్పుచునుండఁగఁగుండలీకృతో
ద్దండతదీయకార్తుకవి-తానములంగనివేడ్కతోడమా
ర్తాండుఁడుతాఁదదాకృతిని-దాల్చెననందగెసంగరావనీ
ఖండపతద్భటప్రవర-కల్పితమండలమధ్యమార్గుడై॥ ౧౧౯॥

లయగ్రాహి. చంగుననుసాదులుతు-రంగములఁదోలిభట-
పుంగవులుమారోగ్గనఁగ-ణంగినఁదదీయో
త్తుంగరణగర్వములు-భంగపడఁజేయుచుమ-
తంగజవితానముఁగ-నుంగొనుచువేడ్కన్
సింగములపోలికఁజే-లఁగినఖరాసులఁగ-
ణంగుచునుగుంభమణు-లంగడిమితోనే
లంగలయఁజేసిసర-ధాంగరథికాళిగళ-
తాంగములఁగూలిచిరి-నింగిసురలెన్నకొ॥ ౧౨౦॥

మహాస్యగర్. భటసందోహంబులెల్లం-బటుతరపరకు-
ప్రాసకుంతాదినాసా
చటులాద్యర్థాయుధంబుల్-సరభనమునహా
స్తంబులంబూనికొర్యో
తక్కులైపోరంగఁగూలెం-గతిఘటులుహరుల్
ఖండితాంగంబులయ్యెం
ద్రుటితాకారంబుఁజెందెం-దొడరినరధసం-
దోహమశ్వాన్వితంబై॥ ౧౨౧॥

మత్తకోకిల. స్యందనస్థులుభీషణాంబక-జాలముల్ వరఁగింపఁగా।
మందవిక్రమతన్ మహింబడి-మానితాశ్వకబృందముల్।
గొందలంబున నేలఁగూలిరి-కుంజరస్థులు సదృఢుల్।
కందముల్ పెనుగాలిఁగూలిన-కైవడింజనిరందరున్॥ ౧౧౨.

ఉత్సాహము. వారణంబులపుడుదాన-వత్సమందిభీకరో।
చారపాదనిహతులంబ-దాతులన్ హరింపుచుం।
ఘోరదంతహతులవాజి-కోటులంపధింపుచుం।
భోకొనర్చెరధులచేతి-పోటులం దెరల్పుచున్॥ ౧౧౩.

ప. వెండియుంగుండలీకృత సముద్దండ కోదండ ధారాధరమండలవి
నిర్మతాండ ధారా పరంపరలఁదెరలకీ కీలాలనిర్మర విరాజితం
బులై పెనుగొండలరీతి నిశ్చలంబులై యుండు మత్తశుండాలం
బులును। దండధర దండాయమాన మదోద్ధండ వేదండ శుండా
దండ చూర్ణీకృతరధరధ్యధ్వజరధచోదకప్రముఖ పతికరులై కర
వాలంబులు కరంబులఁగీలించి కుపితంబులగు కంఠీరవంబుల కర
ణీదదీయ కుంభస్థలంబులకు నురుకురధికులును విజయలక్షణలక్షీ
త సముత్తుంగ తురంగ సవ్యాపసవ్య భ్రమణంబులఁ దదారో
హకుల తర్జనభర్జనఁగావింపక తురంగఘముదయంబుల తాకునకో
ర్చి నిలుచు చెలియలగట్లతెరంగున నిల్చుపదాతులును । పరిపథి
భయంకరబహులపదాతి నికరకరాగ్రవిరాజమాన పరశువట్టిస
ప్రాసపరిఘాంకుశముసలముద్గరతో మరగదాఖడ్గ ప్రముఖాయు
ధప్రసారణంబుల భగ్న హాహనులగుచు దారునుబదాతులై బవ

రంబుసేయు రథికాశ్వకసింధురాశోహకులును! కోదండంబులు
తుండంబులైన వేరొండుకాండాసనంబులంగొని భండనంబుసే
యుమహారథులును! సారథులుమూర్ఖిల్లిన సారథ్యంబులు జరిపిం
చుకొనుచు సంగ్రామంబుసేయుటఁ జలింపనియతిరథులును! పర
స్పరప్రదరవిదారితపతాకాశ్వరథరథ్య సారథిధనుర్దండులయి ధ
రకురికిగదా దండంబులంబోరు సమరథులును । గదాదండంబు
లాండొంటిఁదాకివిడఁదరిగిన చండంబున ఖండితంబులైనఁగేచా
కచింబోరువారును! బొరిపొరిసొలయువారును । సొలసితెలియు
వారును! తెలసినిలుచువారును! నిలచిక్రమ్మరసన్నద్ధులగువారును!
సన్నద్ధులైసమరంబుఁజేయువారును! సమరంబుసేయుఁజాలక తిరు
గువారును! తిరిగితిరగఁజాలక మరలభభిముఖులై సింహనాదంబు
లుసేయువారును! సింహనాదంబులుసేసి తమవారలకడ్డపడువా
రును! కూలినకుంజరంబులును సమసినసైంధవంబులును బడలుప
డినపదాతులును ఖండితంబులైన క్రూర్మకంబులును విరిగిన వెలిగొ
డుగులును, విడినవింజామరలును, విరథులైనవీరులును, విదళితంబు
లైనరథాంగంబులును, విస్మయంబులైనకేతనంబులును, విగళితంబు
లైనరక్తంబులు, వికీర్ణంబులైనసాధనంబులును , విచ్ఛిన్నంబులైన
కచంబులును, భగ్నంబులైనఘేటకంబులును, గలిగి కేశశైవాలం
బులధవళితపత్ర పుండరీకంబుల భూషణచూర్ణ పులినంబులర
థాంగకూర్మంబులఁ జామరఘేనంబులఁగొఱ్ఱేయక కాకోదరంబు

లఖండితకరికరజల్మాకలముద్గరమత్స్యంబులఁబలపంకంబులంబరి
 ధవిల్లిప్రవహించురక్తతరంగిణులనోలలాడుభూతడాకినీ ప్రముఖ
 పిశాచంబుల నతిభీషణంబులై మేదోభక్ష్యంబులను, మాంసభో
 జ్యంబులను, మస్తిష్కలేహ్యంబులను, శోణితచోష్యంబులను,
 మదపానీయంబులను, చర్తభాజనంబులను కపాలపాత్రికలనుఁ
 డ్దోపకరణంబులంగనుపట్టుచు మృత్యుదేవత మహాననంబుకైవడి
 భయంకరంబై కమలాకరంబునుంబోలె కబంధబంధురంబై కైలా
 సంబునుంబోలె భూతపరివృతంబై పారావారంబునుంబోలెఁ
 గీలాలపూరితంబై కాలకంధరంబునుంబోలెఁ గపాలాకాంతం
 బైమరునిశరీరంబునుంబోలె భీమాంబుకబ్జాల జర్ఙ్గరితంబై కాం
 తారంబునుంబోలె దుర్గమంబైదావానలంబునుంబోలె హేతివ్రా
 తాన్వితంబై యమ్మహాహవంబుచూచు ఖేచరులకు వెక్కసంబును
 వెరఁగుపాటునుంబొడమ బీభత్సభయానకరసంజాల కాస్పదంబై
 చెల్లెనయ్యెడ॥

౧౨౦౪

ఉ. చిత్రముగాఁగ నిట్లుభయ-సేనలు శౌర్యరసంబునన్ సమి
 ధ్ధాత్రిఁబెనంగవంగవసు-ధాపతిసారధిఁజూచివేల్చిల్కిడిన్
 శాత్రవసైనమేనురభ-సంబునఁగూల్తుజగంబులోపలన్
 క్షత్రియుఁడీతఁడేయనుచు-సన్నతిలోకులుసేయుచుండఁగన్॥

క. కావుననరదమువేగమె
 పోవఁగనిమ్మనుచుసమర-పున్వేడుకనా

భూవరుఁడువలుకనటులం!

గావిం చెదననుచుఁబరపెఁ-గంభాణములన్॥

౧౨౨॥

క. తేరీరీతినిసారధి!

వైరులపైనడపనపుడు-వంగపతిఘనా!

కారుండైకురిసెశరా!

సారముగుణనాదమురుము-చందమునఁదగన్॥

౧౨౩॥

శా. కంజాతప్రభవాండభాండమవియం-గావిల్లుమోయన్ హితుల్!

రంజిల్లున్రుధిరంబుకాల్వలయిపా-రన్ శాత్రవానీకముల్!

పుంజీభూతములైరహింబడశరం-బుల్ భానుమంతుండుదాఁ!

బింజల్ గాడఁగనయ్యెడన్వడిమహా-భీలంబుగానేయఁగన్॥౧౨౩

క. విలయాభ్రముగురిసెడుపిడు!

గులగతిదగవంగవిభుని-కొలలుదాకన్!

నిలువఁగలేకదిలీపుని!

బలములునల్లడలవిరిగి-చారెభయమునన్॥

౧౨౪॥

క. పారకశూరతఁగొందరు!

వీరులుపైఁబడినవారి-విశిఖవితతిచే!

నారేచితరుచిరామర!

వారవధూటీకటాక్ష-వశులంజేసెన్॥

౧౨౫॥

శా. నాళీకాస్తకరాహతిం దిమిర సం-తానంబు జంఝాప్రవా
తూలప్రోద్ధతిచే మహాజలద సం-దోహంబాగింబంచ బం
గాళంబైనగతిన్ని జధ్వజిని వం-గత్తాతలాధీశ్వరో
ద్వేలాస్త్రంబులఁదూలిన న్ననుకులా-ధీశుండురోషంబునన్ || ౧౨౭

ఉ. సారథిఁగాంచి తేరు రథ-సంబునఁదోలు మదీయసేనలం
బారఁగఁజేసివంగపతి-భాసిలుఁబావకరీతిమచ్చరా
సారములందదీయ పరు-షచ్చవిడుల్చెదనంచుఁబల్కినన్
బీరముతోడవాఁడు నడ-పెళ్లరథమాతని తేరుచెంతకున్ || ౧౨౮ ||

శా. క్రోధజ్వాలలుకన్న దోయివెడలం-గోదండటంకారము
త్యేధోండంబుఁబగుల్పధారుణి రథో-ద్వేగంబునంబ్రుంగవం
గాధీశుండగుభానుమంతుని సము-ద్యద్విక్రమంబొప్పఁగా
యోధాగ్రేసరుఁడొదిలీపుఁడ సమా-నోద్యృత్తిఁదాకన్వడిన్ ||

క. ఆతఁడువేగదిలీప
త్తాతలపతి రథమునకును-సమ్ముఖుఁడైజీ
మూతముశరధారల జీ
మూతమ్మునుముంచురీతి-ముంచెములుకులన్ || ౧౩౦ ||

ఉ. ఆపగిదిన్దితాస్త్రని చ-యంబులవంగ మహీవిభుండు దో
రైపుణితోడఁగప్పఁగ ఘ-నంబగుకోపముతో దిలీప ధా
త్రీపతిభాస్కరుండు నిజచీపులమంచునణంచుపోలి కం
జాపవిముక్తశాత శర-జాలముల న్నరలించెగ్రక్కునన్ || ౧౩౧ ||

శా. తూణీరాస్త్రపరిగ్రహంబు ఘటనాస్త్రోత్సవంబాశ్రవః
కోణాకర్షణమున్విమోచనమ చ-క్షుర్గోచరందైతగన్
బాణాసంబులు కుండలీకృతములై-భాసిల్లఁగాఁబోరి ర
క్షీణప్రాభవమొప్పవంగపతి సా-కేతాధినాథుండొగిన్ || ౧౩౨ ||

చ. ఇతనికితం డెజోడితని-కీతఁ డె సామ్యమటంచు ఖేచర।
 ప్రతతులుప్రస్తుతింపఁ బటు-బాణపరంపరలం బరస్పరో।
 ద్ధత రథరథ్య సారథుల-దైత్యమునొందఁగఁజేయుచుందురం।
 బతులితరీతిఁజేసిరి ర-యంబునఁదద్ధరణీశులిర్వురున్ ॥ ౧౩౩॥

చ. కడిమిదిలీపుఁడేయుశిత-కాండపరంపరలద్భుతంబుగా।
 నెడ నెడఁదు న్నివంగధర-ణీశ్వరుఁడామనుజేంద్రుతేరుపైఁ।
 బడగపయిందురంగముల-పైరధచోదకుపైరయంబున।
 న్వెడఁద శరంబులేసె దివి-వేల్పులుసన్నుతిఁజేయుచుండఁగన్ ॥

చ. కడువడి వంగభర్త నిజ-కార్తుకకౌశలమొప్పఁగ్రమ్మరం।
 దడయక మూఁడుబాణములఁ-డానలుగుల్తులుఁగంగనేసిన।
 న్వెడలెనొగిన్దిలీపప్పధి-వీపునెదన్రుధిరంబుగంట్లవెం।
 బడినభివృద్ధమైవెలికిఁ-బారిసలోపలికోపమోయనన్ ॥ ౧౩౪॥

ఉ. నొచ్చి మదింజలింపక య-నూనపరాక్రముఁడై గురుండుము।
 న్నిచ్చిన భీషణాహిశర-మేయఁ దదస్త్రజ పన్నగేంద్రముల్।
 చెచ్చెరనేగె వంగన్యప-శేఖరుమిదికి నాజిఁదోడ్పడన్।
 వచ్చెనొకో దిలీపునకు-వాసుకిముఖ్యఫణివ్రజంబనన్ ॥ ౧౩౫॥

క. గరుడాస్త్రమేసె వంగే।
 శ్వరుఁడొగినా త్రీయలైన-వాహినులెల్లం।
 బరితోషమందిచూడఁగ।
 నురగాశుగగర్వమణఁచి-యొప్పెంగడిమిన్ ॥ ౧౩౬॥

మ. ప్రకటిభూతునిఁజేసెనందఱకు హృ-త్పద్మస్థితక్రోధపా।
 వకు నాగ్నేయశరప్రయోగ చతుర-త్వస్ఫూర్తిసాకేతనా।
 యకుఁడావంగవిభుండునైజఘనశౌ-ర్యప్రోద్ధతుల్వారుణాం।
 బకశక్తిం దెలియంగఁజేసెసమర-ప్రావీణ్యమేపారఁగన్ ॥ ౧౩౭॥

మ. భరితా త్తీయమనస్తమంబుఁబ్రకటిం-పన్బానుమంతుండు భీ!
కరుఁడై తామనబాణమేయ నణఁగం-గాఁజేసెవేవేగఁద!
చ్చరసంభూతమునంధకారవితతిఁ-సౌరాస్త్రవిస్ఫూర్తిచే!
నరవిందాప్తకులొద్భవుండునిజవం-శౌన్నత్యమేపారఁగఁ॥

ఆ. ధరణిరాజనంగఁ-దగువంగపతినిశా!

చరశరంబువైవ-మరలఁజేసె!

రాజమాళియనఁగ-రాజిలైదుదిలీపుఁ!

డతులలీలశాంభ-వాంబకమున॥

౧౪౦॥

క. దాక్షిణ్యకదంబముర!

క్రాక్షుంఁడైయితఁడువిడచె-ననఁగావిజయా!

పేక్షఁయామ్యశరమువం!

గక్షోణీవిభుఁడువిడచె-గాకుత్స్సనిపైన్॥

౧౪౧॥

క. రాజత్కౌబేరాశుగ!

రాజముచేనణఁచెరాజ-రాజఖ్యాతిఁ!

రాజిలుదిలీపభూవిభుఁ!

డాజనవరుఁడేసినట్టి-యామ్యశరమ్ముఁ॥

౧౪౨॥

మ. జలజాస్త్రంబుగణంగివంగవిభుఁడు-త్సాహంబుతోనేయఁగా!

నలుకన్బానుకులుండువారిఘనశౌ-ర్యస్ఫూర్తిమాయన్తహా!

బలసంపన్నుఁడితండటంచునునిలిం-ప్రశేణులెన్నస్సము!

జ్వలుఁడైవాయుశిలీముఖంబునఁదద-స్త్రప్రోద్ధతుల్కాన్వుచుఁ॥

ఉ. తేనగవాననంబునఁద-లిర్పదిలీపవిభుండువంగభూ!

జానిమొగంబుఁజూచిర-భసంబుననిట్లనెదుర్కరంబునం!

గానకమున్నదూతవినఁ-గాఁబలుపంతములాడినీవుబ!

ల్కానిసిరీతివచ్చితివి-మమ్ముమహాహవభూమిఁగెల్వఁగఁ॥ ౧౪౪॥

క. నీ బాహుబలము పెంపును।

నీ బంటుతనంబు సొంపు-నీ నిపుణతయున్।

నీ బాణాసనవిద్యా।

పాబల్యముఁజూపుదడయ-రాదిఁకననుచున్॥

౧౪౫॥

గీ ఐంద్రమాదిగ పెక్కుది-వ్యాస్త్రములుపు।

రందరాదినురల్వెర-గందిచూడ।

భీషణాకృతి నేయఁగఁ-బెంపుచెడక।

భానుమంతుండుమరలించె-బ్రతిశరముల॥

౧౪౬॥

చ. ఖలునకుఁజేయు సత్కృతుల-కైవడినూషర భూమిఁజల్లు వి।

త్తులగతిబూదెలోనియతి-తోనిడుహవ్యములట్ల లోభికిం।

దెలిపిన ధర్మపద్ధతుల-తీరుననంగ మహీశుపైనిను।

జ్వలతరదివ్య బాణములు-వ్యర్థములైనదిలీపుడల్కతోన్॥౧౪౭॥

శా. ఎల్లిన్ సారథిఁజక్రరక్షకుల నే-కైకోగ్రబాణంబులన్।

దొల్లంజేయుచు వాజులందశశరా-టోపంబులందున్తుచున్।

భల్లద్వంద్వమునన్ ధ్వజంబుధరణీ-భాగంబునంగూల్చుచు।

న్వీలర్థేందుశరంబునందునిమెదో-ర్యీర్యంబురెట్టింపఁగన్॥౧౪౮॥

చ. ఘనమగు పుణ్యమోజదరు-గంగఁదదీయ విశేషశేషముం।

గొనిదివినుండి వేగ ధర-కుంజనుదెంచు మహాత్ముపోలికం।

దనజవనాశ్వసారథి ర-ధధ్వజకార్తుక ముఖ్యముఖ్య సా।

ధనములురూపరం దుమికె-ధాత్రికిఁబాణిఁగృపాణిఁబూనుచున్॥

క. ఈవిధమునవంగ ధరి।

త్రీవిభుడభిమానమూని-తెరలకనిలువన్।

వేవేగఁబెక్కుతునియలు।

గావించెఁగృపాణమప్ట-ఘనకాండములన్॥

౧౪౯॥

క. విదళితకరవాలుండై।

కదనక్షీతిదైన్యరసము-గన్పట్టనిరా।

స్పదతన్ నిలచినఁగన్గొని।

సదయుండైయాదిలీప-జనపతిపలికెన్॥

౧౫౧॥

క. దురమునఁగైదువువదలినఁ।

బరిపంథుల నేయననుచుఁ-బ్రతిబలికితి నీ।

పురికిప్పడేగిరాఁదగుఁ।

దిరుగన్సమరమునకలుకు-దీరినపిదపన్॥

౧౫౨॥

గీ. సంగరమునేయ నోపిక-చాలదేని।

కరమొసంగువినయపూర్వ-కమ్ముగాఁగ।

శరణుఁజొచ్చినరిపునైనఁ-గరుణలేక।

చెరుతురేభానువంశజ-లె్వరవనేల॥

౧౫౩॥

క. అనిపల్కన్వినివం గా।

పనివరుఁడుహతావశేష-వాహినిగొలువం।

జనెమంతాత్మకాంతా।

ననుండైతనపురికిసాటి-నరవరులునగన్॥

౧౫౪॥

గీ. విజయలక్ష్మీసమేతుండై-విడుదులకుది।

లీపభూపతిచనియెబ-లింజయించి।

సురలుగొనియాడనిజపురి-కరుగుపాక।

శాసనునిపోలెకపైనికు-ల్పన్నతింప।

౧౫౫॥

క. సమరమునదిలీపత్నా।

రమణుఁడుచేసినమహాప-రాక్రమమునకుం।

బ్రమదమునుజెందిశక్రా।

ద్యమరులుతమమందిరముల-కపుడరిగిరొగిన్॥

౧౫౬॥

ఉ. సంగరరంగమందుజల-జప్రియవంశ్యునిచేతనీగతిన్ |
 భంగముఁజెందిపోయిమద-భారమణంగినసాధువైనమా |
 తంగమురీతిమంత్ర్యభిమ-తంబునసోపదపాణిపద్మఁడై |
 వంగమహీశుఁడేగ హిత-వర్గముతోడదిలీపుపాలికిన్ || ౧౫౭ ||

క. చని కాంచనరత్నోపా |
 యనములుమున్నిచ్చినముఁ-డైనదిలీపా |
 వనినాయకుఁడనుకంపా |
 వననిధియైయాదరించె-వంగాధిపతిన్ || ౧౫౮ ||

క. ఈకరణిభానుమంతుని |
 లోకులువినుతింపరణము-లోనగెలచిగం |
 గాకూలంబుననిలిపెన |
 నేకజయస్తంభములుజ-యేందిరవెలయన్ || ౧౫౯ ||

శా. ఆతర్వాత దిలీపభూపుఁడొక పు-త్రాహంబుననీభీషణో |
 తాతకీడలడస్సియున్నమదమా-తంగంబురీతిని తా |
 న్వీతుండైపరిశుద్ధజహ్నుతనయో-ద్వేలప్రవాహంబునం |
 బ్రాతస్సానముఁజేయువేడుకమదిం-బాటిల్లఁగానేగుచున్ || ౧౬౦ ||

మ. కనదుత్తుంగతరంగనాశితజనా-ఘవ్రవాతభంగంబయో |
 జనటద్భృంగనుసర్వతోముఖచర-చ్ఛక్రాదినానావిహం |
 గనుసంతుప్తవృషాధినాయకతురం-గంబుణ్యమార్గానుషం |
 గనుగంగన్విమలాంతరంగఁగనియెం-గాకుత్స్థుఁడుత్కంఠియై ||

సీ. రహిభగీరథుమనో-రథముఁదీర్పఁదలంచి,
 శంకరుమాళిన-లంకరించి,
 శక్రాదిసకలని-ర్జరులసన్నతిమించి,
 యవనీతలంబున-కవతరించి,

జహ్న్ననికృపఁ బున-ర్జన్మంబునఁజరించి,
నదులలోపలమ హేమా-న్న తివహించి।
వీక్షిం చుజనముల-వృజినంబులహరించి,
కడిమిలోకములఁబ్ర-ఖ్యాతిఁగాంచి।

గీ. సగరపుత్రులక పవర్గ-సరణిఁజూపి।
భక్తసముదాయమునకుఁదా-సంబుఁబాపి।
తనరుభాగీరథీనది-మనుజవిభుఁడు।
వినయమునఁజూచియిట్లని-వినుతిఁజేసె॥ ౧౬౨॥

మ. జయపుణ్యాపగ జహ్న్నకన్యదివిష-త్సంపూజ్య వారాంనిధి।
ప్రియకల్లోలవతీమతల్లికరుణో-పేతాసమస్తాశ్రితా।
భయదావిష్ణుపదోద్భవాత్రిపథగా-భాగ్యప్రదావర్జితా।
మయఘాలాక్షశిరోమణీప్రవినులాం-భిఃపూరభాగీరథీ॥ ౧౬౩॥

క. భవదమృతముఁజూచినమా।
నవుండమరుండగుచు నంద-నవనంబునవా।
సవునిగతికొరంభాద్యమ।
రవఘాటులతోనిరంత-రముఁగ్రీడించుకొ॥ ౧౬౪॥

క. కలితామృతప్రవాహం।
బులననధిక మైశయత్న-మునఁబ్రతిదివసం।
బులమర్త్యుల నెల్లనమ।
ర్త్యులఁజేసెడుతల్లినీకుఁ-దోయధిసమమే॥ ౧౬౫॥

ఉ. మానవుఁడొక్కనాఁడుతన-మాళినిఁదావకకంకణంబులం।
బూనఁదలంచెనేని సుర-పూజితుఁడై సతతంబుననులం।
దానునుజామరాంచితక-రామర వారవఘావతంస స।
స్తానితరత్నకంకణ రు-ణం రుణనాదములన్తుదంబునకొ॥ ౧౬౬॥

సీ. వల్లులలోఁగల్ప-వల్లిచందమున ర,
 త్నములలోపలను జిం-తామణిగతిఁ
 గళలలోవిజ్ఞాన-కళతెరంగునను వి,
 హంగమంబులలోన-హంసిపగిదిఁ
 బల్లవాధరులలో-పలనుభారతిభంగి,
 శాలలలోఁజంద్ర-శాలరీతి
 వేళలలోశర-ద్వేళపోలికను ధే,
 నువులలోఁగామధే-నువువిధమున।

గీ. మూర్తివితతులలోశంభు-మూర్తికరణి।
 దీప్తిసమితులలోఁజంద్ర-దీప్తిసరణి।
 వాహినులలోనవిఖ్యాతి-వడసితీవు।
 శక్యమేనిన్నువినుతింప-జహ్నుతనయ॥

౧౬౭॥

క. అనుచుదిలీపుఁడుమాధవు।
 తనయనుగొనియాడితత్పు-ధామధురజలం।
 బుననోలలాడివిప్రులఁ
 దనిపెధనపరంపరలను-దానపరుండై॥

౧౬౮॥

ఉ. ఈశ్వరీక్షాముహూధవుఁడ-నేకవిధంబులరౌప్యకాంచనా।
 నేకపథేనుఘోటకమ-ణిప్రనుదాదిసమస్తదానముల్।
 లోకులుమెచ్చుచుండమది-లోగుదమందుచుఁజేసిదిక్కులం।
 గ్రాకఁగఁజేసెసాంద్రముగ-భవ్యతరోజ్వలకీర్తివల్లులన్॥౧౬౯॥

క. ఆతర్వాతసమీప।
 త్నాతలమునఁజంద్రకాంత-మణిమయమగుచున్।
 శ్వేతావనీధరేంద్రము।
 రీతిందగుదేవళంబుఁ-ప్రీతింజూచెన్॥

౧౭౦॥

- క. చూచిమదిన్తుద మొదవఁగ।
సాచీకృతముఖితనర్త-సచివునితోడన్।
రాచూలితనదువాచా।
వైచిత్ర్యమువెలయఘనర-వంబునఁబలికెన్॥ ౧౭౧॥
- క. ధావశ్యరుచులనీనుచు।
దేవశమచ్చోటనొకటి-దీపించు మహా।
దేవాంచిత కైలాస।
గ్రావముకైవడిని విబుధ-గణసేవిత మె॥ ౧౭౨॥
- క. శంకరుని భక్తలోకవ।
శంకరుని శివంకరుని బి-శాచరగణనా।
శంకరుని దుష్టమనుజభ।
యంకరుని మదిన్ స్థరింప-నఘములుగలవే॥ ౧౭౩॥
- మ. నగజాలంకృతవామభాగుహితమం-దారాగుహారాయితో।
రగరాడోభగుసుపర్వలోకతటినీ-రాజజ్జటాభోగు భ।
క్తగణవ్యాప్తమనోనురాగుదళితో-ద్యద్దక్షయాగున్యమ।
స్తగుణోద్యోగు శివుందలంచినఁ బున-ర్జన్మంబులేదేరికిన్॥ ౧౭౪॥
- చ. పురహరుఁడీశ్వరుండు శిత-భూధరగేహుఁడు శైలరాట్సుతా।
వరుఁడు గుణార్ణవుండుహిత-వత్సలుఁడాధ్యుఁడఘోన్న మత్తమః।
ఖరకరుఁడంధకాద్యసుర-కంధరఖండనలోలుఁడున్నత।
స్ఫురణఁదగున్ హరిప్రముఖ-పూజ్యులలోపలనగ్రగణ్యుఁడై౧౭౫॥
- త్ర్యర్థి-మ. శరదభ్రాజితమూర్తులవ్యయనివా-సస్సూర్తులార్యాచ్ఛితుల్
కరుణాంభోధులహీనభూషితులుమా-కాంతుల్నివాఖ్యుల్జితా।
సురశార్దులులుభాస్వదబ్జరుచిరా-క్షుల్ శ్రీయుతుల్ పార్వతీ।
పరమేశుల్ జగదుద్భవస్థితీలయో-పాయజులౌట్రబమే॥ ౧౭౬॥

వాంబుద వాత మా.యా.కి రాత.

- గీ. భువనవిఖ్యాత సద్గుణ-పూతయనుచు।
సంతతము సన్నతించు స-జ్జనులకెల్ల।
నైహికాముష్మికము లనా-యాసముగను।
గలుగఁజేయును చంద్రశే-ఖరుఁడుప్రీతి॥ ౧౮౧॥
- క. కావున వేగమె మనమా।
ఱోవెలకుంజని శ్రితాను-కూలుఁడగు మహా।
దేవుని వేడుకతోడ౯।
సేవింపఁగవలెనటంచుఁ-జెప్పిన నతఁడు౯॥ ౧౮౨॥
- క. విరు లక్షతలును ఫలములు।
పరిచారకవితతిచేతఁ-బట్టించి మహీ।
వరుని వెనువెంటనేగెను।
సరసాగ్రణియైన నర్త-సచివుఁడుప్రీతి౯॥ ౧౮౩॥
- గీ. నర్తసచివుఁడు వెనువెంట-నడువఁ బాద।
చారియై భూవిభుండు ప్రా-కారగోపు।
గోపవనతోరణముల స-ముజ్వలాకృ।
తులకు విస్తయమంది లో-పలకుఁజనియె॥ ౧౮౪॥
- క. బంగారముగను పేదగ।
తింగాసారంబుఁజూచు-తృష్ణార్తుగతి౯।
లింగాకృతిఁ దగుశివునిఁ గె।
నుంగొని ముదమందెవిభుఁ డ-నూనప్రీతి౯॥ ౧౮౫॥
- క. ఈచందంబున నృపుఁడా।
సేచనకంబయిచెలంగు-శివలింగమ్ముం।
జూచి కరంబులుమోడ్చుచు।
వాచాలతవెలయ భూమి-వరుఁడిట్లనియె౯॥ ౧౮౬॥

సీ. శ్రీమన్న గేంద్రక-న్యామానసాంభోరు,
 హ భ్రమరాయతు-భ్యం నమోస్తు!
 బ్రహ్మదిసుర శిరో-రత్ననీరాజిత,
 పాదపద్మాయతు-భ్యం నమోస్తు!
 కరుణాకటాక్షవీ-క్షణ పరిరక్షిత,
 భక్తలోకాయతు-భ్యం నమోస్తు!
 సకలజగత్సర్గ-సంస్థితప్రళయ ప్ర,
 బలకారణాయతు-భ్యం నమోస్తు!

గీ. పరమము క్తిప్రదాయతు-భ్యం నమోస్తు!
 పాలితాదిజాయతు-భ్యం నమోస్తు!
 భద్రసంధాయకాయతు-భ్యం నమోస్తు!
 ప్రమథగణనాయకాయతు-భ్యం నమోస్తు॥

౧౮౭॥

సీ. దండంబు పార్వతీ-మండిత వామాంగ,
 దండంబు సకలాబ్జ-జాండనాథ!
 దండంబు పహ్నిమా-ర్తాండేందులోచన,
 దండంబు మేరుకో-దండహస్త!
 దండంబు నాగేంద్ర-కుండలాలంకృత,
 దండంబు దళిత వే-దండదనుజ!
 దండంబు ధారుణీ-మండలస్యంధన,
 దండంబు శుభ్రాంశు-ఖండభూష!

గీ. దండమంభోజసంభ నా-ఖండలనుత!
 దండమమరాభీకరా-ఖండతేజ!
 దండమబ్జాక్షసన్నతో-ద్దండచరిత!
 దండమంధకభయద్రప్-చండశూల॥

౧౮౮॥

గండకము.

శ్రీమత్తుషారావ నీభృతుఃకూమరీ మణీపీనవక్షోరుహద్వంద్వనిస్తం
ద్రలిప్తోజ్వలచ్ఛంద నామోద సంతుష్టహారాయి తాశీవిషేంద్రోత్త
మాంగస్ఫురద్రత్న నీరాజితోరః ప్రదేశాః మహేశాః సరోజా స
నాంభోజనాభామరేంద్రాది నానాది వౌకశ్శిరోభాగ భాస్వత్కిరీ
టాగ్రనిక్షిప్త పారందరగ్రావ మత్తద్విరేఖాత్క రాస్వాది తపో
జ్వలత్పాద పంకేరుహద్వంద్వ దత్తాపవర్గామృతా మోదితోత్కృష్ట
భక్తాః విరక్తానురక్తాః శరన్నీరదైరాన తాకాశగంగా మరాళేందు
మందార కుందోరగాధీశపాతీర కర్పూరనీహార వారావళీహీరతా
రావనీభృత్ప యస్సాగరపోజ్వలతీర్థి మూర్తి ద్యుతివ్యాతసం
పూరితాజాండభాండాః పినాకస్ఫురద్భాహుదండాః నిశాతత్రిశూ
లాది దివ్యాయుధానీకజాజ్వల్యమాన ప్రభాపూరవిధ్వస్త దుష్టేభదై
త్యాదివక్త్రంచరవ్యాత గాఢాంధకార స్ఫుటీభూత భాస్వత్ప్రతా
పార్కబింబప్రహృష్టేంద్ర ముఖ్యాదితేయాంతరంగాంబుజాతాః భ
వానీసమేతాః । శిరస్సంచలద్వోయమకల్లోలి నీవీచికానేకరేఖాయి
తాత్త్వియచూడామణీభూత బాలోదురాట్సన్ని భాకారదీపాః । చిత్ప
పంచీకృతస్వ స్వరూపా స్ఫురద్విశ్వసర్గావనాంత ప్రవీణాబ్జగ
ర్భాచ్యుతేశాన సంస్తూయమానప్రభావాః । మహాదేవదేవాః భవద్దివ్య
లీలావిశేషంబులెన్నన్సు వర్ణాద్రిముఖ్యాగముల్ చిత్రసేనాది గంధ
ర్వులుక్ రాజరాజాదియక్షుల్ విదేహావనీశాది విజ్ఞానులున్ శేషము
భ్యోరగుల్ కుంభజన్మాదిభక్తుల్ మహేంద్రాదిదిక్పాలకుల్ పద్మ
గర్భాదిమానుల్ సనందాదియోగీశ్వరుల్ జాలరేనెంతవాడ౯ మ
హాధాత్రితేరైతగ౯ వేదముల్ వాజులైయుండ మార్తాండజైవాత్య
కుల్ చక్రరూపంబునుంజెంద వాణీమనోభర్త సారధ్యముంజేయ
వారాశితుణీరమైయొప్ప హేమాద్రినాణాసనంబై వెలుంగ౯ భు
జంగేంద్రుఁడు ద్యద్గుణంబై చెలంగన్తుకుందుండు బాణాకృతింబూ

నలోకంబులంజాలపీడించుచుం జక్రహస్తాజ సంక్రదనా సాధ్యులై
 బాహుగర్వంబుచే నెందుదుర్వారతన్తీకు శశ్వత్పురక్రవ్య భుగ్వీ
 రులంగూల్పవే వేల్చిడిన్నిర్జరుల్ దానవుల్ వేడ్కతో మందరా
 గంబుకవ్వంబుగావించి నాగాధిపుంద్రాఁడుఁగాఁజుట్టిదుగ్ధాంబురా
 శిన్తధింసం జగద్భీకరంబై నిజజ్వాలలన్ లోకముల్ గాల్చుచున్వ
 చ్చుహాలాహలోద్వృత్తి నైరింపఁగాలేక శక్రాదులెల్లన్ భయభ్రాం
 తులై రాజతాహర్యరాజంబుపై నెక్కి రక్షింపు రక్షింపుమంచు
 న్నుతింపంగృహశాలివై కేలగీలించియా కాలకూటంబునుం గంతపీ
 థిన్సిరోధింపవే భీషణాకారుఁడై యష్టవిక్పాలురన్ సంగరక్షోణి
 నోడించి దుర్వారుఁడైయున్న యాయంధకాఖ్యాసురున్ శూలధా
 రన్ విదారింపవే దక్షయాగంబు భగ్నంబుఁగావింపవే భక్తులన్ని
 త్యమున్ సత్కృపంబోవవే శాత్రువశ్రేణులన్ ధాత్రిపైఁగూల్ప
 వే! మత్తధున్ లోచనాగ్ని స్ఫురజ్జ్వాలలంగాల్పవే! క్రమ్మరందత్క
 శత్రుంబుని నేడినం బూర్వరూపంబుగాఁగాము నిన్నిల్పవే నీవుపూ
 ర్వంబున న్నిర్గుణఖ్యాతిఁ జెన్నొందియు న్యోగమాయానుషంగంబు
 నన్ వేగ సత్వాదులంగూడి పంకజగర్భుండవై పంచభూతాత్మకం
 బైన సర్వప్రపంచంబుఁజిత్రంబుగా శక్తిసీపింపనిర్మింపవే! చక్రము
 ఖ్యాయుధశ్రేణులంబూని విష్ణుండవై దుష్టదైత్యులంబట్టి పల్లారు
 శిక్షింపుచున్ సాధుసంఘంబుల నేడ్క రక్షింపుచుం బెక్కు ది
 వ్యావతారంబులన్ ధాత్రిదీపించుచున్ వైదికాచార తంత్రంబుల
 న్వృద్ధిఁబొందింపుచుం దత్ప్రపంచంబునుం బ్రోవవే రుద్రరూపంబు
 నం గేలశూలంబుఁ గీలించి కల్పావసానంబునం జంగమస్థావరోపే
 తమైయున్న తద్విశ్వమెల్లన్ లయంబందఁగాఁజేసి జ్యోతిస్స్వరూ
 పంబునం బ్రాజ్ఞసంజ్ఞోన్నతిన్ సర్వమున్నవయై యొంటిదీపింపవే
 భేదవాదుల్ భవత్తత్త్వముంగానఁగాలేక జీవుండొకం డీశ్వరుండొ
 క్కరుం డీప్రపంచంబు సత్యంబు సాయుజ్యసౌఖ్యంబు లేదేరికిన్

త్వేతమార్గంబె సద్ద్రాహ్యమంచుం గుతర్కోక్తులన్ లాకికాచారరీ
తిన్వివాదింతు రీవిశ్వమెల్లన్ భవద్భింబితంబంచు వేదాంతులెల్లన్
శరీరాభిమానంబు వర్జించి సర్వజ్ఞులెసచ్చిదానందసంజ్ఞంబ్రకాశించు
నీయందు నిత్యంబును న్నామరూపంబులం బాసిక్రిందింతురీశా మ
హేశా జగత్కారణా శంకరా చంద్రమాళీ పినాకీశివా శర్వపా
థోధితుణా భవాభర్త సర్వజ్ఞ భక్తామరత్నారుహా నందివాహాహరా
ధూర్జటీదేవదేవా త్రిశూలాయుధా వామదేవామృడా కాలకంఠా
కపర్దీ మహాదేవ కైలాసవాసా గిరీంద్రదాతృజా మానసాంభోజమిత్రా
సుధాధామ పాథోరుహప్రాగ్ని నేత్రా భుజంగాదిరాద్యాపితప్రాం
శుగాత్రా సనందాదియోగిస్తుతోద్యచ్ఛరిత్రా జటాజూట భాస్వత్ప
యోదాధ్వ గంగానిశానాథ భాస్వద్రథాంగా శుభాంగా ధతిత్రీశ
తాంగా కరాంచత్కురంగా కుబేరానుషంగా విశుద్ధాంతరంగా ధృ
తానేక మార్తాంఢదీప్యత్కిరీటా ప్రతాపానలోద్ధూత దుష్టారికీటా
సితాహార్యకూటా నతేంద్రాదిభేటా శ్రుతివాగ్రితఘోటా ప్రసశ్య
ల్లలాటా హృతారాతివీరావలేపానమస్తే సువర్ణాచలాధీశచాపానమ
స్తే సముద్యత్ప్రతాపా నమస్తే నమస్తే సమస్తస్వరూపా నమస్తే
నమస్తే నమస్తే.

పాదగోపనచంపకమాల.

చ. పురహరహీరకుందహిమ-పూతశరీరవిపక్షశిక్షకా।

సరసబలాక రాఘవద-సాహ సువర్ణవినోదశిషీతా।

సురరథిహంససూత పరి-శుద్ధగుణాతిశయాస్తుతాశ్రితా।

హరహితరక్షకాసకల-హర్షయుతారసపద్ధతిస్తుతా॥

౧౯౦॥

బహువిధత్రికందగర్భితస్సీసము.

సీ. శారదనీరద-పారదనారద,

మందారచందన-మహితకీర్తి.

హార మృణాళ మృ-గాంకసుధారస,
 తారాద్రిరాజిత-ధవళమూర్తి!
 వారిజసంభవ-వాసవనీరజ,
 నయనాదిసురముని-చయనుతౌఖ్య!
 తారణరాక్షస-వారిదమారుత,
 విద్యావిదుత్తమ-విపులసౌఖ్య!

గీ. భూరికరుణాసమేతని-వారితభవ!
 బంధగిరిశవరదపశు-పతిపినాకి!
 మేరుగిరిచాప సత్యవి-చార సకల!
 కారణాలసదమలదీ-క్షామహేశ::

౧౯౧॥

నాగబంధచంపకమాల.

చ. శివహారలోకమోదకర-సేవకవత్సలశైలధీరదా!
 నవహరధూతనిర్జరగ-ణప్రణుదాంధకదర్పనిశ్చల!
 స్తవపరశంకరా హరిను-తానుతిమన్తునిలోకచోదకా!
 రవినిభలక్ష్మ్యవర్ణరణ-రక్షణగౌరవభూభవచ్ఛివా॥

౧౯౨॥

చక్రబంధశార్దులము.

శా. విశ్వామిత్రమునీంద్రసన్నత జగ-ద్విఖ్యాతచారిత్రవే
 దశ్వాశక్రముఖామరార్చితశివా-దైత్యాంతకాశంకరా!
 విశ్వాకారమహాగుణాంచితభవా-వీరారిభూభృత్పవీ!
 విశ్వేశావిధిసందనూనువినుతా-వేద్యాహరాభారవీ॥

౧౯౩॥

చతుర్విధకందగర్భితచంపకము.

చ. హరవనజాక్షులాలసగు-ణాంబునిధిపరమేశశూలిభూ!
 ధరశరణాహిమాచంఘ-తాహృదయాంబుజభృంగధైర్యమౌ!
 దరవనజారిపద్మజను-తామునిపాకరుణాసమేతమౌ!
 దరసరతామహేశసత-తంబుకృపంగనిబ్రోవుమౌక్కుదౌ॥

షోడశవిధకందము.

క. శూలజిత కాలపశ్య।

త్ఫలాత్త్రైలోక్యమూల-పండితపాలా।

కైలాసలోక పాణిక।

పాలాలీలావిశాల-పాపవిఫాలా॥

౧౯౫॥

క. హరతరుణామృతకిరణా।

భరణాకరుణాపయోధి-పర్వతశరణా।

శరణాగతవత్సలనీ।

చరణములకు మ్రొక్కెదంబ్ర-సన్నఁడవగుమీ॥

౧౯౬॥

శా. పుత్రజ్యేష్ఠజఘన్య పుత్రదివిష-త్పణ్యాపగాంభోజజా।

గాత్రస్వాంతశిరశ్శరీరహరణో-త్రాంతాంబుధిస్తేక్షణ।

శ్రోత్రాధీశ్వరతల్పకోపదహనో-రుభాంతిక్యత్కలకూ।

టత్రాశంకరశంకరాకరుణతో-డంబ్రోవుమీమ్రొక్కెదన్॥

గీ. ఛందములలోనఁబ్రణవంబు-చందమునను।

భూతములలోనగగనంబు-పోలెఁగేశ।

వాఙ్మగర్భాదిసురలలో-నాద్యుడైన।

ఫాలలోచనునీరీతిఁ-బ్రస్తుతించి।

౧౯౭॥

క. భూరమణుఁడుశ్రుతివిహితా।

చారముదగ షోడశోప-చారంబులగౌ।

రీరమణుఁడనిపించనియెను।

శ్రీరంజిలుచుండ నాత్మ-శిబిరంబునకున్॥

౧౯౮॥

క. సేనలతోనరపతిబ।

ద్ధానేకపసేతుమార్దుఁ-డైకాశింగు।

స్తానసమునబెదరఁగఁగపి।

శానదిఁదదనంతరమున-సరభసవృత్తిన్॥

౨౦౦॥

- క. తరియించిమ హేంద్రమహీ।
 ధరనికటస్థలమునందుఁ-పగవిడిసి సమి।
 దరణింగళింగమనుజే।
 శ్వరునిం దెరలించికరము-వడిగైకొనియెన్॥ ౨౦౧॥
- క. పంగక్షీతినాయకునిఁగ।
 లింగోర్వవల్లభునిది-లీపుఁడుగడిమిన్।
 సంగరముననిర్జించిన।
 సంగతులుక్రమక్రమనఁ-జారముఖమునన్॥ ౨౦౨॥
- క. వినిదుర్జయుండుహరిహర।
 వనరుహగర్భాదిదివిజ-వర్గంబులకీ।
 మనవంశోద్భవుఁడనుచున్।
 మనమునఁదలపోసి వేగ-మంత్రులతోడన్॥ ౨౦౩॥
- సీ. నాటభోజాంధ్రక-ర్ణాటమహారాష్ట్ర,
 మరహాటమత్స్యంగ-మగధపతులు।
 కాశ్మీరకాంభోజ-గాంధారకరహాట,
 కోసలకేకయ-కుతలపతులు।
 చోళపాంచాలనే-పాళబర్బగగౌళ,
 బం గాళమలయాళ-పార్థివులును।
 ద్రావిడద్రవిడవి-దర్భవిదేహబా,
 స్థాకనావీరధా-త్రీశమణులు।
- గీ. యవనసౌరాష్ట్రసింధుమా-శవకిరాత।
 ఘూర్జరదశార్ణవేంకణ-కోంకణకురు।
 పాండ్యకుంతలసింహళ-పాండ్రశూర।
 సేనహూణాదిసకలభూ-జానులెల్ల॥ ౨౦౪॥
- క. వినయముదళుకొత్తునుపా।
 యనములుగొనిదిక్పతులుబ-లారినిగొలువం।

జనుదెంచుతెరంగుననా

వ్వనజాప్తాన్వయునిఁగొల్వ-వచ్చిరివేఱ్ఱున్॥

౨౦౫॥

క. వచ్చితమరర్హసద్ధతిఁ

దెచ్చినరత్నోపదలువి-ధేయులగుచుము

న్నిచ్చినిజపురులకరుగఁగఁ

బుచ్చుకొనిరనుజమగధ-భూపతిదక్కన్॥

౨౦౬॥

శా. వంగేంద్రుండుకళింగభూవిభుఁడుదు-ర్వారప్రతాపుల్ఁగణో

ర్వింగామాంతకునైనలెక్కఁగొనరా-వీరుల్తృణపార్శ్వియులై

భంగంబందసముద్రముదితమహీ-భర్తల్భయంబందిసా

రంగాశ్వప్రముఖోపదల్దనకుఁజే-రన్వచ్చియర్పించుటన్॥

గీ. అవనినాయకుఁడనధికా-యాసలబ్ధ

సకలదిగ్విజయాగతై-శ్వర్యధుర్యుఁ,

డగుచుమితపరిజనముతో-నమ్మహేంద్ర

పర్వతోపత్యకారామ-పద్ధతులను॥

౨౦౭॥

క. హల్లకవాసనలన్వెదఁ

జల్లెడుచల్లనిమరుద్వి-సరములవసుధా

వల్లభుఁడుమోదమందుచుఁ

బల్లవితాగములనీడఁ-బచరించునెడన్॥

౨౦౮॥

క. చేతులుమొగిడిచినిజవా

కౌతుర్యమువెలయునర్థ-చచివాగ్రణిసం

జాతప్రమదంబునవసు

ధాతలనాయకునితోడఁ-దగనిటనియెన్॥

౨౦౯॥

మ. సుమనోవాసితవల్లికాక్షితిరుహ-స్తోమాద్యతానిత్యకా

భ్రమదభ్రమకృత్తదభ్రమరశో-బాపూరసందప్టుమ

త్తమయూరామితచిత్రనర్తనము-ద్యద్రంగసీమాయితో

త్తమరత్నాంచితసానుసాంద్ర ముమహేం-ద్రంబీనగేంద్రం

బిలక్ ॥ ౨౧౧ ॥

మ. చమరీవాలజవాయుకంపితవిరా-జద్వల్లికాసస్తపు।
 ష్పమరందార్ద్రసమున్నతోపలసమీ-ప్రకీడనామేడితో।
 త్తమమత్తేభవిభాసమానకటకో-ద్యద్వాసనాహూతనా।
 కమహీజాతచలద్విరేఫమగుచుం-గన్పట్టుభూవల్లభా॥ ౨౧౨ ॥

సీ. శృంగారతిలకవా-సితమైనముఖముతోఁ,
 జందనాస్తోకవా-సనలతోడ।
 మణికటకప్రభా-మహితపాదములతోఁ,
 జామతోపేతపా-ర్శ్వములతోడ।
 సరసాళినన్నత-సౌమనస్యంబుతో,
 భరితకాంచనకలా-పములతోడ।
 ప్రబలంబులైనదై-ర్యస్థైర్యములతోడఁ,
 బరభయంకరఖడ్గ-పటిమతోడ।

గీ. హరులతోభీకరోన్మత్త-కరులతోడఁ।
 దనరిభూభృచ్చిరోమణి-త్వమువహించె।
 ధరణినీపోలెనీమహిమేం-ద్రముదిలీప।
 భానువంశప్రదీపదీ-న్యత్రప్రతాప॥ ౨౧౩ ॥

చ. పులులుజవాడిపిల్లులుఁగ-పుల్ శంభంబులులేళ్ళుగండకం।
 బులుచమరుల్ కిరుల్ గవయ-ముల్ నకులంబులుఖడ్గముల్ వృకం।
 బులుశశముల్ మదద్విరద-ముల్ మహిషంబులుభల్లకంబులే।
 దులుహరుఖీగిరింబలిమి-దోపఁజరించునశేకభంగులక్ ॥ ౨౧౪ ॥

చ. అతనుమహాహవేచ్ఛలతి-కాయలసీమలఁగామిసీమణి।
 ప్రతతులతోడఁద్రిమ్మరుకి-రాతులకోషధులీమహేంద్రప।

ర్వతమున శేలుదీపికలు - వైఖరి వేడుక సేయు వేకువం।

బతగ పతత్ర వారములు - బాపుఁదదీయరతాంతఘర్తమున్॥౨౧౫॥

మ. మనచేరత్నముఖోపహారచయమి - మార్తాండవంశుండుగై।

కొనమేల్లెకొననీకుతారిగృహమి - గోత్రంబుదీనిన్తనం।

బునశంకింపక చూడఁగ లెననిస - మ్మోదంబుతోఁగ్రమ్మరం।

జనిరాత్తన్ని నుమెచ్చుచున్విసతులై - చత్పన్న దేశాధిపుల్॥౨౧౬॥

క. ధరనీదోర్ధండుముచే।

ధరియింపంబడిన శిఖర - తతిచేనీభూ।

ధరముబుసుపోక నింగిని।

ధరియిం చెననంగ నున్న - తస్పూర్తిఁడగున్॥

౨౧౭॥

సీ. గైరిక ధాతుని - కాయంబువిద్యుద్వి,

తానంబుపోలికఁ - బూనియరయ।

పరవరాహాద్ధూత - వంశమాక్తికములు,

పడువడగండ్లకై - వడివెలుంగ।

నిర్మలినానేక - నిర్మలదారులు,

పరవర్షధారల - కరణిఁజెలఁగ।

శరభాదివనజంతు - జాలనినాదముల్,

గర్జారవంబుల గతివహింప।

గీ. భిల్లహృగయమయూరముదు - బ్రీతినొంద।

మేచకచ్చపులుడువీధి - మెండుకొనఁగఁ

దనరుఘనవృత్తి నీమహేం - ద్రంబుదీని।

కబ్బెజీమూత నామమ - న్వర్థమగుచు॥

౨౧౮॥

మ. కిరియంచున్న పభిల్లుఁడొక్కఁడిఘవా - ఖేటేచ్చనచ్చోభయం।

కరభల్లూకముపైనిగుడ్చునదియా - క్రందించెదోడ్తోడన।

మనసైనుకులు పెక్కు-దినములు పరదేశ,

గురుపరశ్రమమునఁ-గుండకుండ.

గీ. మత్తమాతంగసైంధవ-మణిసువర్ణ।
ముఖ్యవివిధోపధలున్యప-ముఖ్యులిటకు।
వచ్చిప్రియపూర్వకంబుగా-నిచ్చిచనిరి।
కంటిదిగ్విజయాగత-ఘనయశంబు॥

౨౨౪॥

చ. కరమనురక్తుడైయొసఁగెఁ-గానినిజాలయసీమనంగభూ।
వరసివహంబుతోమగధ-వయ్యడనుజకురాకతక్కనీ।
వెరిఁగినఁదెల్పుమాతనియ-భీష్మమటంచువచింపమేదినీః
వరునిమొగంబునర్తసచి-వప్రవరుండొగిఁజూచియిట్లనున్॥౨౨౫

క. సగరుండాదిగమివా।

రగుదురుబంధువులువారి.కదిహేతువుగా।

మగధోర్వీనాథుఁడుతన।

నగరికిమిముఁదోడుకొనిచ-నఁగఁదలఁచెన్యపా॥

౨౨౬॥

మ. మిగులంబంధువుఁడుత్తమోత్తముఁడునీ-మేలెప్పడుంగోరుధ।
ర్తగుణోపేతుఁడుసత్యసంధుఁడమితౌ-దార్యండుసద్వంశుఁడీ।
మగధత్నావరుఁడీతఁడాత్మనగరీ-మార్గంబునన్వేడకరాఁ।
దగునంచుంబిలువంగఁగాదనుటబాం-ధవ్యంబెభూవల్లభా॥

క. కావునమిరామగధో।

ర్వీవిభుపురికేగిపిదప-విచ్చేయవలెన్।

భూవల్లభసాకేతపు।

రీవరమునకనినఁబలికె-న్యపుఁడాతనితోన్॥

౨౨౭॥

ఉ. చెచ్చెరనీవుమాగధుని-చెంతకువేడుకతోడనేగితా।

వచ్చుమదీయభూపతిభ-వన్నగరంబునకెల్లియంచుబెం।

పచ్చుపడంగఁజెప్పి తెలి-యంగనుజాటఁగఁబంపురేపురా!
జిచ్చటనుండిపుష్పపురి-కేగునటంచునుసేనకున్నతిన్ || ౨౨౯ ||

చ. అనివచియింపనర్త సచి-వాగ్రణిమానవనాధుఁడానలి!
చ్చినతెరఁగంపయున్నగధ-సింహునకేర్పడఁదెల్పితగ్గవా!
రినివడిఁబంపెసేనలకు-రేపునరేంద్రుఁడుపుష్పపట్టణం!
బునకరుఁగందలంచెనని-భూరిరవంబునఁజాటిచెప్పఁగన్ || ౨౩౦ ||

ఉ. ఆమరునాడుసైనికచ-యంబులుదేవగణంబులెల్లఁగు!
త్రామునిఁజేరేవచ్చినతె-రంగలరందనవెంటరాసము!
ద్దామవిభుత్వమొప్పుమగ-ధస్తుతుఁడైరవివంశవార్ధిరా!
కామృతధాముడేగెనుర-యంబునఁబుష్పపురంబుచెంతకున్

మ. మనుజాధీశుఁడుజూఁజెఁబుష్పనగరిన్-మత్తద్విపేంద్రావళీ!
ఘనకర్ణవృజనానిలోద్ధతమగు-త్కల్లోలినీకమ్రకాం!
చనకంబాతపరాగవాసితసమం-చత్సౌధవీధీచర!
ద్వనితాగానరసప్రమోదితసుప-ర్వన్నేత్రపర్వంబుగన్ || ౨౩౧ ||

నీ. పాకారరత్నశా-ఖాకాంతులుడువీధిఁ,
గంకణగ్రహణవై-ఖరులుబూన!
సౌధాగ్రనిహితకాం-చనకుంభరుచిమిన్ను,
వాకతమ్ములకుఁబై-వన్నెయొసఁగఁగి
జలదురుధ్వజపటా-నిలమునందనఁజేల,
దమరదంపతులకొహ్లాదమొసఁగ!
గోపురాగ్రస్థవజ్రోపలచ్చవులభ్ర,
కరిమేనికాంతులు-గలసిమెలఁగ!

గీ. జైత్రరథసన్నిభారామ-సరసకుసుమ!
సమితిసౌలభ్యలహరిని-ర్జరమహీజ

- చరదళులవిందునకుఁబిల్వఁ-బరగుపుష్ప।
పురము నేత్రోత్సవము జేసె-భూమిపతికి॥ ౨౩౩॥
- సీ. చంద్రకాంతోన్నత-సౌఖవీధులనుశా,
తక్రతవా శ్శవి-తర్దికలను।
విలసిల్లుగరుడప-చ్చలరచ్చలనువిద్రు,
మస్తంభ ఘనకాయ-మానములను।
వైడూర్యవర్ణిత-ద్వారబంధములను,
గోమేధికాంచిత-కుట్టిమములఁ।
గలితకార్తస్వరా-గారరాజంబుల,
మరకతసౌపాన-మార్గములను।
- గీ. ప్రబలతరవజ్రఖచితగో-పానసులను।
రత్నదీపికలనుపుష్ప-రాగతోరః।
ణములమాక్తిక సితవితా-నములదనరు।
మగధభూపతినగరమా-మనుజవిభుఁడు॥ ౨౩౪॥
- క. చొచ్చెన్నిజసౌందర్యస।
ముచ్చయములుజూచిమోద-ముననులతాంగుల్।
మెచ్చికరపల్లవంబుల।
విచ్చలవిడిమేడలెక్కి-విరులాగిజల్లె॥ ౨౩౫॥
- శా. కాకుస్థాస్వయదుగ్ధవారినిధిరా-కాచంద్రునింగాంచిన।
ప్రాకారాంచితమైజెలంగువిపుల-ప్రాసాదసీమన్సము।
త్యేకంబొప్పగనిల్పిమాగధుఁడుమం-త్రిశ్రేణితోనిత్యమ।
స్తోకప్రీతిభజించువజ్రసురయు-క్తుండైయుపేంద్రుఁబలె॥
- మ. భయమున్నక్తియుఁగల్గిమాగధుఁడుస-న్యానింపఁదన్తంత్రినం।
చయమెల్లంగనుసౌజ్ఞతోమెలఁగవై-చక్షణ్యమొప్పంబురీ।
నయవిద్భృందమువందులట్లబొలుపొం-దంజేరికీర్తింపదు।
ర్జయశౌర్యండుదిలీపుఁడుం డెనుసము-త్సాహంబుతోనెప్పురి॥

కా. పారావారభయంకరానమితదృప్యచ్ఛాపశృంగారశృంభం |
 గారాంచత్పదధూతమానిలలనో-గృప్రస్థరాకారరా |
 కారాత్రీశసదృగ్యశోహృతతమః-కల్పక్షమాభారమా |
 భారత్యద్రిసుతావరాదిదివిజ-ప్రస్తాయమానాకృతీ || ౨౩౮ ||

క. వామాంకనివిష్టమహీ |
 జామూర్థకలాపకాంతి-సంయుతవిలస |
 ద్వామభుజాంగదవంచిత |
 వామేతరబాహులగ్న-వరకేయూరా || ౨౩౯ ||

మణిగణనికరము.

దినకరకులజల-ధితుహినకిరణా |
 వనరుహభవసుర-వరసతచరణా |
 దనుజసముదయహృ-దయభయదరణా |
 ఘనతరహితముని-గణభవహరణా || ౨౪౦ ||

గద్య — ఇది శ్రీజానకీరమణచరణార్పిత మనశ్శతపత్త్ర హరిసగోత్ర
 పవిత్ర కొటకలపూడి వేంకటరామపుత్త్ర విద్యద్విధేయ సరస
 కవితాధేయ వేంటకృష్ణనామధేయప్రణీతంబైన దిలీప
 చరిత్రంబను మహాప్రబంధంబునందుఁ

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

ది లీ ప చ రి త్ర ము.

తృతీయాశ్వాసము.

మద్వైదేహీహృదయే.

తామరసమిళిందనతళ-తక్రతుముఖనా.

నామర్త్యబృందనిశితో.

ధామాస్త్రసమీరదళిత-దానకవందా॥

౧॥

గీ. అవధరింపుముశౌనకా-ద్యభిలమునుల.

తోడనిట్లనిపలికెనూ-తుండుమగధ.

మనుజనాయకుకులమున-మనుకులీఁను.

డాప్తతతితోడవసియించె-నతిముదమున॥

౨॥

ఉ. అంతవసంతకాలమల-రారెసమస్తవియోగిమానినీ.

స్వాంతదురంతకృద్భమర-సంఘగరున్దరుదుచ్చలద్వనో.

- పాంతనితాంతనూతనల-తాంతపరాగపరంపరాసమా।
 క్రాంతదిగంతరాంచదతి-కాంతరసాలనవప్రవాళమై॥ ౩॥
- మ. సుమగుచ్ఛస్తనపాళితోమధుకర-స్తోకాలకశ్రేణితో।
 రమణీయారుణపల్లవాధరముతో-రాజన్తరాశేంద్రయా।
 నముతోఁగాంచనకాంతితోఁబికవధూ-నాదంబుతోనేవితో।
 త్తమపల్లీప్రమదాళితోఁదగవసం-తశ్రీధరామండలిక॥ ౪॥
- శా. కాంతారాంతరసీమలన్దరుచుగాఁ-గన్పట్టెవల్లీమహీ।
 జాంతస్థలతాంతసంతతివసం-తాకాంతకంఠీరవా।
 త్యంతక్రూరపలాశకోరకనఖా-గ్రానీకనిర్భిన్నసా।
 మంతానేకపకుంభనిర్గళితశుం-భన్తాత్రికప్రక్రియక॥ ౫॥
- స్తీ. కలకంఠదంబు-కాహళధ్వనిగాఁగ,
 దగుమరదమువసం-తంబుగాఁగఁ।
 జిలుకపల్కులుద్విజా-శీర్వాదములుగాఁగ,
 వ్రాలుపూవులుదలఁ బ్రబాలుగాఁగఁ।
 దుమ్మెదల్ హేమామాగ్ని-ధూమరేఖలుగాఁగ।
 లతలుపుణ్యాంగనా-తతులుగాఁగఁ।
 వెలయులేఁజిగురుటా-కులునివాళులుగాఁగఁ,
 గుసుమరజంబుభ-గ్గుండెగాఁగ।
- గీ. సలసరోజాతతతులుగం-ధచషకములు। ౬౩౫
 గాఁగమీనధ్వజుఁడుయాజ్ఞ-కతవహించి।
 కడిమిమీఱఁగఁగావించె-ఘనవివాహ।
 విధులుమాధవవనరమా-మిధునమునకు॥ ౬॥
- మ. ధరణీభాగమునన్వసంతుఁడనువృ-త్రధ్వంసికోపించిభీ।
 కరవాతూలపవిత్రహారములవృ-క్షత్వాధరశ్రేణికిం।
 గరమొప్పారెడుపండుటాకులనుతె-క్కుల్ ద్రుంపఁదోతెంచునె।
 త్తురుబొట్టోయనబాలపల్లవముల-స్తోకప్రభన్భాసిలెక॥ ౭॥

నీ. సలలితచందనా-చలకూటములయందుఁ,

బలుచందములఁగ్రీడ-సలిపిసలిపి।

సాలతమాలకం-కేళీపలాశాది,

నిఖిలాగములనీడ-నిలచినిలచి।

కలితమాకందకం-దళగళస్తకరంజ,

ధారాజలంబులఁదడసిదడసి।

మల్లికాదిలతామ-తల్లికావళులందు,

బాగుగానుయ్యాళి-లూగియూగి।

గీ. యఖిలసరసులయందీత-లాడియాడి।

పుష్పాదులదిన్నియలయందుఁ-బొరలిపొరలి।

మందగంధవహార్భక-బృందమిపుడు।

సంచరించునువనులవ-సంతములను॥

౮॥

క. దక్షతహేమంతహిర।

ణ్యక్షౌగ్రజుప్రచ్ఛివెలయు-నట్టిమధున్యహ।

ర్యక్షునినఖిరములోయన।

వీక్షింపపలాశముకుళ-వితతులుదనరెన్॥

౯॥

శా. వచ్చెన్ భాస్కరుఁడు త్తరంబునకుగ-ర్వస్ఫూర్తితోఁగూయఁగా।

జొచ్చెంగీరములున్నికంబులునహ-స్తామంబులుద్వృత్తిచే।

హెచ్చెంగెంజిగురాకుబాకుఁగొనిపు-ష్పేషుండుదుర్వారుడై।

ప్రచ్చెంబాంధమనస్సరోజములుస-వ్యంబైసయయ్యామనిన్॥ ౧౦॥

మ. తరుణాపుష్పితకింశుకంబులుమరం-దన్నేహసాంద్రంబులై।

చరదిందిందిరకజ్జలజ్వలములై-ఛాయాసమాచ్ఛాదిత।

స్ఫురదంఘ్రిస్థులైదగంతరనట-చ్ఛోభాతిహృద్యంబులై।

కరదీపంబులనంగనయ్యెడఁదగె-గాంతారభాగంబులన్॥ ౧౧॥

- శా. కీరంబుల్ మృదువైనశబ్దములుగు-ల్కింపంబికంబుల్ మనో।
 జారావంబునఁ జాడమగదపవనుం-డత్యాదరస్ఫూర్తిఁజె।
 న్నారనీరిక లెల్లదిద్దగనుమ-త్తాళుల్ ప్రశంసింపక।
 న్నారన్తారుఁడుజూడ నాడిరిలతా-జ్ఞాస్యల్ మరుత్ప్రీతిగన్॥
- మ. అరుణాస్తోకపలాశదర్శితసము-ద్యత్సాంధ్యరాగంబుభా।
 సురరోలంబగురుత్పకల్పితతమ-స్తుత్యంబుసతోగ్రరణో।
 తగ్రనక్షత్రసమేతమైతనరెకాం-తారంబకాలక్షప।
 న్వరుసంగోకిలసచ్చకోరతతికా-నందంబుగావింపుచున్॥ ౧౩ :
- సీ. ప్రసవితాశోకస్త-రప్రతాపోజ్వల,
 జ్వలనంబులకుధూమ-సమితులగుచుఁ।
 గమనీయమల్లికా-కాంతోపకంతసీ,
 మలకునీలాచ్ఛధా-మంబులగుచుఁ।
 బ్రవహితనవపుష్ప-రసతటిసీప్రక,
 రంబులకిందీవ-రంబులగుచుఁ।
 గాననలక్ష్మీమ-ఖప్రదేశములకు,
 ఘనతరకుటిలాల-కంబులగుచు।
- గీ. విరహిణీమానసంబులు-గరుగపంచ।
 శరునికీర్తింపుచునుసము-త్సాహమునను।
 సకలవనములనెప్పుడు-సంచరించు।
 సమదమట్టదచయములా-సమయమునను॥ ౧౪॥
- చ. అనుమతుఁడైవసంతుఁడుర-యంబునవచ్చెనటంచుఁదత్తరం।
 బునమకరంచగంధజల-పూరముకుంజగృహంబులన్వనాం।
 గనలాగించల్లితీతైనని-గారపుముతైపుముగ్ధులాయనం।
 గనదగునయ్యెడన్ మలయ-గంధపహచ్యుతేపుష్పబృందముల్॥

మ. కలితోరు స్తబక స్తనాగ్రములభ్యం - గంబుల్ నజేంద్రోపలాః |
జ్వలధామచ్ఛవిభాసిలంగిసలయో - వ్యంబుల్ చలింపన్ మరు |
చ్ఛలదుత్కృష్టలతాంగ నామణులులా - న్యకీడలంజేలిరిం |
పలరారంగవిక స్వరోచ్ఛవననా - ట్యాగారభాగంబునన్ || ౧౬ ||

మ. తిలకాంచన్తుఖసంచరద్భ్రమరణో - త్యేకంబుతోగుబ్బగు |
త్తులపైపల్లవకంచుకాంచలములాం - దోళింపఁదెల్లంబుగా |
వలపుల్ మీరవసంతునికరతులలే - వదేల్చుచున్నానస |
సలిసిట్టూర్పునిగుడెచ్చెనోయనజగ - త్పాణంబువీచెన్గడున్ || ౧౭ ||

మ. తలపన్నాభమిరుహంబుల త్తరినిని - స్తంద్రంబుగాఁబువ్వుతే |
నెలువర్సింపరజోమలీమసతచే - నిర్ముక్తయైపల్లవా |
మలహస్తంబులపుష్పజాలకతతిం - బ్రాపించునీరార్పుచున్ |
బిలుచున్నాధవునింబిక స్వరముతో - బ్రీతికవనశ్రీదగన్ || ౧౮ ||

మ. కలకంఠీరవమొక్కచోటనొకవం - కన్యారికాశాలికా |
కలనాదంబొకచెంతమత్తమధులి - డ్గానంబువేటొక్కచో |
విలసత్కిరవధూవచోవిభవము - ర్వికభాసిలెంబాంధులన్ |
గెలువన్వచ్చిసశంబరాంతకచమూ - ట్వేళానినాదంబులై || ౧౯ ||

మ. సుమనల్గపల్లవజాలభూషితములై - సాంపొందిహేమాభిరా |
మృములన్జారుతరేంద్రవైభవముల - న్తందారకల్పోత్తమ |
ద్రుమసౌరభ్యపరంపరోన్నతమరు - త్తోమప్రచారంబులం |
గమనీయాతనుసంపదంగనియెస్వ - ర్గస్ఫూర్తినారామముల్ || ౨౦ ||

చ. తనయునివైభవోన్నతిము - దంబునఁజూచుచుదక్షిణాళనే |
ననయముసంచరింపఁబ్రయము - లెనసరోజినులన్ గ్రమక్రమం |
బునఁగృశియింపఁజేయహిమ - పుంజమటంచారభంబుక్రమరన్ |
దినమణిద్రిప్పెనోయనను - దీచికిరాదొణగెకరయంబునన్ || ౨౧ ||

చ. వనరుహశాంధవుండుహిమ-వర్గములన్నిదలింపను త్తరం
 బునకరదంబువిక్రమస-ముజ్వలులైనడిపింపమారుడు;
 న్నదగు తేరుదీచికిను-దగ్గగతిన్న డిపించునోయనం।
 గొనగొనివీచెబాంధులెదఁ-గుండఁగగండపుకొండగాడ్పొగిన్॥

ఉ. కేళిసరంబులన్నదన-కేళులుదేలురథాంగదంపతుల్।
 తాలిమిలేక సాంధ్యసము-దంచితరశ్మిటంచుఁజూడఁగం।
 కేళులుకర్ణికారములు-కింశుకముల్ మహినుల్లసిలైహే।
 రాశముగాబహుప్రసవ-రక్తరుచిస్థగితాంబరంబులై॥ ౨౩॥

ఉ. కోరకదంతపక్ష్మి-లను-గుచ్చకుచంబులబాలపల్లవో।
 ద్ధారరదాంశుకంబులను-దంచితపుష్పరుచిస్థితంబులన్।
 భూరివసంతయశావనవి-భూతిమద్రభమరాలకంబులన్।
 సారసపత్రిలోచనల-చందములన్ననుపట్టెమల్లికల్॥ ౨౪॥

శా, పూచెంగింశుకకింకిరాతవిటపుల్-పూదీవెలల్లాడఁగా।
 వీచెంజందనశైలమారుతములు-వృత్తిన్ధనుర్గపాణియై।
 లేచెంబాంధులనేచదర్పకుఁడుప్రపా-లేయాంబుసంహరియై।
 కాచెందమ్ములనుత్తరాభిముఖతం-గంజాపుఁడయ్యామనిన్॥ ౨౫॥

క. ఈరీతివసంతముజగ।
 దారాధ్యతదనరసార-సాననమగధ।
 త్కారమణసుతసుదక్షిణ।
 నారీమణికేళికావ-నంబునకెలమిన్॥ ౨౬॥

చ. తనసుకుమారరూపలలి-తద్యుతులన్ప్రియపూర్వకంబుగాఁ।
 గనుగొనియూడిగంపుచెలి-కత్తెలు నెమ్మదిసంతసిల్లఁగాం।
 చనసిబికన్వసింపెలు-చన్దనియెన్మధులక్ష్మీజూడఁగా।
 ననుమతి నేగుసావయవ-యైనమనోజునిమాయయోయనన్॥ ౨౭॥

క. ఈక రిణింజనిచనినా।

శీ కానన హేమసిబిక్ - లీలావనిసు।

తే కమునడిగ్గెరత్న తు।

లాళోటినినాదములుజె-లంగంగడిమిన్॥

౨౮॥

గీ. అందలముడిగ్గిగురుతరా-నందమునను।

గామినీమణిగోస్తనీ - కాయమాన।

సలలితచ్ఛాయనిలిచినె-చ్చెలులుదాను।

సురుచిరారామవిభవంబుఁ-జూచుచుండ॥

౨౯॥

చ. ఇరుదెనలంజెలంగెడుమ-హీజములన్వసియించునీడజో;

త్కరములమంజులార్భటులు-దారగతిందనరారెఁగాననేం।

దిఠలుసమీపమందనుమ-త్తగధాత్తజనంచరింపఁగా।

వరుసనొనర్చుతత్కుశల-వార్తలొకోయనుచుండనయ్యెడన్॥౩౦॥

ఉ. పల్లవపాణిపైయుభయ-పార్శ్వలతల్ పవనప్రయుక్తలై।

తెల్లనిక్రొవ్విరుల్కొడమ-తేఁటలుపాటలునీటుఁజూపుచుం।

జల్లెలతాంగులీకరణి-సమ్మతిభావివివాహవేశల।

నెల్లముగాఁగఁజల్లుదురు-దీవనబ్రాలనితెల్పుకైవడిన్॥

౩౧॥

క. వీక నైలిక తైలతో।

నీకరణింజిత్రగతిమ-హిందనరెడుకే।

శీ కాననముననవనా।

శీ కాననముదముమదిఁద-లిర్నందిరుగన్॥

౩౨॥

చ. చికురముజారనిక్కియరు-జేతులగేదగిపువ్వులింపుగా।

నొకచెలిగోయుచుండిగళ-హుంకృతిఁబల్లవబింబబంధుజీ।

వకుసుమశేముషిందనదు-వారెరపైకతుదెంచుచున్నయా।

పికశుకబంభరావళుల-బెగ్గిలఁజేయునుమాటిమాటికిన్॥

౩౩॥

ఉ. బాలరసాలభూరుహము-పైకెగఁబాఁకినమల్లికాలతం।

గేలటుసాచివేటొకస-భీమణిపువ్వులుగోయుచుండవా।

- చాలతనొప్పుకోయిలల-సద్గతిపల్లవమౌచువచ్చియా।
 కేలుపయిన్బడన్విదల-కించెనుకంకణపజ్జి-మ్రోయఁగన్ ॥ ౩౪॥
- శా. నాళీకాయతలోచనాహృతలతాం-తంబైనకంకేళిను।
 తేళిందాచిలతాంగియోరుతనుర-క్తింబువ్వుడేరంగమ।
 త్తాళుల్ కైరవబుద్ధిఁగన్నుగవడా-యన్నాసతత్పుష్పలి।
 ట్పాళింబారఁగఁదోలెగంధఫలిసౌ-భ్రాత్రంబువాటింపుచున్ ॥
- ఉ. చెన్నుగవేడ్కతోనిరవ-శేషముగామగువల్నమేరువుం।
 గ్రొన్ననలన్నియున్వేదకి-కోయఁగనందొకకాంతనవ్వియా।
 పొన్ననెక్రొవ్విరుల్మరలఁ-బుట్టగఁజేసెనుబువ్వులేరఁగాఁ।
 గన్నియలన్యభూరుహాని-కాయముచెంతకుఁబోవకుండఁగన్ ॥
- చ. అతివలతోడనొక్కజల-జాననయీతిలకావనీరుహం।
 చితకుసుమంబులన్ నిరవ-శేషముజేసెదనంచుపంతముల్।
 కుతుకముతోడఁబల్కివడిఁగోయఁగఁజొచ్చెనుబువ్వులాత్తదృ।
 గ్వితతులనంతకంతకభి-వృద్ధములౌటయెఱుంగదక్కటా॥ ౩౫॥
- గీ. అభినవప్రసవశ్రేణు-లాత్తపాణి।
 పల్లవస్పర్శనమునను-ద్భవముజెందఁ।
 గామినీమణులెల్లమా-కందములను।
 గోయఁజొచ్చిరివేడ్కతోఁ-గుసుమములను॥ ౩౬॥
- క. ఒకచెలియశేషముగఁజం।
 పకమునఁగ్రొన్ననలుగోసె-మధుఃస్పృంభణమా।
 మకముఖరాగమపేక్షిం।
 పకపూనెనటంచుఁగోప-పడెనోయనఁగన్ ॥ ౩౭॥
- క. ననలీభూమిరుహంబున।
 మనముంగల్లుమియకుండ-మాధవునికృపన్।
 జనియించెననుఘఁగోసిరి।
 వనితారత్నములువిరులు-వకుళమునందున్ ॥ ౪౦॥

క. తరుణులువసంతలక్ష్మీ ।

పరిరంభితమగుచుమిగుల-భాసిల్లులస ।

తుక్కరవకమునఁగోసిరిమృదు ।

కరములుక్రొన్ననలుతనువు-గందకయుండన్ ॥

౪౧॥

గీ. పల్కులనుకర్ణికారముల్ - పాటలనుబ్రలి

యాళువుల్ సింధువారము-లాస్యపవన ।

ములనపేక్షింపక వేళఁ-బూచెననుచు ।

గొమ్మలందందపువ్వులఁ-గోసిరిట్లు ॥

౪౨॥

రగడ.

కన్నెరమ్మమా-కందమునీడకు ।

బొన్నపువ్వులా-బోటినివేడకు ।

ముదమునఁజక్కని-మొగ్గులుగోయుము ।

మదమట్టదముల-మరలఁగఁజేయుము ।

కేలుఁజూచికం-కేళినిముట్టకు ।

బాలనెలంతుక-పాదముమెట్టకు ।

కుందజాలముల-కుంజెయిఁజూపుము ।

మందయానగో-మగుడుపుకోపము ।

దూరముపోకిక-దొరకదుకీరము ।

వారిజాస్యనీ-వంకనెనేరము ।

కొండగోఁగులవి-గోయకుమిక్కిలి ।

కొండెముజెప్పను-కొట్టకుమిక్కిలి ।

పుడమితమ్మలా-బోటికొసంగుము ।

గడుసుతనంబది-కాదుదొలంగుము ।

చానవేగఁజను-సంపఁగితీగెకు ।

దేనెనానలా-తెరవుననేగకు ।

వారిజాస్యమన-వారినిఁజీరుము ।

ణోరిమల్లికా-కుసుమములేరుము।
 ఇందువదననీ-వెంచకునేరము।
 కందెమొగంబే-గకుకడుదూరము।
 ణోరకంబులవి-గోయుటఁగూడదు।
 మారుపల్క-కా-మానినిబాడదు।
 మోవిబింబమని-మొగిసెనుకీరము।
 మావిగున్నకింక-మానువిచారము।
 బాలకింశుక-ప్రసవములేటికి।
 కేలుపాచియొసఁ-గదవాబోటికిఁ।
 బొగడపువ్వులా-బోటికిఁజూపకు।
 మిగులదొరకెనం-పెఁగలీతేపకు।
 సింధువారముల-శేషముగోయను।
 బంధుజీవములు-బహుళములాయెను।
 కలికికబ్బెతిల-కంబునఁబువ్వులు।
 మొలకలేత్తెమో-మునఁజిలునవ్వులు।
 పసరుమొగ్గలా-పజ్జకుఁబోవకు।
 ప్రసవరజమునీ-పైఁబడులేవకు।
 గరితప్రియార్థువు-గాదదిబోకుము।
 కురువకంబులవి-గోయఁగరాకుము।
 వకుళాగమునకు-వడినాకొమ్మను।
 పకపకనగకీ-బాటనుబొమ్మను।
 బొండుమల్లెలా-పొలఁతినివేడకు।
 నిండుమూటలివి-వెలఁతుకవాడకు॥

౪౩॥

క. లలనామబులీరీతిని।

బలుకుచుఁబుష్పంబులేరి-పరమప్రీతిన్।

జలజాకరమునకేగిరి।

నలిలక్రీడేచ్ఛమాన-సంబులఁబొడమన్॥

౪౪॥

మ. స్వనదున్నత్తమధువ్రతోత్కరగరు-త్సంభూతవాతోన్నమ।
 ద్భునపాథోజపరంపరోజ్వలపరా-గచ్ఛన్నతీరంబుకో।
 కనదోత్కృష్టవిభారణీకృతకన-ద్గంభీరవాఃపూరమం।
 గనలెల్లన్జనమాచిరత్తరినిత-త్కాసారముత్కంఠచేత్ ॥ ౪౫॥

చ. లలితలతాంతరేణుపట-లస్థగితావయవాభిరామలై।
 పొలఁతుకలందలుంబటిక-బూసినభర్తశలాకలత్ శర।
 జ్వలధరలేశసంహృతని-శాకరరేఖలగ్రేణిసేయుచుత్ ॥
 నిలిచిరితత్సరోవరవి-నిర్మలతీరమునన్తుదంబునత్ ॥ ౪౬॥

ఉ. ఆసమయబునంబ్రియవ-యస్యసుదక్షణఁజేరిపల్కెను।
 ల్లాసముతోడఁజూడుకమ-లచ్యుతమంజుమరందబృందసం।
 వాసితశీతలప్రబల-వాఃపిహితైకమహాప్రదేశమై।
 భాసిలుఁజక్రవాళగిరి-పద్ధతినీసరసీతటంబిలత్ ॥ ౪౭॥

మ. అరవిందంబులుతావకాననవిలా-సావాప్తికైయాసరో।
 వరమధ్యంబునభానుగూరిచితపో-వ్యావృత్తిచేనిల్చువై।
 ఖరిఁగన్నట్టుభవన్నిశారమణసం-కాశాస్యమెచ్చోటతా।
 మరలెచ్చోటఖరాంశుఁడెచ్చటనసం-బంధంబుబింబాధరా॥ ౪౮॥

చ. లలనవినమ్రకంజముకు-శంబులువాఃప్రతిబింబితంబులై।
 కలితభవత్పయోధరయు-గచ్ఛవిఁబూనఁదలంచెఁగాననీ।
 సలలితపాదపల్లవము-సాటికిరాదగవంచుఁదోఁచుఁగే।
 వలమగుసౌమనస్యవిభ-వంబిటమీఁదటఁగల్గకుండినత్ ॥ ౪౯॥

క. కూలవిరాజతుక్రంజర।
 సాలాశోకమయిభరిత-జలజోత్పలమై।
 బాలామారునితూణము।
 పోలిక నేతత్సరంబు-పాలుపొందుఁజుమీ॥ ౫౦॥

మ. రమణిత్వత్ప్రపదచ్ఛవింబరగుకూ-ర్తంబుల్ భవన్నేత్రవి।
 భ్రమతన్భాసిలుమీలుతావకకుచ-ప్రత్యర్థులౌచక్రవా।

- క. ములత్యంతవినీలయుష్మదలక-ఖ్యాతంబులౌపుష్పలి।
 ట్సముదాయంబులుగల్గియాకొలనునీ-చందంబునకరాజిలుక।
- చ. లలితగతిజ్వలంగుసలి-లభమసన్నిధిసోప్సబాలశై।
 వలలతవీచికాతతుల-వక్రతగైకొనినాభిచంగటం।
 బాలుపగునీదునెత్తురుల-భుగ్నతఁబూనినఠోమరాజితో।
 గలికిసమానమైతనరె-గన్గొనునెమ్మెగమెత్తియద్దెసక॥ ౫౨॥
- క. అంబుధినీరమతియౌ।
 రంబనుచునోసియీస-రస్సునకామౌ।
 దంబునఁజనుదెంచినకా।
 దంబినియననీలకుముద-తతిరుచిదనరుక॥ ౫౩॥
- క. ఏతత్కాసారజలౌ।
 ద్భూతంబగుశైవలంబు-భువితావకజీ।
 మూతశ్యామలకచవి।
 ఖ్యాతింజెన్నారువికసి-తాంబుజవదనా॥ ౫౪॥
- ఆ. అనుచుఁబ్రయవయస్య-యగుసుభాషిణిబల్క।
 వినిధరాధినాథ-తనయమెచ్చి।
 చెఱులతోడఁగూడి-వెలిపావడలుగట్టి।
 శయములందుశృంగ-సమితిఁబూని॥ ౫౫॥
- క. ఆతరువాతంగడఁగి గృ।
 హీతపరస్పరకరద్వ-యీభాసురలై।
 నాతులుమత్తమరాశుల।
 రీతిఁజలములోనఁజొచ్చి-క్రీడించిరొగిక॥ ౫౬॥
- మ. అకలంకేందునిభాస్యలీకరణినా-హ్లాదంబుతోనిర్మలౌ।
 దకకేళీనిరతిజ్వలంగఁగనుద-ద్వక్షోజహస్తాస్యదృ।
 క్షిగురామ్రేడితకోకకోకనదరా-జీవాళిశైవాలవ।
 ల్లికమైపంకరుహాకరంబువిలసి-లెంబెంపురెట్టింమటన్॥ ౫౭॥

ఉ. నీరములోననొక్కతరు-ణీమణిగ కుక్కనమున్నిలేచిశృం।
 గారముగాఁగఁగొప్పకర-కంజములెత్తివిదల్చుచుండయా।
 సారసపత్రలోచనక-చంబుఁగ నుంగొనిపారఁజొచ్చెకా।
 సారమరాశముల్ చినుకు-సాగినమేఘమటంచుభీతితోన్॥ ౫౨॥

ఉ. వేరొక బాలకేలనర-విందముగ్గి కుక్కనఁబూనిమున్నునీ।
 హారకరోజ్వలంబగుని-జాస్యముపైసలిలంబుచల్లురం।
 భోరుపరంపరంబటుత-రోద్ధతిబెగ్గిలఁజేయుదృక్తతిం।
 జారుతరోరుకాంతిపెలు-చందెదరించుమెఱుంగుపోలికన్॥ ౫౩॥

శా. వారి న్వేటొక వారిజాస్యచతుర-త్వంబొప్పఁగామున్నికేల్।
 పైరరజల్లఁగఁజేయవేటొకతెత-త్పాణిన్నిరీక్షించిక।
 వ్హారభ్రాంతినిలాగెలాగునెడన-య్యబ్జాస్యపూఁబోళ్ళకుం।
 బారావారసముద్ధతేందిరగతిం-బ్రత్యక్షయైరాజిలెన్॥ ౫౪॥

చ. పాఠఁతుకలందటొక్కవిరి-బోణిమొగంబుపయింగరంబులం।
 దిలకముఁజారజల్లుకమ-నీయజలంబలరారెపద్ధినుల్।
 లలితసరోరుహంబులక-శానిధిపైసహజన్తుఁడౌటలో।
 పలఁగనుపట్టుమచ్చవిడఁ-బారఁగఁజల్లుమరందమోయనన్॥ ౫౫॥

ఉ. బారులుగట్టియొండొరుల-పైలతికాంగులుజల్లులాడుకా।
 సారపయఃకణంబులొగి-సారసపత్త్రములందునిల్చిపా।
 ల్పారెసుదక్షిణాముఖును-ధాంశునివేడుకతోడఁజూడఁగాఁ।
 జేరగవచ్చియచ్చటవ-సించినచక్కనిచుక్కలోయనన్॥ ౫౬॥

క. ఒకరంభోరువుపైవే।
 తొకమదగజయాననీర-మొగిజల్లినఁజా।
 లకయాబాలికతావే।
 తొకకేసరిమధ్యచెంత-కొయ్యనఁజనయెన్॥

౫౩॥

చ. శిరమునకల్వరేకొకతె-జేర్చిభవానిగతింజెలంగెతా।
 మరసముకేలబూనియొక-మానినిభార్గవరీతిభాసిలెన్।

- సరసిజసంభ వేందుముఖి-చందమునన్ విలసన్తరాళికా।
పరివృతయాచు వేటొక తె-భాసి లెతజ్జలజాకరంబునన్ ॥ ౬౪॥
- ఉ. చేడియలయ్యెడంగనక-శృంగము లెత్తిజలంబుమీఁదికిన్।
వేడుకతోడఁజిమ్మవిను-వీధికితత్సలిలంబుబోవుచుం।
జూడఁగనొప్పెఁకాంతలిటు-జొచ్చికలంపకనందునిల్వఁగా।
నోడిసుపర్వలాకనది-కొయ్యనఁగాపురమేగుకైవడిన్ ॥ ౬౫॥
- సీ. ఒకహంసయానవే-టొక బిసభుజమీఁద,
నుదిరిటొమ్ముననీరు-బొదివిజల్లు।
నొక కీరవాణివే-టొక్క బింబాధరి,
నంబుజాతమునవే-యంగనరుగ।
నొకయలివేణివే-టొక పువ్వుబోఁడితోఁ,
జైలఁగివాక్కలహంబు-నేయుచుండ।
నొక పికకంతివే-టొక పల్లవాంఘ్రినిఁ,
తెంపుననీటిలో-ముంపఁబోవ।
- ఆ. నొకపయోదవేణి-యొక సాంక వామోద।
యొక్క కాంచనాంగి-యొక్క రామ।
వలదటంచువారి-వారినివారింప।
వారివెడలెమగధ-వరతనూజ॥ ౬౬॥
- క. పేలవమగుకౌనుకుచా।
భీలోన్న తివణఁక బిరుదు-పెంపువహింపం।
జాలక పదములుదొట్టిల।
బాలికయొక చెలియ కేలి-పైఁగేభిడుచున్ ॥ ౬౭॥
- వ. ఇవ్విధంబున నీరధారాసమావృతయై ధారాధరమండలంబువెలు
వడివిలసిల్లుకొక్కఁలు మెఱుంగు తెఱంగున తారకలనుసరింప
తరణికిరణావరోధంబుపరిహరించిరంజిల్లుసాకారయగు రాకార
జనిపోలిక సామూన్యవల్లికావేలితయై సంక్రందనవనంబుననుండక

వెలికరుగుదెంచి కనుపట్టు జంగమకల్పలతకై వడి శర పరంపర
 లతోఁ దరక సంబుననుండక బైకెక్కిన పంచబాణుని కృపాణిక
 పగిడి నచ్చరవువ్వుఁబోండ్లు గొలువపాలకడలి వెడలిజెలుంగు వె
 లిదమ్మియింటివెలందిచందంబునఁ బ్రియవయస్యలతో జలజాకరం
 బువెలువడి పులిగడిగినముత్తయంపువడువున మెఱుంగు దోమిన
 కనకశలాకకరణి మార్తాండమయూఖలాలసయగుపద్మినిభంగి సా
 నఁబట్టినమానికంబురీతి, శరదాగమంబునఁజూపట్టుచంద్రరేఖసర
 జి, సానయవయగు శంబరారాతిమాయతీరున, మత్స్య కచ్చపమ
 కరకుశీరాది జలజంతుసముల్లసితంబై పంచబాణప్రతాపపావకస
 ముద్ధితధూమమాలి కావిరాజమానరక్తరాజీవరాజీసముద్గతశమదష
 ట్పదరేఖాసమంచితంబై బాలశైవాలవల్లి కాపరివృతంబైరంగత్త
 రంగ డోలికాందోళిత మరాళ రథాంగ విహంగాది సకలసలి
 లాండజ కోలాహలమనోహరంబై కనుపట్టు నిజవారిపూరంబు ని
 రీక్షించనేతెంచిన జలాధిదేవతయనన్ దీపించుచు కాసారతటం
 బున నిలువ నమ్మత్తకాశిని యనుంగుచెలియలు శరచ్చంద్రచంద్రి
 కాధవళంబులగు మణుంగుచీరలఁదడియొత్తి నఖరంబులఁజికురం
 బులచిక్కువాపి చందనాగురుధూప ధూమంబులఁ గ్రొవ్వెద నీ
 రార్పుచుఁ గొప్పవెట్టి కుసుమదామంబులుజుట్టి నిటలతటంబున
 దిలకంబుఁదీరుగాఁబెట్టి చందనంబందంబుగామేననలంది మణిమ
 యాఖిల మహనీయభూషణంబులఁ దత్తదుచితప్రదేశంబుల నలం
 కరించి బంగరుచెఱంగులఁజెలంగు చెంగావిరంగుమెఱుంగుచువ్వ
 లువ లాసంగఁ దదీయాంశుకాభిరామయై మగధరాజనందనమ
 నోహరాకారయై పల్లవితవల్లికలనుల్లంఘించు తెరంగునసంధ్యా
 రాగసమంచిత శశాంకరేఖనాక్షేపించు కైవడి బాలాతపవిభా
 సమానయగుపద్మిని నుల్లసంబాదు వడువున వెలుంగుచు సఖీజన ప
 రివృతయై కార్తస్వరగోపానసీఖచితవజ్రోపలమాలికా ప్రతిబిం

బద్విగుణీకృత మాక్తికరంగవల్లికావేల్లిత మరకత మణిమయ సౌ
 పాసమార్గంబును, కస్తూరికాకర్దమస్థితగోమేధిక కుట్టిమంబును,
 ప్రాగ్ద్వారప్రాంతవిభాసమాన శాతకుంభకుంభగుంభిత విధుశిలా
 మయ వితర్దికోపరి విలంబమానవిద్రుమ పంజరబద్ధకీర శారికా కల
 రవమందీకృత పరిచారికాప్రాగల్భ్యంబును, చిత్రితసుర సంగ
 రసమంచిత భిత్తికాభిరామంబును, గారుత్తతశిలాకల్పిత గజా
 త్నమార్గసమాగత కాలాగురుధూపధూమమాలికామలినీకృత నితా
 నప్రాంతవిలంబమాన విమలముక్తాఫలగుళుచ్ఛంబును, కటాస్తరణ
 రారజ్యమాన మధ్యప్రదేశంబును, స్ఫటిక స్తంభసంఘటిత కాం
 చనపాంచాలికాంచత్కరాగ్రవిరాజమాన మహితమాణిక్య దీపి
 కానికాయతిరోహిత తమిస్రపటలంబును, తళత్తళాయమాన త
 పనీయాదర్శదర్శనీయంబును, శృంగారరసేతరంగిత వైడూర్యవ
 లభివర్ణితంబునునై తదారామాంతరంబునఁదనరాదుమహనీయమం
 దిరంబుఁబ్రవేశించి సమంచితప్రదేశంబున సుఖాసీనయై వీణావి
 నోదంబునఁ బ్రౌద్ధువుచ్చుచుండెనయ్య వనరంబున. ౬౮॥

ఉ. వైరిధరాధినాథమద-వారణకేసరియైధరిత్రిఁజె।

న్నారుదిలీపునర్తనచి-వాగ్రణితత్ప్రమదావనంబుఁగ।

న్నారఁగఁజూడవచ్చిమధు-రాయితమైశతదీయచారువీ।

ణారవమాలకింపు-మమ-నంబునసంతసమందిగ్రక్కునన్ ॥ ౬౯॥

ఉ. అందములుల్ల సిల్లఁగస-మంచితవృత్తులనట్లువీణనే।

కందలిరాకుఁబోణిబలి-కించునోవీనుకయ్యెవింతగా।

విందిపుడాతలొదరిని-వేగమెచూతునటంచుఁబోయిమా।

కందముమాటునెన్నిలిచి-కన్గొనెనత్తరుణీలలామమున్ ॥ ౭౦॥

క. కనుఁగొనెనితఁడుజగజ్జన।

వినుతములగుతద్విలాస-విభవంబులకున్ ।

మనమున వెరగందితలం.

చెనుమహికరుడెంచెవేల్పు-చేడియయంచున్॥

౨౧॥

వ. తదనంతరంబ.

౨౨॥

క. అనిమేషత్వములేదీ.

కనకాంగిసుపర్వకాంత-కాదూహింపన్.

మనుజాంబురుహదశాక్షియె.

యనుచున్నిర్మితబుద్ధి-యైయావెనుకన్.

౨౩॥

చ. సురుచిరరూపసంపదల-శోభిలుటన్ వరసౌకుమార్యవి.
స్ఫురణజెలంగుటన్ బల-భూషణదాల్చుటభామినీమణి.
పరివృతయౌటయామగధ-పార్థివుపట్టియకాదలంచితా.
నరిగెనిజావనీపరిబృ-ధాగ్రణిచెంతకువంతదోపగన్॥

౨౪॥

క. ఈకరణినరిగిశక్రశి.

లాకత్పితమగుసముజ్వ-లస్థలిచిత్రా.

లాకనవరుడగుతదర.

ణీకాంతునిజూచియిట్ల-నెన్నేడుకతోన్॥

౨౫॥

చ. నరవరయీపురాంతికము-నన్ దనరానెడుపువ్వుదోటకే.
వరిగిసుధారసంబుగల-యంబ్రవహించినరీతివల్లకీ.
వరరవముల్లసిల్లుజెలు-వంబుగనిట్లువిపంచిమీటుసుం.
దరిసాబగట్టిదోకనుగొ-నన్వలెనంచుదలంచిచెచ్చెఱన్॥

౨౬॥

క. చనియొకమాకందముచెం.

తనుపొంచితదీయరూప-తారుణ్యములం.

గనివెరగందుచునీకున్.

వినుపింపగవచ్చితినివి-వేకధురీణా॥

౨౭॥

క. నరకిన్నరవిద్యాధర.

గరుడోరగనీధసాధ్య-గంధర్వమును.

- త్తరుణీమణులాబింబా।
 ధరికిన్ సరిరారుచారు-తరరూపమునన్॥ ౭౮॥
- నీ. అంకురితత్రపా-సంకలితస్థితం,
 బతిసితాపాంగలా-లితవిలాస।
 మసదృశాభ్యుదితఱో-మావళీతారుణ్య,
 మత్యంతసౌకుమా-ర్యాస్పదాంగ।
 మసమసాయకవికా-రాక్రాంతమానసం,
 బనుదినసంవర్ధి-తాభిరామ్య।
 మాలోకనీయస్థ-నాతిశయోదయం,
 బపహృతబాల్యచే-ష్టానుమోద।
- గీ. మభ్యసితమితచతురవా-గమృతసార।
 మంచితాగణ్యలావణ్య-మతులరమ్య।
 మఖిలలోకైకసంస్తుత్య-మగుచుఁబొడమె।
 నభిగ్రహంబైనయావనం-బబ్జముఖికి॥ ౭౯॥
- క. వరచైత్రంబునదగులత।
 సరణిందొలకరినిదనరు-చంతలరీతిన్।
 శరదాగమమునదగుహిమ।
 కరకళగతిజవ్వనమునఁ-గలికిచెలంగెన్॥ ౮౦॥
- చ. తరగలఁబాగఁదోలునుస-దావళులౌరసదావళిందిర।
 స్కరణముసేయునెప్పుడున-ఖద్యుతిఖద్యుతికౌనుకొప్పుకొ।
 ప్పరువడిఁగాంచుకంధరస-మున్నతికంధరయుజ్వలాకృతిం।
 దరముదరంబునుందరమె-తత్తరుణీమణిరూపమెన్నగన్॥ ౮౧॥
- ఉ. తమ్ములుపాదముల్ మధుహి-తమ్ములుపల్కులుగండుతేటిమొ।
 తమ్ములుముంగురుల్ సునిశి-తమ్ములుచూపులుచక్రవాకఱో।
 తమ్ములుచన్నలచ్చలలి-తమ్ములుకన్నలుజుల్లికాలతాం।
 తమ్ములులేతనవ్వులమి-తమ్ములుతత్తరుణీవిలాసముల్॥ ౮౨॥

గీ. హంసగమనోజ్వలఖ్యాతి-నలరునడలు।
కలితకమలాభిరామవిఖ్యాతిఁగాంచుఁ।
గన్నగవసీలకంధర-ఖ్యాతినొప్ప।
కచమువినుతింపవశమెయ-క్కాంతసాబగు॥ ౮౩॥

చ. చరఘనశేషవాశ్చరమ-తంగజపంచకమాలతాంగికం।
ధరకచరోమరాజినయ-నద్వయమానములంజయింపఁగా।
తరతనువేటువేటుగఁబ-దంబులఁగానుకఁగాఁగనిల్పినం।
బరగినతేటముత్తైముల-పజ్జీయనన్ శఖరాజిభాసిలెన్॥ ౮౪॥

క. వదనాబ్జంబునసోముని।
మదమణఁగింపకుమతందు-మాధవుడనుచున్।
మదవతిపదములపైఁబడి।
కదలనితారకలవన్ శ-ఖంబులుదనరున్॥ ౮౫॥

ఉ. ఆరమణీలలామకులి-శాంకుశకార్ముకచక్రముఖ్యరే।
ఖారుచిరంబులైనపద-కంజములన్ మధుమత్తతన్మౌన।
స్తీరినపల్లవంబులమ-దింపఁగఁబోలటుగానఁబోదనన్।
జేరునశింపఁగానవిత-పింపఁగ నేటికిమాటిమాటికిన్॥ ౮౬॥

క. సుమనఃకదంబసన్నత।
కమనీయరుచింజెలంగి-కంతునితూణీ।
రములతెఱంగునవినుమా।
కమలాననకలితజంఘి-కలుగనుపట్టున్॥ ౮౭॥

క. పొరలఁబెనంగెడుకదలీ।
తరువులుసతతంబుచపల-తంగదలుహరి।
త్కరికరములుచేఁజిక్కిన।
కరభంబులుసమమొకంబు-కంతిలొడలకున్॥ ౮౮॥

మ. విలసద్యౌవనవార్షికాగమమునన్-వేమారులావణ్యధా।
రలుతత్కేశపయోధరంబులుసమ-గ్రస్ఫూర్తివర్షింపని।

- శ్చలమూలంబయి నిల్వదూరుకదళీ-స్తంభద్వయంబలచుపూ।
 విలుతుండెత్తినదీ వెనాజఘనము-ద్వృత్తిందగెందన్వికికె॥ ౮౯॥
- క. రోషమునఁజక్రవర్తుల।
 వేషముగైకొనియఖండ-విభవమునమహిం।
 బోషించుకలికికటితో।
 ద్వేషింపగవశమెయిసుక-దిన్నెలకల్లె॥ ౯౦॥
- మ. అవికల్పస్తనభూరిభారజనిత-యాసార్తి నోజవ్వనం।
 బవమానింపసహింపలేకతనక-త్యంతావనంబైనైశె।
 శవమంతర్హితమాటనోమదనదీ-తాదీక్షితంజాటనో।
 యవలగ్నంబుక్రమక్రమంబునగృశం-బయ్యెకసరోజాక్షికికె॥
- సీ. అతులనిశ్వాసమా-రుతమాననాభికా,
 బిలమువెల్వడివచ్చు-చిలువయనంగఁ।
 దలుకుదేనియఁగ్రోలఁ-దలచిమెల్లెనఁ,
 బరతెంచుచీమల-బారనంగఁ।
 గౌనుమిన్నననుండి-ఘనకుచాద్రులరెంటి,
 మధ్యంబుఁజేరిన-మబ్బనంగ।
 లావణ్యనిర్ఘర-లలితవలీభంగ,
 ములనాడుబాలశై-వలమనంగ।
- గీ. హృదయపద్మంబులకువచ్చు-కొదమతేఁటి।
 జాలనంగవియోగుల-చలమణంపఁ।
 జాలుమారునిమేలైన-వాలనంగఁ।
 దలిరుబోణికినూగారు-దనరునధిప॥ ౯౧॥
- గీ. బాలికామణిపొక్కిలి-బావిచెంత।
 నలరుసౌపానములరీతి-వశులుదనరుఁ।
 దదుపరిస్థిఁదగుచక్ర-దంపతులన।
 వలుదగుబ్బలుదనరారు-వసుమతీశ॥ ౯౨॥

- చ. ప్రకటవయోమదంబునసురస్థలివేదకలించిలోననుం।
 డకవెలికేగుదెంచుచుద-టాలునఁబొక్కిలిఁగాంచినిల్చిదీ।
 రి కయనుబుద్ధిదప్పిగొని-కేలటుజాచునునోజకుంభికుం।
 భకరములోయనంజెలికి-భాసిలెఁజన్నులురోమరాజియున్॥ ౯౪
- చ. సలలితమాక్తికాభరణ-సంయుతమైమృదునాదమాధురీ।
 విలసితమైసువర్ణరుచి-వేషితమైతనరారుచున్నయ।
 చ్చిలుకలకొల్కికంధరరు-చింగయి కొందునటంచువచ్చిదా।
 వెలఁపెలబోవఁజొచ్చెఁబృథి-వీస్థలిలోనద్దరంబుభూవరా॥ ౯౫॥
- చ. పాలఁతుకసోయగంబనెడు-పూవిలుదాల్పవనంబులోనభా।
 సిలుగళపూగపార్శ్వములఁ-జెన్నలరారుమెఱుంగుసోగదీ।
 గెలుభుజముల్ నిజంబుపరి-కించుటకుంగనుపట్టునేమహేమా।
 జ్వలరుచిజవ్వనంబను-సంతమునంగుచసూనగుచ్చముల్॥ ౯౬॥
- చ. లలితనవీనపల్లవవి-లాసవిశేషమువిద్రుమారుణో।
 జ్వలరుచిపక్వబింబఫల-చారుతరాకృతిబంధుజీవమంకినె-
 జలసుకుమారవైఖరివి-శుద్ధసుధామధురత్వమాచల।
 జలజదళాక్షివాతెఱదె-సస్పరికింపఁగఁగానవయ్యెడున్॥ ౯౭॥
- చ. భువనములొక్కటన్ గెలిచి-పూవిలుదాలుపుకంఠెరెట్టిగౌ।
 రవమువహింతునంచుఁజతు-రత్నముమీఱునునోహరాస్యకై।
 రవహితుఁడెత్తుసింగిణిలు-రామబామల్నిజమట్లుగానిచోఁ।
 దివితికటాక్షబాణముల-తిస్సరణంబ్రసరింపఁజాలునే॥ ౯౮॥
- ఉ. చందనగంధిమోముజల-జంబునఁజారువిలోచనంబులిం।
 పొందుసితోత్పలంబులస-మున్నతిఁజేసిపయోజసంభవుం।
 డందముగాఁగనచ్చటమ-దాళులుతావికిఁజేరితొక్కినం।
 గందునటంచునిల్పఁదగు-గంధఫలీక్రియనాసభాసిలెన్॥ ౯౯॥
- మ. అమలంబైతిలకాంకసంకలితమై-యబ్జప్రభాభంజనో।
 ద్యమమైసంతతవాక్సుధాపరివృతం-బైతారకాహృద్యమై।

- రమణీయస్థితచంద్రికాసహితమై-రాజత్కళాపూర్ణమై।
 రమణీరత్నము నెమ్మొగంబుదనరున్-రాకేందుబింబాకృతిన్॥
- ఉ. రేలువసింపరాదువివ-రింపఁబవల్ మధుసేవసేయుచం।
 డాలులమూకలిందివియ-నర్హములుండుటకంచుతమ్ములం।
 జాలపరిత్యజించివిల-సన్నయనాంబురుహాంతికంబులన్।
 వ్రాలినశ్రీలనానవన-వచ్చువిభాసిలెవీమలింతికిన్॥ ౧౦౧॥
- సీ. ఆస్యేందుమండలం-బాక్రమింపఁగఁబూని,
 వచ్చినవారిజ-ద్యయమనంగ।
 స్థితకామూదీసేవఁ-జేయసేతెంచిన,
 మత్తచకోరయు-గ్గంబనంగ।
 శ్రవణకూపాంతవి-శ్రాంత్యర్థమైచను,
 దెంచినయనిమిష-ద్వితయమనంగ।
 ఫాలార్థచంద్రవై-భవముజూడఁగవచ్చు,
 కలితోత్పలంబుల-కవయనంగఁ।
- గీ. దనరుసుమనశ్శరాసనో-ద్దండకార్తు।
 కాయతత్రూసమీపని-ర్యద్దృగమల।
 శాతనారాచశతసహ-స్రములనీను।
 కామినీమణినిడువారు-కన్నుదోయి॥ ౧౦౨॥
- సీ. బహుభంగములఁజిక్కుఁ-బడుచునప్పులలోన,
 సంతతంబుఁబుమంగు-శైవలంబు।
 కలకాలమొకరీతిఁ-గలుగదున్నతియని,
 జీవనత్యాగంబుఁ-జేయుఘనము।
 పొరలేనివిభవమె-ప్పుడులేకతలవంచు,
 కొనిలాగఁబడియున్న-గూఢపదము।
 ఇనకరస్పర్శనం-బునకోర్వఁగాలేక,
 చెదరిగహ్వరములం-దొదుగుతమము।

గీ. భవ్య కాంచనమాలికా-ప్రభావృతాతి।
శయమెఱుంగనిమత్తప-ట్టరణపజ్జీ।
సాటిరానేర్చునేపరా-భయములేక।
వినుతికెక్కినశుకవాణి-వేణితోడ॥

౧౦౩॥

సీ. చెలియపాదములురా-జీవచ్ఛవించెలంగు,
బ్రపదముల్ కూర్తరూ-పమునవెలుంగు।
కటిసీమభూదార-పటిమసన్నతికెక్కు,
బురుషసింహాకృతి-బరగుంగౌను।
వివరింపవశులుత్రి-విక్రమొన్నతిగాంచు,
త్రౌభృజ్జయఖ్యాతి-జన్నలమరు।
రామచంద్రాకార-మైమోమురాజిల్లు,
జూపుసితాసిత-స్ఫూర్తిదనరు!

గీ. నీలజీమూతథామమై-నెగడుకేశ।
మతనుహయశీక్షకోద్వర్తి-నలరుపలుకు।
నావెలఁదిసోయగంబింది-రావరావ।
తారదశకంబురీతిఁజె-న్నారనధిప॥

౧౦౪॥

మ. అవికల్పంబులగుంగుచంబులరుణం-జౌపకృతిబంధరం।
బవలగ్నంబుహరిప్రకారమునఁజె-న్నారకృముఖంబబ్జబాం।
ధవమైభాసీలుహంసవైఖరినియా-నంబొప్పుభూపాలక।
నగవసాఫల్యముఁజెందెదత్సుదతిసౌం-దర్యంబువీక్షింపఁగన్॥

ఉ. పాదములబ్జవిస్ఫురణ-భాసీలుఁజన్గవకోకగర్వవి।
చ్చేదకమైతగున్విధుని-చెన్నునమోమలరున్సుధాకరం।
బైదశనాంశుకంబుదన-రారుసితద్యుతిఁగన్నులొప్పునా।
హ్లాదకరంబుగాదెకన-కాంగివిలాసముఁజూడ-నేరికిన్॥ ౧౦౬॥

సీ. పరగెనితంబబిం-బమువిపులాకృతి,
లలితామృతఖ్యాతి-నలరుమోవి।

సిఖికలాపస్థూతికః-జెన్నొండవేనలి,
 గగనంబుకైవడిఁ-గొనుదనరెఁ
 బొలుపారెమారుత-ములరీతిఁగన్నులు,
 కనుపట్టెనబవె-ఖరినిమోము।
 పొక్కిలివిలసిల్లెఁ-బున్నాగసంపదఁ,
 కరములుభాసిల్లె-నరుణరుచినిఁ

గీ. బూర్వవైరంబుమరువక-పుష్పబాణుఁ
 డభవుమూర్త్యుప్తకంబును-నపహరించి।
 కలికినిర్మించెఁగాఁబోలు-కలదెయధిప।
 ఛాందసుండైననలువకా-చతురిమంబు॥

౧౦౭॥

మ. (అలకానీకముశైవలంబయిముఖం-బంభోజమైలోచనం।
 బులుమీలైకటిసైకతంబయికుచం-బుల్చక్రవాకంబులై।
 కలితాంఘ్రులక్రమరంబులైగళముశం-ఖంబైవళుల్వీచులై।
 చెలిలావణ్యరసప్రవాహమునరం-జిల్లుకొమహీవల్లభా॥ ౧౦౮॥

సీ. కచముఖనాసిత-ప్రచురమైతనరారు,
 నగుమోమువిధునము-న్నతిఁజెలంగు।
 నయనముల్కమలాభి-నందితద్యుతినొప్పన్,
 నూగారుచక్రిచె-న్ననవెలుంగు।
 గురుకుచద్వయముమం-దోధరచ్ఛవిఁబోలు,
 వళులుత్రివిక్రమో-జ్వలతఁగాఁదుఁ
 గౌననంతాకృతిఁ-గమనీయమైయొప్పుఁ,
 బిరుదువిశ్వంభరా-భినుతిఁదనరుఁ

గీ. బాదములుపంకజోదర-ప్రభఁజెలంగు।
 మేనుప్రద్యుమ్నదీధితిఁ-బూనుమతియు।
 రాజశేఖరనీవను-రక్తినిప్పు।
 డాజగన్తోహనాకార-నరయవలయు॥

౧౦౯॥

చ. (వదనముచంద్రకాంతముప్ర-వాళమువాతెరజాతివజ్రముల్ ।
రదములుముంగురుల్ డివిజ-రాజమణుల్ తెలిగోళ్ళుముత్తెముల్ ।
పదములుపద్మరాగములు-బాలిక నెన్నఁదరంబెభాసిలేక ।
మదనుఁడమూల్యరత్నముల-మర్చిస్సజంచినబొమ్మకై వడికై ॥౧౧౦॥

సీ. (పాదంబులబ్జభ-వచ్చువిభాసిల్ల,
శారదాకృతితొడల్-మీరుటరుదె ।
కటియనంతాకార-గరిమగన్నట్టంగ,
నారహిచ్చాయఁజె-న్నరుటరుదె
కానుపంచాన్యవై-ఖరినొప్పవత్తోరు,
హములుదుర్గోన్నతి-నలరుటరుదె ।
కన్నులుకమలాప్త-కాంతిరాజిలమోము,
పద్మానుగుణ్యమై-పరగుటరుదె ।

గీ. కచముధారాధరోజ్వల-ఖ్యాతిఁబరగఁ ।
జంచలాకృతినీమంత-సరణిఁదనరు ।
టరుదెలోకోత్తరంబులా-సరసిజాస్య ।
చారుసౌందర్యవిభవముల్-జనవరేణ్య ॥ ౧౧౧॥

గీ. (మోముహిమకరబింబాభి-రామమనిష ।
సంశయింపఁగ నేటికి-సరసమతుల ।
కయుతహిమకరబింబంబు-లైచెలంగు ।
నబలరోమావళీజంఘి-కాధరములు ॥ ౧౧౨॥

సీ. (వనదవైఖరినొప్పు-వనితకొప్పుచకోర,
కములకుపెనుబ్రావు-కలికిచూపు ।
హిమకరద్యుతిదీము-హేమాంగి నెమ్మోము,
శంఖరూపవిరోధ-సతిశిరోధి ।
పన్నగోన్నతిమీలు-బాలికనూగాలు,
వసుధసౌంపందుజ-వ్వనిపిరుందు ।

రంభాకృతిఁజెలంగు-రమణీయూగువురంగు,

సారసాస్పదములు-చానపదము।

గీ. లబలపొక్కిలిదంతచ-యంబుజంఘి।

కలునడుముచన్నులధరంబు-కరరుహములు।

నగవులాద్యక్షరోచ్చార-ణంబుమాన।

కచముఖావయవంబుల-కరణిఁదనరు॥

౧౧౩॥

మ. అనుచున్నర్తసఖుండుమోదమునన-య్యబ్జాస్యసౌందర్యమున్।

వినుతింపంబులకాంకితావయవుఁడై-వేటొక్కకర్ణంబునన్।

స్వనదున్తత్తలతాంతపాయకధను-ష్టంకారమాలింపుచున్।

వినియొన్నాభిభుఁడొక్కకర్ణమునఁద-ద్వృత్తాంతమాద్యంతమున్॥

గీ. వినినశేష్యరుఁడానంద-వనధిమగ్న।

మానసాంభోరుహుండయి-మందహాస।

మాననంబునమొలువహ-స్తాంబుజమున।

నతనికేలుగ్రహించియి-ట్లనుచుఁబలికె॥

౧౧౪॥

చ. సురుచిరరూపసంపదల-శోభిలుమాగధదేవకాంతలా।

తరుణికిసాటిరారితర-తన్వులనెన్నఁగనేలయంచుచా।

తురిగదియంగఁదొల్లియతి-ధుల్ వినుతింపఁగవింటనిప్పుడా।

గరితయెనీవుగన్గొనిన-కామినిసందియమందనేటికిన్॥ ౧౧౫॥

ఉ. ఆపనమొంతదవ్వుసచి-వాగ్రణియచ్చటికెంతలోపలం।

బోవఁగవచ్చునాతలిరు-బోణులుగొల్వఁగనెంతప్రొద్దురా।

జీవదళాక్షియయ్యెడవ-సింఘరహస్యముగాఁగనన్ననీ।

వావిరిబోఁడిచెంతకుర-యంబునఁదొడ్కొనిపోమ్మువచ్చెదన్॥

ఉ. మానవతీవిలా-సముస-మంచితవైఖరినీవుదెల్పఁగా।

వీనులకయ్యెపర్వమిఁక-వేననుదొడ్కొనిపోయియాసతో।

జాననఁజూపినేయుముమ-దంబకపర్వమటంచుధారుణీ।

జానివచింపనింగితవి-చారుఁడునర్తసఖుండుగ్రక్కనన్॥ ౧౧౬॥

శా. కేలుర్వీస్థలియందు మోపియతఁడు-త్తి ప్తాంగుఁడైకుండల
ప్రాలంబాంగదకంకణంబులుచలిం-పక లేచిహస్తంబులాం
దోళింపకలలినింపురాంకవముపై-దూగాడచిత్రాంచిత
శ్రీలంజెన్నగువాజిశాలకుసము-త్సేకంబుతో నేగుచున్ || ౧౧౯ ||

క. తురగాధ్యక్షునిఁగనుగొని
నరనాయకుఁడేగునిబ్బ-నస్థలికీవి
త్తరినతిశీఘ్రముగనలం
కరణంబొనరించి తెమ్మై-కహయంబనఁగన్ ||

ఉ. చిక్కనికళైమాస్యమున-జేర్చిమణిమయమైనమేల్ హుమా
పక్కిసిరంబుపైనిలిపి-పచ్చలటంగుబిగించిజూతువా
పక్కరవైచిచేయఁగల-భంగినలంకృతిఁజేసి వేడ్కతో
నొక్కతురంగరత్నమతఁ-డొయ్యనదెచ్చెన్ పాలుపాలికిన్ ||

క. అవనీనాయకుఁడుచెచ్చి
శ్రవమునకెనయైనయత్తు-రంగముపైనా
సవునిగతి నెక్కి-చనియెను
పవనమునకుభటులుఁగొలుప-పవనజవమునన్ ||

౧౨౦ ||

చ. నరవరుఁడీవిధంబునవ-నస్థలికేగిహయంబుడిగ్గికిం
కరతతినొక్కచోనిలువఁ-గానియమింపుచుఁబాదచార్యయై
యరిగెఁగరంబునర్తసచి-పాగ్రణిపాణినమర్చిద్రాక్షపం
దిరులరహింజెలంగుసర-ణిందరుణీమణియన్నచోటికిన్ || ౧౨౧ ||

మ. చనిచూచెంజెయిఁజూచినర్తసఖుఁడు-త్సాహంబుతోఁజూపఁగా
జననాథాగ్రణిభర్తపంజరవిరా-జతీకరశారీకల
స్వనసంవృద్ధవిపంచికామధురని-కావణప్రభూతప్రతి
ధ్వనిసందోహమనేకవిద్రుమమయ-స్తంభోల్లసద్దేహమున్ || ౧౨౨ ||

శ. సలలితకుంజపుంజముల-చాటుననిల్చిధరాధినాథుఁడా
నిలయుములోపలంగనుగొ-నెంగనకాంగినిఁగందుకస్తనిం

గలికిఁగరీంద్రయానకల-కంతినిగంజవిశాలలోచనం।

గలితఘనాలకంగమల-గంధినొకానొకకామినీమణిన్॥ ౧౨౫॥

మ. అనురాగోదకమంతకంతకధికం-బైపురితాత్మీయహృదయం।

ద్వనజాతాకరమాచువెల్వడిమెయి-న్వ్యాపింపఁగానంకురిం।

చినవాంఛామయబీజరాసులనఁదోఁ-చెన్తోరోమహర్నావశుల్।

జననాథాగ్రణికవృధూటినిటులు-త్సహంబుతోఁజూడఁగన్॥

ఉ. నాతికచంబొసంగెనుఘ-నస్ఫరణంబమృతత్వమిచ్చెన।

త్యాతతశీలమోవికమ-లాంచితవృత్తినొసంగఁబాదముల్।

చేతులుకన్నులాస్యమిది-చిత్రమెయంచుకుటీరమారసం।

తాతిశయంబొసంగెమను-జాధిపుచూడ్కి-కిఁగానుకైవడిన్॥

సీ. పదపల్లవములపైఁ-బలుమారుఁబొరలినఁ,

గందునటంచుజం-ఘలకుఁబ్రాఁకుఁ।

దరుణోగుకదళిపై-నిరతమనుష్టింపఁ,

జెడునటంచునితంబ-సీమకేగు।

సతతంబునాభికా-సరసిలోఁగ్రీడింపఁ,

గలుగుభంగమటంచు-వశులకెగయుఁ।

గలకాలమునుబేద-కానుపైవనియింప,

నిలువదటంచుగు-బృలకుఁబోవు।

గీ. సంతతముమోవిరతనంబు-చెంతఁదిరుగ।

మాటవచ్చునటంచుల-లాటవీధి।

కరుగునృపుచూపుకానిచో-నంతలోన।

వదలునేయట్టిమోహనా-వయపములను॥

౧౨౬॥

చ. ఘనకచవైభవంబుకటి-గౌరవమాన్యవిలాసమంచిత।

స్తనయుగళోన్నతత్వమువి-శాలవిలోచననైగనైగ్యమా।

జనపతిచూడ్కి-కిన్ముదమొ-సంకుటచిత్రమైశైశవంబుతోఁ।

గొనఁగొనితాఁగృశత్వమునఁ-గుందువలగ్నమువిందుసేయఁగన్॥

సీ. అంగనవదనపు-ల్లాంభోరుహముమీఁద,
 వనితలోచనక్తర-వములమీఁదఁ|
 జందనగంధినా-సాగధిఫలిమీఁదఁ,
 దరళాక్షిదశనకుం-దములమీఁదఁ|
 బాలరదాంశుక-బంధుజీవముమీఁదఁ,
 గలికికుచస్త్రబ-కములమీఁదఁ|
 సుందరీమణిభుజా-సుమనోలతలమీఁదఁ,
 బొలతిపొక్కిలిపొన్న-పువ్వుమీఁదఁ|

గీ. ఘనచికురహస్తసౌగంధి-కములమీఁదఁ|
 సంచరింపుచుమానవే-శ్వరునిచూపు|
 లనిమిషములయ్యె సౌమన-స్యాతిశయముఁ|
 జెందువారలకల్లాటః-సందియంబె||

౧౩౦||

గీ. కొమ్మగళశంఖమునదంత-కుందములను|
 ప్రపదకచ్ఛపములముఖ-పద్మమునను|
 జంఘికామకరములభూ-జానిఁజూచి|
 హర్షమునఁజెందెనిధులప్పు-డబ్బినట్లు||

౧౩౧||

క. కన్నియచారువిలాసము|
 లన్నరనాధునకురోమ-హర్షములొదవం|
 గన్నులపండువుసేయఁగ|
 సన్నతులొనరించెనతఁడు-చతురతనాత్మక||

౧౩౨||

శా. చిందంబైకనుపట్టెకంతముబొమల్-సింగాణులైయొప్పెఁజె|
 న్నొందెందూణములట్లజంఘలుపిరుం-దూహించఁజ్రకాకృతిం|
 జెందెంజూపులుతూపులైతగెనశి-శ్రీఁగాంచెనూగారహూ|
 కందర్పయుధశాలకాదుగదయ-క్కంజాక్షియుహింపఁగన్||

సీ. అచలాతిశయలక్షి-నలరునితంబంబు,
 పట్టునైకతమురీతిఁ-బరగుటరుదె|

చక్రవర్తులవిలా-సముగన్న శన్నులు,
 భూమిభృత్యైఖరిఁ-బొలుచుటరుదె!
 కమలాభిరామవి-ఖ్యాతిభాసిలుకన్ను,
 లనిమిషవిస్ఫూర్తి-నలరుటరుదె!
 చంద్రకాంతప్రభా-సలలితంబగుమోము,
 మించుటద్దమురీతి-మెరయుటరుదె!

గీ. నీలకంధరసదృశమై-నెగడుకచము।
 శిఖికలాపసమున్నతిఁ-జెలఁగుడరుదె।
 కంటిమేడినివంటివా-ల్గంటినక్షి।
 పర్వముగనీవిరించిప్ర-పంచమునను॥

౧౩౪॥

క. ఈవెలఁదియావనపువ।

రావేశఁజెలంగుసజల-జలదముమాడ్కిఁ
 లావణ్యసరసిఁదనరెడు।
 శైవాలముచందమునఁగ-చంబలరారున్॥

౧౩౫॥

మ. చెలి నెమ్మోమునిజాకృతింజెలఁగరా-జీవంబులెల్లన్వనం।
 బులలోఁబ్రొద్దులుబుచ్చుచున్నదపసం-పూర్ణోడురాడ్చింబమా।
 కులతంగన్గొనితన్నుఖభ్రమమునుం-గుంగాకఛండాంశుర।
 శ్చులచేఁగందనిపూవువాడు నెసుధాం-శుస్సారరమ్యద్యుతిన్॥

క. కంతునిశరములలోనా।

ద్యంతములగుకమలకువల-యములరుచుల్నే।
 త్రాంతంబులఁగైకొనియి।
 కాంతత్రియంబకునిఁజేసెఁ-గాఁబోలుఁజుమి॥

౧౩౬॥

శా. కానభాకృతిభాసిలన్విషధరా-కారంబుజెన్నారుఁబెం।
 పూనన్తోవిరసప్రదంబగుచుఁజె-న్నొందన్ స్థితాంశూరమున్।
 నానాటన్ పూనసారవైఖరులనె-న్నంగొప్పమేఘచ్ఛవిం।
 బూనన్బాలపయోధరంబులిఁకజీ-మూతంబులొటబ్రమే॥ ౧౩౭॥

క. అంగజునిసీవిజాలెతె।

రంగునఁబరికింపరోమ-రాజిదనరుఁద।

న్వంగికుచకుట్టలములుమె।

రంగిడినపసిండిబొంగ-రాశాఁగదరా॥

౧౩౯॥

క. ఘనకుచకుంభాంతరసీ।

మనువెలువడిజాలుకొనిన-మదధారగతిం।

దనరున్నూ గారిచ్చెలి।

ననవిల్తునిమత్తవార-ణముకాదుగదా॥

౧౪౦॥

క. చన్నులకాశిన్యమువా।

ల్గన్నులచంచలతబొమల-కాటిల్యంబే।

కన్నియకానుగనుంగొని।

సన్నగిలెననంగమిగుల-సన్నంబయ్యెన్॥

౧౪౧॥

క. పుడమినితంబముకాదా।

తొడలుహరితక్రరికరముల-తోసరిరావా।

నడుమభ్రమగుఁగాదా।

పడఁతినవీనాత్తభూప్ర-పంచమనఁదగున్॥

౧౪౨॥

మ. లలితాఖండవిభూతిఁబూనిమహిను-ల్లంఘించుచుంజక్రవ।

ర్తులవేషంబువహించునట్టికరభో-రుశ్రోణిశ్శోనక్కటా।

తులఁదూగంగలవేభయంకరకుభృ-ద్దోషస్వహలబ్ధకే।

వలదొర్గత్యవినిందితంబులగుదే-వప్రగావముఖ్యాగముల్॥ ౧౪౩॥

ఆ. బాలపల్లవముల-పగిదికోమలములై।

విద్రుమారుణచ్ఛ-వింబదములు।

గేళిసేయుమహిఁబ్ర-వాళాంఘ్రినామమ।

న్వర్ధమయ్యెనీల-తాంగియందు॥

౧౪౪॥

చ. ధరణినితంబమూరులుమ-తంగజహస్తములబ్జమాస్యమున్।

శరధులుజంఘులస్త్రములు-చారువిలోకనముల్పుధారస।

స్ఫురణము మోవిగుబ్బలగ-ముల్వ సువంగము శ్రీలగున్ శుతుల్ ।
తరుణినుతింపఁగానగణి-తప్రతిభాధ్యునకై నశక్యమే ॥ ౧౪౫॥

ఉ వాతెఱబంధుజీవరుచి-వర్ణితమైతగెఁగన్నలుత్పల ।
ఖ్యాతివహించెఁగుందముల-కై వడిదంతములుల్ల సీలెఁగఁ ।
జాతమురీతిమోమలరె-నంపఁగిమాడ్కిఁజేలం గెనాసయా ।
నాతివిలాస మొప్పు సుమ-నస్తుత మైస్తరశాస్త్రమోయనన్ ॥ ౧౪౬॥

సీ. జలరుహంబులరీతి-నలరుచేతులుతూండ్లు,
కావుగఁగానీల-కచభుజములు ।
తరగలగతివశుల్-దనరుకాసారంబు,
కాదుగదాకంబు-కంఠినాభి ।
పరగుఁబూగుత్తుల-పగిదిఁజన్నులులత,
కాదుగదాపద్మ-గంధియూరు !
నగవుచంద్రికలాగు-దగఁజంద్రబింబంబు,
గాదుగదాగజ-గమనమోము ।

గీ. చూపులలరారుక్రొవ్విరి-తూపులట్ల ।
కన్నుమలుగావుగదమారు-కార్తుకములు ।
చంచలాకృతిస్తీమంత-సరణిఁదనరుఁ ।
దగుణిక్రొవ్వెదగాదుగ-దాఘనంబు ॥ ౧౪౭॥

సీ. తరుణివేనలిజల-ధరవిభ్రమముఁగాంచు,
సకియముంగురులలి-చ్ఛాయనెంచు ।
నెలఁతముఖంబిందు-నిభదీప్తిఁజెన్నారు,
సుదతిబొమల్ధను-స్ఫూర్తిమీఱుఁ ।
గలికిపాలిళ్లవి-కల్పోన్నతులఁజెందు,
బాలమధ్యముహరి-లీలనందుఁ ।
గొమ్మకటీరంబు-గోసంపదలనేలు,
రమణిజంఘలుమక-రములఁబోలుఁ ।

గీ. బరగుకాంతాంబుచరయుగ్త-పటిమకన్ను ।
 దోయియతులంబులైశయా-తోయజాస్య ।
 తనువిలాసంబులంగజో-త్సాహరాసు ।
 లవనిమూర్తీభవిం చెనో-యనఁజెలంగె ॥ ౧౪౨ ॥

ఉ. చన్నులవిచ్చవికొమొగము-చంద్రతవక్రతకన్బొమల్నాసల్ ।
 క్రొన్నెలకూననాకటిగు-రుత్వమునన్నఖముల్సితద్యుతికొ ।
 నెన్నడమందవైఖరిఫ-ణిప్రభ నారతనుధ్వజాకృతిం ।
 గన్నులుభాసిలుంగలికి-కైకొనెనోఖచరోరుసంపదకొ ॥ ౧౪౩ ॥

క. తలిరులగతినధరకరాం ।
 ఘృలుగుత్తులచందమునను-గుచములురదముల్ ।
 కళికలపోలికఁదగునీ ।
 లలనమహిందిరుగుకల్ప-లతగాదుగదా ॥ ౧౪౪ ॥

మ. అనిమేషోరగమర్త్యమానవతులీ-యబ్జాస్యకున్నాటిరా ।
 రనుచున్నాభిభుఁడాతలోదరిమనో-జాకారముల్మానసం ।
 బునవర్ణింపుచు నెట్టకేలకొగినా-పూబోఁడిపైఁబ్రాకుచూ ।
 డ్కినిబల్కికొమరలిం చినర్తసఖునిం-గేగంటనీక్షింపఁగొ ॥ ౧౪౫ ॥

క. భావభవశరవిదారిత ।
 భావుండైతనముఖంబుఁ-బతిపీక్షింకకొ ।
 భావజ్ఞుఁడగుటయపుడా ।
 త్నౌవల్లభుఁజూచినర్త-సఖుఁడిట్లనియెకొ ॥ ౧౪౬ ॥

క. ఆరామమల్లికాధర ।
 నీరుహములవరుసఁజూచు-నెపముననుధరి ।
 త్రీరమణాచనిచూచెద ।
 మారామలభావమనిన-ననుమతుఁడగుచుకొ ॥ ౧౪౭ ॥

క. వనలక్ష్మీంగనుఁగొనవ ।
 చ్చినమానవుఁడోయటంచు-జేతోవీధి ।

నవనపాలకులుదలంచఁగ।

జనపాలకుఁడరిగెనర్థ-సఖసహితుండై॥

౧౫౪॥

క. ఈకరణింజనిచంపక।

మాకందామలకతిలక-మధుమన్తధబం।

ధూకాశోకాస్తోకా।

నోకహములవైఖరులుగ-నుంగొనురీతిక॥

౧౫౫॥

ఉ. ఆరమణీలలామలుస-మంచితవృత్తివసించుకేళికా।

గారముచెంతనొప్పుశశి-కాంతశిలామయమైనభూమిఁజే।

న్నారుసమోరుభూరుహ-చ-యంబులనీడఁబటీరభూమిభృ।

న్తారుతముల్పథిశ్రమము-మాన్వముదంబుననిల్చెనిల్చినక॥ ౧౫౬॥

సీ. చివురువాతెరవాని-చిందంబుచందంబు,

నందనరారుకం-ధరమువాని।

నగుమోమువానిఁబ-న్నగరాజయుగరాజ,

దురుతరాజానుదో-ర్యుగమువానిఁ।

గొమరుప్రాయమువానిఁ-గోమలశ్యామల,

ఘనఘనాఘనకాంతి-గలుగువాని।

లలిజాపువానివె-న్నెలఁజ్రేనివలఁజేనిఁ,

బలుమారుఁదెగడురూ-పంబువానిఁ

ఆ. బసిఁడిచేలవాని-భాగ్యేంద్రిరామంది।

రాయతాంబకద్వ-యంబువాని,

నన్నరేంద్రచంద్రు-నాహ్లాదమొదవంగఁ।

జూచిరప్పుడచటి-సుదతులెల్ల॥

౧౫౭॥

క. రాజామరుగొమరుతమరు।

తేకముతోఁగొమ్మలీగ-తికగ్రకున్సనా।

లోకించిలేచిరుధితతు।

లాజోటీరవముదిక్కు--లంబిక్కుటిలక॥

౧౫౮॥

చ. తనచెలిక తైలీగతిము-దంబునలేచుటకేమిహేతువో!
 యనుచుఁదలంచిహస్తజల-జాంచితహేమవిపరీచిపార్శ్వమే!
 దినినిడిలేచియానరప-తింబులకల్మయిఁదోపఁగన్నలా!
 ననశశిసాక్రమింపలల-నామణికన్తోజెనిండువేడుకన్ || ౧౫౯ ||

క. రాజీవగంధియపుడా!
 రాజవతంసునిదృఢాను-రాగమధూళీ!
 రాజత్కటాక్షవీక్షాం!
 భోజంబులఁగోరుకలలరఁ-బూజలొనర్చెన్ || ౧౬౦ ||

ఉ. ఆలలితాంగిచూపులున్య-పాగ్రణిపాదసరోరుహంబులన్!
 వ్రాలునెడన్ ద్విశేషముల-వైఖరినొప్పవళిత్రయోర్ములం!
 దేలునెడన్ యుషంబులగ-తిందనరాగుముఖేంచుచంద్రికం!
 గ్రోలునెడన్ ముజ్జ్వలచ-కోరకికోరములట్లభాసిలున్ || ౧౬౧ ||

క. ఆరాజన్యనకపుడం!
 భోరుహరాగోపహార-ములుచొక్కపుగ!
 రూరపునీరాజనములుఁ!
 గైరవతోరణములయ్యెఁ-గామినిచూపుల్ || ౧౬౨ ||

సీ. పదపల్లవంబుల-పైఁబవ్వళింపుచు,
 జంఘికాఛవితోడ-సరసమాడు!
 సలలితోరుస్తంభ-ములకెగఁబ్రాఁకుచు,
 నాభికావర్తంబు-నన్తునుంగు!
 రోమరాజీలతా-సీమఁగ్రీడింపుచు,
 ఘనతరోరస్థలం-బునవసించుఁ!
 గమనీయబాహుశా-ఖిలనధిష్ఠింపుచుఁ,
 జైక్కుటద్దంబుల-చెంతెనిలుమ!

గీ. మోవిరతనంబుపైఁటిం-పుచువిలోచ!
 నాబ్జములనాక్రమించుఘా-లాంతరమునఁ!

గూర్చిదిరుగుచు వేగముం - గురులకరుగు।

బాలికామణిచూపుచా - పల్యమునను॥

౧౬౩॥

క. ఆనాతివీక్షణముధా।

త్రీనాయకమూర్తిచిత్ర - రేఖానైపు।

జ్యానూనతచేతనపూ।

ర్వానందమునంజెలంగు - ననిరుద్ధగతి॥

౧౬౪॥

చ. ఉవిదవిలోచనాంబురుహ - యుగ్మమునుకొవికసింపఁజేయుభూ।

ధవునినఖోడుదీప్తులుస - దద్వయరాగరుచుల్కచాంధకా।

రవితత్తులూననామృతక - రద్యుత్తులంచితహాసచంద్రికల్।

చివురుజిరావజీరునివి - చిత్రవిదగ్ధతనెన్నశక్యమే॥

౧౬౫॥

ఆ. మంజులానురాగ - మకరందసహితంబు।

లైనయావధూటి - కావలోక।

సాంబుజములుగృహము - లయ్యెనరేంద్రుని।

లలితసౌకుమార్య - లక్ష్మీకపుడు॥

౧౬౬॥

క. నరపతియధరామృతరుచి।

తరుణపదాబ్జములునఖసి - తచ్ఛవులాసుఁ।

దరిదృక్చకోరములక।

త్తరివిందోనరించెముఖును - ధాకరునిగతి॥

౧౬౭॥

కా. ఆరేఖారమణీయుఁడాకువలయా - హ్లాదప్రదుండాకళా।

సౌరభ్యాన్వితుఁడామనోజ్ఞకరుఁడా - జైవాత్మకుండామహా॥

బాదుండానిపుచక్రగర్వహారుఁడా - శ్యామామనోరంజనుం।

దాకాజాత్యవృత్తులంబులకముం - దానందముంజేయఁగన్॥

చ. తలఁపునఁగోతు - లుకబహువి - ధంబులసందడిసేయుచుండఁగాఁ

బలుచనితెక్కుటదముల - పెనిశ్రమాంబువులంకురింపఁగాఁ

గులుకుమితారిగుబ్బలుగ - గుర్పొడవంగనకాంగియమ్మహీ।

తలపతిఁజూచిమన్తధసి - తప్రదరత్నటితాంతరంగయై॥ ౧౬౮॥

- క. సుమనోభూషితమైశః
 క్రమణిచ్ఛవిరుచిరమైస-రసమైయతనుః
 ప్రమదప్రదమైయీభూః
 రమణునిచికురంబుఘనత-రస్ఫూర్తిఁదగున్॥ ౧౨౦॥
- శా. కన్తూరీతలకాంకసంకలితమై-గాంతామణీదృక్చకోః
 రస్తుత్యస్థితకాముదీముదితమై-రారజ్యమానాంశువి
 ద్వస్తాంభోరుహచక్రగర్వచయమై-వైశద్యసంయుక్తమై
 యస్తోకచ్ఛవివీనిమోమలరునీ-హారాంశుబింబంబనన్॥ ౧౨౧॥
- చ. కళలుకపోలపాలికల-కాముదినవృన్వహతెరస్సధా
 విలసనమింపుతోనెసఁగి-వీనిముఖాంబుజమాక్యశేందునిన్
 నిలిపెనుగాకఁగ్రమ్మరవ-నీపకులైనహుతాశనాదిభో
 క్తలుగ్రసితాన్నమిత్తురెస్వ-దత్తమురాజుప్రతిగ్రహించునే॥
- ఉ. సందడిసేయుచున్నధుర-సస్పృహతేంట్లనయంబుఁద్రిమ్మరం
 బొందుగపద్మపద్మముల-పొంతవసించునెయంచుఁగొత్తగా
 నిందిరకబ్జసంభవుఁడ-హీనచమత్కృతితోస్సజింపఁజె
 న్నొందునవాబ్జమందిరము-లోయనభాసిలువీనినేత్రముల్॥ ౧౨౩॥
- గీ. ఆమృతరుచి నేలుకొనిమంగ-శాసురక్తిఁ
 జెలఁగిబుధసుతమైబంధు-జీవసేవఁ
 దగిసితాజితమగువీని-తొగరుమోవి
 యరుణబింబంబురీతిఁజె-న్నారుటరుదె॥ ౧౨౪॥
- గీ. మూఁడులోకములొకచాప-మునఁజయింపఁ
 దరముగాదనిచింతించు-చెరుకువింటి
 దొరకుచాపదరిద్రతఁ-దొలఁగఁజేయు
 నోయనందగెనీతని-భూయుగంబు॥ ౧౨౫॥
- క. ఈనరనాథునికన్నోమ
 లానంగళరాసనంబు-శౌఁగాకున్నం

బూనికుటిలంబులగుచును।

మానవతీమణులధైర్య-మహిమఁగలఁచునే॥

౧౨౬॥

చ॥ హిమకరునికొసముల్లసద-హీనకళాంచితమైజయించిహా।

సముననెత్తన్మయూఖధన-సంచయమెల్లహరించువీనియా।

స్యమునకుసంభవించెరభ-సంబునమీసపురేకమచ్చతె।

ల్లముగలభించకుండునెక-శంకుహృతద్విజరాజరశ్చికికొ॥ ౧౨౭॥

జా. జానువరస్పృగంగుళులు-చండనపంకసమన్వితంబులం।

సానతకర్ణముల్ గుణకి-శాంకితచారుతరప్రకాష్టముల్।

పీనములుద్ధతారినృప-భీషణముల్ వలయాంగదోర్మికా।

స్థానములీనరేంద్రునిభు-జంబులహీనతఁబూనవేమహికొ॥ ౧౨౮॥

గీ. రంగవల్లులపోల్కెహా-రంబులలరు।

తెరతెరంగునఁబైచేల-చెరఁగుఁదనరు!

యావనశ్రీవిలాసలా-స్యార్హనాట్య।

వేదిగాదుగదావీని-వెడదయురము॥

౧౨౯॥

క. అంగనలనేచఁదలఁచియ।

నంగుండీన్యపతిసుంద-రాకృతిగోమా।

లింగన్బొమలంగ్రమృర।

సాంగుఁడుసగుణుఁడుసధర్మఁ-డైతనరునొకో॥

౧౩౦॥

చ. తొలఁగెనుబాల్యమింకపొరఁ-దొట్రిలునంచునువామదక్షిణం।

బులకుమనోభవుండుసమ-బుద్ధివయోనుమతంబుగానుర।

సలమొగిపంచితెల్లముగఁ-దద్విధమేర్పడనిల్పువాసవో।

త్పలములచేతనాసరస-పద్ధతిభాసిలెనారువీనికికొ॥ ౧౩౧॥

చ. కనుఁగొనివారి నెమ్మనము-కౌతుకమందఁగఁజేయమించుడా।

లునమిగులంజెలంగిమహి-లోనవకంబులచెన్నుదాల్చుచుకొ।

స్తనితగభీరనాదచకి-తప్రచురాహితరాజహంసమై।

ఘనతవహింఛెనీన్యపశి-ఖామణికంధరకంధరాకృతికొ॥ ౧౩౨॥

క. కమనీయబాలశైవా।

లముగ తినూ గారుదనరు-లలితోర్తులచం।

దమునందగెడివశుల్ భూ।

రమణునిపొక్కి-లిసరోవ-రము గాదుగదా॥

౧౮౩॥

క. దిగ నేక పకరరుచిరము।

లగుచునితంబోర్విభార-మశ్రమమునఁబూ।

నఁగనోపుపీనితొడలం।

దగు నేమిఁచంగ బాహు-దండంబులకున్॥

౧౮౪॥

గీ. తమ్ములకుతమ్ములీనృపా-త్తమునిమృదుప।

దమ్ములత్యంతసుకుమార-తానమృద్ధి।

తమ్ములీతనిపాదప-ద్దమ్ములకును।

తమ్ములధికప్రభాసంప-దలగణింప॥

౧౮౫॥

సీ. వర్షిం-చుక చములా-వణ్యరసమ్మును,

నెమ్మొముపండువె-న్నెలలుగాయు।

కుటిలంబులయ్యును-కొమరారుకన్బొమ్,

లమృతంబొసంగుబిం-బాధరంబు।

విషమాంబకునిమార్వి-విధమునఁదగునారు,

నాభికాసారసుం-దరతఁదనరు।

కృశతఁగైకొనియుశ్రీ-దశనొప్పలేగొను,

తరుణారుణస్ఫూర్తిఁ-దనరుపదము।

గీ. లీఘనుండికళాధాముఁ-డీసధర్ముఁ।

డీమధురవిగ్రహుండియ-హీనుఁడీగ।

భీరుఁడీరాజసింహుఁడీ-సారసహితుఁ।

డమరులకునైనవినుతింప-నర్హుఁడరయ॥

౧౮౬॥

క. చిందమ్ములకుందమ్ముల।

కందమ్ములగల్చువీని-గళరదకచముల్।

కెందములకుందముల!

చందములదనరువీని-చరణములెన్నఁ

౧౮౭॥

క. సలలితసౌందర్యమునఁ

నలకూబరునిఁ సురేంద్ర-నందనునింగి

ల్పలరాజున్నలరాజుఁ

వలరాజుంగెలువఁజాలు-వాఁడీతఁడగుఁ

౧౮౮॥

క. అరుణములైయానరపతి

చరణములలరారవిరహి-సతులమనోవి

స్ఫురణములుగలపమరునకు

దరుణములగుపల్లవాయు-ధములిఁకజేలా॥

౧౮౯॥

ఉ. వీనిముఖంబుచందురుని-వెల్వెలఁబారఁగఁజేయుచుండఁగా

వీనివిలాకనంబులర-విందములఁముకుళింపఁజేయఁగా

వీనిభుజాయుగంబుఘణి-వృదునినొదలవంపఁజేయఁగా

వీనివిలాససంపదత్రి-విష్టపనన్నతమాటచిత్రమే॥

౧౯౦॥

చ. కనుగవనూతనాంబుజయు-గచ్ఛవిఁగైకొనుకార్తుకంబులం

గనుబొమలెన్నఁజక్కనిమొ-గంబుమృగాంకునిఁగేరుమానికం

బునకెనవచ్చుమోవిభుజ-ముల్బుజగంబులఁగేళినేయునీ

యనఘుఁడుసింహసంహనను-డైజగతిన్నుతికెక్కఁజాలఁడే॥

క. ఈచందంబునఁజెలియఁ

రాచూలివిలాసమాత్మఁ-బ్రబుతింపుచుఁదా

జూచెంగ్రవృత్తసుమనా

రాచథసుర్మినదమంత-రంగముఁగలఁపఁ

౧౯౧॥

చ. మదవతిచూపుభూధవుని-మైమహినాథవరేణ్యచూపున

మృదవతిమైవిచిత్రమహి-మంబ్రసరింపఁగఁజూడనొప్పెదు

ర్తదుఁడయికన్యకాన్యపుల-మానధనంబులుగొల్లలాడఁగా

మదనుఁడువైచునైజచర-మప్రథమప్రదిరంబులోయనఁ

౧౯౨

క. మానవతీమానవపతి।

మానసవారణములతను-మదజృంభణపెం।

పూనుచులజ్జాధీరా।

హీనాశుశహతులమరల-వింతుకయైనన్॥

౧౯౪॥

క. అన్యోన్యప్రకటీభూ।

తాన్యోన్యమనోనురాగు-తైకన్యారా।

జన్యులలరారిరయ్యెడ।

నన్యోన్యప్రణయగర్భి-తాలాకములన్॥

౧౯౫॥

చ. పాలతుకసానురాగయయి-భూపతిఁజూచుటకున్ మహీశుఁడా।

నెలఁతనుసాభిలాషుఁడయి-నేర్పనఁజూచుటకింతులాత్తలా।

పలనలరారిమాగధిసు-భాషిణిఁగన్గొనిపల్కెనీతఁడో।

కలికిదిలీపుఁడన్యులకుఁ-గల్గునెయిట్టివిలాసమెన్నఁగన్॥ ౧౯౬॥

చ. దినకరవంశ్యుఁడీన్యపతి-దిగ్విజయంబొసరించిక్రమ్యరం।

దనపురికేగుచుండమగ-ధక్షితిభర్తమదీయపట్టణా।

యనమునమీరురావలెన-టంచువిధేయతవిన్నవించినన్॥

వసరుహంగంధిపుష్పపురి-వచ్చివసించుటనీవెఱుంగవే॥ ౧౯౭॥

ఉ. కంతునికంఠెనైషధుని-కంఠెవసంతునికంఠెయామినీ।

కాంతునికంఠెదత్సుకుని-కంఠెగుజేరునిపట్టికంఠెఁబా।

కాంతకసూతికంఠెలలి-తాకృతినొప్పదిలీపమేదినీ।

కాంతుఁడటంచునీకుఁజెలియఁతైలుదెల్పరెపెక్కుభంగులన్॥

చ. కలికిదిలీపుఁడేతగిన-కాంతుఁడునీకనిమున్నునెచ్చెలు।

ల్బలుకఁగఁబూర్వజన్మకృత-భవ్యతపఃపరిపూర్ణులైనకో।

మలులనుగాకమత్సదృశ-మానినినాన్యపమాళిచూడఁగాఁ।

దలఁచునెయంచుఁబల్కితివ-తందెసుమియితఁడంబుజాననా॥

చ. ముదమునఁజూచెనీన్యపుఁడ-మూల్యతరావయవాభిరామసం।

పదగలనిన్నునీవితని-బంధురరూపవిలాసవైఖరు।

- ల్పదఁపడిలోచనద్వితయ-పర్వముగాఁగఁగొంటివల్పమే।
మదవతినీపురాకృతస-మగ్రతపఃపరిపాకమెన్నఁగన్ ॥ ౨౦౦॥
- ఉ. వేడుకపువ్వుబోడులను-వెల్వెలఁబారఁగఁజేయఁజాలునీ।
లాలితరూపయావనవి-లాసములారడిబోవకుండనీ।
పాలిఁటిభాగ్యదేవతకు-భస్మితిఁబుష్పపురంబులోనికిన్।
బాలికయీదిలీపనర-పాలునీదోడ్కొనివచ్చెఁజెచ్చెఱన్ ॥ ౨౦౧॥
- క. ఈవిధముననుసుభాషిణి।
భూవరునివిధంబుఁదెలుపఁ-బొలఁతుకమతిపూ।
ర్వావిర్భూతప్రీడా।
భావజులకుఁజిత్రకలహ-పద్ధతిజరిగెన్ ॥ ౨౦౨॥
- మ. చిరునవ్వుప్పఁగఁగాంతవేటొకతెరా-జీవాక్షులారాభయం।
కరశత్రుక్షీతిపాంబకంబులఁదొలం-గంజేసితానక్షతాం।
గరధాశ్వధ్వజసూతుఁడైజయమనిం-గైకొన్నభూజానివే।
మరుకాంతాంబకమగ్నుఁడయ్యెననిన-ర్తస్ఫూర్తిఁగాఁబల్కఁగన్
- చ. గరితమనంబునాటనొక-కామినినవ్వుచుఁదేరిచూడనె।
వ్వరికివశంబుగానిగరు-వంపుఁప్రతాపముగల్గియుండితా।
సురుచిరదక్షిణాభిరతిఁ-జొక్కనొక్కోయిపుడీయినుండుచూ।
పరులవిలోచనంబులకుఁ-బర్వముసేయునటంచుఁబల్కఁగన్
- సీ. జవ్వనులారయీ-సర్వజ్ఞఁడార్యాంత,
రంగకుండనియొక-రమణిబలుకఁ।
జెలులారయీఘనుం-డిలసితాపాంగోత్స,
వప్రదుండనియొక-వనితబలుకఁ।
వనజాక్షులారయీ-యినుఁడుపద్మినివేద్య,
నలరించుననియొక-కలికిబలుకఁ।
సఖులారయీతాజు-శ్యామానుషంగుడై,
విలసిల్లుననియొక-వెలఁదిబలికె।

- గీ. భాసమానేందుముఖులార-యాసురాగుఁ
డహహలతకూనలాలించు-ననుచునొక్క-
లలనబలుకంగబలితంబు-లజ్జకతన।
తరుణిప్రతిసీరచాటున-కరుఁగఁదలఁచె॥ ౨౦౧॥
- ఉ. అత్తరిఁబల్కెనర్చనచి-వాగ్రణిభూపతితో నెఱింగినీ।
విత్తముతన్వినీవజల-చిత్తమెఱింగితిసీకులాఖ్యులా।
బిత్తరితోడ నెచ్చెలులు-పెంపుగఁదెల్పుదురంతకంటెము।
న్నత్తరలాక్షీమాగధియ-టంచు నెరింగితివీపుబుద్ధిమై॥ ౨౦౨॥
- క. భావిశుభంబునకేనుము।
హీవరమాగధునిపాలి-కేగదనీకా।
భూపరుఁడుకూకుదుండై।
వావిరిసిరిహరికొసంగు-వార్ధిగతిఁదగున్॥ ౨౦౩॥
- క. కావునవిడదికిఁగ్రమ్మర।
వేవేగఁజనంగవలెఁబ్ర-వీనత్వమెరా।
జీవాత్ములున్నయెడదా।
త్రీవల్లభతడవునంచ-రించుటఁజెపుమా॥ ౨౦౪॥
- మ. అనుచున్నర్చసఖుండు దెల్పవినియా-యాసంబునన్వామలో।
చనపైచూడ్కిమరల్చిభావమునయా-చంద్రదాస్యసౌందర్యమొ।
య్యనవల్లింపుచునేగఁగ్రమ్మరతురం-గారూఢుఁడైవందులిం।
పునఁగీర్తింపఁగఁబూర్వగేహమునకా-భూనాధసింహుండొగిన్॥
- గీ. చనినరేంద్రుండుపరివార-జనులునిలిపి।
కామినీమణిరూపురే-ఖావిలాస।
గతులుకమ్మలఁగట్టిన-కరణిఁదవర।
నతనుసంతప్తమానసుం-డయ్యెనపుడు॥ ౨౦౫॥
- క. మానవతీలావణ్యప।
యోనిధిమగ్నాత్మఁడయ్యు-నొనరించెహితా।

నూనప్రార్థనముననుమ!

హీనాధుఁడుమజ్జనాది-కృత్యములెల్లన్॥

౨౧౧॥

క. తానపుడొనరించినసం।

ధ్యానతిమొదలైననిత్య-మగుకర్తముదో।

ద్వోసరపతిమరచెమది।

స్తీనాక్షీవిలాసమాక్ర-మించుటకతనన్॥

౨౧౨॥

గీ. భావమొకరీతితత్తర-పదహితంబు।

గావటంచునుగసిగాటు-గాభుజించి।

వేగఘనసారమధికంబుఁ-గాఁగనపుడు।

చేసెతాంబూలమారాజ-శేఖరుండు॥

౨౧౩॥

ఉ. సూటిగ నెమ్మదిన్నగుని-నూనశరంబులుమాటిమాటికిన్।

నాటవనాటసాయకగ-ణక్షుభితద్విపరాజవైఖరిం।

బాటవహీనుఁడైచివురు-పాన్పుపయిన్ మెయిగీలుకొల్పియా।

బోటిఁదలంచుచున్నరచె-భూవరుఁడన్యములైనకృత్యముల్॥

సీ. ఉవిదలావన్యాభి-నోలలాడకయున్న,

కాయజతాపమే-కరణిఁదొలఁగుఁ।

కలికివాతెరపాన-కముఁగ్రోలకుండిన,

నతనుదుర్దాహమే-గతినణంగుఁ।

రమణివచస్సుధా-రసమబ్బుకుండిన,

మన్నఘోస్తాదమే-మాడ్కిఁదరుగు।

నెలఁతలేనగవువె-న్నెలలుసోకకయున్నఁ,

జేతోజతిమిరమే-రీతిఁబోవుఁ।

గీ. బడఁతికుచశాతకుంభకుం-భద్వయంబు।

గైకొనకయున్నచెరుగ-విల్కానివిషమ।

మైనఋణమెట్లుదీరున-టంచువిభుఁడు।

ప్రబలతరమైనచింతాభ-తమునఁజిక్క॥

౨౧౪॥

- ఉ. చక్కదనంబునందనకు-సాధ్యుఁడుగానిమహీవిభుండుచేఁ
జిక్కెనుదక్షిణాకృతివి-శేషవిభూతిని నేడటంచుఁబెం
పెక్కినవేడ్కతోఁజిలుక-నెక్కిగుణధ్వనిపిక్కటిల్లఁగాఁ
జిక్కరవింటివాఁడుసుమ-సాయకముల్బరగించెగ్గిక్కునన్॥
- చ. లసితవళక్షపక్షవిధు-లక్ష్మీవిధంబునవాసరాపరా
వసరపుఞ్చాయపోలెగుణ-వత్సభవిష్ణువిభూతివైఖరిన్
రసయుతవార్షికాపగర్భు-రంబుతెరంగుననంతకంతకుం
బ్రసవశీలముఖవ్యధస్య-పాలునకగ్గలమయ్యెనయ్యెడన్॥ ౨౧౭॥
- శా. తాంబూలంబుపయిన్ మనంబిడఁడుగం-ధంబందమొప్పారమే
నంబూయండువిపంచికాద్యసులనా-నందంబునంజెందఁడా
స్యంబాదర్యమునంగనుంగొనఁడుభూ-షల్దాల్పఁడప్పంకజా
స్యంబల్తారుఁదలంచుచున్విభుఁడుమీ-నాంకాంబకభ్రాంతుఁడై॥
- శా. అంతర్వాణులువేడ్కతోఁదెలుపుకా-వ్యాలంకియావృత్తులన్
సంతోషింపఁడుగాయకాగ్రణిసమం-చద్దానమాధార్యమం
త్యంతప్రీతినివీనులంగొనఁడుగో-త్రాధీశసింహుండుత
త్కాంతాపీనపయోధరద్వితయల-గ్నస్వాంతుఁడైయయ్యెడన్॥
- చ. నిరతముమాగధిన్నపుఁడు-నెమ్మదినిల్పనతండునూతనా
భిరతుఁడటంచునూతనతఁ-బెంపునమూర్ఖపుమూర్ఖమాత్రమా
నరపతికేగ్గణంగెనుగ-ణంగునగాకవివరగాదెమూ
త్తిరుచిదొలంగదేనిదుర-ధీరతతోఁద్రవకార్యమందదే॥ ౨౧౮॥
- సీ. బాలికామణిముఖా-బ్జమురీతిభాసిల్లు,
రమణీయరత్నద-గ్పణమెకాని
కామినీమణిమేని-కైవడివాసించు,
చాంపేయకుసుమరా-జంబెకాని
కలికిగళధ్వని-గతిమధురంబైన,
వల్లకీమృదులర-వంబెకాని

కనకాంగిహస్తకొ-కనదచ్చవిజైలంగు,
లలితనవీనప-ల్లవమెకాని।

గీ. గరితపాలిండ్లగతిన్ పొప్ప-కందుకములె।
గానివిభుడుతదన్యంబు-గన్నదోయి।
జూడఁడాఘ్రాణమొనరింపఁ-జొరఁడువినఁడు।
చేతనంటఁడురమ్మునఁ-జేర్చుకొనఁడు॥ ౨౨౧॥

మ. సకలాకావిజయంబుగైకొనినరా-జన్యండనంగుండుమా।
ధుకరజ్యాసిహితేక్షుకార్తుకముపూ-దూపుల్ ప్రవాళాళికే।
తకకుంతంబెలమిన్ వహించితనపై-దండెత్తిరాసాత్విక।
ప్రకృతినైవలెవలఁబారఁజొచ్చెమెయికం-పంబందచిత్రంబిలన్॥

గీ. కామినీమణిమోహనా-కారసహిత।
మానసాబ్జంబుమాతృక-యైనకతన।
ధారుణీపతిమగధసు-తాన్వరూప।
మొక్క ఫలకంబుననుచిత్ర-మొప్పువాసి॥ ౨౨౩॥

ఉ. కమ్మనివింటివాఁడుతమ-కంబునవైచులతాంతబాణముల్।
నెమ్మెయినాటకుండఁగను-నేర్పుననొడ్డుకొనందలంచుచం।
దమ్మనమేదినీవిభుడు-తత్ఫలకంబువహించివేడ్కతో।
నమ్మదిరాక్షిచిత్రలిఖ-తాకృతిజూచుచునుండెనయ్యెడన్॥

ఉ. కామినులున్నచోతడయఁ-గాఁదగదంచుసఖుండుదెల్పినన్।
భూమివిభుండుతద్వచన-ముల్పినికాదనలేకక్రమ్మరన్।
హేమవిభాసియావిడిఁది-కేగమనోజశీలీముఖార్తియై।
కొమలివేడియూర్పులుని-గుడ్చెవాతెరకందువారగన్॥ ౨౨౪॥

మ. చివురుంగైచువజోదురాచిలుకతే-జీనెక్కిపాంథావళీ।
శ్రవణద్వంద్వకరోతమత్తమధురా-జ్యారావమంతంతకున్।
దివిముట్టవ్యలయాకృతిందనువువ-ర్తింపనివనమాంగుడై।
పువుముల్కుల్ విరిబోడిపైనిగుడిచెన్-పుంఖానుపుంఖంబుగన్

- ఉ. ఆచిగు రాకుబోణిహృద-యాంబురుహంబునశంబరారి నా।
రాచములట్లు నాటగ కు-రంగి తెరంగుననా ర్తయై దెసల్।
జూచుచు రాజమాళికృపఁ-జూడక నేగనటంచునిందపై।
వైచెనహోయతండతను-వంచితుఁడౌటయెరుంగ దేమియున్॥
- ఉ. ముట్టదుచెప్ప పద్యమును-మున్ వచియించిశు కార్భకంబులం।
బెట్టదుపంచదారతన-పెంపుడుశారిక కెంత వేడినం।
బట్టదుమేళవించిసవి-పంచికరంబునపుష్పమాలికల్।
జుట్టదుక్రొవ్వెదజ్జెలియ-సూనధనుర్దళితాంతరంగయై॥ ౨౨౫॥
- సీ. ఆలిశిలీముఖముకో-మలికయ్యెనెత్తమ్మి,
మృగలోచనకుఁబుండ-రీకమయ్యెన్।
దన్వికివాతపో-తముప్రభంజనమయ్యెన్,
శిఖియయ్యెబూర్ణేందు-ముఖికి నెమలి।
నీహారమయ్యెప-న్నీరబ్జగంధికి,
గ్రహమయ్యెనబలకు-తుహినకరుఁడు।
పున్నాగమయ్యెను-పొన్నకొమ్మకుమాల,
యయ్యెకళావతి-కలరుదండ।
- గీ. ముగుదకమృతంబువిషమయ్యె-మృగమదంబు।
మందయానకుఁదరగని-మార్గమయ్యెన్।
చెలియకరియయ్యెకోకంబు-తలిరుబాల।
కతనునిశితాసియయ్యెన-య్యవసరమున॥ ౨౨౬॥
- చ. మొదలదిలీపభూరమణ-ముఖ్యునిఁజూపితదీక్షణంబులం।
గుదురుపడంగఁజేసిమది-కూర్తిజనింపఁధదీయరూపసం।
పదవడివారకంబొసఁగి-బాలికమానధనంబుఁగ్రోధమున్।
గదురమనోజుఁడన్తణియ-గాడుహరింపఁదొణంగెనుదతిన్॥ ౨౨౭॥
- ఆ. అమ్మలయ్యెతమ్మ-లనిలపోతముభూత।
మయ్యెభారమయ్యె-హారమపుడు।

కొమ్మకాంతరంగి-కుండైనచిత్తజుం।

డరసిజూడఁబగతుఁ-డయ్యెఁదుదకు॥

౨౩౧॥

చ. గళనినదాభిభూతకల-కంతమపాంగతిరస్కృతాళివా।

కృలితశుకవ్రజంబుకర-కంకణనాదవిభూతశాఠికా।

కులమబలంగలంపగమి-గూడెనుదుర్బలులొక్కవేళన।

త్యలఘుబలాఘ్యలౌదురుబ-లాఘ్యులుదుర్బలులౌదురేగదా॥ ౨౩౨

సీ. పాటిరగిరిజగ-త్రాణపోతముమహా,

భూతమయ్యెనుపయో-జాతముఖికిఁ।

గమనీయచూతాది-సుమనఃకదంబంబు,

లతనుకదంబంబు-లయ్యెఁజెలికిఁ।

బృధులొపవనదన-ప్రియసమూహముపర,

భృద్వ్యాహమయ్యెజం-బీరకుచకు।

మకరందసంపర్-మానభృంగములుసా,

రంగములయ్యెమ-రాశయాన।

గీ. కాంతరంగకుండైతన-రారుచిత్త।

సంభవుండభియాతియై-సరభసమున।

వనజలొచననపుడుమా-ర్కొనఁదలంచె।

నింకఁదక్కినవారల-నెన్న నేల॥

౨౩౩॥

ఉ. అంగజబాణభగ్నహృద-యాంబుజయైనిలుపోపలేకత।

న్వంగితదీయగేహమర-యంబునబాసిచనంగమత్తసా।

రంగములూర్పుతావికను-రాగముతోఁజనుదేరతన్నిలిం।

దాంగరుచుల్ ఘనచ్ఛవుల-టంచుసిఖుల్ నటియింపనుదత్తి॥

క. తరుణీమణియపుడుపవన।

సరసవసుందరలయెడల-సఖిసఖులయెడన్।

కరమలిగివిరక్తిభీ।

కరకేతకబర్హమొకటి-కరమునఁబూనెన్॥

౨౩౪॥

ఉ. తోనరుదెంచు నెచ్చెలులు-తోయజలోచనతెంపుఁజూచిహా!
హానినదంబుసేయుచురి-యంబునబాలక రాంబుజంబునం!
బూనినకేతకీదళము-పొంకముగానటులుచ్చివైచియ!
మ్మానవశీలలామయగు-మాగధిఁగన్గొనిబల్కిరీగతిన్ ॥ ౨౩౬॥

సీ తగునెసాహసమివి-ధంబుననృపపుత్రి,
కలకుసేయగనంచుఁ బలికెనొకతె!
యడుగులుకరుకుపు-ప్పొడిగందెనిచ్చోట,
మెలఁగనేటికటంచుఁ-బలికెనొకతె!
కంటకాన్వితకేత-కందెట్లుకెంగేలఁ,
బట్టుకుంటివటంచుఁ-బలికెనొకతె!
మగదభూనాథుఁడీమాటవింటేమమ్ము,
పరిహరించడెయంచుఁ-బలికెనొకతె!

గీ. వలదువలవంతనీకని-పలికెనొకతె!
తలఁపులీడేరఁగలవని-పలికెనొకతె!
బాసెదేటికిమమ్మంచుఁ-బలికెనొకతె!
ఫలితమాసీతపంబని-పలికెనొకతె॥ ౨౩౭॥

సీ. పదపల్లవముబట్టి-బ్రతిమాలెనొక్కతె,
బోధించెఁజుబుకంబు బుడికియొకతె!
చక్కఁగఁబయ్యెన-సవరించెనొక్కతె,
దొరఁగెదుకన్నీరుఁ-దుడిచెనొకతె!
పాలుపొందఁబ్రయ వాక్య-ములుజెప్పెనొక్కతె,
యొరపుగాఁగేలూత-నొసఁగెనొకతె!
గొనబైనవిరులవీ-వనవీచెనొక్కతె,
తెచ్చిరాచిల్కనం-దిచ్చెనొకతె!

గీ. ప్రేమతోశారికలనుజూ-పించెనొకతె!
పేర్చిప్రార్థించులచిక్కుఁ-దిర్చెనొకతె!

వేగిరించుటఁదగదంచు-వేగెనొకతె।

కినుకఁబొడమినరీతివీ-క్షీంచెనొకతె॥

౨౩౫.

క. ఈరీతిఁజెలులువేడిన।

నారీతిలకంబుసిగ్గు-నంబలుకంగా।

నేరకనున్నసుభాషిణి।

తోరంబుగనపుడువారి-తోనిట్లనియె॥

౨౩౬.

ఉ. పాటలగంధినెమ్మెగము-పజ్జకువేడుకనూర్పుతావిక్త।

తేటులుతెంపుఁగూడిజను-దెంచిసంచలితాంతరంగయై।

సూటిదలిర్పనప్పడొక-చొక్కపుకేతకబర్హమునినన్॥

మాటికిమాటికిన్తిగుల-మానినిదూరెదరేలగోలతె॥

౨౪౦.

ఉ. ఈయబలావతంసమున-నింతటిలోనదిలీపమేదినీ।

నాయకశేఖరుండుకరు-ణవ్యరియించులతాంగులారమి।

రాయవనీశుఁడీవనరు-హాక్షిపరస్పరమాళినీమలన్॥

బాయకజల్లులాడుతలఁ-బ్రాలోగిఁజూచెదరింపుమిరఁగన్॥

ఉ. ఈనరపాలపుత్రికని-జేశునిఁగూడిముదంబుతోనయో।

ధ్యానగరస్ఫురతకనక-హర్త్యములన్సరయూనదీపయః।

పానవిలోలగంధవహ--పాకములన్సురతోదితశ్రమాం।

భోనివహంబుఁబాపిన్మని-బొల్పలరారెడుమీరుఁజూడఁగన్॥

మ. జయలక్ష్మీసహితుండుకీర్తియుతుఁడౌ-త్వాభర్తభాస్వత్కళా।

ప్రియుఁడీమాగధిఁబెండ్లియాడునొకాదా-బెల్లాడడోయంచుసం।

శయమందంబనిలేదికంబరిణయే-చ్చంజెందెడున్నతన।

ప్రియుఁడీర్వీశులటంచుఁదెల్పరకళా-భిజ్ఞుల్సభాశ్రేణులన్॥

క. తననర్తసచివుఁడీకా।

మినిమందాక్షంబునేను-మీరుపకంఠం।

బుధమెలగుకతననృపుఁడీ।

వనితనుగాంధర్వవిధివి-వాహముమానెన్॥

౨౪౪.

క. ఈరీతితోటిచేడెల।

నూరడిలంబలికివినయ-మొప్పారఁగశృం।

గారవతియైనమగధమ।

హీరమణకుమారితోడ-నిట్లనిపలికె॥

౨౪౫.

ఉ. భావభవాకృతిన్ నయన-పర్వము సేయుదిలీపుఁడీపురిం।

దావకపూర్వజన్తసుకృ-తంబుఫలొన్నుఖమాటఁజేసిరా।

జీవముభీసిఖామణివ-సిం చెమది న్వేతఁజెందఁబాడియే।

భావిశుభప్రకారములు-భావమున న్దెలియంగఁజాలమి॥ ౨౪౬.

మ. వెలఁదీవిగ్రహహీనుఁడైబ్రతుకుపూ-విల్కఁడుతన్నితుఁడై।

యలరుంజైతృఁడజాతశతృఁడటశు-భ్రాంశుండదృశ్యాకృతిం।

గలయన్లోకములోఁజరించునుజగ-త్ప్రాణుండువీరుర్విలోఁ।

జెలులంగొందలమందఁజేతురెమదిం-జితింపనీకేటికిన్॥ ౨౪౭.

క. భావజుఁడుభామినీమణి।

పూవిలుతుఁడుగాఁడెనీవు-పూఁబోడివిగా।

జేవిగ్రహించునానీ।

తోవిదుషియనంగఁదగువ-ధూమణివిగడే॥

౨౪౮.

చ. రమణిరొయున్నదుక్తులతి-రస్కృతమై నహయంబునెక్కినీ।

బొమలకునోడినట్టివిలు-బూనిభవత్క-చభ రనిరిత।

భ్రమరగుణంబమర్చివల-రాజుత్వదీయకటాక్షవంచిత।

స్త్రీయులనిశాజయించునెవి-చారముమానుముమానసంబున॥

ఉ. శంకరలోచనోదితకృ-శానుశిఖాభిహతాంగుఁడైనమీ।

నాంకుఁడుయన్నదీయసము-దంచదపాంగవిలోకనంబుల॥

బంకజగంధిసాంగుఁడుస-బాణుఁడునధ్వజుఁడొటనీకుక్షే।

మంకరుఁడొక్కతేఘ్నుఁడెర-మాతనయిండువిచారమేటికి॥

సీ. ప్రబలాగమాంతధ-ర్తప్రవీణుండవుట,

నమృతదీధిధికిమే-నల్లుఁడౌట।

సుమనఃకదంబసం-స్తూయమానుండౌట,
మంజులసుగుణాళి-మాన్యుడౌట।
శుకముఖద్విజవర-స్తోత్రపాత్రుండౌట,
శ్రీతవనప్రియగణ-సేవ్యుడౌట।
ఘనతరానిమిషలాం-ఛసమేతుండౌట,
పాలితాఖిలజగ-త్ప్రణుడౌట।

గీ. భువినిపురుషోత్తమునికిసు-పుత్రుడౌటఁ ।
జైత్రునకుఁ బ్రాణసఖుడౌట-సకలజనుల।
కాంతరంగికుడౌటనూ-సాంబకుండు।
తెగువసేయఁడునీమీఁద-మగువవినుము॥ ౨౫౧॥

ఉ. నీమూఢురోక్తికీరములు-నీగమనస్ఫురణ౯మరాశముల్ ।
నీముఖవైఖరి౯విధుఁడు-నీనటనక్రియలన్తయూరముల్ ।
నీమృదువేణితుమ్మెదలు-నీగళనాదమునన్బికంబుల౯ ।
కామినిపంచితోద్ధతులు-గావెమది౯భయమందనేటికి౯॥ ౨౫౨॥

చ. గరితమనంబునన్వేతలఁ-గ్రాఁగకుగోలతనంబుమానుకా ।
పురములు సేయపాపదలు-బోఁటులకోర్చియెభూషణంబువే ।
గిరపడువారువెయ్యెడను-ఖింతురెనాపలుకాలకింపునీ ।
వెరుగనిదానవాచెలుల-నేలగలంచెదవింతయేటికి౯॥ ౨౫౩॥

క. మీతల్లిదండ్రులంభ౯ ।
జాతాననభ౯జనావ-సరమగుటసఖీ ।
ప్రాతముతోనీవచటికిఁ ।
బ్రీతింజనకున్నమదిని-బెగడరెచెపుమా॥ ౨౫౪॥

క. తడయగరాదిచ్చోటను ।
పడఁతుకనీవనుచువిన్న-పంబొనరిఁచినే ।
ర్పడరఁగనంతిపురమునకు ।
వడిఁదోడ్కొనిచనియెసాటి-వనితలుబొగడ౯॥ ౨౫౫॥

వీ. కందినరదనాంశు-కత్రవాశంబుమి,

క్కటమైననిట్టూర్పు-గాలివేడి!

వికలీకృతములైన-మకరికాపత్తముల్,

పయినుబ్బిపారిన-భాష్పయురుల!

సడలినమణిమయాం-చత్కంకణప్రము,

భాకల్పములుగోమ-లాంగకృశత!

వాడినగళవిభా-న్వత్పుష్పమాలికల్,

దీపించుహృదయసం-తాపపటము!

గీ. పారవశ్యముపంచాస్త్ర-బాణపీడ!

చూపరులకెల్లఁ దెలుపుమో-హోపగాని!

మగ్నమానసయైయుట్లు-మగధతనయ!

జనియెశుద్ధాంతమునకుభా-మినులతోడ॥

౨౫౬॥

క. భోజనభాజనహస్తాం!

భోజనభాంగుశ్శులుదట్ట-ముగనంటుపడక!

భోజనమొనరిచెనపుడం!

భోజనయనచెలులునేరు-పునవేడుకొనక॥

౨౫౭॥

క. వీణలవినగోరదుఘన!

గానమునేయదువిడెంబు-గన్గొనదొరులక!

మానవతీతిలకముతన!

మానసమానరపతికిస-మర్పించెనొకొ॥

౨౫౮॥

చ. తరుణిప్రభాతదీపికవి-ధంబునశారదనీరదేందీరా!

స్ఫురణవళక్షుపక్షునిశి-పోలికపుష్పితచూతయష్టివై!

ఖరిఁగుముదస్ఫురత్తటిని-కైవడికాంచనగర్భముక్తశా!

క్కరిగమనాకృతిందనరె-గాటపుపాండిమమేసబర్వఁగక॥

మ. కమనీయాకృతిచేతనన్నుగెలువం-గాఁబూనువర్తించుభూ!

రమణాగ్రేసరుఁడాదిలీపుఁడబలా-రత్నముచేతకసరో!

జమునకొనిల్పెనటంచుచిత్తభవుడే-చన్సాగతజన్మదే।

శముతద్వైరికొసంగుచోనతనుడే-చన్తానుసేమానినీ॥ ౨౬౦॥

క. కనుగవఁదెరచినవేళను।

కనుగవమూయునెడఁదోచు-కామదిలీపా।

పనిపతులభేదమంగన।

ననవింట్రగహించిమూయు-నయనములెపుడు॥ ౨౬౧॥

క. తనుసంతాపమునైపక।

ననసజ్జనుమేనుజేర్చి-నకొమిక్కిలివే।

దనఁగొల్పెనుదత్తల్పము।

తనుశరత్పమయిశత్రు-తన్గోమలికి॥ ౨౬౨॥

చ. చిలుకలకెల్లఁబద్యములు-జెప్పుటమానికరారునాడుతుల్।

సలలితవృత్తివీణెలకొ-సంగుటమానివిశిష్టలాస్యముల్।

నిలయమయూరసంతతికి-నేర్పుటమానిమ్మదూపచారముల్।

కలుకులుజేయరాదెపుడు-కంటికినిద్దురముద్దరాలికి॥ ౨౬౩॥

మ. తనకుంసంభవకారణంబయినచి-త్తంబింతిభూజానికి।

చ్చినతదైర్యధనంబుమారుడెలుకం-జేకొంటచిత్రంబుగా।

దనుమానింపకమధ్యవర్తియగుకా-ర్యంబుదతింగంజలో।

చననర్వాంగములాక్రమించిమణిభూషణజూర్చుటబంబగు॥

క. మేనంధవళిమబూనెను।

మానవతీమణిదిలీప-మానవనాథా।

ధీనయశస్త్రప్రతినిధి।

యైనెగడందలఁచెనోప్రి-యానుక్యతినన॥ ౨౬౪॥

సీ. దివిజాదినాయక-స్తవనీయవిభవుండు,

లీలావతీమధు-లిడ్గుణుండు।

పద్మావధూమణీ-భవనాయితాత్ముండు,

పదనవంచితనిశా-వల్లభుండు।

సుమనస్సమూహసం-స్తుతభుజాశౌర్యండు,
ధారుణీజహసన్న-తోరుయశుఁడు!
జానపదీభూత-శత్రురాజన్యండు,
నిర్తలినస్వాంత-నీరజాతుఁ!

గీ. డేనరేశ్వరుఁడనుచునా-యింతిబలుక!
చెలులునవ్విత్వదుక్తవి-శేషణాది!
వర్ణవాచికవాచ్యుఁడే-పనితయనిన!
ముదితప్రత్యాగతీతప-మోమువంచె॥

౨౬౨॥

చ. చెలులుదిలీపభూవిభుఁడు-చేసినదిగ్విజయప్రభావముల్!
లలితగతిన్వచింపగవి-లాసవతీమణిమోమువంచెదు!
ర్బలుఁడుననంగుఁడుంగుసుమ-బాణుఁడుమార్కొనియానరేంద్రునిం!
గలచఁగనోపునాయనుచుఁ-గన్నలనించుకవోష్ణభాష్పముల్॥

ఉ. పంకజనేత్రలాకమల-బాంధవవంశ్యునిసద్యశఃప్రతా!
పాంకితగద్యపద్యనిచ-యంబువచింపఁగఁదన్తయాత్తయై!
సాంకవగంధినేత్రజల-జద్వితయంబొకకొంతమోడ్చిమి!
నాంకధనుర్విముక్తవిశి-ఖార్తిగణింపకయుండెనయ్యెడన్॥

వీ. కుడ్యచిత్రితములై-కొమరారునిఖిలని,
రరయామినీచర-సంగరములు!
కలితవితానాంశు-కరచితంబైనపా,
రావారమదనీక-ధావిధంబు!
ఫలకభాగలిఖిత-బలియజ్ఞవాటికా,
సంచరద్వామన-స్వామిమహిమ!
నాటకీకృతజగ-న్నాటకసూత్రధా,
రకుఁడైనపార్వతీ-రమణచర్య!

గీ శంబరారాతికార్తుక-జ్యోవిముక్త!
కాతనారాచపీడిత-స్వాంతయైన!

కామినీమణి కాశ్చర్య-కరముగాఁగఁ

బోఁటులొగిఁ దెల్పుచునుబోద్దు-బుచ్చిరపుడు॥

౨౧౯౬॥

ప. అంత.

౨౨౦॥

కా. రాజీవాయిత నేత్ర శేవితసుమి-తాపుత్తనీలాభావి।

భాజిద్దాత్రపురందరాన్వితసుప-ర్వప్రస్తుతక్షాత్రభా।

షాజానిస్తుతిపాత్రఖండితదళా-స్య ప్రేయసీనూత్రధా।

తీజామానసపద్మమిత్రనుతచా-రిత్రాపవిత్రోదయా॥

౨౨౧॥

క. సర్గస్థితివిలయాద్భుత।

మార్గనియామకవిరించి-మాధవభార్గా।

నీర్గళసన్నతిశారణ।

దుర్గమభుజశౌర్యదళిత-దుష్టనిశాటా॥

౨౨౨॥

ఉత్సాహ. మానిహృద్వసీకరా-సమస్తసద్గుణాకరా।

దానవేంద్రభీకరా-నుతప్రభాదివాకరా।

భానువంశనాగర-క్షపాకరాన్యపార్వితా।

హీనసత్తణీకరా-గృహీతజానకీకరా॥

౨౨౩॥

గద్య-ఇది శ్రీజానకీరమణ చరణార్పిత మనశ్శతపత్ర హరితసగోత్ర

పవిత్ర కొటికలపుడి వేంకటరామపుత్త్ర విద్వద్విధేయ సరస

కవితాధేయ వేంకటకృష్ణనామధేయప్రణీతంబైన దిలీప

చరిత్రంబను మహా ప్రబంధంబునందుఁ

దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

ది లీ ప చ రి త్ర ము.

చతుర్థాశ్వాసము.

రంజితభుజసారా।

సూరీస్తుతదివ్యబాణ-శోణితపారా।

వారాకారాసారా।

హారాసారాస్రవక-టాక్షోదారా॥

గీ. ఆవధరింపుముశౌనకా-ద్యఖిలమునుల।
తోడనిట్లనిపలికెనూ-తుండుమగధన
నృపకుమారికబోటులీ-రీతిఁబలుకు।
పూర్వవృత్తాంతములప్రాద్దు-బుచ్చుచుండె॥

అ॥

క. ఈరీతినాసుదక్షిణ।
మారనలసిఖిలఁగ్రాఁగి-మసలుచునుండె॥
నీరేజాప్తుఁడుబల్చిమ।
వారాకరతటముసరస-వర్తిలుచుండె॥

౩॥

మ. అబధీశాశకుమందర శ్చినిచయుం-డైభాస్కరుండేగఁగా।
 నిబిడన్ఫూర్తిఁబెరుంగఁజొచ్చెనవని-న్వీక్షింపఁగానీడదా।
 శిబిరంబర్క-కులీనుఁడప్పుడుప్రవే-శింపన్ స్థరప్రేరణం।
 ప్రబలంబైనసుదక్షణావిరహతా-పజ్వాలచందంబునన్ ॥ ౪॥

చ. వెలవెలబోవుచున్ విరహ-వేదనసైపఁగలేమిచూపులం।
 డెలియఁగఁజేయు ప్రేయసుల-దీనత పైకరు దెంచు తేఁటియూ।
 ర్పులపొగకందువారినన-రోజముఖంబులువచ్చుపద్దినీ।
 లలనలదైన్యముంగనిక-లంగుమనంబులుచక్రవాకముల్ ॥ ౫॥

ఉ. అంబురుహంబులెల్లనల-సాలసవైఖరి నార్తిఁజెందసా।
 ఖ్యంబునకైరవాభిముద-మందరధాంగవిహంగముల్ వియో।
 గంబుసహింపలేకమది-గందప్రతీచిక్యశీకృతాంశుపై।
 బింబఫలంబుపోల్కెరవి-బింబముగానగనయ్యెశోణమై ॥ ౬॥

మ. పనజాతాపునకంతకంతకుబలై-శ్వర్యప్రభావోన్నతుల్।
 తనుతంజెందెనురస్తిసంచయముమం-దంబయ్యెమండేహదై।
 త్యనికాయవ్యధసంభవించెభువన-ల్లానెంతతేజస్వికిం।
 దనపూర్వస్థితివారుణీనిరతిచే-తందప్పివర్తించుటన్ ॥ ౭॥

మ. ఇనుఁడస్తంగతుఁడైచనందలఁచినాఁ-డిచ్చోటికింజల్వగె।
 ల్గినరాజెవ్వటికేగుదెంచునొతమో-లీనంబుగాదేజగం।
 బనుచుంబక్షులరాజికసలినవా-సార్తిన్ పనక్షోణిఘో।
 రనినాదంబొసరించెనోయనఁగ-గాక్రందించెనొక్కుమ్మడిన్ ॥ ౮॥

మ. ఉడికించందనవారిభీకరకరో-ద్యోగప్రసక్తిన్ బడల్।
 పడజేసెంజటులోదతింగువలయ-ప్రపాబల్యమితండుదా।
 నొడయుండైనభరింపరాదనుచుకా-లోద్యోగిద్రోపింపఁగా।
 కడలిన్ మున్ గొనినుండనన్తునిగేవే-గంబశ్చిమాంభోనిధిన్ ॥ ౯॥

సీ. ఆకాంతపరిసర్ప-దరుణనటస్తహా,

నటపటుతరజటా-పటలమనఁగ।

యామినీశైలాపి-కాగ్రభాగస్ఫర,
 తగ్గల్పితమణతిర-స్కరణీయనఁగఁ
 గంధినాయకబాణ-ఖండితమిత్రని,
 రోధకమందేహ-రుధిరమనఁగఁ
 ఆస్తమయావస-రాంభోజబాంధవ,
 త్యక్తనిజోగ్రప్ర-తాపమనఁగఁ

గీ. భావితుహినకరక్షపా-పరిణయోత్సా
 వమునకాశావధూటికల్-కమలజాండఁ
 గృహమలంకృతిఁజేయన-ల్కించుసింధు
 రంపుపూతయనకసాంధ్య-రాగమలరె॥

౧౦॥

గీ. ఇనుననాయాసమునతన-యింటికడకుఁ
 దెచ్చెనితఁడనివరుణుండు-మెచ్చిసమయ
 కార్యకర్తకుముదమునఁ-గప్పురక్త
 రాంకవంభోయనకసాంధ్య-రాగమలరె॥

౧౧॥

ఉ. హల్లకధంబుజాతముసు-రాగదహర్యముకుంకుమద్రజో
 వెల్లితసత్పధంబుమణి-వేశ్యదగారమురక్తదాపమా
 పల్లవితాగమత్సకల-పాదపమైధరణీతలంబుభా
 సిల్లెనుసాంధ్యనీధితుల-శేషదిగంతములంచుఁబర్వినక॥

౧౨॥

చ. బరఁగెనుచీకువాళినుని-పర్వమవార్థినివృద్ధుఁడంచువా
 విరిఁబడఁద్రోచిలోకమున-వేళవహించినద్వర్యశంబనక
 వతుఁడరుదెంచునంచుఁజెలు-వంబుగమజ్జమాడియామినీ
 తరుణితటాలునందడిము-దంబుననార్యఁగవిప్పుకొప్పనక॥

౧౩॥

మ. దనరెంజీకటిమూర్తిమత్కమలినీ-దారిద్ర్యవిస్ఫూర్తియో
 జనకాన్వేషణశేముషిందిరుగుభా-స్వత్పుత్రియోచండదీ
 ప్తినివెన్నాడిజయించిక్రమృతినమం-దేహసురశ్రేణిశ
 ల్లనిదేహచ్చవియోయటంచుఁజనులె-ల్లకసందియంబందఁగె॥

ఉ. రాజరు దెంచునంచుద్విజ-రాజులునూత్తులెరింగిరాత్రివి
 భ్రాజదజాండగేహమను-రక్తితమోమృగనాభినల్కిధా
 శ్రీజనులెన్నదట్టముగఁ-దీర్చినముత్యైపుముగ్గులొయనన్
 రాజిలెనయ్యెడన్ సురుచి-రంబుగతారకలంబరంబునన్ ॥ ౧౫॥

క. తనమణిగగనముపశ్చిమ।

వనిధికిమున్నొసఁగియతని-వలనందాగ్గ।

కొనినలసన్నాకికతతు।

లనఁగాఁదనరాతెతార-లతసాంద్రములై॥

౧౬॥

చ. భ్రములలరాతెనయ్యెడము-పాంధులగెల్వఁగవచ్చుమారుపై।

సమధికవృత్తిదిక్సతులు-జల్లినముత్యైపుశాసలొయనం।

దమసమృతంబొసంగఁగసు-ధాకిరణుండరుదెంచునంచుమో।

దమునసురలోకరంబులను-దాల్చినరాజితపాత్రలొయనన్ ॥ ౧౭॥

చ. అమణితమస్ఫురత్సతమ-నాస్యవిలోకమతల్పమప్రదీ।

పమనధికాధరక్షతమ-బంధురబంధమకేళిమందిరం।

బమితభయాన్వితంబనఖ-రాంకమశీత్రరణంబనల్పసౌ।

ఖ్యమచిరముక్తమైసురల-కయ్యెడఁజల్లెవిటీవీటాళికిన్ ॥ ౧౮॥

చ. కలితవినీలచేలములు-గట్టికటింబిగియంగఁగాంచిని।

శ్చలమతినిల్పియందెలకుఁ-జాతురిమూకతఁగల్గఁజేసిచే।

తులమణికంకణంబ్బలెగఁ-ద్రోచిమనోజసహాయలెంచుపుం।

శ్చలులుపకాంతులన్ సరభ-సంబునఁజేరఁగనేగిరయ్యెడన్ ॥ ౧౯॥

ఉ. తల్పములయ్యెబాహ్యవసు-ధర్ విరులయ్యెశిలాలవంబులో।

కల్పములయ్యెకోరికెలు-కన్గవలయ్యెకరంబులుజ్వలా।

నల్పతమిప్రముల్ గృహము-లయ్యెప్రదీపములయ్యెరాగముల్।

బొల్పలరారుజారిణుల-పుష్పశరాసనకేళికయ్యెడన్ ॥ ౨౦॥

చ. పరుసదనంబటంచునగు-బాటగునంచునయోగ్యమంచున।

సిరమగునంచుతల్పసుమ-దీపనికేతనగంధవీటికా।

విరహితమంచుకొందరుప్ర వీణులురోయరుతమ్మిచూలిజా।
రరతిననల్ప సౌఖ్యముప-రాకుననిల్పెనొకొగణింపఁగన్ ॥ ౨౧॥

గీ. అమలినన్న హమలినంబు-నొటనిఖిల।
కజ్జలఛలముననిజాజ-కంబుఁబూని।
మిగులసద్వర్తులగుటత-మిప్రసముదయ।
బ్రోవవెలుఁగుగతిందీప-ములుజెలంగె ॥ ౨౨॥

క. ధవళిమఁగనఁదగెనంతటఁ।
గువలయహితగర్భభౌర-కుంతితయగువా।
సవడిగ్వనితకుముఖమునఁ।
దవిలినదౌహృదపుల్లె-దనమోయనఁగన్ ॥ ౨౩॥

మ. కులటామాననపంకజంబులతिसం-కొ-చంబునంగందకే।
వలమోదంబఖిలప్రజానయనజీ-వంజీవముల్ జందవ।
గ్గలమాచిత్తజవేదనంబధికచ-క్రంబుల్ మదింగందరి।
క్ర-లరేడప్పుడుజూడనొప్పెనువయ-త్తాభ్యచ్ఛిరోరత్నమై ॥ ౨౪॥

మ. తమమెల్లకొరజనీవరస్ఫురణమ-ర్త్యశ్రేణికికొమానసా।
బ్జమునంభీతిజనింపఁజేయుచుఁబ్రవం-చంబాక్రమింపంబరా।
క్రమమొప్పకొసమయాసురాంతకుఁడుత-ద్గర్వంబణంగింపహ।
స్తమునంచాల్చినచక్రమోయనఁదగెం-జంద్రుండుగౌరచ్చవి ॥

క. సాంప్రమయూఖాన్వితుఁడై।
చంద్రుఁడుతనమాళిపైల-సద్గతినిలుపం।
జాంద్రధవళదుదయాశై।
లేంద్రంబాసమయమునగి-రీశతఁబూనెన్ ॥ ౨౫॥

మ. కలితాంకంబుమగాసమీపగతన-క్షత్రంబులెల్లకొగణం।
బులుగావారిదమార్గమంబరముగా-భూతేశునింబోలెదా।
నలరాకెనెలచెంద్రికాధవళితం-బైరాజితాహర్యమం।
జులతంగైకొనిజూడనొప్పెనుదయ-క్షోణీధరాగ్రంబుపై ॥ ౨౬॥

- చ ఖనదిమృణాలముల్ మెసఁగఁ-గాఁజను దెంచుమరాళరాజమో!
 యనఁగ సురెడ్డిగంగనయ-శంబునఁబూను మెరుంగుటద్దమో!
 యనఁగ కుముద్వశీకృతస-మంచితపుణ్యఫలస్వరూపమో!
 యనఁగ సుధాకరుండలరె-యామవతీయువతీముఖాకృతిన్ ॥ ౨౯॥
- చ. చెలఁగెచకోరముల్ వెతలఁ-జెంచెరథాంగవిహంగమంబులం!
 దొలఁగెదమిసముల్ మణిఁగె-తోయజముల్ వికసించెనుత్పలం!
 బులుగరగెన్ విధూపలస-మూహముదిక్కులపిక్కటిల్లెనె!
 న్నెలనెలవేడ్కఁబూర్వధర-ణీధరశృంగమలంకరింపఁగన్ ॥ ౩౦॥
- చ. మరుఁడుజగంబుబాహుపటి-మన్ గెలువంగఁబ్రయాణమైనబం!
 ధురగతినల్లగల్వలను-తూపులుకాలుభటుండువెల్లిప!
 శృంగముననిల్పిపాంధులుచ-లింపఁగ దెచ్చిననిర్గమంబునన్!
 బరిగనుదర్శితాంకమయి-ప్రపాచిసుధాకరబింబమయ్యెడన్ ॥ ౩౧॥
- వ. ఇవ్విధంబునఁ గ్రమక్రమవిముక్తోదయరాగంబై పొరవిడిచిన చి
 లువరేనిపడగకైవడి శార్దులచర్తంబు పరిహరించిన కాలకంఠుని
 కశేబరంబుపగిది, మృణాలపంకాంకిత చంచూచరణంబైన మరా
 శరాజంబుమాడ్కి, కాళిందీజలప్రక్షాళిత రక్తాంగరాగంబైన నీ
 లాంబరుని శరీరంబునందంబున, వివర్జితానురాగంబై విష్ణుదేవుని
 విడువక మెలంగు మానిపుంగవుమానసంబుతెరంగున ప్రకటితకళం
 కంబగుచు, కళానిధిబింబంబు మిళిందాన్విత కుందకలదుకంబున
 నధిక్షేపించుచు, సారింగమదతలకాంకిత శారదాముఖంబునకు
 సఖింబగుచు, నీలోత్పలశరంబుసంధించి శంబరాంతకుండాకర్ణాం
 తంబుగా నాకర్షింపఁ గుండలాకారంబునంజెలఁగు కుసుమకోదం
 డంబుపోలికనలరార కొందరంగ నాపురుషులు గమిగూడి దాక
 పందిరుల మండలాకారంబునంగూర్చుండి మధ్యప్రదేశంబున మది
 రాభాండంబునిలిపి మహనీయగంధపుష్పాక్షతలంబూజించి ధూప
 దీప నైవేద్యంబులొసంగి మంత్రపుష్పంబులు సమర్పించి తమతమ

వేల్పులకు మ్రొక్కులిడి, శక్రా రాతులకు సాష్టాంగ ప్రణామంబులు సేయుచు శాక్తుల నన్ను తింపుచు తాళధ్వజునకు దండంబుఁ బెట్టుచు, వైది కాచారవిరహితుల వణింపుచుఁ బరమానందంబుఁ బొణితలంబులఁ బొనపాత్రంబులుబూని యెడనెడ గోస్త నీఫలంబులుపయోగింపుచు నపకిమితంబుగా నాసవంబుగ్రోలి తదున్న తత తత్తల్లి వెన్నెలతేనిఁగన్నుగీటుచు వేమారు నడ్డంబుగాదాటుచువిపంచికలసుస్వరంబుగామీటుచు వెలవెలంబోకపండ్లుగీటుచు సితాసితో! త్వలకల్పిత తల్పంబులని పొడనీడలందనరు గోస్త నీకాయమాన ప్రదేశంబులంబొరలిపొరలి లేచు నవనరంబునఁ గచగ్రహణంబు సేయు కామినులకుచగ్రహణంబు సేసి లికుచంబుల బృన్దనియుబ్బుచు ఫలదనివారిం చువారి కుసుమదామంబులరుప్పుచు, వికృతంబుగానాడుచు, విచ్ఛలవిడింబాడుచు, వెరపించినవారి వేడుకొనుచు ప్రీడావిరహితులం గూడుచు వివృద్ధర్హితంబులగు మాటలాడుచు వివిధప్రకారంబుల శరీరంబు లెఱుంగక విహరింపుచుండ రథాంగవిహంగాంగనలు విరహ వేదనావిహ్వలాంతఃకరణలై విపులపులిన్ప్రదేశంబులం బొరలిపొరలి సమీపసంచరచక్రవాకంబులంజూడక జలంబులలోనికరిగి జలప్రతిబింబితనిజాకృతులు పరాకృతులవైఖరింగనుపట్టఁ గనుగొని కాలక్షేపము సేయుచుండ మకరందపానపారవశ్యంబున మార్తాండమండలంబు గ్రుంకునమయంబున మరలకమంజులకంజంబులంజిక్కిన చంచరీకంబులహీనస్వరంబులు సమీపంబులందిరుగు చక్రవాకులవిరహవ్యధఁజూచి సహింపఁజాలక పత్తినులు సేయు హరి స్తరణలోయవంబరగుచుండ మాక్తికకలాపంబులు మణుంగుజీరెలు మల్లికాకుసుమమాలికలు మలయజజంబాలం బభిసారికా సమూహం బభిలషింపుచుండ ఛండాంశుకిరణసముదయ సంతప్తకోరకోత్కర ట్టమావసాన సందర్శనవాంఛానిరీక్షదంబు దేవతావికసిత విలొకనంబులవిధంబునవెలుంగు వినీలోత్పలంబులవెడలు సమృదాశ్రు బిందుసందో

హంబులోయన మకరంబుబిందువులుజారుచుండ జలజలనెలరాలు
గరంగుచుండ మంత్రించినమాడ్కి మహీధరకంధరంబుల నంధకా
రంబులు కృశీభూతంబులై వసియింపుచుండ సమయభగీరథుండు
జీవంజీవపితృప్రీత్యర్థంబు జేసికొనిమహీతలంబున కపరిమితంబులు
గాఁదెచ్చిన మందాకినీప్రవాహంబులోయనఁ జకోరార్భకావనా
రంబు శరదాయనంబునఁ జంద్రబింబంబను కామధేనువుగనుపట్ట
కమలభవాండభాండంబునిండ నిశావధూటి పితికినదుగంబులోయ
నఁ బ్రపంచంబంధకారమగ్నంబుగాకుండ నాస్థాదకరుండైయవ
తరించినవిధుని యశస్వరూపంబులోయన యామవతీ హరిణాంక
పరిణయోత్సవంబున హరిద్రమణీమణులెడ తెగక దట్టంబుగాజల్లు
లాడిన పటవాసపటంబులోయన మందారమాఘవరమతంగజ మ
ల్లి కామహారజితగర్భమానినీ మలయజమాధవాగ్రజ మందాకినీమ
హేశ్వరాచల మహాదేవమరాళమహానీయ విశడంబులై సమున్నత
చంద్రకాంత సౌధోపరిభాగంబుల కొందఱుమందయానలమందా
నందంబున డెందంబులుగరంగఁ బ్రియతములంగూడి పెక్కుచం
దంబులంగ్రీడింపుచుండఁ బండువెన్నెలలెల్లదెసలం బిందారబోసి
నతెరంగున నిండుకొనియుండెనయ్యెడ.

3౧॥

శా. ఆనీహారమయూఖదీధితులుప-ద్ధాక్షీవతంసంబునె।

మేనంజారుత రానిలాధ్వసరణిక్-మీనాంకమందాస్త్రరే।

ఖానైపుణ్యముఁబూనిసోకఁగదొణం-గన్ మానసాబంబునన్।

దానన్ లేకపరిత్యజించెపటుడై-ర్యంబెల్లనొక్కుమ్మడిన్॥ 3౨॥

ఉ. చిత్తజుఁడిక్షుకార్తుకము-చెచ్చెరకేలనమర్చిదిక్కులన్।

మత్తమధువ్రతప్రకర-మార్విరవంబుచెలంగఁజంద్రికో।

ద్వృత్తికిఁదోడుగాఁబటుగ-తిన్సుమబాణమువేయుచుండగా।

నత్తటిబిత్తరుల్బిసరు-హాననఁగన్గొనితత్తరిల్లుచున్॥

33॥

వ. అంత.

3౪॥

సీ. ముత్తియంబులుగోళ్ళ-నత్తించెనొక్కతె,
 చిగురాకుపదమునఁ-జేర్చెనొక్కతె;
 కదళులూరువులచెం-గటనిల్పెనొక్కతె,
 బిసములుభుజములఁ-బెనచెనొక్కతె।
 కరతలంబులహల్ల-కములుంచెనొక్కతె,
 కుచములగుచ్చముల్-గూర్చెనొక్కతె।
 నూగారుపైనాచు-నూల్గాల్పెనొక్కతె,
 చక్కరపొడిమోవి-జల్లెనొక్కతె।

గీ. చెక్కులనుకప్పరపునీరు-జలికెనొక్కతె।
 కన్నుగవనల్లకల్వల-గప్పెనొక్కతె।
 పద్మాస్యంబుచెంతను-బట్టెనొక్కతె।
 చందనంబందముగమైన-లందెనొక్కతె॥

౩౫॥

శా. పన్నీరొక్కతెపైపయిన్ జలికిని-బృంగిన్ తాంగుల్ సము।
 ద్యన్నై పుణ్యముశోభిలన్ శిశిరకృ-త్యంబుల్ దగంజేయగాఁ।
 గన్నీరొక్కవధూటిపయ్యెదనువే-డ్కన్ గేలగీలించియ।
 చ్చన్నప్రాధిమనొత్తగాచెలియకిం-చత్ఫుల్లనేతాబ్జయై॥

౩౬॥

క. ఆనారీరత్నంబుప।
 ధానముపైయపుడుహస్త-తలమూనుచులే।
 గానించుకకాటిల్యం।
 బానగసజ్జన్నివిష్ట-యైబలుచింతన్॥

౩౭॥

ఉ. అంగనలోర్చితేనెలవ-రాబ్జమునందనజేర్చగందరే।
 ఖంగరమందుపైటపయి-కంకణదీప్తిదగంబ్రకొప్పము।
 త్సంగమునందుబాదుకొన-చారుభుజాగ్రమునందుముద్రికా।
 భంగరుచుల్ వెలుంగకర-భంబునముత్తెపునత్తువేలగఁన్॥

౩౮॥

క. ఈసరణితేచితామెద।
 త్రాసకరకరాకరునిసు-ధాకరునిమనో।

భూసఖునిజాలపదతి।

యాసుందరిజూచీకుపిత-యైయిట్లనియెన్ ॥

౩౯॥

సీ. వనములోసతతంబు-వాసంబుజేయుత,

ములసిరుల్ గొన్నదు-ర్బుద్ధివీవె।

నిందకునొడిగట్టి-నిర్భయంబునగురు,

రమణిచేకొన్నదు-త్నయుడవీవె।

విబుధసేవితుడైన-విశ్వేశ్వరునిమస్త,

కంబుద్రొక్కినదురా-గ్రహుడవీవె।

దిగమొకరీతియ-స్వనబుచ్చుచక్రిద్వి,

జతతినణచెడు-దుర్జనుడవీవె।

గీ. వసుధరాజపటంబుడై-వజ్రులిచ్చు।

కమునకకూర్చుడందురు-గాడనీకు।

గలదెయకూర్చవృత్తినీ-చెలిమికతన।

శశిజగద్వంద్యుడెకూర్చ-సంజ్ఞదనరె॥

౪౦॥

ఉ. గాసిలిభార్గవీశుడలు-కన్దనలోపలనుండనీకను।

ద్వాసనజేయుటన్నినుప-దంపడిహాళినికాలకంఠుడు।

లాసముతోవహించుటత-లంచగజేరొకరీతిదోచెనీ।

శ్రీనహజాఖ్యకర్థమువ-చింపగనేమిటికోనిశాకరా॥

౪౧॥

చ. గరళముతోజనించిశిత-కంఠునిమఃళివసించిచక్రవి।

స్ఫురణమణంచిపద్మినుల-సాంపుహరించిగురుప్రయారత।

స్కరతవహించిపాంధులదె-సన్ గలహించిజరించునీకును।

ర్వరగలదేగడింపద్విజ-రాజతరాజితయామినీచరా॥

౪౨॥

ఉ. నీకళమాళిశంకరుడు-నిల్పుటనేలయకాదియయ్యెల।

క్షీకమనుండునీవెడవ-సింఘటనేనరసింహుడయ్యెర।

త్నాకరనీవునందనుఁడ-వౌట నెదావిషశాయుయ్యొనా।
భీకవిరోధిపాంధులఁజ-లిరింగఁజేయుటనీకువింతయే॥

౪౩॥

నీ. జగతిలో సర్వభ-క్షకతయపూజ్యత,
కర్ణభీకరఛండి-కాసమాఖ్య।
విఘ్నకారిత్యంబు-విషపూరితానన,
భీకరత్వముసదా-నేకముఖత।
కువలయద్వేషంబు-కూరహాలాహలా,
హారతచటులదు-ర్గాభిధాన।
మంతకత్వమువిము-ఖాభ్యాసమున్నతి,
పూతనాప్రాణవి-ఘాత్యకత్వ।

గీ. మంగహీనతఁగూగజఘ-న్యతతిలాన్ని।
తాంబురతిగల్గిపావకా-ద్యమరులెల్ల।
త్వత్ప్రకుటీలకశానుభ-వమునగాదె।
మహినినిందితులైరితా-మరసవైరి॥

౪౪॥

ఉ. చారుతరాకృతిన్ జెలగు-చల్లనిరజితుఁడంచులోకులిం।
పారుచుగన్గొనంగువల-యప్రియవృత్తిమహిన్ వహించిబృం।
దారకసన్నతోన్నతవ-దాన్యుఁడవైదనరారునీవుని।
ష్కారణమేలపాంధులదె-సన్ గలహించెదవోకశానిధీ॥

౪౫॥

క. తనకన్నతోడబుట్టని।
తనకన్ననితనమదికిని-తనయుఁడననినున్ ।
దనపదమునహరినిలిపిన।

తనుమధ్యలనేచనీకు-దగు నెమ్మగాంకా॥

౪౬॥

చ. అనుమతిసాధుచక్రహృద-యప్రియకారులయందుపాంధబృం।
దనుతచరిత్రులందువని-తాజనతావనతత్పరాళియం।
దనిమిషకోటికంచుబుధు-లందురురాజటవంచుచంద్రనీ।
వనుమతిమించినందివిజు-లందరునిన్నుకృషింపఁజేయరే

౪౭॥

శా. అన్నంబైయవతంపమైజగిలగా-దైచక్రమైకాయమై।
 కన్నై పన్నగభూషుగొల్పుచువళ-క్షుస్థుర్నితోనం దెమి।
 స్నాన్నత్యంబుననీకళాలలితుగే-యంచుంజనుల్ వేడ్కని।
 స్నెన్నస్వన్నియకెక్కిచంద్రదగునే-యేచంజకోరాక్షులన్ ॥౪౮॥

క. జాలిక నెలనీరీతిను।
 పాలంభించు నెడపంచ-బాణుఁ డెదుట కెం।
 గేలవిలుబూనినిలచిన।
 పోలిక దోచిననుకోప-ముననిట్లనియెన్ ॥

౪౯
॥

ఉ. కొంకక నాదిభిక్షుఁబ్రతి-కూలచరిత్రునధిజ్యచాపమే।
 యుంకువగాఁగఁజేసియత-నూన్నతిఁగోరుచుసర్యమంగళా।
 లంకృతమూర్తిఁజేసినవ-లక్షయశోనిధివీవెనీవుమీ।
 నాంకవియోగినీతతిను-దగ్రతనేచెదవప్రమయ్యెడున్ ॥ ౫౦॥

చ. సురుచిరశౌర్యునిన్ గుహుని-సుందరమూర్తిజయంతుసద్గుణా।
 కరునలకూబరుంగనిజ-గంబునకాంకరశక్రకిన్నరే।
 శ్వరులెనభాగ్యులంచుముర-వైరిమదిన్వేతఁజెందువార్ధివై।
 ఖరివలరాజనీవునల-కై వడిపాంధులనేచజాగినన్ ॥ ౫౧॥

చ. అకుటిలచర్యయైనజుల-జాలయయుండఁగ నారభక్తపా।
 లకుఁడగువిష్ణుడుండఁగ వ-శక్షయశోనిధియైచెలంగుపా।
 లకడలియుండనీకుఁబది-లంబుగ నెక్కడిమేనమామపో।
 లికలభియించెఁబాంధులఁజ-లింపఁగఁజేసెదవిక్షుకార్తుకా॥ ౫౨॥

క. అలుకన్వియోగచక్రం।
 బులకరములచాచియేచఁ-బూనితిపహహా।
 వలరాజానీవలక।
 ల్వలరాజంగూడిచెడఁద-లంచితివిగదా॥

౫౩॥

మ. సకళంకుండగుసారసాళినిసము-త్సహంబునంగూర్చిజా!
తికిబాహ్యుండగుచైత్రునిబ్రబలమం-త్రిత్వంబునన్నిల్పికి!
లికిమిత్రంబగుగాలి నేలివనమా-లిక దేవికంకాశుమా!
లికపాలుండెగడకస్తరాపధికపా-ళింబాడియేయేచగక ॥ ౫౪॥

క. పండితులెల్లనునిన్నత!
నుండనినుతియింపవారి-నుడిచెడసుమకో!
దండాపాంథాంగనలను!
ఛండాలులగుణముబూని-చనునేయేచక ॥ ౫౫॥

చ. అలుగకుమాంతరంగికుండ-వంతియెకాదుమనోజనీపురా!
చిలుకహుమావజీరుండపు-చిల్కలకొల్కినినేనుపువ్వుదూ!
పులనొరవీపునేనుపువు-బోణినివీవళిరాద్దుణుండవే!
నళికచనీపుమీనలలి-తాంకుండవేనునుమీనలోచనక ॥ ౫౬॥

చ. తనయుడుశార్జికికమధుర-ధర్ముడుసాధుకళానిధిస్తుతుం!
డనిమిషలాంఛనుండుసర-సాళివిభూషితసద్గుణుండుశో!
భనచరితుండితండనిసు-పర్వులెనిన్నునుతింపమీనకే!
తనయతనుండవయ్యువని-తాతతినేచుటనీకుఁబాడియే ॥ ౫౭॥

క. రతిపతినీగతినాక్షితి!
పతిసుతబ్రతిమాలుచుండఁ-బాండ్యవసుమతీ!
పతిశేఖరోపవనపవ!
నతకుల్ తనతనువుసోకి-నంబెనుగినుకక ॥ ౫౮॥

క. మలయాచలనిలయానిల!
విలయాచలజాధినాథు-విభమునవిరహా!
జ్వలనాకులకలనాదల!
యెలనాగలమాటిమాటి-కేచందగునా ॥ ౫౯॥

మ. అరవిందానన లెల్లనీకుపగవా-రానిన్ను పద్దారిదా।
 పరమామాత్యపదంబునన్ని లిపెనా-పాధాంతకుండైశశం।
 బరవిద్యేషికినీవుకింకరుడవా-మందుడవైపాంధసుం।
 దరులకొ సీతలగంధవాహదగు నే-దండింపనీబోటికికొ॥ ౬౦॥

చ. ఘనులదొలంగ జేయవైప్ర-కంపమునందగ జేయవేమహా।
 ఘనతరులకొ సదాశుగత-గైకొనవేహుతభుక్తియుండవై।
 అనయనమూర్తిభాజివయి-రెండవభూతమవైప్రభంజనా।
 నినువినుతించినకొ విరహి-ణీతతులకొ గరుణింపనేర్తువే॥ ౬౧॥

క. అలుక నై మైరనీగతి।
 చులకం గానాడిచెవులు-సోకకలకం।
 బులుకంజాన్తినపెంపుడు।
 చిలుకంగనుగొనిలతాంగి-చిడుముడిపడుచుకొ॥ ౬౨॥

క. సకమారాబజులైయో।
 పకమానుపరాకమాన-పికమాస్తరప్రభా।
 టకమాపధికస్త్రీవం।
 చకమాసురసాలఘనచ-షకమాశుకమా॥ ౬౩॥

మ. అనిమారాబజుసమీరకీరములప-ద్వాక్షీవతంసంబుగ్ర।
 కుక్కుననిందించిసుభాషిణిన్ బిలిచికా-కుస్థాన్వయాంభోధిపూ।
 ర్ణనిశాధీశునిచెంతకేగిమృదువా-గ్నై పుణ్యమేపారయ-
 తనిసంకల్పమెరింగిరమ్మనుచుకం-దర్పార్తయైబల్కినన్॥ ౬౪॥

చ. పాలతుకయా జయకాదలను-బూనువిధంబునచేతులెత్తివే।
 ల్పలకనురక్తిమొక్కిపువు-బోణిజనెందనతోటిచేడియల్।
 లలనకుమన్తధవ్యధదో-లంగదిలీపునిచిత్తవృత్తికిం।
 దలఁపుజనింపఁజేసిశుభ-వార్తలుదెమ్మనిఁదెల్పచుండఁగకొ॥ ౬౫॥

క. ఆతరువాతలతాంగులు।
 భూతలపరితనయకులును-బుచ్చుటకైవా।

కృతురితమలోపలతమ!

రీ తెఱఁగునఁబలుకఁజొచ్చి-రింతివివంగఁ

౩౬॥

సీ. భామపైసృపునకుఁ-ప్రేమబుట్టించునే,

ర్పరిసుభాషిణియంచు-బలికెనొకతె!

ప్రేమకవ్వరినేర్పు-లేమిసర్తసఖుండె,

ప్రథమకారణమని-పలికెనొకతె!

పరులఁజెప్పఁగ నేల-తరుణీమణివిలాస

ముతెమూలమంచును-బలికెనొకతె!

మనసిజుండనురాగ-జనకుఁడెవ్వరికిని,

బహుభాషలేలని-పలికెనొకతె!

గీ. పతిదిలీపుఁడెయిమాన-వతికటంచుఁ

బద్ధజుఁడువ్రాసిగాడని-బలికెనొకతె!

తడవులేదింతలోనయీ-తన్నికెలమి!

పరిణయంబొనటంచును-బలికెనొకతె॥

౩౭॥

కా. శ్రీదామోదరపాణిపీడనకథో-త్రేకంబులామీఁదటఁ

వేదాస్యాగసుతావివాహవిలస-ద్వృత్తాంతమామీఁదటఁ

వైదర్భీనలభూమిభృత్పరిణయ-వ్యాపారముల్ దెల్పుచుకొ

మోదంబందఁగఁజేయుచుండిరతివల్-ముగ్ధాశిరోగత్నము॥

క. నెలపూర్వస్థితలప్పుడు!

దలచకచపలాత్తుఁడగుచు-దానుపరాశన్!

మెలఁగెవసుసందారలు!

దొలఁగుచునుండంగుముద్వ-తులుజెతనెండఁ

౩౮॥

చ విరహిణులెల్లమొక్కనర-విందములెన్నికకెక్కకైరవో!

తక్రములఁదేంట్లుజిక్కవిశ-దచ్చవిదీనతనొక్కతారకా!

స్ఫురణమువెనకదొక్కనిశ-పోడిమిస్సక్కరతాంతతాంతసుం!

దరులుసుషుప్తిజొక్కకలి-తంబుగవేగురుజుక్కరాజిలె॥ ౨౦॥

ॐ नमो

దిలీపచరితము.

2011

291

234

2811

22811

తర్కకాప్రబల్య-వారకంబు।

రాజితాండజరవా-కాంతదిగంతంబు,
నిఖిలాభిసారికా-నిందితంబు!

గీ. పుణ్యపురుష సమూహప్రస-బోధకంబు!
జారచోరసముత్సవో-చ్ఛాటకంబు!
ముదితముగాంగ నామనోం-భోరుహంబు!
దగ్ధబ్రహ్మతంబువిద్యత్క-దంబమలర॥

౭౬॥

చ. ద్యుమణిజెలంగతమ్మిపద-తుల్ దొలఁగింపుముశీతరుగ్గో!
కములనివిన్న వింపనను-కంపమదీజనియింపఁదెంపునన్!
సమయభిషగ్వరుండుదయ-శైలఖరట్టముపైఁబురందరా!
ద్యుమరులు మెచ్చనిల్పినమ-హతరుణార్కపుమాత్రయోయనన్॥

క. జలజాప్తుండప్పడుత!

మ్ములుహితచక్రములులోక-ములులోకులుని!
శ్చలతముదమందఁబ్రాజ్ఞుఖి!
విలసత్సందూరచిత్ర-వృత్తివహించెన్॥

౭౭॥

మ. అవయేభానుమతీభవాద్రిపవయే-హర్యబ్జజాగ్రత్తనే!
రవయేపావనమూర్తయేద్యుమణియే-భ్రాజిష్ణువేబంధుర!
చ్ఛవియేధ్వాంతభిదేనమాయనియభి-జ్ఞశ్రేణిమౌక్తికంగఁబ్రా!
గవిపక్వాంబుజనీతపఃఫలముప-ద్భాతుండుభాసిల్లంగన్॥

౭౮॥

క. అకలంకాదయనీప్తి!

ప్రకటీభూతోజ్వలాను-రాగురవిన్తా!
ధుకరీక్షణములకమలిని!

వికసితకమలాస్యయగుచు-వీక్షించెదమిన్॥

౭౯॥

ఉ. తాపకబింబధాముడగు-తైత్యహరుండనయంబుహాటక!
గ్రావముచుట్టునందిరుగఁ-గాఁజపలాత్తయటంచనస్తద!
బ్రావసధింసిరిన్ విబుధు-లందరుచిత్రమటంచుఘోళికే!
భీవిధినాడిరంబుజను-లేయననొప్పెమధుప్రతార్భటుల్॥

౮౦॥

- గీ. చెలులుబ్రతిమాలనవ్వేళ-జలజనయన।
కాల్యకరణీయములుకృత-గతినిఁదీర్చి।
కమలబాంధవవంశ్యుని-కడకుఁజనిన।
యింతిరాదయెమిగులప్రపా-ద్దైక్కననుచు॥ ౮౨॥
- ఉ. కూహకమంత్రిభూపతిప-మున్న తినింబలెజ్జాడఁజూడసం।
దేహగుణంబునిశ్చయమ-నీషగలంపవధూటిచేటికా।
వ్యూహముదానునుంబెదురు-చుండుసుభాషిణిజేరవచ్చెను।
తృహముతోఁఫలించెనుసు-దక్షిణకోర్కెలటంచుఁబల్కుచు॥ ౮౩॥
- మ. తమకుంగర్నరసాయనంబులగుత-ద్వాక్యంబులాలింపుచు॥
రమణీరత్నములానుభాషిణిపరీ-రంభంబుగావించిమో।
దమునంజెందుచుఁదత్సరోజముఖితో-ధాతీశకన్యాసమీ।
పమునకొమ్మెల్లెనన్నివిష్టులయిసం-భాషించిరితైఖరి॥ ౮౪॥
- మ. తరుణీనీవెటులట్టులేగితివిత-ద్దౌవారికుల్నిన్నుజే।
కరణికాలోనికినేగనిచ్చిరిమహీ-కాంతుండునిన్నంగనా।
విరహోద్వృత్తులుమున్నగానడిగనో-వేవేగనీవీసఖీ।
విరహోద్వృత్తులువిన్నవించితివొప్ప-ధ్వజానికిస్తుందుగ॥ ౮౫॥
- క. ననఁటివాఁడుసమత॥
వనరుచాబాంధవకులోద్భ-వప్రగామణిని॥
వనజాక్షిమగధన్యపక॥
న్యసుజూచినజూపుజూచె-నాయనిపలుకు॥ ౮౬॥
- క. ప్రీడాంకృతనయనా।
ప్రేడితచాంచల్యయంతసి-రీక్షణయైయా।
ప్రీడావతివిసమోదము।
తోడసుభాషిణిలలనల-తోనిట్లనియె॥ ౮౭॥
- గీ. జలరుహాననయాజ్ఞయా-దలవహించి।
కరములనుశీతరశ్మిమా-గ్గంబుజూప।

మానినీమణులారయు-ప్రత్యక్షపాస।

హామనైశ్యపుసన్నిధి-కరుగువేళ॥

౫౫॥

ఉ. కూరిమినెచ్చెలిన్నగధు-కూతురికేననుచున్వచింపదౌ।

వారికులేగనిచ్చిరిన-పంశ్యునిచెంతకుమాగధీసఖుల్।

గారునిరుద్ధలంచుమొద-లన్బ్రతిదెల్పఁగఁబోలుగానిచో।

ద్వారనియుక్తలెందుపెర-వారినిలోనికినేగనిత్తురే॥

౫౬॥

సీ చిత్రార్పితాంగనా-శ్రితశేత్రములవానిఁ,

జంచరీకృతమాన-నంబువాని।

జనితనానావిధ-సంకల్పములవాని,

జాగరారుణకటా-క్షములవాని।

సుమకార్తుకాశుగ-క్షుభితాంగములవానిఁ,

ద్యుకేతరప్రప-ర్తనమువానిఁ।

బ్రబలనిశ్వాసప్ర-భంజనములవాని,

విస్తృతధీరతా-వృత్తివానిఁ।

గీ. జివురుపాన్పుననెమ్మేను-జేర్చువాని।

విరహతాపంబుసహియింప-వెఱచువాని।

నమ్మహిజానిఁగనిహృద-యంబుఁగోని।

సందియముమానిసంతోష-సరణిఁబూని॥

౫౭॥

గీ. నిమిషమాత్రంబునిలుచుండి-నెలఁతలార।

సమయమీక్షించితత్సమి-పమునకరిగి।

వినయమునచేతులెత్తివం-దనముజేసి।

విన్నవించితినీగతి-వీనులలర॥

౫౮॥

ఉ. మాగధినెచ్చెలిన్వృపకు-మారసుభాషిణియండ్రునన్ననీ।

వాగజరాజయాననయ-నాంబుజముల్వికసింపఁజేసివే।

వేగఁజూన్తరుండునన-వింటనుకంటనుమంటలొల్కఁగా।

రాగపయోధిఁద్రోచెజవ-రాలిమదాళిగుణంబమర్చుచున్॥ ౫౯॥

ఉ. ఆవిరిబోడిమన్తధశ-రాత్రిసహింపఁగ లేకనన్నుసం।
 భావనజేసినీకడకుఁ-బంపెదదీయమనోరథంబుధా।
 శ్రీవరనీసమక్షమునఁ-దెల్పుడునేయఁగ నేలజేగమే।
 నీవసురక్తితోడఁగరు-ణింపుకరగ్రహణోత్సవంబునన్॥ ౯౩॥

మ. అనుచున్విన్న పమాచరింపఁబరమా-హ్లాదంబునంజెందియా।
 జననాధాగ్రణిబాలికామణిమనో-జాతార్తికిన్మానసం।
 బునఁజింతింపుచుబాలికావిరహవి-స్ఫూర్తుల్దగంబెల్పినన్॥
 వినుచుందా నెఱిఁగించెనాత్మవిరహో-ద్వృత్తుల్సమాసీనుడై॥

ఉ. అంతటభౌనుబింబముద-యాచలకూటమలంకరింపభూ।
 కారతుఁడుకాల్యకృత్యములు-గ్రక్కుననంతకమున్నెదీర్చియే।
 కాంతమునందునర్తసచి-వాగ్రణికిన్సనువ్రేలుజూపియీ।
 యింతిసుదక్షిణానుచర-యేయనిబల్కిననాతఁడింపుగన్॥ ౯౪॥

చ. శుభమగుఁగాకనీకుపరి-శుద్ధచరిత్రయటంచుధారుణీ।
 విభునిమొగంబుగన్గొనిన-వెంటనెనీవటకేగిజీవస।
 న్నిభమతిరమ్మటంచుధర-ణీపతిలోచనసంజ్ఞదెల్పినన్॥
 రభసమునంజనెన్సచివ-రత్నమలంకృతరత్నభూషుడై॥ ౯౫॥

క. ఆతరువాతమహీతల।

నేతమదాస్యంబుజూచి-నీరజనయనా।

మీతరుణీమణిచేతో।

జాతౌరువ్యధలకెట్లు-పైరించెనొకొ॥

౯౬॥

క. గుణముశీలీముఖమేమా।

ర్గణమేవిల్లాశుగంబె-రథమశ్వంబుల్॥

గణుతింపఁపత్రములే।

యణుమధ్యలనేచుపెంత-యతనునకబలా॥

౯౭॥

క. నక్షత్రపకిరణములగ।

తక్షపనేరీతిమీను-దక్షణకునుకా।

లక్షేపంబయ్యెనుమగ.

ధక్షోణీనాథుడీవి-ధంబెలుగుగదా॥

౯౯॥

మ. అనుచున్నా విభుఁడానతిచ్చితదీ-యాలాపముల్ వీనులక.

వినితాదృగ్దనార్తయైనచెలికి-విశ్వంభరాధీశ్వరుం.

డనురక్తినినుగన్గొనెంబరిణయం-బానంచుకాంతాళిదె.

ల్పినతద్వాక్యమేదేవయాచువిరహ-బ్ధిదేల్చినబృలికక ॥౧౦౦౫॥

ఉ. రాజశిఖామణీనినుని-రంతరమత్యనురక్తిమానసాం.

భోజమునందునిల్పిపిక-ముల్ శుకముల్ గొలువంగవచ్చుచే.

తోజునిధాటికి న్వనక-వొక్కక కామినినిల్చెనులూక నే.

యాజికిసేనచెంతనని-తాంతకుఁడైననిజేశుడుండగక ॥ ౧౦౦౬॥

క. భాస్వత్ప్రతాపయుతుఁడువి.

వస్వతుగ్లదీపుఁడార్య-వర్ణితుఁడతిలే.

జస్విదిలీపుఁడటంచును.

భాస్వద్గతిమేమువిన్న-పము సేయంగక ॥

౧౦౦౭॥

క. నీవె యినుండవటంచును.

భావంబుననిన్నునిలిపి-పడఁతిమరచెజ్యో.

తాన్నివిరుభతవ్యధక.

ష్టావధిభూవరప్రతికి-యాచరణమగుక ॥

౧౦౦౮॥

గీ మనుజనాథసుధక్షణ-జననికేము.

విన్నవించితిమంగన-విరహావేద.

నావికారంబులాపద్ధ-నయనవలన.

వినఁగవచ్చునుమగధపు-ద్వీవిభుండు॥

౧౦౦౯॥

ఉ. కన్నియచిత్తమాతనువు-కన్న సుమిక్కిలికోమలంబుమా.

రోన్నతతాపమింకమది-నోర్వఁగలేదనినేర్పుమీఱనే.

విన్నపమాచరించుతరి-వేగమెతత్సఖుఁడెగుదెంచిభూ.

భృన్నతచర్యమికగును-రేపువివాహమటంచుఁబల్కినక ॥౧౦౧౦॥

క. మానవపతి నెమ్మదినా!

మానసమపుడప్పుడింతి-మానసముభవ!

స్తానసములచందంబున!

నానందాంబుధినినోల-లాడందొడఁగెన్॥

౧౦౬॥

గీ. మందహాసంబుమోమున-కందళింప!

నంతరంగంబుననుకోర్కు-లంకురింప!

లజ్జనయనాంబుజంబున-లంకరింప!

జనవిభుండిట్లనియెనర్థ-సఖునితోడ॥

౧౦౭॥

క. ఆమాగధుఁడేమనెనీ!

వేమనిపల్కితివిలగ్న-మెల్లియనుచుఁదా!

నేమాహూర్తికుఁడనియెను!

ధీమణిపరులెవ్వరిచటఁ-దెలియఁగఁజెపుమా॥

౧౦౮॥

క. ఈవిధముననుదిలీప!

త్వావల్లభునాత్మసఖి-ఖామణినడుఁగెన్!

జేవావీనులకుఁ స॥

భావనగావినుమటంచు-బలుకందొడఁగెన్॥

౧౦౯॥

క. భూలోకపాలభవదా!

జ్ఞాలంకృతమాళియైస్-మంచితసరణిన్!

మేలగునిమిత్తములునే!

నాలోకింపుచునువేడ్క-నరుగఁగనచటన్॥

౧౧౦॥

సీ. ఎలమికుంకుమముగో-డలఁబూయువారును,

వరుసచిత్తరువులు-వ్రాయువారు!

కస్తూరిచేవేది-కలనల్కువారును,

చెంగటఁబన్నీరు-జిలుకువారు!

తెలిముత్తియములముగ్ధులుబెట్టువారును,

గడిమివితానముల్-గట్టువారు!

ప్రీతి సౌధములలం-కృతి సేయువారును,
కాయమానంబులు-వేయువారు।

గీ. నేర్పుగాఁబూర్ణకుంభముల్-నిలుపువారు।
సభలరమ్యంబులగుపనుల్-సలుపువారు।
కోరకములుగ వాఁతులి-గూర్చువారు।
మార్గములతోరణంబుల-మగ్గువారు॥ ౧౧౧॥

సీ. పలుమారుసిత్పకా-రులఁబిచ్చువారుక,
శాదులఁజూచిచె-లంగువారు।
రూపజీవికల సే-ర్పుననవ్వువారుమా,
ర్దంగికులను వెంటఁ-దరుమువారు।
తూర్యాదివాద్యము-త్తులమెచ్చువారుసం,
దిరులనాస్తరణముల్-బరచువారు।
తరులచందంబునఁ-జరియించువారుభా,
షించఁదీరకకోప-గించువారు।

గీ. యత్నములనప్రయత్నులై-యలరువారు।
నగుచుమగధప్రధానుల-యంతరంగ।
ములుశరీరాన్వితంబులై-మెలఁగుచాయ।
పనులుపరిచారకులు వేడ్క-పడుచుఁజేయ॥ ౧౧౨॥

క. ఈరీతిఁ మగధునిపరి।
చారికలుజరింపుచుండ-సందిగ్ధగతిఁ।
హారమయమైనదత్సభ।
చేరంజనికారణంబు-చింతించునెడఁ॥ ౧౧౩॥

క. నినురమ్మనియనుమగధా।
వనినాధుఁడులోనికనుచు-వడికంచుకిన।
న్ననుమతిఁదోడ్కొనిచినెకాం।
చేసఁగుటితోన్నతవిచిత్ర-సౌధంబునకు॥ ౧౧౪॥

గీ. భర్తపాంచాలి కాపాణి-పల్లవాగ్రా
భాసమానప్రభాన్విత-పద్మరాగ।
పటలపరిహృతతిమిరప్ర-పంచమైనః
తత్సమున్నతకలితసౌ-ధంబులొన॥

౧౧౫॥

క. కనకమయొన్నతసింహా
ససమునతత్ప్రాంతఘటిత-చటులమణిరుచుల్
తనతేజఃపుంజముచెం।
తనురవినికటస్థదీప-తతిగతిఁబూనె॥

౧౧౬॥

చ. చెలఁగెనుసన్నివిష్టునివ-సింహునిఁగన్గొనితత్పదాంబుజం।
బులకనురక్తిఁజొక్కి-ముని-పుంగవునానతితత్సమీపమం।
దెలమినిజార్హాపీఠివసి-యించినయమ్మగఁదేంద్రుచెంతని।
శ్చలతవసించియున్ననమ-సంయమిగన్గొనిపల్కెనీగతి॥ ౧౧౭॥

సీ. మనుమంశ్యమాళియు-ష్టశ్చయత్నంబున,
నారామపాటిక-కరుఁగుటయును।
సకియలతోడనం-తకమున్నెమాగధి,
ప్రీతినచ్చోటఁజ-రించుటయును।
స్థరశరంబులుపర-స్థరదృగన్వితములై,
నరవరాంగనలమై-నాటుటయును।
విరహాబ్ధినిర్వరు-వెడలఁజాలకగత,
క్షుపకన్నమూయక-గడుపుటయును।

గీ. మానినీముఖవిదితకు-మారికామ।
నోరఘండగుమగధమ-హీరమణుఁడు।
ప్రేమతోనన్నమదినిస్త-రించునపుడె,
దివ్యదృష్టిబలంబున-జెలిసియటకు॥

౧౧౮॥

గీ. వచ్చిమగధవసుంధరా-వరునిసంశ।
యంబుబాపివివాహప్ర-యత్నములుర।

యంబునను జేయుఁడనియొంద-చాపులకును।
దెలిపిననతండుతండుమ-దీయులగుట॥

౧౧౯॥

౯. మాకుంబ్రయశిష్యుండౌ।
కాకున్లుఁడుభక్తుఁడీమ-గధన్యపుఁడితఁడా।
రాకొమరునకు న్వేగమె।
కూకుదుఁడొనింతకంటె-కుతుకముగలదే॥

౧౨౦॥

చ. చెలఁగుచునీపుమిన్యపుని-చెంతకు నేగిభవద్గురుండుని।
శ్చలమతియైనమాగధుని-సన్నిధి నెల్లిమృగాస్యలగ్నమే'।
వలనుగ నిర్ణయించెనువి-వాహముగ మునుదక్షిణాసము।
జ్వలగతిఁబుక్కుమంచుననె-వత్సలతననుజూచిభూపరా॥౧౨౧॥

గీ తానరుంధతితోడఁద-త్సమయమునకు।
వచ్చెదనటంతుమగధభూ-వరునితోడఁ।
బలికయంతర్హితుండయ్యె-భానుకులజ।
సంతసంబుననమ్మహీ-జానిదనర॥

౧౨౨॥

గీ. ఇవ్విధంబునఘనఁడైన-యవ్వసీష్ఠుఁ।
డమలవాక్యామృతంబున-నంతరంగ।
మలరజేసితిరోహితుం-డైనమగధ।
భూవరునితోడఁబలికితి-నీవిధమున॥

౧౨౩॥

క. కూకుదుఁడపీవువరుఁడై।
త్వృకుఁడరుంధతిసమీప-వర్తినితత్కాం।
తంకాంతుఁడయాజకుఁడిల।
నీకన్నియభాగ్యముల్ గ-ణింపఁగఁదరమే॥

౧౨౪॥

క. హరికసిరహరునకుమహిమ।
కరునకురోహిణినొసంగు-కంధిమహీభృ।
ద్వరదక్షులగతిరవికుల।
వరునకుఁగన్నియనొసంగి-వరలుముక్తిర్తి॥

౧౨౫॥

మ. అనుచుకొనేనువచింపభూమిధవుఁడా-హ్లాదంబునఁ జేందమి!
 జననాధాగ్రణిచెంతకుంజనివసి-ష్టప్రోక్తవైవాహికా!
 యశముల్ వేగమెనేర్పునం దెలుపుమి-యంచుకొవిడెంచిచ్చిపం!
 పిసమిచెంతకువచ్చి దెల్పితినిసా-మీసైన్యమేపారఁగన్ ॥ ౧౨౩ ॥

క. యెల్లివివాహమయోధ్యా!
 వల్లభునకటంచువేగ-వాహినికెల్లం!
 దెల్లంబుగఁజూటించెద!
 నల్లుఁడవౌదువిఁకిమాగ,-ధాఖ్యునకనఘా॥ ౧౨౪॥

క. అనినర్చసఖుఁడుబల్కిన!
 వినిధరణీనాయకుండు-వేడుకతోనా!
 తనిఁగనిచాటింపుమువా!
 హినికనుచుంబంపిపలికె-నిట్లనినాతో॥ ౧౨౫॥

క. అనురక్తయైనమీజ!
 వ్వనివృత్తాంతంబునెల్ల-వడిఁదెల్పఁగఁబో!
 మ్మనికడువేడుకతోడన్!
 వనరుహదళనయనలార-వచ్చితినిటకున్ ॥ ౧౨౬॥

శా. ఆరాజేంద్రునివాగ్విచక్షణతవి-ద్యాప్రపాధిమంబంచితా!
 చారస్ఫూర్తిపరేంగితజ్ఞతకృపా-శాలిత్వముతక్రృష్టదో!
 స్సారంబౌర్యనుతప్రవీణతవిలా-సప్రాభవంబున్నతో!
 చారత్వంబుగణింపఁగాఁగలరెయ్యే-ధాత్రీకునందుర్వరన్ ॥ ౧౨౭॥

గీ. వినుతగుణశాలివిద్యక-బ్బివవిధమునఁ!
 దోడవుంకుమంచితనంబు-దొరికినట్లు!
 భాగ్యవశమునఁగలిగెను-యోగ్యమైన!
 రమణుఁడీపంకజాస్యకు-రమణులార॥ ౧౨౮॥

గీ. యీపఘామణియాధరి-త్రీవిభుండు!
 పరిణయానంతరంబునఁ-బరిహసింపఁ!

గలరుశాశ్వత సౌభాగ్య-గతులభార।

తీవిధులమావిధులరోహి-ణీవిధులను॥

౧౩౨॥

క. అనుచునుభాషిణిదెలిపిన।

వినిముదమునమగధసుతను-వినుతాంబరచం।

దనసుమభూషాదులమా।

నినులునగుచుఁబెండ్లికూతు-నింజేసిరొగిన్॥

౧౩౩॥

క. ఆవైఖరిఁగనిమగధ।

త్వావల్లభురమణిమోద-మగ్నమనోరా।

జీవయయియప్రమత్తత।

వైవాహికయత్నములఁబ్రవర్తించెఁదగన్॥

౧౩౪॥

ఉ. సేనలకెల్లనర్హసఖ-శేఖరుఁడాగతిచాటఁబంచయ।

వ్వానవనాధుఁడుండుమణి-మందిరబృందమమందవైఖరిం।

బూనిరయంబునంజతుర-బుద్ధినలంకృతిసేయుఁడంచుఁదా।

నానతియిచ్చెఁదత్తుదుచి-తానుచరాశులకెల్లనేర్పునన్॥ ౧౩౫॥

ఉ. కుంకుమబూయుమకరుచిర-కోరకపజ్జ్వలముగ్గుఁబెట్టుచుం।

బంకరుహంబులకసరస-పదతితోరణముల్ఘటింపుచున్॥

రాంకవముల్విదర్చుచుఁగు-రంగమదాన్వితవారిజల్లుచుం।

గొంకకపైవితానములు-గూర్చుచుచిత్తరువుల్రచించుచున్॥

మ. మణిదీపంబులుకాయమానములనై-ర్మల్యప్రభన్వేలతో।

రేణపార్శ్వంబులవారిపూరయ్యుతపూ-ర్ణస్వర్ణకుంభావళుల్।

గణికానీకపయోధరాకృతులవే-డ్కంబూనవారాన్యపా।

గ్రణివతికంచుగృహంగణంబులుపరి-ష్కారంబుగావింపఁగన్॥

సీ. బాలికావీక్షణ-మాలికాచ్ఛబిబూని,

పుల్లబజ్జతోరణ-స్ఫురణఁజూచి।

మాగధివక్షోజ-మంజులకృతినొప్ప,

పూర్ణకుంభంబుల-పాలుపుఁజూచి।

సుందరీచరణవి-స్ఫూర్తినిఁదనరారు,
 పద్మరాగప్రదీ-పములఁజూచి
 కామినీనఖపజ్జి-కైవడి-వెలయుమా,
 క్తిక్షలసద్రంగవ-ల్లికలఁజూచి

గీ. పంక జానననూగారు-పగిదిఁదనరు।

సలలితగురుధూపరే ఖలనుజూచి

॥

జనవరుఁడుసంతసిలనర్త-సచివుఁడిట్లు!

గృహమలర.వేడక-తోనలం-కృతులఁజేయ॥

౧౩౮

సీ. సలలితవిదుమ-స్తంభాభిరామయై,

పద్మరాగోజ్వల-ప్రాంతయగుచు।

మరకత సౌపాన-మండపాకారయై,

గోమేధి కాంచిత-కోణయగుచు।

మహితవజ్రచ్ఛన్న-మధ్యప్రదేశయై,

శక్రనీలాన్విత-శరణయగుచు।

స్ఫురదంతరంతర-పుణ్యమంగళతూర్య,

నాదమ్ములందుమం-దగతిజెలఁగఁ

గీ. బరగుసౌధాంతరస్థశో-భనపు వేది।

కనువరాశోహలత్యంత-కౌతుకమున।

మంగళారతులూసఁగిస-మ్మాన్యలీల।

మజ్జనమొనర్చిరంతట-త్వాపతికిని॥

౧౩౯॥

క. అంతటరవిగుంకినభూ।

కాంతునకుఁగరప్రదీపి-కాశ్చతముదిత।

ధ్వాంతప్రయుక్తబాధా।

శాంతిప్రదమగుచుమిగుల-సంతసమొదవె॥

౧౪౦॥

సీ. భూవిబుధాశీర్వ-చోవిశేషార్చిటి,

పందిమాగధశుభ-వ్యాహృతియును।

మధురన్యత్యన్న టీ-మంజీరనినదంబు,
 లలనామణీమంగ శస్వరంబు।
 మార్దంగికోజ్వల-మర్దలా రావంబు,
 ఘనవైణిక విపంచి-కారవంబు।
 చతురవారాంగ నా-సంగతనాదంబు,
 సరసవాంసికవంశ-జస్వనంబు।

గీ శంఖపటహమృదంగని-స్సాణకాహ।
 శముఖశుభ వాద్యకోలాహ-లంబుమిగులఁ।
 దత్తరంబునసముదగ్ర-తంజెలింగ।
 నచటిజనులకునిమిషార్థ-మయ్యైరాత్రి॥

౧౮౧॥

గీ. కాల్యకరణీయములుదీర్చి-కలితపుష్ప।
 మాలికాగంధకాంచనాం-బరపరిష్కృ।
 తాంగుడైభూవిభుండల-రారె నెమ్మె।
 గంబుననువితగాఁబెండ్లి-కళజిగుర్ప॥

౧౮౨॥

ఉ. అంతటభానుదీప్తులుద-యాచలకూటమలంకరింపనీ।
 మంతవతీమణుల్ చతురి-మంగయి సేసినరత్న మండలా।
 క్రాంతసువర్ణఘాషణప-రంపర నెల్లనలంకరించెభూ।
 కాంతునిసుందరావయవ-కాంతులుచూడరు లెల్లమెచ్చఁగన్॥

ఆ. భక్ష్యభోజ్యలేహ్యా-పానీయచోష్యతాం।
 బూలగంధమాల్య-ముదితపౌరః।
 జానపదసమూహుడైన ర్తసఖుఁడుభూ।
 జానికడకువచ్చె-సంతసమున॥

౧౮౪॥

వ. ఆసమయంబున నిజకులకలశ పారావారపరిపూర్ణసుధాకరుండగు
 దిలీపవసుంధరావల్లభుని వివాహ సుముహూర్తమహోత్సవంబు
 రయంబున రాగోరుచందంబున వారిజబాంధవుండు వారుణీము
 ఖంబున కుంకుమబొట్టుచందంబున గనుపట్టు కులగురుండగు శక్తి

గురుంతు శక్తిసంపన్నులగు సంయములతో నరుంధతీసమేతుండై
 కల్యాణవస్తుసమూహంబులతో, గరుణాసమేతంబై చనుదెంచు
 మూర్తిమత్పరిపక్వ పురాణకృత పుణ్యఫలంబు పగిది నచ్చోటికే
 తెంచి సమర్చితుండగుచు మగధప్రధానప్రార్థితుండై భూసురాశీ
 ర్వాదంబులు పుణ్యాంగనాశోభననిదంబులు పంచమహావాద్య
 రవంబులేకీభూతంబులై మిన్నముట్టఁ బెండ్లికొమరునకు మంగళ
 స్నానంబులు జేయించి మలయజాద్యలంకృతులు నేయుమని
 నియోగించిన కొందఱుమందయానలమందానందసందోహ కందళి
 తాంతరంగులగుచుఁ జందనం బందంబుగా మేననలంది, కాలా
 గురుధూపమాలికా పరంపరాపరిమితవాసనావాసితాసిత కంచబం
 ధంబునకు సుమమాలిక లలంకరించి మకుటాది మణిమయాభరణ
 ములు తత్తదుచిత ప్రదేశంబులం గీలించి పరిణయోచితభర్తాంబర
 పరిష్కృతుంజేసి పల్లవిత పారిజాతంబుపగిది భాసమానుండగు
 పార్థివేంద్రుఁ డుదయాచలాగ్రంబున శత్రుత్రగణ పరివృతుండై
 భాసిల్లు రాకానిశాకరు చందంబున సచివపురోహిత బంధుసం
 ఘంబులు తత్తదుచితప్రదేశంబులం గీలించి పరివేష్టింప భద్రగజా
 హాణంబుసేసి రాజమూర్తంబున వెడలునెడ తత్కళానిధి సం
 దర్శనార్థంబు చనుదెంచిన చందంబున యామవతి యేతెంచినం
 బాడము తమిస్రం బణంగమిత్రకులోద్భవోద్వాహవీక్షణాపేక్షా
 సమాగత పావకానేక స్వరూపంబులొ యని చూపరులగ్గింప
 కర్పూర కరదీపికాసహస్రంబులు వెలుంగఁ, గాంచన కరకంకణ
 రుణతాగ్రప్రవర్ణమాన నటన్న టీపదపల్లవ బద్ధ మణిమంజీర శింజి
 తంబుల మున్నె నిండుకొనియుండిన బ్రహ్మాండంబు మహిషవిషా
 ణంబులు మగధ నగరీమందిర మంటప సౌధారామప్రదేశంబులం
 దనేక ప్రకారంబులం గనకలవంబులు కందూషింపుచున్న వని
 జానపదముగాంగన లబ్ధురంబుగాఁజూచుచుండ మొరయు బిరు

దుల భీషణారావంబుల బీటలువారంబొడమిన యావరణంబు బిం
దుసందోహంబులోయనం దనరారు తారకాసమాహములం జ
యింపంజను చందంబున రివ్వన తారాజువ్వలెగయ తదీయో
ద్ధత్యంబు సహింపఁజాలక నరేంద్రచంద్రుని సమీపంబునకు శర
ణార్థులైవచ్చుచున్న తత్తారకాసముదయంబులోయన సమున్నత
చంద్రకాంత సౌధోపరిభాగంబుల నచ్చరపువ్వుబోండ్ల తెరంగున
మెఱుంగుదీగలచందంబున కల్పవల్లికలపగిదిఁ గనుపట్టు కామినీ
మణులు కరాంబుజంబులంజల్లు ధవళాక్షతముక్తాఫలప్రసవంబులు
దనరారఁ గనుంగొని సంతసింపుచు శర్వశరీరంబునుంబోలె సర్వ
మంగళాలంకృతంబై, మానిహృదయంబునుంబోలె మాలిన్యరహి
తంబై, చైత్రధంబునుంబోలె త్రిరాజరక్షితంబై, మధునూదను
వక్షస్థలంబునుంబోలె మంగళదేవతాక్రాంతంబై, గగనమార్గం
బునుంబోలె కవిబుధసురుకళానిధి కమనీయంబై, చంద్రాభ్యుద
యంబునుంబోలె శ్యామాన్వితంబై, బ్రహ్మలోకంబునుంబోలె
మధురాజరమణీయంబై, సూరిసహస్రంబునుంబోలె సుదక్షిణాం
చితంబై, రత్నాకరంబునుంబోలె లక్ష్మీజనకంబై, సురనాదీప్రహ
హంబునుంబోలె సువర్ణపద్మరాగసుందరంబై, పుణ్యక్షేత్రంబు
నుంబోలె పురుషోత్తమభూషితంబై, యమ్యుతాతిశయంబయ్యు
ను నమందరాగ ధురంధరంబై, సర్వజ్ఞసన్నతంబయ్యును ప్ర
ద్యుమ్న భాసమానంబై, రాజమండలోజ్వలంబయ్యును రహిత
కళంకంబై, భర్తృపంజరబద్ధకీరశారికామంజులనినాదమందీకృత
పరిచారికాసల్లాపంబును, కర్పూరకరదీపికా పరంపరాపరిహృత
తిమిర ప్రపంచంబును, గవాక్షమార్గనిర్గత కాలాగురుధూపధూమ
మాలికా కాదంబినీ ముదితమందిర మయూరంబును, బాంధవాం
గనాపరివృత రత్నదీపికారారజ్యమాన చంద్రశాలా సముజ్వలం
బునునగుచు నేత్రోత్సవంబొనర్చు మగధునాయకు మందిరంబు

చెంతకుంజని సమున్నతాతీతయంబున సామజేంద్రంబుడిగ్గి కంచుకీ
కరాగ్ర విరాజమాన కనక నేత్రవిభ్రమణచాతురీ విరళీకృతసరణిం
దరణికరణిముడితబంధుచక్రంధై సముచితప్రకారంబున కక్ష్యం
తరంబులుగడచి వివాహ వేదికాసమీపంబునకరుగునెడ. ౧౪౫॥

ఉ. ఆనర నాథకన్యక కు-సంతకమున్నె తలంటిచంద్రబింబంబు
బాసనలీపదుష్టసఖి-లాశ్రయగర్భములైనచారుజాంబు
బూనదకుంభసంఘముల-పుష్కరముల్ మొరయంగమంగళంబు
స్నానమహోత్సవంబుతగు-జాడనొనర్చిరి వేడగ్గమీఱంగళంబు॥
చ. తనతనుదీధితుల్ తటిదు-దంచితవృత్తిఁజెలంగుచుండన
ర్తనరతిసద్భర్తానిక-రంబునకున్ జనియింపమేదిన్
ఘనతవహింపుచుంగుమల-గంధికుచంబుసయఃకణంబులన్
జెనుగుమణంగుడువ్వలువ-చేతడియొత్తిరికొందఱంగనల్ ॥ ౧౪౬॥

క. కాలాగరుధూపములను
పాత్రేయకరాస్యయొక తె-బాలామణికిన్
నీలాలకజాలార్ద్రతఁ
దూలింపుచుఁగొప్పఁబెట్టెఁ-దొయ్యలులెన్నన్ ॥ ౧౪౭॥

చ. అలరెసమగ్రరత్నఖచి-తాభరణంబులపువ్వుదండలన్
లలనలునేర్పుమీఱంగన-లంకృతిఁజేసినబాలనీలకుం
తలమునవగ్రహంబులను-తారకలంబయిదాల్చివచ్చునో
తొలకరిమబ్బటంచుఁబరి-తోషముతోగృహకేకులాడగన్ ౧౪౮॥

ఆ. రాజకంఠమిగుల-రాణింపనేరికిఁ
గూడదనెడురీతి-కొమ్మయొక తె
మృగమదమునదిలక-మొగిదిద్దసాంకుడౌ
విధునిననుసరించె-వెలఁదిమోము॥ ౧౪౯॥

శా. ఆకర్ణాంతములైనయావనితనే-త్రాంతంబులందీరుగా
రాకాచంద్రనిభాస్యవేటొకతెచ్చె-రన్వచ్చెవేడగ్గన్ శలా

కాకారాంజనరేఖలన్నియుపఁగానచ్చటవర్తించునా।
 శీకాక్షుల్ నుతిసేయఁగాదొణగిరా-వీలావతీచాతురిక॥ ౧౫౧॥

క. తాటంకాదిమణిమయః

హాటకకర్ణాభరణము-నబలకుఁజెవులక॥

నీటుగనలంకరించెవ।

ధూటీమణియొకతెసాటి-తొయ్యలులెన్నక॥ ౧౫౨॥

సీ. మకరికాపత్రకల్-మగువవేటొక్కతె,

వీలకపోలపాలికలవ్రాసెఁ

గుండుమాన్వితగంధ-పంకమొక్కలతాంగి,

కులుకుమిటారిగు-బృలనలందెఁ

గనకవర్ణములైన-కంచుకప్రముఖాంశు.

కములొక్కకైరవ-గంధిదొడఁగెఁ

దరుణాంబుజారుణ-చరణంబులకునువే,

టొకలతికాంగిల-త్తుకయొసంగె।

గీ. మణిమయాభిలమహితకం-కణములొకతె।

కాంచియొక్కతెకాంచునాం-గదములొకతె।

యూర్ధ్వలొక్కతెకటకంబు-లొకతెయొకతె।

హారములలంకరించిరా-యతివకపుడు॥ ౧౫౩॥

క. ముత్తియపునత్తుముక్కునఁ

దత్తరుణీమణికినొక్క-తన్వినిలిపెయా।

నత్తధరకాంతికెంపుల

నత్తుగతికెన్నెమ్మెగంబు-నందనరారెక॥ ౧౫౪॥

క. హల్లకపాణిజెలంగెస।

ముల్లసితాభరణరుచిస-మూహాన్వితయై।

పల్లవితకల్పవల్లుల।

నుల్లంఘనసేయజాలు-నొయ్యారముతో॥ ౧౫౫॥

క. కుందనపుటందియలమొర।

యందేవనముననుదెచ్చి-రంగనలంచల్।

మందాక్షముబూనఁగనర।

విందముఖిందద్వివాహ-వేదికకడకున్॥

౧౫౬॥

ఉ. దంతిముఖార్చనాదులుయ-ధావిధియాజ్ఞకయుక్తులౌచుఁద।

త్కాంతయుఁదద్ధరాధవుఁడు-గ్రక్కునఁజేసిచెలంగిరపుష్పీ।

మంతవతీమణుల్చతురి-మన్ధవళంబుపతింపజీరకా।

క్రకాంతగుడంబుఁగైకొవిఫ-రస్పరమాశులలంకరింపుచున్॥ ౧౫౭॥

క. ఊణీనాధుడుజెందెఁగృ।

పాణిన్ నాలంకృతాత్మ-పాణింబులిన్।

శ్రోణీపాణిగ్రహణా।

క్షీణానలనంబుతద్వ-సిష్టానుమతిన్॥

౧౫౮॥

ఉ. అంగుళులన్ స్పృశించిశుభ-మస్తుయటంచుదివుల్వచింపఁబు।

ణ్యాంగనలాత్తకంధరల-యందుఁదగల్చునొసంగవేడ్కతో।

మంగళనూత్రమామగధ-మానవనాధకుమారికాశిరో।

ధింగుతుకంబుతోవసుమ-తీపతిగట్టెనమంత్రకంబుగన్॥ ౧౫౯॥

చ. తలిరులగేరుహస్తములు-దంచితవైఖరిఁగూర్చిపార్శ్వభూ।

ములనుమెలంగుచిన్నతమ-ముద్దియలంగమనీయకక్షకాం।

తులఁగనకాభిషేకపరి-తోషితచిత్తలఁజేసిముత్తియం।

బులతలబ్రాలుబోసెఁబువు-బోజిన్యపాలునిమాళివేడుకన్॥ ౧౬౦॥

మ. లలితానందసముద్భవాశ్రుకణజా-లక్షిణితశ్యామక।

జలరేఖంబగులోచనాంబురుహపా-ర్శ్వద్వంద్వమవ్వేళక।

జలరేఖాన్వితమైనపోలికెసమం-చస్ఫూర్తిగావించుఘా।

మలతంగల్గినహేమనహ్నిచెలిప్రే-మందేల్చెలాజాంబులన్॥

ఉ. ఆగజగామినీనృపుల-కంగములంబులకన్ సువర్ణము।

ద్రాగతరత్నరంజితప-రస్పరరమ్యకనిష్ఠకాంగుళీ।

- యోగమునంజలిం చెప్పాద-యోద్ధతరాగర సప్రసక్తి వాం ।
 ఛాగుణబీజముల్ మొలవఁ-జాగెనటంచుఁ జెలుల్ హసింపఁగన్ ॥
- క. చేరువసభార్యుడైచే ।
 న్నారుగురుం జూచియుదిత-యైతారాకా ।
 రారుంధతినివసిష్టుల ।
 నారిగనుంగొనెదదాజ-నాధునితోడన్ ॥ ౧౬౩ ॥
- శా. ఈరీతిన్ సుముహూర్తకృత్యములుమా-నీంద్రోక్తమార్గంబునన్ ।
 ధీరోదాత్తుఁడుతద్దిలీళన్యపుఁడు-తేకంబునంజెందనా ।
 నారత్నంబులుభూనిలుంపులకుమం-దమ్నార్తితోదానచిం ।
 తారత్నంబగుమాగధుండొసఁగెనం-తర్వాణులగ్నింపఁగన్ ౧౬౪ ॥
- శా. స్థాలీపాకమహోత్సవంబుభయసం-ధ్యావర్తితౌపాసన ।
 వ్యాలొలత్వముధాగుణీసురసప-ర్యల్ వాద్యనాదంబుతాం ।
 బూలస్రక్పలగంధదానసరణుల్-ముఖ్యాంచితాన్నంబువే ।
 శ్యాలాస్యక్రియలొప్పెనందఱకును-త్సాహంబుబుట్టింపుచున్ ॥
- సీ. మాననియ్యోదక-స్నానమందఱకునం,
 దఱకు హేమాంబర-ధారణంబు ।
 ఘనసారమిళితచం-దనములందఱకునం,
 దఱకునుమణిమయా-భరణతతులు ।
 షడ్రసోపేతభో-జనములందఱకునం,
 దఱకేణమదవాస-నబవిడెములు ।
 సలలితపుష్పవ్య-జనములందఱకునం,
 దఱకుఁగ శ్యాణబం-ధురగృహములు ।
- గీ. కలితఫీణామృదుస్వనా-కర్ణనంబు ।
 లందఱకునందఱకున్యత్య-దంబుజాన ।
 నానిరీక్షణసుమహితా-నందమంద ।
 ఱకుఁదదుత్సవశుభవాస-రములఁగలిగె ॥ ౧౬౬ ॥

సీ. గంధతైలాన్విత-కరదీపికాతతుల్,

పటవాసవాసనా-పటలములును!

కాహళప్రముఖమం-గళవాద్యనినదముల్,

కర్పూరమలయజ-కర్దమములు!

మానితసరసాన్న-పానసౌఖ్యంబులు,

కల్పితనవపుష్ప-తల్పములును!

భూనాయకార్హతాం-బూలసౌరభ్యముల్,

సాంకవవనవాస-నాంకురములు!

గీ. పరిణయంబునకేతెంచు-ప్రజలకెల్లఁ

బారులకు నెల్లమగధభూ-పాలమాళి!

తివిరవైవాహికొత్సవదివసములను!

గలుగఁజేసినుబంధుసం-ఘమునుతింప॥

౧౬౭॥

గీ. బంధువులకాపులకువనీ-పకులకవని!

సురులకును నాకబలినాడు-సురుచిరముగ!

మగధభూజానిరాంకవ-మదగజాశ్వ!

మణిగణాదులొసఁగిబహు-మతియొనర్చి॥

౧౬౮॥

క. తనతల్లిదండ్రుమిధిలుం!

డనిధనదునిగెలచితెచ్చి-నట్టిమకుటమ!

ల్లునకిచ్చెమాగధుఁడుతన!

జనకునకుందజనకుఁడొ-సంగినరీతే॥

౧౬౯॥

మ తనముత్తాతసురాసురాహవమునక-దైతేయులంగీటణం!

చివ్విందారకులెల్లఁగన్గొనసునా-సీరుండుతద్ధారుణీం!

దుగ్ధకుంభ్రీతినొసంగినట్టిమణిసం-దోహన్పురత్తప్తకాం!

చనకేయూరయుగంబొసంగెమగధ-త్తానేతజామాతకు॥ ౧౭౦॥

ఆ. తనపితామహుండు-తపమాచరింపపి!

తామహుండువాంఛి-తంబుదీర్చి!

కరుణనోసఃగురత్న - కంకణములుమగః।

ధావనీంద్రుఃడోసఃగ-నల్లునకును॥

౧౭౧॥

చ. అనవరతంబు వేదవిది-తాధ్వరక ర్తవరంపరంబ్రవ।

ర్తనమొసరింపుచుండఁదన-తండ్రికిపీనులఁబూనుమంచుపా।

వనుఁడగుపావకుండుచెలు-వంబుగనిచ్చినకుండలంబుల।

ల్లునిచెవులన్దగ లెచ్చమది-లోమగఁధుండుముదంబుబూనుచున్ ౧౭౨॥

ఉ. అల్లుఁడటంచుమద్రమను-జాధిపమాళివివాహ వేశభూ।

వల్లభులెన్నఁగాఁదనకు-వావిరిఁగట్ను మొసంగినట్టిర।

తోల్లసితంబులైనకన-కోర్తికలంగుళులందగల్చిరం।

జిల్లఁగఁజేసినమ్మగఁధ-సింహుఁడుభానుకులాబ్ధిచంద్రునిన్ ॥ ౧౭౩॥

చ. తనసఖుఁడైనపాండ్యవసు-ధావరుఁడిచ్చినతారహారముల్।

వినరుగవైచెనూర్యకుల-జోత్తముకంధరమాగఁధుండుసో।

మునిహసియించుగొప్పవెలి-ముతైపుపేర్లుతనూజమెచ్చనే।

ర్పుననుపయోధిక్కుటభవి-రోధిమెడందగిలించువైఖరిన్ ॥ ౧౭౪॥

చ. భవుఁడుదయాళుఁడైతనత-పస్సముదగ్రతకాత్తమెచ్చిగో।

రవమలరంగనిచ్చినశ-రంబులుచాపముచంద్రహాసమా।

హవజయదోజ్వలాయుధము-లక్షయతూణములంగుళీత్రముల్।

కవచమొసంగమాగఁధుఁడు-గ్రుక్కుననల్లునకుల్లసిల్లుచున్ ॥ ౧౭౫॥

వ. అంత.

౧౭౬॥

క. తానమ్మగఁధదిలీపుల।

చేనర్చితుఁడగుచునవ్వ-సిమ్మండంత।

ర్థాశంబయ్యెనభార్యుం।

డైనాగరికవ్రజంబు-లబ్ధురమందన్ ॥

౧౭౭॥

క. అపరిమితజానేయము।

అపరిమితస్యందనంబు-అపరిమితానే।

- క పములపరిమిత భేనువు।
 లపరిమితోత్సుకతమగ ధుఁ-డల్లునకొ సఁగెన్॥ ౧౭౮॥
- క. అరణములుదిలీపునకీ।
 సరణిమగ ధుఁడొ సఁగ నర్త-సఖుఁడిట్లనియెన్।
 బరిణయమయ్యెనయోధ్యా।
 పురికేగన్వ లెదిలీప-భూపతికనమా॥ ౧౭౯॥
- క. సర నాధతిలక బంపుము।
 తరుణిమణితోదిలీప-ధరణీధవునిన్।
 సురుచిరవృత్తిసయోధ్యా।
 పురికనుచుంబలుకమగధ-భూపతిమదిలో॥ ౧౮౦॥
- ఉ. భానుకులాబిచంద్రునకుఁ-బట్టినొ సంగితిభర్తతోనయో।
 ధ్యానగర్జన వేళమగు-నాత్మజదీనికివంతయేలన।
 మ్మానసమందటంచుధృతి-మాగధుడాత్మవహింపుచుండన।
 జ్ఞానములొటనోవెడల-జాగతదక్షులనశ్రుచిందువుల్॥ ౧౮౧॥
- క. పరిసరవర్తికరాగ్ర।
 స్ఫురదమలినమృదుదుకూల-శుభ్రీకృతసుం।
 ధరపదనేందుండైకూ।
 తురిచెంతకునేగిముదము-తోనిట్లనియెన్॥ ౧౮౨॥
- గీ. వనితఫలియించెనీమనో-వాంఛితంబు।
 వరునితోడనుసాకేత-పురమునకును।
 జనగవలెననిమదిలోన-సంశయింప।
 కతివలకునెల్లపతియెని-యామకుండు॥ ౧౮౩॥
- గీ. పరిణయానంతరంబున-భర్తృగోత్ర।
 మిరవుగాఁబూనిజనకుమం-దిరముబంధు।
 మందిరంబులలోనొక-మందిరంబు।
 గాఁడలించుటకృత్యంబు-కాంతలకును॥ ౧౮౪॥

క. వతియేపర దైవత మని।

మతిలోనూహింపవలయు-మానవతిపతి।

వ్రతలకునిహపర సౌఖ్యో।

న్నతులశ్రమమునఫలించు-నాశీక ముఖీ॥

౧౮౫॥

మ. అనుచుంగొన్ని పతివ్రతానుగుణయో-గ్యాచారముల్ దెల్పిన।

మృనదాసీతతినిచ్చుమాగ ధుఁడుసా-మీచీన్య మేపార గాం।

చనచేలాదులరత్న భూషలసము-త్సాహాన్వితం జేసితా।

తనయంబం పెనుభర్తతోడతనయం-తర్వాణులగ్గింపగన్ ॥ ౧౮౬॥

క. మంగళతూర్యధ్వనులుచె।

లంగన్ నిజసైన్యకలక-లంబులునిఖిలా।

శాంగణములఁబర్వన్ స్వపు।

రింగనుగొనువేడగ-మదిగ-రిప్తతబూనెన్ ॥

౧౮౭॥

మ. చతురంగంబులతోచమాపతులుప్ర-స్తానార్హనిస్సాణభాం।

కృతికర్ణాక్షుతవృత్తిగైకొనిగ సా-కేతప్రయాణోత్సవా।

స్వితులైరంచుసఖుండుఁదెల్పనిజప-త్నీయుక్తుఁడౌమాగధ।

క్షీతినాధుండువసించుచోటికిసము-త్సేకంబుతో నేగుచున్ ॥

ఉ. మామకున త్తకుందమిన-మస్కృతిఁజేసితదాప్తపండిత।

స్తోమమలన్ నిధీశ్వరుల-తోతులదూగఁగఁజేసియాచక।

తామముహేమవృష్టిబెలు-చందొలఁగించుచునేగెదానచిం।

తామణితద్దిలీపుఁడుసు-దక్షిణతోడనయోధ్యబద్ధతేన్ ॥ ౧౮౮॥

క. చతురంగబలంబులతో।

నతులితగతనివ్విధమున-నఖిలజనుల్ స।

మృతమెచ్చదిలీపక్షితి।

పతిసిజపురమునకుజ నెస-భార్యుండగుచున్ ॥

౧౮౯॥

క. మంగళతూర్యధ్వనులుచె।

లంగఁగనిజాగమనమున-లంకృతయైశో।

- భంగనుపట్టునయోధ్యగః।
 నుంగొనినృపుఁడొసఁగెపురజ-నులకుముదమొగిన్ ॥ ౧౯౧॥
- ఉ. అంబరచుంబితాగ్రఘటి-తాంచిత కాంచనకుంభభాసమా।
 గాంబుజరాగసౌధచర-దబ్బముభీకరము క్తమా క్తికా।
 డంబరసేవితాత్తమకు-టస్థితరత్నరుచిప్రరోహుఁడై।
 శంబరవైరియావనద-శంబలెనాత్తపురింజెలంగఁగన్ ॥ ౧౯౨॥
- శా. పౌరుల్ బారులుఁగట్టి నేత్రములుసా-ఫల్యంబునంజెందశృం।
 గారాకారసమన్వితుండదవనీ-కాంతున్నిరీక్షించిత।
 చ్చారిత్రంబులు పెక్కుచందములవా-చాప్రాధివర్ణింపుచుం।
 జేగన్వచ్చిరివందిపుంగవులవా-చిత్రంబునంజెందఁగన్ ॥ ౧౯౩॥
- క. మించిపురీజనులిట్లే।
 తెంచిననిజగృహమునకుఁబృ-ధివిపతిజనియెన్।
 కంచుకికరాగ్రవిచల।
 త్కాంచనవేత్రప్రభాప్ర-కల్పితసరణిన్ ॥ ౧౯౪॥
- క. నీరాజనములుపుణ్యాం।
 భోరుహలోచనలొసంగ-భూవరుఁడునిజా।
 గారప్రవేశమప్పుడ।
 పాతోత్సవముననొనర్చె-భార్యాన్వితుఁడై ॥ ౧౯౫॥
- శా. ఈరీతింబురికేగిమాగధధరి-త్రీశావతంసార్పితో।
 దారస్యందనవాజివారణభటాం-తర్వాణివృద్ధాంగనా।
 వారస్త్రీపరిచారికాదులకుభా-వప్రీతిగాబంధురా।
 గారానోదకతల్పసౌఖ్యములుగ-ల్గంజేసిసంప్రీతుఁడై ॥ ౧౯౬॥
- క. కాలోచితకృత్యములున్పు।
 పాలుఁడుగావించిసరస-పద్మతిమణిభూ।
 సాలంకృతయైచనియెను।
 కేళీగృహమునకుఁగంట-కితగాత్రముతోన్ ॥ ౧౯౭॥

సీ. కాంచనపాంచాలి-కాకరాగస్థర,
 న్దాణిక్యనీపికా-మండితంబు।
 కస్తూరికాగరు-ఘనసారచందనా,
 సాంకవతాసనాసలలితంబు।
 జలరుహేందీవర-చంపకాశోకహ,
 ల్లకహృతతోరణా-లంకృతంబు।
 మానినీవిరచిత-మల్లికాశోకహ,
 క్తికరంగవల్లికా-దీపితంబు।

గీ. రత్నతాంబూలపేటికా-రంజితంబు।
 శాతకుంభకలాచికా-సంయుతంబు।
 సూనతల్పాదిసకలవ-స్తుప్తపూర్ణ।
 మయినకేళీగృహంబుభూ-జానిజూచి॥

౧౯౮॥

క. అనుమతిసంతోషింపుచు।
 జననాయకుడొక్కమహిత-జాంబూనదశ।
 య్యనుమేనుజేర్చిమదిలో।
 వనితారత్నంబురాక-వాంఛించునెడన్॥

౧౯౯॥

చ. చెలఁగిసుభాషిణీప్రముఖ-సింధురయానలు నేర్పమీఱఁగా।
 జెలువనలంకరించిన్యస-శేఖరుచెంతకుఁ దెచ్చినిల్పఁగా।
 నలిగుణమెక్కుబెట్టికుసు-మాస్తుఁడుముంచెనుగుంచితాంసుఁడై।
 వెలఁదినిభూవిభుంజెఱకు-వింటసుమాశుగవృష్టిలోపలన్॥ ౨౦౦॥

క. ఈగతిఁగేళీకమనీ।
 యాగారంబుననుజలరు-హక్షీనిలిపివే।
 వేగఁజెలువపయికరుగఁగ।
 మాగధిమందాక్షమగ్న-మానసయగుచున్॥

౨౦౧॥

క. తతముఖసితకరయైయు।
 న్నతకుచయుగమధ్యహార-నాయకమణిద।

ర్భితపతివిలాసయైరతి।

పతిమోహనవిద్యరీతి-భాసిల్లంగ౯॥

౨౦౨॥

ఉ గారుడరత్న సంఘటిత-కాంచనసంజరబద్ధశారికా।

కీరనినాదముల్ మకర-కేతనచాపసమన్వితః శిఖా।

ర్వీరవముల్ దిలీపవిభు-వీనులకప్పుడిరమ్మడుబులై।

తారసిలంగ సేదినము-దగ్రత బాలిక కేలుబట్టిన౯॥

౨౦౩॥

గీ॥ తనకరంబుకరంబున-మనుజవిభుఁడు।

బట్టుకొనియుండఁబల్లవ-పాణికపుడు।

లజ్జలజ్జింపగాతమా-లతికయందుఁ।

బొడమెఁబులుకాంకురములుసం-పూర్ణముగను॥

౨౦౪॥

ఉ॥ అంతట వేడ్క మీఱఁగన-కాంగినిశయ్యకు దార్చియామినీ।

కాంతుని గేరుబాలిక మొ-గంబుపయి౯ దనమోము జేర్చినే।

తొంతము లేట్టకేలకుఁబ్ర-చంబునచంబనమాచరించిభూ।

కాంతుఁడుమోవిపానకము-గైకొనఁజాలకబల్కెనీగతి౯॥ ౨౦౫॥

ఉ॥ ఆరసీపోల్కె భాసిలన-పాంగవిలొకనముల్ పితాశుగా।

సారములైదగంబొమలు-చాఫములట్లజెలంగజంఘలం।

భోరుహనేత్రితూణముల-బోలివెలుంగుపిరుందుచక్రమై।

మీరగనుత్సహింపనెల-మిన్ మదనాజికినబ్రమయ్యెడికొ॥ ౨౦౬॥

మా॥ అనుగాగాన్వితవీక్షణంబులుతుదం-గాకల్పముల్ గాఁగతి।

యనివాగ్ధోరణిమామకశ్రవణపే-యంబైప్రవర్తింపకా।

మినియుష్మన్తథురాధరాధరసుభో-స్తేషంబునంబంధురా।

తనుతాపంబణగించికొఁగిటసము-త్సాహంబునంజేర్పవే॥ ౨౦౭॥

శా॥ ఆకర్ణాంతములైననీనయనపు-ల్లాంభోరుహంబుల్ మదీ।

యాకారేందిరకు౯ గృహంబులుగనీ-వర్పించినంగాకనా।

శీకాక్షీమకరాంకచాపఘటితా-శిఖ్యలతాప్రేరితా।

స్తోకానేకశరాతివృష్టిజనితా-ర్తుల్పైపఁగావచ్చునే॥ ౨౦౮॥

ఆ తావకాంశుకంబు-త్రపజారవిడువన।

శ్లోటలెస్స నీర-దాంశుకంబు।

నీరదములుమాని-నీజారవిడువక।

చేతనములకెందు-సిగ్గుగలదె॥

౨౦౯॥

చ చందనగంధితావక కు-చంబులుమత్క-రపల్లవంబులం।

గందుకవైఖరకలికుచ-కాంతినిబంగరుబొంగరాలపో।

లైందరుణాబ్జకోశముల-లీలనుపువ్వులగుత్తులట్లచె।

న్నొందినఁగాకనీనవవ-యోమహిమల్ సఫలత్వమందునే॥ ౨౧౦॥

క విసభుజనీయధరసుధా।

రసధారాపూర్వముగను-రాజద్వక్తో।

జసువరకలశలాసఁగుము।

కుసుమాస్త్రనిరుణముదీర్చు-కొనిసుఖియింతుక॥

౨౧౧॥

ఉ కన్నులఁజూడకున్నముఖ-కంజముముద్దిడకున్నరొమ్మునం।

జన్నులుదార్పకున్నసర-సంబగుమోవియొసంగకున్నయో।

కన్నియయెన్నఁగానడవిఁ-గాచిన్చంద్రికనీవయోవిలా।

సోన్నతియొక్కచందమున నొప్పుసుమీపలుమాటలేటికిక॥ ౨౧౨॥

ఉ గంధగజేంద్రయానముఖ-కంజముపైదనచూడ్కిమాత్తపు।

వృంధయవృత్తిఁబానఁగన్య-పాలకుఁడీగతిఁబలుచుంద్రపా।

గ్రంధిసడల్చుపువ్వువిలు-కాచితెరంగువహించికంచుక।

గ్రంధితనంతనేవిడిన-కైవడిజేతులఁజాచివిష్వచుక॥

౨౧౩॥

క బాలికతచువునపులుకలు।

బాలుకానంగౌఁగలించి-జననాధుఁడునూ।

త్నలింగనసౌఖ్యంబుధి।

నాలలనయుఁదానునోల-లాడఁదొడంగె॥

౨౧౪॥

క నూతనపరిరంభావి।

యౌతనందముసమేను-పాలఁతుకమరువం।

బ్రీతిన్ నీవీబంధము।

శాతనఖాగ్రములన్యపుడు-సవలించు నెడన్॥

౨౧౫॥

మ కరగు ప్లస్తనయు గ్నయైరదనరే-ఖాచన్న బింబోష్టియై।

భరితోరుద్వయబంధగుంభితనితం బస్తానయైదోష్టతా।

వరణాగోచరకక్షయైభయజిత-వ్యాహారయైబాలశం।

బరభీతిన్ గణియింపవయ్యెమదిలో-ప్రత్యర్జితోరుత్రపన్॥౨౧౬

మ అమితాయాసవిభక్తపూర్వఘటితా-న్యోన్యోరుబంధంబతి।

శ్రమమార్గాజితమంజులాధరసుతా-సారంబనూనక్రీయా।

స్తమితప్రీడమహీనహస్తచతుర-త్వప్రాప్తవక్షోజము।

త్తరుణీనూత్న సమాగమోత్సవముగో-త్రాజానిబూనెన్రహిన్॥

శా శ్వేదాంచత్కుచహేమకుంభమజహ-చ్ఛీతాగ్రసంరంభమా।

ష్ణోదాస్యాన్వితనేత్రమంకురితరో-మాంచస్ఫరద్ధాత్రమా।

స్యాదర్యోద్గతమందహాసఘటిల-జ్ఞావాసమాలింగనా।

శాదూరీకృతనిద్రమానవవధూ-సంభోగసౌఖ్యంబొగిన్॥౨౧౭॥

క. ఈవిధముననుదిలీపో।

ర్వీవల్లభుడప్పుడనుభ-వింపుచునుండన్;

రేవెలడుక చూపోపకఁ।

బోవుననన్ వేగుచుక్క-బొడమెంబ్రాచిన్॥

౨౧౮॥

క. భవనప్రదీపికార్జిత।

ధనశాక్యతివిదితరమ్య-దయసమయుండై।

ధవుడుకనుసన్న సేయఁగ।

సవినయముగ లేచిచలిత-చరణాంగదయై॥

౨౧౯॥

ఉ జారినకొవ్వతోనిదుర-సందడితోబలుగంట్లమోవితోఁ।

దీరనికొక్కతోబెదురు-దీరనికన్గవతోఁదొలంగఁగా।

నేరనిలజ్జతోనిలువ-నేర్చినకూరిమితోలతాంగిశ్శం।

గారగృహంబుచేడెలకుఁ-గన్నులపండువుఁగాఁగవెల్వడెన్॥

ఉ భూరమణుండుశయ్యపరి-పూర్ణమనోరథుడౌచుడిగ్గిని।
ద్రూరహితంబులైనకను-దమ్ములకెంపువహింపనాహ్నికా।
చారవినోదవీతదివ-సశ్రముడైసుఖియించెగామవి।
ద్యారతిరాత్రులందుమగ-ధాత్తజగౌగిటగారవింపుచున్॥

క. ఈరీతిఁగొన్నిదినములు।
భూరమణుఁడురతులఁబ్రీతిఁ-బొందినసతిశృం।
గారవతిప్రాధరతిఁజె।
న్నారెంగందర్పవిదళి-తావిత్రపయై॥

౨౨౩॥

సీ. విడివడియున్ననీ-వీబంధపటిమతో,
వలనొప్పులజ్జబ-యలికిఁజనఁగఁ।
గ్రొమ్ముడిగట్టిన-కుసుమదామములతోఁ,
బ్రాలంబములువెన్ను-పైనటింపఁ।
గనకకాంచీఘంటి-కారవంబులతోడ,
రతికూజితధ్వను-లతిశయిల్లఁ।
బలుదెరంగులఁదోఁచు-పులకాంకురములతోఁ,
ఘర్తనీకరములం-గములఁబొడమ।

గీ మీగుఱొక్కె-లతోడనీ-త్కారములరఁ।
బటుకళాభావసుఖముతోఁ-బారవస్య।
మావహిల్లంగవిభునకా-హ్లాదమొసఁగెఁ।
బూరుషాయితరగులనం-భోజవదన॥

౨౨౪॥

క. ఆరామారత్నముశృం।
గారాగారములఁగేళి-కానగములపు।
ష్పారామములదిలీప।
క్షారమణినితోడఁగ్రీడ-సలుపుచువేడ్క-న్॥

౨౨౫॥

క. లేనెలప్రతీచివిరియం।
బూనినచందముననంద-ముగశుభవేళన్॥

ఋణానౌ దౌహృదలక్షణా

మా నెలఁతుక సకలజనము-లానందింపన్ ॥

౨౨౬॥

సీ. తినుబడివస్తువుల్ - తెప్పించుటయె కాని,

తృప్తిదీరఁగ భుజి-యింపలేదు!

మేనువంచివిపంచి-మేళించుటె కాని,

మించితంతుగ్రుగోట-మీటలేదు!

చెలులతోఁబువ్వుతో-టలకేగుటయె కాని,

కోర్కెమీఱఁగ విరుల్ - గోయలేదు!

కవితచిత్రంబుగాఁగల్పించుటయె కాని,

వడిపుస్తకముబట్టి-వ్రాయలేదు॥

గీ దిటుముగారతికుత్సహిం-చుటయె కాని!

విభునికమితోత్సవంబుగా-వింపలేదు!

లలనగర్భస్థ శిశువువ-శక్షవక్ష!

విభునిగతిఁబూటపూటకు-వృద్ధిబొంద॥

౨౨౭॥

చ నడుముబయల్పడెన్ వళుల-నమ్రములయ్యెనవినకాంతులే!

ర్పడెమయికన్నులన్ నిదుర-పాదుకొ నెన్ భరమయ్యెహారముల్!

నడజడమయ్యెచన్ద్రానల-సల్పువళిం చెక్కళిం చెఘక్తియ!

ప్పడతికిగర్భమీశ్వరక్ర-పంగ్రమవృత్తినివృద్ధిబొందగన్ ॥ ౨౨౮

ఉ అంతవసిష్ఠమానిసము-దంచితవృత్తిదిలీపమేదినీ!

కాంతుఁడుసంతసిల్లఁదన-కాంతయుఁదానునువచ్చిప్రీతిసీ!

మంతవత్తిశిరోమణికి-మానిత పుంసవనంబొనర్చిసీ!

మంతమహోత్సవంబువిధి-మార్గమునన్ నడిపిం చెఁబిమ్ముటన్ ॥ ౨౨౯

క. ఆతరువాత సుదక్షణ!

ప్రీతికౌశుభవేళగనియె పృథునిభునిసుతన్!

శతకరజేతరఖ!

ద్యోతాదులుతుంగసంగ-తులదనరారన్ ॥

౨౩౦

చ. తనయునిఁ గాంచెనిప్పుడెను-దక్షిణయంచును ప్రీతిపుణ్యభా!
మినులెఱిఁగింపవారలక-మేయధనంబులొసంగిరాజుకాం!
చనమణిరాంకవాభరణ-సామజసైంధవగోముఖార్థముల్!
జనులునుతింపవిప్రులకొ-సంగెముదంబుమాదింజెలంగఁగన్ ॥ ౨౩౧ ॥

మ. అవనీదేవులకామహీరమణుఁడా-హ్లాదంబుగానందనో!
త్సవవేశందనవిత్తమెల్లనొసఁగెన్-ధాత్రీశనీపట్టభూ!
దివిజశ్రేణికినింతకంటెఘనవృ-త్తివిశ్వజున్నామయా!
గవిధిన్ద్రవ్యమశేషమిచ్చుననుచు-దార్కాంతికుల్బల్కఁగన్ ॥

గీ. చంద్రుఁడుదయింపనుప్పొంగు-జలధిరీతి!

నందనుండుదయింపనా-నందమంది!

జనవిభుండొనరించెను-జాతకర్త!

మఖిలజనులెన్నఁగావసి-షానుమతిని॥

౨౩౩॥

క. ఒకశుభదివసంబుననా!

మకరణసంభ్రమముసేయ-మదిఁదలఁపుచునూ!

రకతనముఖంబుఁజూచినఁ!

బ్రకటముగవసిష్ఠుఁడవని-పతికిట్లనియెన్ ॥

౨౩౪॥

శా. మున్నిక్షౌకుకకుంఠులున్విపులలో-ముఖ్యుల్తదీయాన్వయో!

త్పన్నుల్వృద్ధితదాఖ్యతంగనిరిత-ద్ధాత్రీశులంబోలియ!

తౌన్మత్తుండగునీసుతుండితఁడూర-ఘృఖ్యాన్వితుండైనవి!

ప్పన్నుల్ రాఘవులంచుఁబల్కుదురునీ-పాత్రదులంబార్ధిచా॥

క. అనుచువసిష్ఠుఁడుబలికిన!

తనయునకునురఘువటంచు-ధరణీశుఁడువ్రా!

సెనునామకరణమనఘ!

ధ్వనులమృదంగాదినిఖిల-వాద్యములలరన్ ॥

౨౩౫॥

గీ. నామకరణమహోత్సవా-గంతరమున!

దేవతలుమెచ్చఁగాదిలీ-పావనిపుడు!

- ధారుణీసురచాతక-తతులకెల్లఁ |
గనకవర్షంబుగురియుచు-ఘనతఁ గాంచె || ౨౩౭ ||
- క. ఉపధలు దెచ్చిననృపతులఁ |
గృహగ్రమ్మర వారివారి-గృహములక శ్వ |
ద్విపముఖ్యోచితబహుమతి |
నపరిమితోత్సవము జేసి-యవనిపుడనిపెన్ || ౨౩౮ ||
- మ. కవులుంగ ర్తపరాయణులక ధికులుం-గార్తాంతికుల్ గాయక |
ప్రవరుల్ బ్రహ్మవిదుల్ ప్రశస్తచరితుల్-పౌరాణికుల్ పండితుల్ |
ద్రవిణార్థుల్ గుణవృద్ధులొగ మపరుల్ తత్వజ్ఞులొధారుణీ |
ధవుచేఁబూజితులైరహింజనిరిత-ద్వాదృత్వమగ్గింపుచున్ || ౨౩౯ ||
- మ. అనుకూలావసరంబులన్న పుడఁడుడో-లారో పణంబర్కద |
ర్మగమజ్జారివిలొకనంబుగృహని-ప్రహ్లాదంబు భూదేవపం |
దనమీషన్న వనీతభక్షణవిధా-నంబన్న సంస్పర్శనం |
బొనరించెందనపట్టికిన్నిరుపమా-నోత్సాహసంయుక్తుడై || ౨౪౦ ||
- గీ. నృపుడపండ్రెండుమాసముల్-నిండకుండ |
శుభముహూర్తంబుననుదన-సుతున కాప్త |
సహితుడై పుట్టుజుత్తుల-సంబరంబుఁ |
గర్ణవేధోత్సవముఁ జేసె-గడుముదమున || ౨౪౧ ||
- క. ఆటలపాటలమాట |
తేటలనీటలరవసుమ-తీనాధునకున్ |
మాటికిమాటికిముద్దులు |
మూటలుగట్టుచునుధోత్త-ముడతనరారున్ || ౨౪౨ ||
- క. బాలుగకైదవయేటను |
చౌలమువృత్తబంధనంబు-జరిగించెనుభూ |
పాలుండీసంభ్రమమే |
కాలంబునజూడమనిజ-గజ్జనులెన్నున్ || ౨౪౩ ||

క. అపరిమితద్రవ్యంబుల!

విపులాదిత్యులకునొసఁగి-వినయాన్వితుఁడై!

యుపనయ నానంతరమున!

నృపమాళివసిష్ఠతోడ-నిట్లనిపలికె ॥

— ౨౦౪ ॥

మ. భవదాశీర్వచనప్రభౌవమునభూ-పాలావళికాగల్చివే!

దవిధికమాగధిఁబెండ్లియాడిసుతర-త్నప్రాప్తిమోడించిబాం!

ధవులెన్నకద్విజకోటికింగనకర-త్నశ్రేణులర్పించిసం!

స్తవనీయాఁతీశయంబుఁగంటిమునినా-ధగ్రామణీధీమణీ ॥ ౨౦౫ ॥

శా. వేదాంగంబులుసర్వశాస్త్రసరణుల్ - వేదంబులాచారము!

త్వేదండాంశరథాధిశోహణములు-ర్వీపాలనస్ఫూర్తినా!

నాదివ్యాస్త్రవిధానముల్వివిధజ-న్యప్రకమంబుల్ధను!

త్వేదంబీతనికబ్బునట్లుగఁగృహ-న్వీక్షింపవేమొక్కెద ॥ ౨౦౬ ॥

చ. అనుచుదిలీళభూమివిభుఁ-డాదరమొప్పఁగవిన్నవించినె!

మునివరుఁడాకుమారునకు-ముఖ్యములైతదుక్తవిద్యలె!

ల్లనుదెలియంగఁజేయఁబ్రబ-లప్రతిభకృగహియించిరాజనం!

దనుఁడుకళాధికుండగుసు-ధానిధికైవడినొప్పెఁజెల్వుగ ॥ ౨౦౭ ॥

క. నృపమాళిసకలవిద్యా!

నిపుణుండగుసుతునిఁజూచి-నిర్భయుఁడైనే!

రుపుమీరనశ్వమేధము!

అపరిమితస్ఫూర్తిజేయ-నారంభించె ॥

— ౨౦౮ ॥

చ. సరయువుచెంగటకొనవన-శాలలమర్చిసమస్తవస్తువుల్!

గురుతరలీలఁగూర్చిసుర-కోటిమదింజెలఁగకొనభార్యుఁడై!

ధరణివిభుండువేదవిహి-తంబగుదీక్షవహించెమంత్రులం!

దరున్మృపుఁజూడవచ్చినజ-నంబులసుతస్సవమందఁజేయఁగ ॥

శా. ఆజానేయముతోసుతుండకిగిశౌ-ర్యస్ఫూర్తిఁజూపింపఁగా!

భూజానుల్మణికాంచనోపధలుస-ద్భుద్ధికసమర్పింపఁగా!

దేజోమూర్తివసిష్ఠఁడాధ్వరముప్రీ-తింబూనివర్తింపఁగా
శ్రీజెన్నారఁగనశ్వమేధమఘము-ర్వీభర్తగావింపఁగన్ ॥ ౨౫౦॥

క. ఆరాజుమఘముజూడని।

వారెవ్వరులేరుజూచు-వారలలోనం।

గోరినకోర్కెలభింపని।

వారెవ్వరులేరునాల్గు-వర్ణంబులలోన్ ॥

౨౫౧॥

క. ఆతఁడుబ్రహ్మధ్వర్యు।

ద్ధాతలహేతనుసముత్స-కతనుబ్రీతిప్ర।

స్తాతమొదలైనముత్వి।

గ్రావతములందనిపెయ్యోగ్య-గతిదక్షణలన్ ॥

౨౫౨॥

క. స్వాతీగతుడగుకవివి।

ఖ్యాతింగురిపించువృష్టి-గతినృపుఁడాత।

ర్వాతవతిషించెవిప్ర।

వ్రాతంబలరక్షసువర్ణ-వర్ణంబెలమిన్ ॥

౨౫౩॥

ఉ. ఆరఘుశక్తివైరినృపు-లశ్వముముట్టఁగఁజాలరైరిదే।

వారులుమంత్రశక్తిసవ-నావనిముట్టఁగఁజాలరైరిపే।

వారువసిష్ఠశక్తిసోఁ-వంకరఁబట్టఁగఁజాలరైరిగో।

త్రారమణుండుసేయుమఘ-తంత్రముజూచినవారుమెచ్చరే॥

ఆ. సకలజనులుజూడ-సరయుఁజలంబుల।

వారుణేష్టిఁజేసి-వసుమతీశుఁ।

డధ్వరాంతరమున-నవబృధస్నానంబు।

తానొనర్చుదేవ-తలునుతింప॥

౨౫౪॥

క. అనఘుఁడుదిలీపుఁడీవిధ।

మునవరుసశతాశ్వమేధ-ములుజేసితనూ।

జునిరాజ్యంబునకభిషి।

క్తునిఁజేసిమృదూక్తినతని-తోనిట్లనియెన్ ॥

౨౫౫॥

ఉ. నీకువసిష్ఠమానిన్యప-నీతులుకాస్త్రములాగమంబులు।
 తేకముతోడఁజెప్పటయుఁ-జెప్పినవెల్లనునీవుబుదిన।
 వ్యాకులతంగ్రహించుటయు-నాత్మనెఱుంగుదునైనఁబ్రీతితో।
 నేకమతికొనిందగున-రేంద్రమదుక్తహితోపదేశముల్॥ ౨౫౭॥

గీ. ధర్మనిత్యుఁడుబ్రాహ్మణో-త్తముఁడభిజ్ఞుఁ।
 డగునుపాధ్యాయులనుబ్రోచు-టర్హమగును।
 వినయరతుఁడుబహుశ్రుతుఁ-డనఘకులజుఁ।
 డగుపురోహితుఁబూజింపఁ-దగునుసుమ్ము॥ ౨౫౮॥

క. మతిమంతువిధిజ్ఞుబహు।
 శ్రుతునగున్లయెడనుభూవ-రులునిలుపఁదగున్।
 హుతహేష్యమాణకాలము।
 లతఁడెఱుంగకయున్నఁగర్త-హానియగుఁజుమి॥ ౨౫౯॥

క. భూవరుఁడుదేవతలపితృ।
 దేవతలనుగురుజనులను-దేశికులనుభూ।
 దేవతలనువృద్ధులవి।
 ద్యావిధులనుజనకసముల-నర్చింపఁదగున్॥ ౨౬౦॥

క. శస్త్రాస్త్రప్రాజ్ఞునిబహు।
 శాస్త్రవికారదునిసుగుణ-సహితున్మహిమం।
 డస్త్రగురుఁజేసికొనిస।
 ద్వస్త్రాభరణాదులొసఁగఁ-దగునాతనికిన్॥ ౨౬౧॥

క. శ్రుతవతులాత్మసములునిం।
 గితవిదులుజితేంద్రియులుసు-కృతులతిశూరుల్।
 హితులుకులీనులున్పతికి।
 సతతంబుప్రధానులైన-సంపదలరుదే॥ ౨౬౨॥

ఆ. శాస్త్రవిదులుమంత్ర-సంపన్నులైనమం।
 త్రులనుగూడిభూవ-రుండుమంత్ర।

సరణి జేలఁగ వలయు జయమూలమగుజుమీ!

మనుజవల్లభునకు-మంత్ర మె పుడు||

౨౬౩||

క. మేలవయమునిద్రింపమి!

మేలుచితంబైన వేళ-మేలుకొనుటభూ!

పాలసుతుఁడర నెపుణ!

మాలాననఁ జేయవలయు-నవరక్ష పలక||

౨౬౪||

క. వినుమొక్కడైనపలుపురు!

మనుజులతోఁగూడియైన-మంత్రంబొలొ!

చన సేయరాదుచనరా!

దనఘాతనమంత్ర మెప్పు-డన్యులచెవికి||

౨౬౫||

గీ. పరమలఘుమూలములుమహా-ఫలములైన!

కార్యములునిర్ణయించిశీ-ఘ్రంబెయవని!

పాలుఁడారంభ మొనరింపఁ-జాలఁడేని!

యాతఁడగుదుర్యశంబున-కాకరంబు||

౨౬౬||

క. భువినిశ్చితారములలొ!

నవితథగతినడుచుచున్న-యవిఫలితములై!

నవిదాచినదాగగనే!

రవుకర్తవ్యములె తెలియ-రాదితరులకు||

౨౬౭||

క. తనచేతనుమంత్రులచే!

తనురక్షితమైనమంత్ర-తమునడుచుప్రయో!

జనములచేనూహలచే!

జనులకనిర్మితమైన-సఫలముకాదే||

౨౬౮||

క. వినుమూగ శతముక్తంబైన!

ఘనుడగుపండితునిమిగుల-కరిగింపఁదగుం!

జనపతికాతఁడునయవ!

ర్తనమునసమకూర్చుకీర్తి-ధనవైభవముల్||

౨౬౯||

చ. తనకు సహాయులై ప్రబల-తంత్రములన్నిహరింప నేర్తురే।
 ధనముహరింతురింతయును-తద్యముమార్పులఁ జేరనిచ్చినన్।
 వినుఘనుఁడొక్క-మంత్రయెవి-వేక మువిద్యయు శౌర్యమార్జవం।
 బనుమతిఁగల్గెనేనిపతి-కర్థసమృద్ధియొనర్చునట్లుఁడై॥ ౨౦౦॥

క. ఉత్తమమధ్యమజనముల।
 నుత్తమమధ్యములునగుప్ర-యోజనములభూ।
 పోత్తిముఁడునిలిపియధమని।
 మిత్తంబులుఁజెప్పనలెజు-మియధములకున్॥ ౨౦౧॥

క. పితృపైతృమహులుశుచి।
 వ్రతులు సమస్తోపధావి-రక్తులు సుగుణా।
 నివృతులగు సచివశ్రేష్ఠుల।
 చతురతదగ నిలుపవలయు-సత్కర్తములన్॥ ౨౦౨॥

గీ. జానపదులీషదధికార-జనులొనర్చు।
 కూరదండంబుచేఁగడు-గుండకుండ।
 వారిరక్షింపఁగాఁదగు-వారినిలిపి।
 చూడవలెరాజుతద్వృత్తి-నూత్నదృష్టి॥ ౨౦౩॥

క. ధనలుబ్ధతకరమధికము।
 గొనినంబ్రజలధిపు చెంత-కుంబోరుకులాం!।
 గనలంగజార్తుఁడెస।
 జనులధమునిఁజేరబోని-సరణికుమారా॥ ౨౦౪॥

క. శూరుఁడుపాయజ్ఞుఁడుపరి। -
 వారభయంకరుఁడుశాస్త్ర-వంతుఁడునిజల।
 క్షీరక్షుకుఁడగుమంత్రని।
 భూరమణుఁడుత్రుంపకున్న-బొలియునతనిచే॥ ౨౦౫॥

చ. కులమునుబుద్ధిశౌర్యమను-కూలతద్ధైర్యముగల్గిదత్తుఁడై।
 మెలగఁగ నేర్చువానికడి-మిందన సేనకు నాధుఁడేయఁగా।

వలయుజయప్రదంబుబల-వంతులుశూరులుయుద్ధకోవిదుల్ ।
విలసితవిక్రమాధ్యులగు-వీరుల నేలుటభూమిభగ్గుడు ॥ ౨౧౬ ॥

ఉ. కాలములకొయధోచితము-గానవిలంబితవృత్తిబూనిభూ ।
పాలుఁడు వేడ్క వేతనము-భుక్తముభృశ్యులకిచ్చినకొబహు ।
శ్రీలుజెలంగు మిందువిప-రీత మొనర్చినభృత్యులుగ్రవా ।
చాలకులౌదురట్లయిన-సర్వమనర్థముగాదెరాజుకు ॥ ౨౧౭ ॥

గీ. కులము వారలుతనకను-కూలులైన ।
తనప్రయోజనములయందు-మనసు నిలిపి ।
తనువులిచ్చెదరట్లౌట ధరణివిభుఁడు ।
పూజితముదాస్వజాతినీ-బ్రోవవలయు ॥ ౨౧౮ ॥

క. జానపదులభిజ్ఞులుప్రతి ।
భానిపుణులుసత్యైరతులు-పండితులధిక ।
జానులగుదూతలవనీ ।
జానికీవినుపింతురఖిల-జనచరితంబుల్ ॥ ౨౧౯ ॥

క. దొరతీర్థాష్టాదశకము ।
పరులదెసందనదుడెసను-బదియేనితరే ।
తెరమెఱుంగనిముగ్గురుము ।
గ్గురిచారులవలనఁదెలిసి-కొనఁగావలయు ॥ ౨౨౦ ॥

మ. యువభూజానిపురోహితుండుసచివుం-దుద్యోగిదౌవారికుం ।
డవరోధస్తుఁడుప్రాడ్వివాకుఁడుపురా-ధ్యక్షుండుసేనానిధ ।
ర్షవిధిజ్ఞుండుపురప్రదర్శకుఁడుక-ర్తస్థుండుకర్తాంతికా ।
ర్యవిదుండార్యుఁగుపండపాలకుఁడురా-ష్ట్రాంతాధ్యుఁడు ॥
దూతయు ॥

క. ఇవిపదునెనిమిదితీర్థము ।
లివియన్యులపక్షుఁడు-నెఱుంగవలెంబా ।

రిపుడుతన దెసపురోహిత।

ఘోషరాట్నచివులనువిడచి-యూహింపఁదగ్గఁ ॥

౨౦౨॥

క. తను వెడలఁగొట్టినంబుర।

ముననుండకనన్యదేశ-ములుఁదిరుగుచుని।

రనుఁడైక్రమృజనుదెం।

చినవైరులన్యపుడువిశ్వ-శింఛినఁజెడఁడే॥

౨౦౩॥

క. నాస్తికులవిద్యయాచియు।

పాస్తియొనర్చిననున్యపుడు-పడయఁగలఁడెలో।

కస్తుతిపండితవేషుడు।

వాస్తవవిద్యేషుఁడగుచు-వర్తించుజుమీ॥

౨౦౪॥

క. ఆనాస్తికులతిముఖ్యము।

లైనస్త్వతిస్త్వతులుజగతి-నలరుచునుండం।

గానోటిబలిమిధరణీ।

జానికిఁజూపుదురన్ధ-సరణిచతురులై॥

౨౦౫॥

శా. వీరోపేతమువాజివారణరథా-న్వీతంబుసత్యాఖ్యమా।

చారభ్రాజితవర్ణమున్నతమహా-సాధంబమాత్యోత్తమా।

ధారంబర్కకులీనభూషితమువి-ద్యద్వర్జితంబుజ్వలః

ద్వారంబేలుముధర్తపద్ధతినయో-ధ్యపట్టణంబింపుగ్గఁ ॥౨౦౬॥

నీ. సకలాగ్నిచయనాది-సవనబంధురములు,

వివిధవిద్యజ్ఞ-విలసితములు।

దేవాలయసరోవ్ర-పావర్ణితంబులు,

పశునరనారీవి-భాసురములు।

భయవిహీనంబులా-పద్వర్జితంబులు,

వృకముఖమృగవిష-ద్విరహితములు।

ఘనశోభితములుదు-స్వనభయంకరములు,

రజితకాంచనరత్న-రాజితములు।

- గీ. రమ్యగృహములుమత్సూర్వ-రక్షితములు।
 ఘననదీమాతృకలుత్పాన-వనసమిత్స।
 మృద్ధములుజనపదములు వృద్ధిపొందు।
 పదతినిసీవుపాలింపు-బుద్ధిమహిమ॥ ౨౮౭॥
- క. తనకుంబ్రయులైనవణి।
 గనులనువాణిజ్యసరణిఁ-జతురుఁడగుచుఁబో॥
 చినదాఁకవృద్ధిఁబొందునె।
 ధనముతనీతటినతాను-ధరణీపతికి॥ ౨౮౮॥
- క. జనసంరక్షణమునకై।
 జననాయకుమహిస్సృజించు-జలజాసనుఁడా।
 జననాథుఁడుభోగేచ్ఛె॥
 జనులనురక్షింపకున్న-సద్గతిగలదే॥ ౨౮౯॥
- క. మృదువచనంబులముదితల।
 మదికుత్సవమెసఁగవిమల-మతిఁబ్రబోవఁదగుం।
 దదనుమతిఁదిరుగుటంగూ।
 డదుకూడదుగుహ్యామేర్ప-డంజెప్పటయు॥ ౨౯౦॥
- క. కరివనగుప్తిశుభంబగు।
 కరిణులనాఞ్జించుటంత-కంఠేశుభమగు॥
 ద్విరదాశ్వరథసమృద్ధిని।
 ధరణీపతిత్వప్రేబొందఁ-దగదెన్నటికి॥ ౨౯౧॥
- చ. అనుదినముంబ్రభాతసమ-యంబునలేచియలంకరింతుఁడై।
 జనములకాత్తదర్శనమొ-సంగుచుభృత్యులుజేయుకార్యముల్।
 గనుఁగొనుచున్నవెఱురినిఁ-గన్గొనకున్నతెరంగునంజరిం।
 చినవసుధావరండువీల-సిల్లుశరద్గుహరాజుకైవడి॥ ౨౯౨॥
- మ. ధనధాన్యాయుధవీరయంత్రజలసం-దర్శంబులైదుర్గముల్।
 దనరారకృత్యయమల్పమైనధనమ-ల్పంబైతగందద్యయం।

బనిమేషాతిధియోధమిత్రపితృవి-ప్రపాఞ్యాగతాధీనమై।
 కనుపట్టన్ నృపుఁడేలె నేనియదిస్వ-ర్గస్ఫూర్తివాటిల్లజే॥ ౨౯౩॥
 ఉ. దొంగలుకానివారిఁగడు-దొంగలటంచునుదొంగలైనవా!
 తింగరుణార్హులంచుబహు-శీతులనమ్మికఁబుట్టునట్లుబ।
 ల్కొంగలరాయమాత్యులచ-లత్సప్తహధర్తపథంబుమాత్తదృ!
 ప్టింగనిరాజుతద్వచన-దృష్టికి హేతువులూహఁజేసినన్॥ ౨౯౪॥

క. పరిశుభవిభ్రాంతింద।
 ప్కరుదలఁచునుమనుజులొక్క-సమయ్యంబునఁబ।
 ల్కరెయంచునృపుఁడుశిక్షా।
 చరణమునవిమర్శఁజేయఁ-జనునయ్యెడలన్॥ ౨౯౫॥

క. వృష్టుఁడుగృహీతుఁడవసర।
 దృష్టుండతిచార్యగుణప-రిష్కృతుఁడగువాఁ।
 డిష్టుండయిననుశిక్షా।
 భ్రష్టుంజేయంగ రాదు-పార్థివుఁడెపుడున్॥ ౨౯౬॥

క. వినుమపరాధినిశిక్షిం।
 చినవిధముననిరపరాధి-శిక్షించినయా।
 తనిబొప్పబిందువులసం।
 ఖ్యనుపశుపుత్రులునశింతు-రవవీపతికిన్॥ ౨౯౭॥

క. ఇలబల్లవంతులకున్దుడు।
 ర్బలులకున్దుబీకజరుగు-పట్లనుదనమం।
 త్రులుపక్షపాతమార్గం।
 బులువిడచిచరింపభూవి-భుఁడునుతికెక్కున్॥ ౨౯౮॥

క. బాలురువృద్ధులువిద్యా।
 శాలురుముఖ్యులునుమాన-సముచేమృదువా।
 చాలతచేదానముచేఁ।
 బాలింపఁగవలయుభూమి-పాలుండెపుడున్॥ ౨౯౯॥

- క. గుగువృద్ధతాపసాతిథి।
 ధరణీదేవతలదేవ-తలచిత్తమునన్।
 నరపతిపూజింపుచుయో।
 గరహస్యములభ్యసింపఁ-గావలయుఁజూమి॥ ౩౦౦॥
- క. ధర్తంబర్థముచేతను।
 ధర్తముచేనర్థమర్థ-ధర్తంబులస।
 త్కర్తంబులఁగామముచే।
 నిర్త్తులము సేయరాదు-నృపుఁడెయ్యెడలన్॥ ౩౦౧॥
- క. కాలజ్ఞుండైతత్త।
 త్కాలంబులనర్థధర్త-కామంబులుదా।
 నాలోకింపుచుధరణీ।
 పాలుఁడువిహరింపనాట-పట్టగుసిరికిన్॥ ౩౦౨॥
- గీ. పౌరజానపదులు-బ్రాహ్మణుల్ ధర్తశా।
 స్త్రోత్రకోవిదులుని-రంతరంబు।
 తనసమృద్ధికోరు-కొనుచుండఁబాలింప।
 వలయునిండ్రదియముల-గెలచిన్యపుఁడు॥ ౩౦౩॥
- మ. అనికొక్కుమ్మడి సర్వదిగ్గమనమ-జ్ఞాలోచనంబేకచిం।
 తనమాలస్యము నాస్తికత్వముప్ర-మాదంబింద్రియాసక్తికో।
 భనకార్యారతిదీర్ఘసూత్రతయగో-ప్యంబీర్ష్యబాంకార్యవం।
 చననిర్మితము సేయలేమిన్యపదో-షంబుల్ మనుషోక్తముల్॥ ౩౦౪॥
- గీ. వడిచతుర్వర్గమునుదశ-వర్గపంచ।
 వర్గములుసప్తవర్గాష్ట-వర్గములుత్రి।
 వర్గమునుదండనీతినా-వార్తనాత్ర।
 యాయనందగువిద్యల-నెఱుఁగవలయు॥ ౩౦౫॥
- సీ. అవనిసామాద్యపా-యములుచతుర్వర్గ,
 ముననుండులుబుండు-నన్యతవాది।

కూర్మండుమూఢుండు-భీరుడసిరుడన,
యుండుప్రమాదిదూ-ఘ్యంజనంగ।
దశవర్గమపరాధ-వశమునసాపత్నీ,
మునమాటవలనస్త్రీ-జనమువలన।
ధనములవలనబు-ట్టినవైరములుపంచ,
వర్గంబునృపమంత్ర-దుర్గరాష్ట్ర।

గీ. సైన్యమిత్రధనంబులు-సప్తవర్గ।
మర్ధదూషణమిర్ష్యదో-హంబనూయ।
సాహసముదండవాక్పరు-క్షతలుపిశున।
వర్తనంబిష్టవర్గంబు-వత్సవినుము॥

౩౦౬॥

ఆ. తనకశక్యమైన-పనిసేయఁబోవుట।
తనకుశక్యమైన-పనివిడుచుట।
శక్యమైనపనికి-సమయంబెఱుంగమి।
వసుధలోననిదిత్ర-వర్గమగును॥

౩౦౭॥

గీ. మానుషంబునుదైవంబు-మండలంబు।
యాత్రదండవిధంబకృ-త్యంబుప్రకృతి।
సరణివింశతివర్గంబు-సంధివిగ్గ।
హములరీతులుషాడ్గుణ్య-మరయవలయు॥

౩౦౮॥

గీ. రాజుజుట్టలచేయువ-రాజుచేతఁ।
బరులచేతనురాజులో-భంబుచేతఁ।
దస్కరులచేతవచ్చుదు-ర్దశలుప్రజకుఁ।
గాదెమానుషభయపంచ-కంబుమహిని॥

౩౦౯॥

క. జలమువలనదుర్భిక్షము।
వలనహుతాశనునివలన-వ్యాధివలనఁజూ।
పులవలనంబుట్టినభయ।
ములుదైవంబనగనైదు-భువిలోఁబరగున్॥

౩౧౦॥

మ. పరమితాగ్రహితార్థులగ్రన్థపటల్ - పార్శ్వగ్రహాక్రందులి।

ద్వరుయద్ధార్థికిఁబృష్టభూపతులుత-త్పార్శ్వస్థులసారులి।

ద్వరనేలున్ పయినుండిమధ్యముఁడుదా-రుండైయుదాసీనుఁడం।

దరదూరసితుఁడౌచునేలునిదియె-న్నన్ మండలంబైతగఁ॥ ౩౧౧॥

సీ. తొలుతపార్శ్వగ్రహితార్థులగ్రన్థపటల్ - తోవైరిపెకేగు,

యానమెన్ననిగృహ్యయానమగును।

నృపుడువాష్టిగ్రహితార్థులగ్రన్థపటల్ - కిష్టుడైజేసి,

యానంబుసంధాన-యానమగును।

పామంతసహితుఁడై-శత్రులపైకేగు,

యానంబుసంఘాయ-యానమగును।

శత్రునిపైకేగ-సమకట్టివేఱొక్క,

చోనేగుటయుపేక్ష-యానమగును।

గీ. అనికినొకవైరిమీఁదికి-నరుగవలయు।

ననిప్రసంగించివేఱొక్క-పనికిఁజనఁబ్ర।

సంగయానంబగునుయాన-సరణులైదు।

సేనఁగూర్చుటదండవి-ధానమగును॥

౩౧౨॥

చ. తనభటులందుశత్రువసు-ధాపతిలోభికిజీవితార్థమి।

య్యనియెడకృద్ధుఁడైకుపితు-డౌనెడమావినిమాటమించనా।

డినయెడనిర్భయున్ భయప-టిష్టునిజేయునెడన్ నృపాలుడా।

జనులనుభేదపెట్టితగు-సంపదలిచ్చుటకృత్యమెయ్యెడన్ ॥ ౩౧౩॥

గీ. రాష్ట్రధనమంతరిదండదు-ర్గంబులైదు।

ప్రకృతియనఁదగుసంధికా-రణముభేద।

గతిసమాశ్రయములకువి-గ్రహముకార।

ణంబగునుయానమునకాస-నంబునకును॥

౩౧౪॥

సీ. దుర్భిక్షభయపీడి-తుఁడుబలవ్యసనసం;

కులుఁడేశనుఁడు-కుఱవృద్ధుఁ।

డతిలుబ్ధుఁడునలుబ్ధుఁ-డామయ సంయుతుం,
 డింద్రియరతుఁడుబ-హిష్కృతుఁడు!
 సాధ్వసజనకుండు-జాతిభీతుఁడుదేన,
 విప్రనిందకుఁడధ-ర్తపియుండు!
 దైవోపహతకుండు-దైవవంచితుఁడనా,
 కారియునానావి-చారయుతుఁడు!

గీ. వర్జితౌశుండువిరళతే-వర్గమనుచు!
 శంధిజగడంబుయానమా-సనము భేద!
 కుశలతసమాశ్రయరబుషాద్ధుణ్యమగును!
 గాఢ్యామ్రగాఢ్యామెఱుఁగ నే-ర్పరులెన్పు పుల! 301॥

క. మంత్రితచతుష్కంబైనను!
 మంత్రిత్రయమైననో ప్ప-మాత్రరబునకా!
 మంత్రులలోనోక్కొక్కని!
 మంత్రము వేత్వేఱవినుస-మయములుగలుగున్ ॥ 302॥

గీ. దానమునభోగముననగు-ధనముసఫల!
 మగ్ని హోత్రాదులను వేద-మగునుసఫల!
 మాలురతినుతసంప్రాప్తి-నగునుసఫల!
 మతులితాచారమునశ్చితం-బగుసఫలము॥ 303॥

చ. తహతహమానిసంతతము-దాననురక్తినితండ్రియొంబితా!
 మహుఁడునొనర్చుసద్వృత్తస-మాజమొనర్చుచునీతిమంతుఁడై!
 యిహపరసౌఖ్యదంబయిన-యౌవచనంబులరీతిభూవిభుం!
 డహరహముంజరింపదన-రారుఁదదీయయశంబునిత్యమై॥ 304॥

చ. తనయునకానరేంద్రుఁడుచి-తంబుగనీగతిరాజనీతులె!
 ల్లనుచెలియంగఁజెప్పిహరు-లంగరులన్నిరులంబ్రధానులన్!
 జనులను వేడ్కతోనొసఁగి-సాత్వికవృత్తిసభార్యుఁడైతపో!
 వనమునకేగిమానిగణ-వణితుఁడైవపియించెనయ్యెడన్ ॥ 305॥

క. వినుతింపనీదిలీపా।

వనివరుచరితముజదివిన-వ్రాసినవినినన్।

జనులకు నైహిక సౌఖ్యము।

లనవరతముగ లుగు మోక్ష-మరచేతిదగున్॥

3-౨౦॥

మ. అనినూతుండిటుశౌనకాదిమునిము-ఖ్యశ్రేణికోలిందిలీ।

పనరాధీశమహాచరిత్రమునుసం-బంధంబుగాఁ దెల్పిన।

న్వినీవేచ్చంజనినైజవాసములత-ద్వృత్తాంతమున్ జెప్పితిన్॥

చునుసౌఖ్యంబుననుండిరుగ్రతపముల్-శోభిల్లవిజ్ఞానులై॥ 3-౨౧॥

మ. హరివంశాంబుధిసోమపోమజితశౌ-ర్యప్రాభవస్తోమతో।

మరభీమారివిరామరామబలకుం-భచ్చైలనుత్రామతా।

మరసోద్యత్పదధామధామబలసం-పన్నాంబుదశ్యామసా।

మరశక్రస్తుతనామనామయవపు-ష్పన్తానిరాట్సన్నతా॥ 3-౨౨॥

శా. సీతాన్వితశ్రుతిప్రణీతముదితా-శేషాశ్రితవ్యాతజీ।

మూతాశ్వేతనుతేంద్రసూతవిశితా-మోక్షాస్త్రసంక్షాతఖ।

ద్యోతాతీతమహస్సమేతసరసం-ఘోషేతసామోక్షసం।

గీతప్రీతభవాభ్రవాతనతసు-గీవాతపస్విస్తుతా॥ 3-౨౩॥

క. శరగాంభీర్యతిరస్కృత। శరధీకరధీరతాప్ర-చలితోదుపశే।

ఖరకార్తుకభార్యాసో। దరవత్సలతాప్రహృష్ట-ధాతీజనవా॥

మాలిని. మనునృపకులదీపా-మర్త్యభావస్వరూపా।

దినకరనిభతేజా-దీనమందారభూజా।

కనకమణికలాపా-ఖండితోగ్రాక్షచాపా।

సనమయగుణసాంద్రా-జానకీరామచంద్రా॥

3-౨౪॥

గద్య-ఇది శ్రీజానకీరమణ చరణార్పిత మనశ్శతపత్ర హరితసగోత్ర

పవిత్రకొటికలపూడి వేంకటరామపుత్ర విద్వద్విధేయ సరస

కవితాధేయ వేంకటకృష్ణనామధేయప్రణీతంబైన చిరీవ

చరిత్రంబను మహాప్రబంధంబునందు సర్వం

బును జతుర్థాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

మంజువాణీ పత్రికనుండి ముద్రించిన గ్రంథములు.

రూ. ప. సె.

1. ఆంధ్రచంద్రాలోకము - అడిదము నూర కవివీరచిత్రము ఉపోద్ఘాతసహితము...	0	6	0
2. రాజవాహన విజయము - కాకమానిమూర్తి ప్రణీతము. టీకా తాత్పర్యసహితము.	0	12	0
3. సర్వలక్షణ సారసంగ్రహము - కూచిమంచి తిమ్మకవి ప్రణీతము.	0	12	0
4. అప్పయ్యదీక్షిత చారిత్రము శ్రీరామమూర్తి	0	4	0
5. తిమ్మరుసు చారిత్రము ప్రణీతము...	0	4	0
6. శకటరేఖనిర్ణయము - భారతము లక్ష్మీపతి	0	8	0
7. ఆంధ్రపరాశరస్మృతి - ఆదిపూడి ప్రభాకర కవి విరచితము.	0	8	0
8. వ్యసనాయము. రాజాభుజంగరావు ప్రణీ తము.	0	4	0
9. ధర్మజరాజనూయము - నేతి వేంకటసుబ్బ రాయశాస్త్రి గారిచే రచియింపబడినది.	0	8	0
10. చమత్కారస్నేహ ప్రహసనము...	0	2	0
11. మహాయోగరహస్య ప్రహసనము	0	2	0
12. విధవావివాహ ప్రహసనము...	0	2	0
13. నిరపవాద ప్రహసనము	0	2	0
14. అపూర్వకవి సండితప్రహసనము	0	2	0
15. శిశుజీవ సంజీవని...	0	4	0
16. వాసవదత్త వచనము గంగాధరశాస్త్రికృతము.	0	6	0
17. కాగడా బ్రహ్మయ్యగారు శబ్దమేళనము.	0	1	0
18. దిలీపచరిత్రము ప్రాథమికబంధము. వేంకట కృష్ణకవి...	0	10	0
19. వైద్యులలోహశాస్త్రము ప్రథమ భాగము డి. వి. శర్మగారు	0	6	0
20. విష్ణోరియా స్వర్ణయాత్ర. రాజా భుజంగ రావుగారు	0	1	0